

Бейнса Дуно – Учителя

Мисията на българите

Том II - Елементи

Мисията на Българите

Елементи

част II

Беинса Дуно – Учителя

Съставителство и коментари – Емил Стефанов

Елементи

В динамичните процеси за очистване и синтез на планетарния организъм се ражда надеждата на планетата Земя – нов човек, ново човечество, нов планетарен Адам.

Обективните данни показват, че двигателят на този процес е космичен – навлизането на нашата система в нови космични области, засилените влияния от ядрото на Галактиката чрез Слънцето, повишаване температурите на планетите, отместване на магнитните полюси, мутациите в генетичния код.

Влиянията не са само външни, механични, но и вътрешни, качествени, квантови. Усложняващите се системни връзки в обществото, нациите и планетарния организъм събуждат ново съзнание, сетивност и подходи в живота на човешките същества.

Всеки човек и народ имат специфични функции в този процес.

Една особена област е резонирането на всеки народ не само с определени звездни констелации, но и с определен химически елемент, цвят, тон и пр.

Всеки елемент е специфична информационна призма на космичните влияния. В този смисъл, спецификата на отношенията между народите и тяхната мисия в планетарните процеси зависят в голяма степен от този фактор.

Казано е, че българите са изразители на елемента въглерод, който чрез способността си да образува вериги от атоми, формира органичните структури в основата на всички организми, на всички живи същества. Англия, Франция и Германия са еталон на други три елемента в основата на живота – водород, кислород и азот. Въглеродът, привличайки водорода, образува въглеводородите – основа на органичните съединения, привличайки кислорода, осигурява обновата на организмите, привличайки азота, осигурява нервната и мисловната им дейност. Следователно, в естеството и предназначението на българите има силен синтезиращ заряд, който предстои да се изяви.

Трябва да вникнем във вътрешното предназначение на елементите, което Природата им е определила. Те имат своята физиологическа и психологическа роля в живота на човека, народите, човечеството.

Водородът ражда вода, ражда живот. Той е слънчев елемент, дошъл на Земята от Слънцето да донесе живота. Ако има кислород, той проявява горенето, свещения огън. Свещеният огън, «Агнец Божи», «Агни», това е Божествената Любов, Христос, това е божественият живот, който ще дойде чрез Новата Ева. Новата Ева – «Еве», «Йеве», «Йехова», това е божественият живот. Англичаните съдържат в себе си този капитал.

Обаче, за да се прояви по този начин, водородът трябва да бъде предизвикан от кислорода. Сто годишните войни между Англия и Франция са родили една епопея. Модерното изкуство на Франция и джентълменския стил на Англия са родили нещо за Европа.

Сам по себе си, азотът е подобен на златото – трудно влиза във взаимодействие, съществува в чист вид. Това е благородно качество на реализираност, цялостност.

И Учителят казва за учението си: „Докато една идея не мине през Германия, не може да се реализира истински.“ Това е силата на азота. Той прави нещата завършени, цялостни.

Обаче, дойдем ли до киселината на азота, ние сме в опасност. Тя ражда взривните вещества и нитратите, които предизвикват войни в света и в организма на човека.

Само въглеродът, като създаде дълги вериги от връзки, може да укроти експанзията на азотните съединения, да ги направи хранителни, градивни, органични. Само той е в сила да превърне външната механична сила на водата в пламък на живот и светлина на разум.

Синтезиращата сила на този елемент, на този координатор на сили и влияния е много необходима на съвременния свят.

„Вашата държава ще бъде по целия свят.“

– Как ще стане това? – Чрез Божественото учение.

Българите са странствали и минали през много култури, през много религии и разбирания, и са развили в себе си известен универсализъм, усет за истината. Предстои им да приложат в живота си чистия, синтезиращ елемент, да опитат плодовете му, да дадат и на другите народи от него. Само този елемент може да обедини истински човечеството, чрез плодовете на новата култура.

Днес старата механистична наука и старият инертен, директивен, фрагментарен начин на живот на личността и обществото се заменят все по-безапелационно от нов синтезиращ, взаимозависим, холистичен възглед, начин на живот, приоритет.

Понеже възгледът на съвременния свят не отговаря на новата научна парадигма, той е изпаднал в дълбока криза, която предизвиква в него революция навътре, т.е. революция в съзнанието.

Предстои на българите да изявят своята национална мечта – трансформация на личността, разкрепостяване и изява на неизчерпаемия ѝ инициативен и творчески потенциал, чрез което да съдействат за спонтанно възникване на нов възглед в обществата и народите - съзнателно и целенасочено активизиране процесите на планетарен синтез, реализиране неразделимостта и единството на живота.

Всички възможности и неизчерпаеми богатства са вложени в дълбините на материята и живота. Фундаменталната основа на обществото е индивидуалността, чиято основа е душата. Езотеризмът утвърждава, че въглеродът в йерархията си от фази – от въглен до диамант – е изразител на душата-майка на живота. Въгленът е еталон за крайната реактивност на жадуващото съзнание, а диамантът – на фундаменталното христово съзнание. Самият живот пък се олицетворява от водата – мекият, синтезиращ принцип. В своя чист вид, водата е многоизмерно информационно поле, подобно на квантовата йерархия на светлината. Светлината е живата вода, живият посланик на единния, неразделим космичен живот.

Тази област е закодирана в учението на Учителя Беинса Дуно, наречено учение за живота, новото учение, Божественото учение. То е основа за изграждане и реализиране на принципно ново образование, наука и култура, освободени от стария механистичен и директивен възглед и основани върху инициативните, творчески сили на самия живот, на самата вътрешно присъща душевност на живите организми и фундаментални системи на Битието.

Процесите на дълбоки планетарни трансформации поставят пред всяко будно съзнание задачата, механистичните закони, дадени ни от историята на науката да се оживят и станат ръководство за разкриване пълния инициативен и творчески потенциал на личността и обществото.

Нека сега изнесем мисли за органичните функции на елементите, участващи в горепосочения процес.

"Ние говорим за елементите като разумни същества, понеже естеството на човешкия дух е такова, че той борави с разумни сили. Ако се придържате в интуицията и следвате пътя, по който тя ви води, вие бихте имали повече знания, отколкото сега." [8, с. 256]

"Сегашната наука е дошла до положението да признае, че материята е съставена от атоми и електрони, а тези последните са само една проява на електричеството: това са известни силови центрове. Зад всеки елемент съществува една разумна сила. За земята най-лек е водородът, но има в космоса вещества хиляди пъти по-леки от него. Всички тези елементи са носители на Божествените или космически енергии. И когато ги възприемем в тяхната първична проява, те ще направят цял преврат в нас." [5, с. 15-16]

"Световите един друг се проникват. Етерът прониква въздуха. Това, което прониква, то владее. По-малкото живее в по-голямото. Голямото го обгръща. Етерът има четири състояния. Различен е на различни места, не е еднороден.

Слънцата са центрове на етерните енергии. Налягането на етера образува слънцата. Където има слънца, налягането на етера е най-голямо. Етерът образува слънчевите системи в безконечното пространство." [37, с. 294]

"Твърдата материя символизира физическия свят, течната материя символизира астралния свят, въздухообразната - умствения свят, а светлинната - причинния свят. Четири свята - четири състояния на материята..."

Твърдата материя се нуждае от пластичност. Това може да ѝ предаде само водата, т.е. животът. Следователно, физическият свят без живот, т.е. без съдържание представя мъртви форми. Животът носи чувства и мисли, които одухотворяват и осмислят физическия свят. Това показва, че както между четирите вида материя има връзка, така са свързани и четирите свята." [125, с. 136]

"Когато човек напуска Земята, единственото нещо, което ще занесе със себе си, са трите атома: един, който носи богатствата на неговия ум; друг, който носи богатствата на сърцето му и трети, който носи богатствата на волята. Представете си какво ще бъде богатството му. Един атом се изчислява на 25 милионна част от милиметъра. То значи да разделите милиметъра на 25 милиона части и да вземете един. С тия три атома, с това богатство ще влезете в другия свят. Какво ще правите с тях? Но в един атом има толкова много енергия, че може да движи Земята за хиляда години. Толкоз много скрита, компресирана енергия има, че може да движи Земята хиляда години. Какви са били тия разумни същества, които са могли да компресират тази огромна енергия в толкова малко пространство?" [37, с. 299]

"От химията е известно, че всеки елемент се съединява с друг в точно определени теглови отношения,... с точно определено число атоми и толкова, колкото са необходими, за да образуват едно здраво, постоянно съединение. Така и човешките мисли се съединяват по същия начин, по закона на Виделината... Тази Виделина в духовния свят има свои краски - те могат да бъдат пасивни и активни. Пасивна е краската, която е отражение, а активната идва направо от самия източник. Вашата мисъл, която във вашия ум произвежда раздвояване, не е Божествена, тя е само отражение на Виделината." [37, с. 298-299]

"За Виделината все още се спори откъде идва - от Слънцето или е нещо друго. Виделината е вътрешен процес. Тя е, която създава човешката мисъл, тя е проводник в духовния свят и съществува във вид на етер. Тя е обвивка на човешкия дух и ум и без виделина никой не може да мисли и чувства. Виделината прояснява. Ако вие нямате Виделина, не може да учите, да възпитавате, да пишете, не може да проявите Любовета и Истината. Солта е закон на равновесието, а Виделината въздига, възраства нещата. Всичко в нея се развива правилно." [37, с. 299]

"Солта е елемент на равновесие и повдигане. Този елемент индусите наричат "прана", т.е. сила, която носи живот. Праната се намира във въздуха, водата, храната - оттам се извлича." [37, с. 295]

"Много често се случва да бъдете активни, въодушевени, с вяра, с надежда, мислите, че всичко можете да направите. След туй ставате тихи и спокойни - после ставате неутрални. Всеки ден състоянието ви се мени - ставате киселина, основа и сол. След туй солта се разтваря и изгубва равновесие. Под думата "основа" ние разбираме нещо, върху което можеш да градиш. Под "киселина" разбираме материал, който изграждаме върху тази основа. Под думата "сол" разбираме резултата - това, което сме изградили. Изградената къща е сол... Ако се посоли едно растение, всеки процес в него престава. Онези хора, които са много консервативни, имат много сол. Консерваторите имат повече сол, а демократите какво имат? В демократите солта започва да се разтваря и да осоялява и другите." [37, с. 296]

"Солта ни избавя от зло. Българите обичат много сол. Северните и западните народи много малко сол ядат. Много малко сол трябва на човека, микроскопическо количество. Сол ще вземеш с върха на една игла. Имаш чорба, колко сол трябва да туриш? Аз ако бях готвач, ще слагам сол с върха на иглата. Колкото се закачи на върха на иглата. Това е нужната сол. Често някои ваши думи са много солени. Всички хора страдат от солени думи. Много сол изсушава. Всички, които съхнат, имат много сол. Онези от вас, които надебеляват, имат много излишна вода. Да имаш много вода не е хубаво. Ако трябва да турим вода някъде, знаете ли колко бих сложил? Пак с иглата. Питате, колко вода? Колкото се закачи на върха на иглата, толкоз ще туриш в яденето. Ако ви готвя ядене, ще туря една бодка сол, една бодка вода, ще туря после и една бодка захар - три елемента." [37, с. 295]

Тук се говори именно за ония първични, чисти елементи, които съдържат голяма динамическа сила. Не е въпрос човек да глътне тези елементи, но да се свърже с тях в

съзнанието си, да взаимодейства с храната, водата, въздуха и светлината при фино ниво на съзнание. Това значи човек да прави всичко с любов.

"Когато се даде надмощие на солта в човека, ражда се лъжата. Когато преобладават киселините над основите, ражда се смелостта. Следователно, в смелите хора киселините имат надмощие."

[37, с. 295]

Благо за човека е, ако елементите са балансирани. Надмощието на кой да е елемент може да доведе до аномалии. Например, като се подвизават в жлъчката, под владичеството на Сатурн, българите страдат от излишък на киселини и жлъч. Благо за човека е да бъде безстрашен, но не и безразсъден. Българите са смели, войнствени, но от безразсъдството на своите власти са изгубили много енергия и средства без полза. Понеже имат много киселини и електричество в кръвта си, те много рушат, но и по този начин се саморазрушават.

"Статистиката показва, че в продължение на хиляда години българите са имали 150 войни. Те са войнствен народ" [8, с. 350]

"Река Дунав руши повече българския бряг, отколкото отсрещния. Значи южният бряг на реката е по-разрушен, отколкото северния. ... има едно движение от север към юг, към екватора, към гъстата материя. Това движение наричаме слизване отгоре надолу." [120, с. 222]

Учителя разглежда случай, че винтовете на масивни, здрави пейки в морската градина край Варна скоро се разхлабват, пейките стават паянтови, изгубват винтовете си и се рушат.

"... в българите има разрушителна сила, вследствие излишъка на електричество, което те съдържат в себе си. Като седат на тия пейки, електричеството действа върху желязото и разхлабва винтовете. И действително, електричеството има сила да развърта металическите винтове. Следователно, ако човек успее да отправи силата на мисълта си в нова посока, тя ще произведе грамадни резултати. Обаче, ако я впрегне за разрушаване, тя ще произведе убийствено влияние върху неговия организъм.

Казвам: не преставайте да обичате! Обичайте всичко без разлика! Минете покрай някой извор, или покрай някое малко растение, покрай някоя круша, спрете се пред тях, вижте хубавото, което е дълбоко някъде скрито в тях и ги обикнете! Виждате змия, мечка, вълк - обикнете ги заради хубавото в тях. Срещате беден или богат, прост или учен човек - обикнете го заради хубавото, заради Божественото в него! От нищо не се страхувайте! Пред любовта страхът е безпредметен. Правете опити с растения и животни, които са около вас, да видите как всички се нуждаят от любовта ви и я разбират." [119, с. 77]

Българите носят благото и бремето на тия съгъстващи сили на Сатурн. Благото е, че човек, като го ограничиш, придобива диамантова воля, става устойчив, непоклатим, можеш да градиш върху него, можеш да се уповаваш на него. Това обаче е в сила, ако човек има в живота си високи идеи и идеали. Ако няма такива, в него се развиват личните чувства. Той помрачнява, изпълва се с озлобление към всичко, с безверие и жлъч, става опасен за всички.

Центърът на твърдостта, който е силно развит в българите се намира зад центъра на свръхсъзнанието на темето - той е страж на Божественото съзнание. Обаче, за да изпълни предназначението си като устой за трансформиране на енергиите, той трябва да влезе във взаимодействие с този Божествен хилядолистник, с тази радиостанция на космичния живот. Тогава този център ще блесне като диамант с лъчите на синтеза. Това значи да станем проводници на висшата светлина, на доброто, на милосърдието, на чистата радост от единството на живота. Това значи, от въглени да станем на диаманти.

"Един от големите недъзи на българите е, че нямат почитание един към друг." [135, с. 273]

"И вие, като българи, желая да имате за девиз самопожертвуването. Само така ще разберете смисъла на живота. Дето има саможертва, там е Духът. Ако не сееш, как ще жънеш? Ако майката не роди, как ще познае майчината любов? Приложете саможертвата, за да дойдат любовта и мирът в домовете, между мъже и жени. Да настане пълна хармония, пълно съгласие между всички хора. Когато мъжът се връща от работа, жената да

го посрещне с радост и веселие, да бъде готова на всякаква жертва за него. Като види това, той ще се изпълни с любов към нея, с готовност да ѝ услужва във всичко." [29, с. 294]

Елементите по своята природа и във взаимоотношенията помежду си са метод на разумния свят за изява на фините, възвишени, обединяващи сили на живота. Тия фини сили, именно, съчетават нещата разумно, хармонично, за постигането на общо благо и щастие. Вниквайки в интимната природа на елементите, човек в крайна сметка осъзнава, че всичко в природата е живо и разумно. Той осъзнава, че може пълноценно да се ползва от потенциала на всеки елемент, ако се свърже в съзнанието си с дълбоките, интимните сили в него, т.е. да се свърже с единното, разумното.

"Зад всеки елемент има една разумна сила. Зад въглерода, зад водорода седи една разумна сила. Водородът е израз на тази сила във всички отношения, съединения и разединения, които стават." [37, с. 297]

"В мозъка се намалява фосфорът, понеже Любовта се е намалила. Всички елементи, които съществуват на физическото поле, трябва да ги има и в тялото на човека. Всички елементи, които съществуват на физическото поле, се подчиняват на Любовта, а също и тези елементи, от които е създаден духовния и умствения свят. Когато обичаш един елемент, ти го привличаш." (37, с. 297)

"Колкото повече се развиват хората, толкова по-голям брой и по-разнообразни елементи ще влязат в живота им. В духовно отношение всеки човек, всяка душа, ум, сърце представляват отделни елементи. Една ваша постъпка може да не е важна за вас, но за друго същество, тя е някаква възможност." [11, с. 121]

Всеки народ представлява специфичен елемент в организма на човечеството. От елементите на народите се изплита онази жива система, наречена общочовешки организъм. В този смисъл, определен химичен елемент, който е съществен за даден народ се разглежда като изразител на известни космични констелации и влияния, като приемопредавател към специфични области на материалната вселена, на космичния живот и разум. С други думи, всеки елемент изразява известни космични цикли, известни нива в проявленията на природата, които проявяват по специфичен начин цялото.

Първата задача на човека и човечеството е да възстановят чистотата на ония материални и идейни елементи, които изграждат тяхното естество, за да се самопознаят и изразят в чист, полезен за общата хармония вид. Само при това положение законът на сродството ще обедини всички специфични елементи в стройно цяло.

"... два ума не могат да се свържат; две сърца също не могат да се свържат. Обаче, един ум и едно сърце или едно сърце и един ум могат да се свържат. Между ума и сърцето има връзки. ... като съединявате сърца с умове, вие създавате хармонията в света... Ако правдата и истината не образуват основа, върху която можете да живеете, всичко е изгубено за вас." [83, с. 290-291]

"Различните елементи внасят различни енергии в организма. Например, златото внася един вид енергия, среброто - друг вид, а желязото - трети вид. Оттук можем да кажем, че хората се различават според различните видове материя и енергия, както и от различното им количество." [80, с. 55]

Много енергии и елементи има в човека. Неговата задача е да ги разкрие, изчисти и обработи до техния благороден вид. Това благородното, висшето трябва да изнесе той пред обществото.

"Някои благородни метали - злато, сребро, платина са заровени у човека; много въглища, руди има в неговата почва; ценни сили и енергии се крият в дълбочината на неговата душа. Той трябва да намери това богатство, да го изрови и обработи." [131, с. 216]

"Като ученици, вие трябва да изучавате окултната химия, за да знаете от какви елементи се нуждае вашата кръв." [54]

"В органичния свят няма механични процеси. Там всяка клетка, всеки атом, всеки йон трябва да бъде в хармония с другите клетки, атоми, йони... В органичното царство всички

атоми на един и същ елемент се различават. Например един атом желязо се различава от друг атом желязо, ако първият е минал освен през минералното, още и през растителното царство." [96]

"За да дойде до по-голямо развитие, атомът трябва да мине през четири царства: минералното, растителното, животинското и царството на човека." [72]

"... всеки елемент - желязо, мед, калай, олово, сребро, злато, произвеждат специфично влияние върху мислите и чувствата на човека." [54]

"За да лекуваме един човек, ние трябва да го освободим от всички чужди елементи, от всички утайки, които се наслоили в него. Цели 20 години той живял един нередовен живот и в него се натрупало излишно желязо, олово, мед и ред други отровни соли, които се образуват при окисляването на тия метали. Всички тия отрови трябва да се изхвърлят навън и да остане само онова чисто органическо злато и сребро, да остане само азотът и водородът в онова чисто състояние, каквото е било първоначално в човека. Само тогава човек ще може да възприеме онази Божествена Светлина, която твори в него." [91, с. 19]

"Защо Бог постави дървото на доброто и на злото в рая? - Като предметно учение. Той каза на първите хора: Ще изучавате това дърво без да ядете от него. Вие можете да изучавате свойствата на отровите само външно, без да ги употребявате вътрешно. За пример, вие можете да употребявате сярната киселина външно само за чистене на металически предмети, за получаване на различни съединения. Приемете ли я вътрешно, тя ще ви изгори. Пазете се от отровите, били те физически или психически. Лошите и отрицателни думи са психически отрови, които причиняват отрова. Защо трябва да казвате на човека, че е нечист, че е груб, че няма любов и т.н." [8, с. 159]

Отровите са неблагоприятни съчетания на елементите, т.н. лоши аспекти. Тяхното предназначение е да стреснат човека, да осъзнае лошия път, по който е тръгнал и да се изправи. В този смисъл, доброто и злото са обективни сили на природата, които вършат велика работа за възпитанието на съществата. Злото ограничава съществата, за да ги кали, да не грешат. Злото има своето оправдание, но не и грехът. Грехът е нечистота, която пречи на силите на живота да протичат и да изявят величието на цялото. Това прави човека слаб, невеж, непълноценен - играчка на стихииите, конюнкурата, съдбата. Човек е длъжен да пази чисти първичните елементи в себе си, които ще му дадат сили и условия за независимост, свобода, изява.

Черният дроб на организма е мембраната, където се балансират първичните елементи: сладко и солено, сладко и кисело, сладко и горчиво.

"Какво е действието на солта и на захарта върху телата? От една страна солта запича, сгъстява, втвърдява нещата, а от друга страна спира растенето им; захарта ги разширява. Има идеи, които действуват върху човешкия ум или като солта, или като захарта. Първите сгъстяват, втвърдяват, запичат и ограничават процесите, а вторите ги разширяват. От гледище на трите свята различаваме три вида свойства на един и същ елемент. Например, водородът, който влиза в растенията, се различава от водорода в животните, водородът, който влиза в животинското царство, се различава от водорода в хората. Даже и в хората водородът се различава... Съвременната химия не се занимава с това, но бъдещата ще ги изучава. Като се говори за солта, казваме, че и тя бива: неорганическа, която сгъстява, втвърдява, запича и ограничава нещата; органическа, която само осолява, и психическа, която се проявява главно в умствения и сърдечния свят - тя обединява мислите и чувствата. За тази сол е казано в Писанието: "Ако солта обезсолее, хвърлете я навън." Стремете се към психическата сол, която обединява нещата." [131, с. 207-208]

"Вие сте солта", казва Исус на учениците си. Учениците на новата култура са солта, която трябва да осоли народите с тази обединяваща сила и да ги спаси от разрушението на греха, на внесените чужди, механични елементи, чиито шлаки подпушват чистите течения на живота. Време е вече общественото съзнание да се пробуди и да създаде условия за тези носители на божествената сол, да хармонизират и обединят обществото.

За да разберем добре тази сол, тази сила на синтез, трябва да имаме познание за киселините и основите, за активния и пасивния принципи в природата, в основата на които стои електромагнетизма.

"Мъжът е направен от материята на физическия свят, а жената - от материята на астралния свят - светът на желанията. Мъжът живее повече в мисълта, а жената - в чувствата и желанията. Като се говори за мъжа и за жената, подразбираме поляризиране на енергии. Това забелязваме и във всеки човек отделно. Лявата му половина е женска, а дясната - мъжка. Лявата половина на мозъка е женска, а дясната - мъжка." [125, с. 136]

"Какво отношение имат кислородът и водородът спрямо вас? Имат отношение, вие постоянно ги възприемате. Този водород и този кислород постоянно влизат в дробовите ви, затова ви интересуват. От вашето разбиране на кислорода и водорода зависи бъдещото състояние на телата ви. От разбирането на водата, която възприемате, от нейните елементи зависи здравословното състояние на вашето тяло." [53, с. 232]

Водата крие в себе си философията на живота и творението, на сложната взаимовръзка между негативно и позитивно, добро и зло. Тя е единство на кисел и алкален елемент в сол. Водата е сол в онзи висш обединяващ смисъл. И тази небесна сол слиза върху земния кондензиращ, пластичен елемент, майстор във ваенето на всички пластични форми, който елемент е въглеродът. Като се кооперира с въглерода, водата образува въглеводите, въглехидратите, т.е. сладките, благите работи, които са първите тухлички на живота. Тук ни интересува именно този аспект в проявленията на водата.

"От две неща човек все ще предпочете едното. Водородът гори, а не поддържа горенето - спокойно свършва работата си. Кислородът поддържа горенето, а не гори. В това отношение той прави скандали. Като се съберат заедно, те взаимно си помагат. Кислородът усилва горенето на водорода, а водородът поощрява кислорода в скандалите. Той казва: Прави скандали, поддържай ги, без тебе нищо не можем да направим. На английски скандал означава хлъзгане. Стъпил си на неустойчива почва, на много гладък, равен път. На такъв път не може да се пази равновесие - при най-малкото изкривяване може да паднеш. Хората правят скандали именно при неуравновесено състояние. Защо са добрите хора в света? - За да има плодове. - Защо са лошите хора? - За да стават скандали. Лошите хора са причина за недоимъка." [43]

Следователно, злото е необходимо като една външна, динамична сила, която да подбужда човека към дейност. Без злото хората ще се превърнат в инертни същества, в дембели. Доброто пък е градивният процес вътре в човека, чиито плодове внасят изобилието в света. Тази външна динамична сила подбужда вътрешното горене в човека, неговите инициативни сили, неговия стремеж да изяви идеите и идеалите на Великото, Съкровеното в себе си. Диалектиката на тия два принципа е много сложна и не е предмет на настоящото разглеждане. Всеки от тях има своите положителни и отрицателни, външни и вътрешни страни. Например низшето сърце ражда егоизма, а низшият ум - гордостта. Висшето сърце ражда саможертвата и синтеза, а висшият ум - мъдростта и хармонията.

"Само жените образуват топлина, само жените горят постоянно. Защо съм мъж? - За да поддържаш горенето и да произвеждаш светлина. Светлината и топлината вървят заедно. Те са процеси неразривно свързани. Под "топлина" не разбирам горене. Истинският огън гори и не изгаря. Мойсей видя на планината къпина, която гореше и не изгаряше. Всяка мисъл, която поддържа горенето и го прави достъпно и за другите, е светлина. Без светлина не бихме имали очи. Светлината създаде очите, да виждат хубостите на Божествения свят. Девата носи топлина, ангелът носи светлина. Няма по-велико благо от това да бъдеш дева. Най-чистото нещо е девата, тя гори и не изгаря. Най-красивото нещо е светлината. Красива е човешката мисъл. Чист е стремежът на човешката душа. Любовта и обичта са два принципа в света, които повдигат хората. От една страна водата носи свойствата на кислорода, а от друга - свойствата на водорода. Водата отваря път, т.е. води човека в известна посока." [54]

"... киселините действуват разрушително, но не всички елементи в дадена киселина са разрушителни; например, в азотната киселина азотът е отровен, а другите два елемента са безвредни. И в човека има само един елемент, който носи всичкото зло. Това е неговият личен елемент. Егоизмът трябва да се извади от човека, да не направи целия живот на киселина.

В химията имаме киселини, основи и соли. Киселината представя мъжкия принцип, мъжът. Основата, това е женският принцип - жената, а солта, това са децата. Следователно, когато казваме, че сол ни трябва, разбираме, че ни трябва принципът на детето. Солта носи нещо, което е потребно за живота. Основата и киселината са необходими, за да се яви солта. Туй е едно уподобление.

Киселината, това е мъжът, творческият принцип в живота, а доброто е основата - това е женският принцип, жената, а любовта е детето." [6, с. 91-92]

Значи обединяващият принцип е детето, най-фината сила в живота.

"Огън дойдох да запаля." Огънят представя разумното в света. Огънят подразбира още живота. Значи, като човек, ти трябва разумно да живееш. Огънят ще изгори всичко непотребно и ще остане само потребното, разумното, което ще гори без да изгаря и ще се усъвършенствува. При правилното горене взимат участие въглеродът, въздухът и водата. Това значи: елементът, който гори, е въглеродът, елементът, който поддържа горенето е кислородът; получените продукти при горенето са главно вода и въглероден двуокис. И водата сама по себе си образува горене. Ако залеете парче негасена вар с вода, гасенето на ворта става толкова силно, че се развива голяма топлина, от която водата възвира. Следователно, като се пече варовикът, първо се превръща в негасена вар, която при заливане с вода се превръща в каша, наречена гасена вар. И тъй, когато варовикът, който е твърд като камък, се влюби във водата, той омеква, разпалва се, става на вар, с която жените мажат, белосват къщите си. Домакинята взема част от тази каша и измазва с нея стените на къщата си. По този начин тя изнася пред хората любовта на двамата млади - водата и ворта." [54]

По същия начин по аналогия можем да кажем: Когато въглеродът се влюби във водата, в пламъка на тази любов се раждат въглеводите като първи тухлички на живота. Важна роля за това има слънчевият елемент - водорода, който носи в себе си божествения пламък на живота. Този пламък блика от чистото сърце на девата, т.е. от принципа на душата в недрата на природата.

"Христос казва: "Огън дойдох да паля." Под думата "огън" Христос разбирал огъня на безсмъртието, който трябва да се запали във всяка душа." [27, с. 67]

"... водородът и кислородът не образуват водата, но дават условия за проявяването ѝ. Водата е носителка на живота. Без вода животът не може да се прояви, т.е. не може да се организира. Без въздух животът не може да расте. Азотът пък отговаря на ума, който използва благата, дадени на човека. Ако знае законите, чрез които се сеят мислите и чувствата, човек би имал бързи резултати. Той ще посади една мисъл в мозъка си и едно чувство в симпатичната нервна система и в скоро време ще се ползва от техните плодове. ... Сейте добри мисли и чувства и не се страхувайте, нито от живота, нито от смъртта." [24, с. 204]

Тук под принципа на водата се разбира животът, душата, а кислородът и водородът символизируют ума и сърцето на човека. В своя път електричеството и магнетизма трябва да възлязат към онази сила на синтез - гравитацията, душата, причинния свят. Умът и сърцето трябва да се издигнат до положителния, радостния живот на душата - животът на вечно настояще, живот на реализация на всичко позитивно.

Нека се спрем сега на идеята, която ни води към това изследване. Тя касае формирането на шестата подраса на бялата раса и чрез нейния зародиш - на шестата коренна раса, която ще изяви диамантовобялата светлина на Христовото съзнание. Българите имат съществено място в развоя на този процес, което именно разглеждаме в този раздел.

"Тази българска кръв какъв цвят дава на българското лице? - Възчерен. Значи, в българската кръв преобладава на първо място въглеродът, или въглеродната енергия, която го кара да се държи близо до земята, затова той е орач, градинар и пастир. А в кръвта на англичанина преобладава водородът, водородната енергия, затова той е търговец, ходи по морето навсякъде, неговите хора са по целия свят. Да, казвам аз, в кръвта на англичанина има повече вода. И ако искаш да станеш приятел с англичанина, напои го с вода. А ако искаш да станеш приятел с българин, дай му едно парче земя, той ще те помни, ще каже: "Той ми даде много хубава земя." И тъй, българите станаха българи, когато въглеродът взе надмощие в кръвта им; англичаните станаха англичани, когато водородът

взе надмощие в тяхната кръв. Това са енергии вътре в природата. Но един ден тия енергии ще се изменят. И сегашният българин ще се измени, ще стане от него нещо ново и няма да се нарича българин." [113, с. 103]

Започваме с този контрапункт, защото цялото славянство е свързано с идеята за земята. Те носят един елемент, който ще донесе плодородие и в стопанството и в душевността, т.е. в културата. Тук под "земя" се разбира онази непрекъсната небесна твърд на душата. А под "почва" разбираме Любовта, Божествения принцип, като условие за всяко растение и развитие. Англосаксонството пък нови върховете постижения на бялата раса, които трябва да се присадят върху тези деца - славяните. Славяните са шестата култура на бялата раса, която изгрява след петата - западноевропейската.

"Въздухът представя човешкия ум, водата човешкото сърце, а твърдата материя - човешката душа. Следователно, който иска да развива ума си, той трябва да изучава свойствата на въздуха, който иска да развива сърцето си, той трябва да изучава свойствата на водата, който иска да намери душата си, той трябва да живее на сушата, да изучава свойствата на твърдата материя.

... най-безопасно за човека е на сушата, на почвата. Почвата, твърдата материя представя човешката душа, върху която растат ябълки, круши, грозде. Водата и въздухът са потребни като условия за развиване на човешката душа. По нея срещаме чисти извори, кристални води. Душата заповядва и на ума и на сърцето. Тя познава техните свойства и може да ги управлява, без да ги вади от условията, в които те се развиват. Умът не може да живее вън от въздуха. Сърцето не може да живее вън от водата. И душата не може да живее вън от твърдата почва. Думите "не могат да живеят" подразбират, че не могат да се проявят." [63, с. 65, 66]

Водата и въздухът, т.е. чувствата и мислите, сърцето и умът, са потребни за развиване на човешката душа, т.е. почвата, райската градина на човека. Въздухът символизира азота, водата - водорода и кислорода, земята или почвата - въглерода. Превеждаме: водата и азотът са необходими за развиване качествата на въглерода. Като се присадят върху почвата на въглерода тия елементи му спомагат да изгради милионите органични вещества, чрез които се изразява богатия спектър на живота, на любовта, на цялото. Истинският контрапункт обаче е между въглерода и водорода, между планетния и слънчевия принцип, между духа и душата. Слънцето съдържа повече от 99 % водород, а Земята - цялото богатство от въглеродни живи форми. Като елемент на волята (душата) българите трябва да присадят върху себе си посочените елементи и заедно с принципите на новата култура да ги посадят в плодородната почва на славянството. Първата връзка на въглерода е с водорода, което ражда въглеводите. Връзката с кислорода ражда въглеродния двуокис, който е полезен за растенията, а задушлив за хората и животните. Той, както и избухливите съединения на азота са причина за редица неравновесни, аномални състояния в живите системи.

"... сприхавият страда от липса на вода и от изобилие на въглена киселина. Водата е необходима на организма, но не и въглената киселина. Растенията, обаче, не могат без въглена киселина. Тя е необходимо условие за тях." [18, с. 62]

Нека изнесем още материал за аналогията между принципите "душа"- "почва".

Под "душа-почва" се разбира не просто физическия свят, а онзи елемент, култивиран в продължение на дълго време, който отраства и развива всички сили и зародиши в съществата и в тяхната среда.

"Какво представя душата за човека се вижда от стиха, в който Христос казва: "Ако целия свят спечеля, а душата си изгубя, нищо не се ползвам". [63, с. 75]

"Да се стремиш към придобиване на земя, това значи, да дадеш условия на душата си да се прояви. Ето защо, човек трябва да има само толкова земя, колкото му е нужна - ни повече, ни по-малко. Един ден земята ще бъде така разпределена, че всеки ще вземе такава част, която да отговаря на степента на неговото развитие. Тогава всеки ще си направи на своята земя една къща с нужното количество светлина, въздух и вода." [63, с. 75]

Тук под земя се разбира основата на душата, на волята: светлината е духът, въздухът - умът, а водата - сърцето. Така е символизирано създаването на новия човек, чиято сграда, т.е. организъм се отличава с устойчивост, автономност, свобода.

"... каква е разликата между материята на висшите същества и човека? Тъй както се проявяват висшите същества, тяхната материя е устойчива, не се изменя, както в човека. За пример, вие с нищо не можете да измените мисълта на един ангел, с нищо не можете да го подкупите. В човека обаче, вие може да измените ума му, а може да измените и сърцето му. Като казвам, че може да го измените, не подразбирам, че той се е изменил, но можете да го подкупите с нещо. Подкупът всякога произтича от онова лъжливо схващане, че можем да минем по един лесен път." [106, с. 183]

Лесният път е безволевия, когато човек няма душа, няма порив да си поставя цели, да върви към идеал, да преодолява препятствията и инертното в своята природа.

Пътят на душата е тесния път. Той предполага трансформиране на личните чувства и интереси в самоотричане, саможертва, служене на големия живот на цялото. Защото всемирът, Духът - това е истинският човек. Светът на душата е подложен на голямо налягане и топлина, вследствие на което грапавите форми на личния, егоистичен елемент се превръщат във фина субстанция, съединена в диаманта на душата. Тази фина субстанция, тази висша почва на живота е Любовта - Бог.

"Добрата почва е Любовта... Моето учение е за абсолютната Божия Любов. Всичко трябва да се постави на добрата почва. Търговецът може да търгува, но на добрата почва. Богатият, като се приближава към касата си, нека знае, че Бог е там и като дойде някой да му иска пари на заем, да му каже: Братко, нека България бъде страна, където няма никакви полици. Ще дадеш пари на заем без запис, без полица. Можеш само да си забележиш в тефтерче, че си дал, например 2000 лева. Първата работа, която трябва да извършат българите, то е изхвърлянето на всички полици. Това се отнася до всички без изключение! После аз ще отида пръв да работя на нивата по 5 часа на ден и без никакво възнаграждение. Тогава няма ли да бъдем един повдигнат народ? Ако всички индустриални и фабрични работници, мъже и жени постъпват така, на какво ще заприлича България? От всички европейски държави щяха да дохождат да я гледат и да кажат: Каква идея е влязла в главата на този народ?" [40, с. 202-203]

"Друго падна на добрата земя." - Коя е тази земя? - Любовта. Има само една земя, на която можем да растем и да се развиваме. Вън от любовта няма друга земя." [40, с. 205]

Физическият свят е свят с шупли, с празнини, където има излишък и недостиг. По тази причина в него стават редица експлозии и неуредици. Божественият свят на виделината е непрекъснат, цялостен - свят на щастие и изобилен живот.

"... почвата, в която е посадено житото, е любовта. Вие ще турите любовта като основа на живота си и условията ще започнат оттам... - Ама имам несгоди. - Несгодите са у тебе." [40, с. 196]

"Ние не създаваме религия, но създаваме добра почва, дето добрите хора да растат и да се развиват като братя. Какви са хората, за нас е безразлично. Важно е да живеят като братя, по любов, и кой каквато дарба има, да я прояви. ... Ако искате да знаете от кое учение сме, отговарям: От учението на любовта. Който иска да научи любовта, да дойде при нас." [40, с. 204]

С други думи, който иска да придобие знанието на новата култура, нека дойде в България, да се присади върху въглерода, т.е. върху душата, върху любовта с нейните милиони живи форми. Няма по-голям майстор на физическото поле в пластиката, в гъвкавите многообразни връзки и отношения от въглерода. Няма по-добър координатор и синтезатор от него, който да събира в едно всички живи, разумни сили на природата в единните организми на съществата. Той именно създава течните кристали в организмите, като висши информационни системи на природата.

Сега ни предстои да вникнем, кои са ония основни елементи (водород, кислород и азот), т.е. ония народи, с които българите да се съчетаят и да внесат знанието за новия тип човек, за новата култура, за новото човечество.

Учителят говори най-много за контрапункта българи-англичани, като представители на елементите въглерод и водород, на органите черен и бял дроб, на зодиакалните знаци Козирог и Стрелец, които управляват съответно колената и бедрата на космичния човек. В химията взаимодействието на въглерода и водорода води до най-простите органични съединения - въглеводородите. Нека започнем това своеобразно изследване на тази стъпка.

"Кое е отличителното качество на въглерода? - Твърдостта. Най-съвършената форма на въглерода е диамантът, който се отличава с твърдост и лъчепречупване. Кое е отличителното качество на водорода? - Неговата подвижност и способност да прониква и през най-малките шупли. Достатъчно е да отворите съда, в който е бил водородът, за да изпълни цялото пространство. Той е общителен, с всички става приятел. Турците имат една поговорка: "Не ставай приятел със седем крале." Значи между седем крале не може да има разбирателство. Те не се разбират, а вие ще ставате приятел с всички. Бъдете твърди и устойчиви като диаманта. Щом се натъкнете на някаква мъчнотия, одерете кожата й, както на змията. Ако в сърцето ви влезе едно желание, което има характера на змията, не се оставяйте то да ви души, но вземете диаманта, който носите в себе си, направете един разрез около врата на това желание и одерете кожата му. То веднага ще се укроти, ще се смири и втори път няма да чуете гласа му." [9, с. 24-25]

Значи за българина е характерна твърдост, устойчивост в убежденията и идеалите, преодоляване на всички спънки пред тези идеали. Англичанинът се отличава с проникновение и общителност, но върху него не може да се гради.

Българите са пригодни за основа, за поле на приложение, а англичаните - за разпространение, комуникация, мултиплициране. Българите, ако не вземат от мекотата на англичаните, не могат да бъдат плодородни, и англичаните, ако не вземат от устойчивостта на българите, не могат да бъдат стабилни и трайни.

"... има хора, които много дрънкат; има хора, които не дрънкат. И едните са на мястото си и другите са на мястото си. По едните коли минават, а по другите цветя и плодни дървета растат. Тази е разликата. Следователно, ако искаме по-скоро да преминем един прав път, ще минем по камъчетата, защото по някой път, опасно е да минаваме през меки места, т.е. през меки хора. Каруцата затъва през меките места и нищо не става. Тъй щото, искаш ли по-скоро да минеш, през камъчетата ще минеш, но искаш ли хубаво грозде да ядеш, искаш ли хубаво жито да се роди, искаш ли хубави плодове да ядеш, при този чернозем ще отидеш - при меката пръст. И едните и другите са за похвала. Лошото е, когато хората не са на мястото си." [124, с. 87]

"Англия наруши Божествения План като наруши границите на Сан-Стефанска България и предизвика Берлинския конгрес и разделянето на България. А това бе най-хубавият Божествен акт на земята. Англия се уплаши от Русия, че ще се увеличи влиянието й. Тя сбърка. Напротив, щеше да се увеличи английското влияние. Тя не трябваше да се меси. Раздели България на две, за да не стане България случайно руска губерния и да не би да се завардят и блокират проливите и Черно море. Но Англия сбърка. Ако беше оставила България в границите на Сан-Стефанския мирен договор, то Сан-Стефанска България щеше да бъде в услуга на Англия. Но те не можаха да предвидят това и сбъркаха. Но онези сили, които противодействаха, не сбъркаха, а сполучиха. Това са същите сили, които направиха атентата на двойния освободител Цар Александър II и го убиха. Тези сили не се шегуват."

"В Берлин Англия раздели Сан-Стефанска България на две и те попречиха. Никой човек не трябва да коригира Божествения План и затова Англия ще плати с разрушението на Английската империя."
[52, с. 444]

Англичаните са един от разумните народи, което им помага да разрешават проблемите си хармонично и да успяват.

"Силен е само този народ, който люби. Силен е само този народ, който е разумен, който може да владее силите на природата. Вземете англичаните за пример. По какво се отличават те като народ? - Англичаните се отличават по своята сила и разумност! Те имаха

една стачка, в която взеха участие около 5 милиона хора. Същевременно стачниците и стражарите си играят на футбол. Питам: ако в България се обяви такава стачка, стачниците и стражарите ще играят ли на футбол? Това е култура! Тези хора си казаха: "Ние сме разумни, трябва да разрешим този въпрос по един мирен начин."

[139, с. 23-24]

Англичаните са хора с идеали и с доблест да реализират идеалите си. Те са хора на целта, на постигането.

"... англичаните... обичат да се качват по високите върхове, даже с риск за живота си. Всяка година загиват по планините или потъват в моретата десетки англичани, но те смело вървят към целта, която искат да постигнат. Англичанинът е горд, не отстъпва лесно. Той казва: И живота ми да костува, аз ще постигна това, което желая. - Хубава черта е тази. Българинът е като циганина, който казва: "И чергата изгарям и чука продавам, но не се подчинявам." Той е упорит, но не е твърд. Твърд е онзи, който с мисълта си може да се издигне в пространството, от дете никой не може да го снее. Каква твърдост е тази, да се държиш за земята? Утре земята ще се разклати, и ти ще изгубиш твърдостта си. Твърдостта е висше качество. Твърд е онзи, който има пълно самообладание, който може да владее своите мисли, чувства и който има в себе си пълно равновесие. Той седи на някои място, дете никой не го вижда; обаче той всички вижда, всички наблюдава. Ученикът трябва да развива в себе си такава именно твърдост, а не упоритост. Само така той ще разбира природата и ще се ползува от нея. Иначе, каквито богатства и да има, ще му се отнемат." [25, с. 48-49]

Човек не може да има търпение, твърдост и устой в характера си, ако няма пред себе си една висока цел, идея или идеал. Първите християни и богомилите бяха истински твърди в убежденията си, защото имаха в душата си велик идеал. Те бяха напреднали души, които имаха велико знание, надрастващо разбиранията на тяхната епоха. Днес хората на новата култура са носители също на авангардно знание, което далеч надхвърля умозрителните, ежедневни схващания на съвременността. И това знание не е фантазъмство, а висша практическа сила. Защото то почива на дълбоки, универсални принципи, които впрягат в практиката мощни, фундаментални сили.

"Българинът има една лоша черта: той започва работите си с жар, с увлечение, но никога не ги довършва. Като знаете това, пазете се да не правите и вие същата погрешка. Дойде ли въпрос за работа, бъдете като англичаните. Англичанинът започва добре и свършва добре. Даде ли някакво обещание, той непременно ще го изпълни. Той е точен изпълнителен в най-малките си задължения.

Тъй щото, като ученици, започвайте работата си като англичани и свършвайте я като англичани. И българинът има нещо английско в характера си, но не е още разработено. Англичанинът обмисля нещата добре. Когато се яви нещо ново, той не бърза веднага да го приложи. Но щом се убеди в практичността на нововъведеното, приема го без никакво колебание. Запример, когато електрическото осветление се въведе в Америка, в Лондон продължаваха да си служат с газово осветление. Те пратиха хора да го проучат на място добре и като се убедиха в преимуществата на електричеството пред газовото осветление, приеха го навсякъде. Като приемат нещо, те го прилагат изцяло." [39, с. 17-18]

В англичанина има една отмереност, методичност, разпределение във времето, хладнокръвно следване на нещата до тяхното естествено узряване. Англичаните са чужди на онази кампанийност, която ражда недоносчета и осакатени души.

"Един руски княз и един английски лорд се срещат в една тясна улица със своите файтончета. ... Руският княз извадил в. "Таймс" и започнал да чете, спират се, гледат се. Англичанинът изпраща своя слуга и казва: "Господине, като прочетете вестника, ще бъдете ли така добър да ми го дадете и аз да го прочета?" Българинът, ако е, ще му се пръсне сърцето. Той бърза всякога. Българинът е много разточителен. Цяла зима ще прекара в кръчмата, като дойде лятото, бърза. Изгубеното време иска да го навакса. Вследствие на това си причинява голяма вреда. Такова е неговото психологическо схващане. Много бърза. Или в турско време. Българинът е правил големи снопове, понеже е плащал данък на сноповете. Но като вдигне снопа, който толкова тежи, се изсипвал. ... Човек и в умствено отношение и в духовно отношение, и във физическо отношение може да се изсипе. Законът е все същ, не трябва да пресилваш нервната система. Пресилиш ли нервната система, ще плащаш." [26, с. 431]

"Англосаксонецът казва, че времето е пари и го използва добре. Славянинът пилее времето си и, за да учи, той търси удобства. Англосаксонците са весели, жизнерадостни. След като работили цяла седмица, в празник те се обличат добре, почиват си и се радват на придобивките си. Кой е беден, кой - слуга и кой - господар, не познавате, всички живеят като аристократи. Славяните са повече песимисти, отколкото оптимисти. Те са възприели тази чърта от гръцката култура. Песимизмът и недоволството на българите също носи началото си от византийците, с които българите са били дълго време в контакт. Младото поколение трябва да работи, за да се освободи от старото и чуждо византийско влияние." [9, с. 218-219]

"Ако англичаните успяват в живота си, това се дължи на тяхната точност. Англичанинът е точен на думата си. Кажете ли ви, че ще се срещнете в четири часа, точно в това време той ще бъде на определеното място; нито минута по-рано или по-късно. Първото нещо, което се иска от ученика е да бъде точен. Точността е условие за изграждане на неговия бъдещ живот. Точността е хармония, такт, музика в живота на човека." [33, с. 143]

"Проточете дясната си ръка напред с дланта надолу и мислено прекарайте принципа на точността във всеки пръст поотделно: в палеца, в показалеца, в средния пръст и т.н. Съсредоточете мисълта си към всеки пръст по десет секунди. След това приберете дясната ръка на място. Направете същото упражнение с лявата ръка." [33, с. 144]

"Като изучавам проявите на религиозните хора, намирам една опасна страна в техния живот - крайната чувствителност, крайната напрегнатост в чувстват, благодарение на което те изопачават фактите. Почти не съм срещнал религиозен човек, който да постъпи справедливо. ... Това се дължи на една обща чърта в човека - да преувеличава нещата. Това чувство наричат сублимност, величественост. В българина центърът за времето е слабо развит. Той не може да определи точно колко часа трябва да вървиш от едно село до друго. Той казва: като минеш тоя баир, веднага ще отидеш на другото село. Струва ти се, че ще вървиш най-много половин час, а то излиза два-три часа път." [122, с. 295]

"Англичанинът минава за честен, а българинът се отличава със своята искреност." [141, с. 115]

"В Англия, ако някой отиде да проси, или да иска пари, непременно трябва да свърши някаква работа срещу това, да направи нещо: да изсвири, да изпее някаква песен, или да направи един фокус. Само тогава той има право да поднесе чинийката си, за да му дадат нещо." [42, с. 59]

"В какво седи благородството на един народ? Защо англичаните са благородни? Защото у тях има събудено колективно съзнание. ... Всеки народ, в който е събудено туй колективно съзнание, съзнава до известна степен, че всичко трябва да се подчини на общата цел." [3, с. 40-41]

Общата цел на един народ се определя от неговото самосъзнание - каква роля и функция има в живота на човечеството, в живота на Божествения организъм, на цялото. Ето някои лингвистични съпоставки:

"Как ще определите думата "добро" на български и "good" на английски? Тая дума не може да се определи точно, но се разбира вътрешно. Буквата "g", началната буква на "good", показва, че англичанинът е реалист. Той посял семето да пусне коренчета и казва: Първо корените и после клоните. Двете букви "o" показват условията, при които семето се развива, за да поеме посоката нагоре - "d". В думата "добро" българинът започва с клоните. Той казва: Корените ще дойдат после. Той си служи със закона на присаждането. Вземете едно калемче, резне кората на дръвчето, прилепи към него калемчето, засмоли го, превърже го добре и го оставя да се развива. Значи, в българина доброто е присадено, а в англичанина е посадено, затова се казва, че англичанинът има дълбоки корени. Ако трябва да обещае нещо той не бърза. Ще те гледа, ще мисли, ще съобразява и след това или ще ти обещае, или няма да обещае. Обаче, даде ли някакво обещание, непременно ще го изпълни. Ти трябва да разчиташ непременно на неговата дума." [122, с. 97]

"... българинът е голям дипломат. Той няма да каже, например, "аз казвам", но ще каже "казвам" - няма да се хване. Англичанинът ще каже: "Аз казвам". Така той не може да се освободи от отговорност. За да не греши и не носи отговорност, той мисли много. Казват, че англичанинът е практичен. Той първо мисли, после говори, затова минава за мълчалив. За да ти обещае нещо, много време ще чакаш. Той ще мисли, ще изучава въпроса и ако ти обещае, ще бъдеш сигурен, че ще изпълни обещанието си. Славянинът е бърз, решава и веднага отрязва. Ако е недоволен от нещо, не скрива недоволството си. Често слушате да казват: Да избесим, да изколим тези хора, да освободим света от тях! Това е славянска черта. Славянинът мисли, че като избеси лошите хора, светът ще се оправи. В другия свят обесените са по-опасни отколкото живите на земята." [54]

Бързите решения на славянина имат една позитивна страна. Те са предусещане за пробуждащото се интуитивно съзнание, в което истината проблясва мигновено.

"Англичаните възприемат и прилагат нещата. Докато не разберат нещата са на особено мнение - но щом ги разберат, две мнения няма - веднага прилагат. И в тази практичност се състои техния успех. Докато у другите народе не така." [7, с. 93-94]

"Славяните са по-близо до духовния свят и затова сърцето им трябва да се развие. Англосаксонската раса развива интелекта и приготвя следващата култура, която иде." [Протоколи 1909 г.]

Българите като медианта между Изтока и Запада трябва да присадят интелектуалните постижения на англосаксонско-келтската западно-европейска култура и тези ошкови да разсадят в славянството, като предварително ги облагородят с методите на новата култура. На формирането на шестата славянска култура (подраса) ще се спрем в друга книга. В този раздел изследваме специално взаимоотношенията - българи-англосакси от гледна точка на елементите като астро-номерологична особеност на народите.

Нека най-напред изнесем езотеричен материал за четирите основни елемента на органичния свят като четири съществени принципа и фази на живота:

"Старите окултисти алхимици са определяли четири основни състояния на материята: твърдо, водно, въздухообразно и огнено. Днес като основни елементи на живота на органичния свят се определят: въглерод, водород, азот и кислород. Тези четири елемента донякъде съответствуват на четирите състояния на материята в човека. Те са казали, че в човешката наука се срещат следните четири темперамента: сангвиничен, холеричен, флегматичен - някои го наричат меланхоличен и нервен или чувствен темперамент."

[2]

Нека изразим езотеричната традиция в тази област чрез таблица:

1. Огън - кислород - топлинен етер - Любов - червено
2. Въздух - азот - светлинен етер - Мъдрост - жълто
3. Вода - водород - химически етер - Истина - синьо
4. Земя - въглерод - жизнен етер - Добродетел (синтез) - бяло (синтез на всички етери)

Традицията определя тия четири нива по следния начин:

1. Творчески сили - ум, Божествен (идеен) свят - създаване на идеи и образи.
- 2- Съграждащи сили - сърце, Духовен (реален) свят - сили и форми от фина материя.
3. Запазващи сили - воля, физически и етерен свят (форми) - равновесие между налягане отвън и напрежение отвътре, възплъщение на формите и божествените идеи.
4. Тяло-душа - феноменален или материален свят.

Изложената класификация, която в различните школи има понятийни различия е неизменна в едно: Всичко е живо и разумно. Дори физическият свят във всичките си измерения е одушевен. Въсщност, твърдата материя не е друго, освен кондензирана (въплътена) светлина, т.е. дух и душа. В твърдата материя са кондензирани (въплътени) всички нива на Битието. Затова тя е основа за сградата на живота. Тук става дума не за механичния свят, а за концентрираната разумност и любов, вследствие налягането и напрежението на живота, под формата на Добродетели.

Нека продължим с други аналогии от Словото:

"Изток, запад, север, юг - четирите главни посоки в органичния свят са четири елемента: кислород, водород, азот и въглерод. Тези четири елемента представят четири състояния на

материята, светлинна, въздухообразна, течна, твърда. Не е достатъчно човек да познава състоянията на материята, но той трябва да ги превръща, за да ги използва в живота си." [120, с. 120]

"... като човек ти трябва да бъдеш мек, подвижен като водата; да се разширяваш като въздуха; да бъдеш твърд, устойчив като въглерода и най-после да имаш светлината и топлината на огъня. Човек трябва да развива тези качества в себе си. Това са елементи, които се съдържат във всеки човек, но от него се изисква работа, за да ги развие. Защо трябва да ходите при другите хора, от тях да купувате светлина и топлина?" [76, с. 97]

"... българинът се отличава с твърдост, което е Божествено чувство. Мястото на това чувство е горе, на главата, където се намират възвишените, моралните чувства. Не смесвайте твърдостта с упоритостта. Твърдостта представлява въглерода в Божествения свят. Значи, въглеродът прави нещата твърди, водородът - меки, кислородът - активни, азотът пък им дава направление, регулира техните енергии." [54]

"В химията под понятието "твърда материя", в широк смисъл на думата, разбират елемента въглерод, понеже главната съставна част на органическия свят е въглеродът. А под думата "вода", в широк смисъл, разбират елемента водород - hydrogenium - ражда вода. Освен тези две състояния на материята, ние трябва да разбираме законите на въздухообразната материя, на въздуха, който е съставен от кислород и азот, както и тия на светлината. Светлината е свързана със знанието.

Тъй щото, ако човек не знае законите, които управляват твърдата, течната, въздухообразната и светлинната материя, той никога няма да разбере мъдростта. Мъдростта примирява всички противоречия в живота." [61, с. 226]

"Земята е добро, водата - чистота, въздухът - мисъл, светлината - път." [54]

Вече имаме известна представа за функционалната аналогия между българите и въглерода, англичаните и водорода (водата). Нека разгледаме още няколко текста за основните елементи, за да потърсим аналогии с другите два елемента на живота - кислород и азот.

"Хора, в които преобладава водорода, са подвижни, леки, мислят, че всичко е постижимо. Въглеродът играе солидна роля в живота, отличава се със своята тежест. Азотът е инертен, крайно консервативен, такъв е характерът на тези, които го имат повече." [37, с. 297]

"Каквото и да правите, няма да избегнете злото, но трябва да бъдете разумни, да използвате неговите сили. Знаете ли какво ще стане с живота на земята, ако се махнат въглеродния двуокис, водорода, кислорода, азота и въглерода? Това са основните елементи на живота. Какъв ще бъде човек, ако няма азот в себе си? Азотът е един от благородните газове, мъчно влиза в съединения. Всеки човек, който има азот в себе си е спокоен, търпелив. Той може да придобие любовта. Без търпение няма любов. Зад всеки елемент се крие някаква разумна сила. Ако може да влезе във връзка с тази разумна сила, човек ще владее елементите, т.е. те всякога ще му бъдат в услуга.

Добре е човек да разбира законите, на които се подчиняват елементите, да се ползва от тях разумно. Ако разбира законите на кислорода, горенето в човешкия организъм ще става правилно. Човек ще носи в себе си Божествения пламък, крепител на здравето. Ако разбира законите на водорода, човек ще има мекота и пластичност, ценно качество за него. Ако разбира законите на въглерода, човек ще знае как да създаде органическия свят. Въглеродът съдържа условия за организиране на живота. Без въглерод органическият свят не може да се организира." [8, с. 255]

Значи въглеродът съдържа в себе си принципите и методите за създаване на органичните системи. Казано е, че в скончанието на века (края на 20 в., в който изтича цикъла на Исус) Бог ще създаде ново небе и нова земя. Това е новото човечество, новата епоха, новата култура. И ония народи, които са концентрирали знанието и ценностите на стария цикъл, трябва да ги въплатят в организма на новия тип човек, новата социалност и нравственост, новото планетарно общество.

За този велик процес се изисква основа от високо просветени, нравствено възвисени, динамични и делови хора, върху които може да се изгради принципно ново, универсално

общество. В България са приготвени тези живи камъни и сега ще се създадат условия за бързо градене на новото.

До тук изложихме известно знание за елементите въглерод, водород и кислород. Нека сега се спрем по-подробно на елемента азот.

"Кое е отличителното качество на азота? Той е недеятелен газ, мъчно влиза в съединение с другите елементи. С други думи казано, азотът не е общителен, не прави връзки с хората, не мисли за любовни работи, за дом, за семейство. Той е идеалист, остава верен на един принцип - на огъня. Щом се повиши температурата, той влиза вече в съединение и с други елементи. Както водородът, така и азотът се съединяват с кислорода като един крайно активен елемент и образуват нови вещества. Когато намислите да правите зло, мислете за азота, който образува неустойчиви съединения. Ето защо, влезете ли в съюз със злото, бързайте да развалите този съюз. Бъдете неустойчиви в съюза си със злото, а устойчиви в съюза с доброто. Всеки елемент има определено място в човешкия организъм. Запример, мястото на кислорода е в кръвта на човека; на азота - в мозъка, в нервната система; на водорода - в стомаха; на въглерода - в костите." [9, с. 25-26]

Този текст дава ориентири за взаимодействието на българите с различните елементи и народи. Функционално те са свързани с черния дроб и жлъчката на човечеството, а зодиакално (Козирог) с костната му система. Функционално черният дроб синтезира азотни съединения за мозъка и участва в хидратацията на храносмилането, а зодиакално, влиянието на Козирог има кристализираща, формираща функция изразена чрез костната система и нейния фосфорно-калциев обмен. Върху кръвта пък въздействието е двупосочно: кръвотворна функция на костния мозък и кръвообогатителна и защитна функция на черния дроб. (В зародиша, черният дроб също изпълнява кръвотворна функция).

"Тази сила, която се съдържа в азота е свързана с нервната система и с мозъка. Ето защо щом почне да се губи, да намалява азотът, в хората се заражда едно безпокойствие." [80, с. 106]

От аномалии в синтеза на вещества и обмена в черния дроб възникват и аномалии в мозъка. Неврастенията например е резултат от прекъсване притока на висши психични сили от Божествения и умствения свят. Неврастенията, безпокойството, напрегнатостта, стресът ще накарат хората да обърнат погледа си навътре към ония фини светове, от които извира разумността и животът. Азотът е сила на равновесие, чрез която човек добива търпение, вяра и условия за контакт с висшите светове. Съвременните хора страдат от липса на този елемент, който ще им съдейства за възстановяване на контакта между небето и земята, между вътрешния и външния свят.

Съвременното човечество страда от аномалните донори на азот - нитратните торове и взривните вещества. Те са резултат на една култура на празнини, раздвояване, лъжа, която поражда неравновесни, взривоопасни състояния. Тази култура поражда гниенето в съвременния човек и общество, което предизвиква скандали, болести, недъзи, смърт.

"... човек използва азотната киселина в бояджийството, но я използва и за правене на експлозиви. Ако пие от нея, още повече ще пострада. Попадне ли в ръката ви елемент на злото, научете закона на превръщането. Превърнете злото в добро.

Много думи, с които хората си служат, са подобни на азотната киселина. Дето паднат причиняват изгаряне. Например, някой пише или казва, че няма разумност в света, че Бог не съществува. Това е азотна киселина, която изгаря кожата и причинява нещастия." [131, с. 173-174]

"Сам азотът не е опасен, но в азотната киселина той става опасен. Извади азота от азотната киселина, от динамита, за да получиш безвредни вещества. Динамитът, без азота не е нищо друго, освен глицерин, вещество, което се употребява за намазване на кожата, да я направи мека."

[18, с. 17]

"... азотът е господар във въздуха - той заповядва, той регулира. Ако види, че някъде става буйно горене, той веднага заповядва да се намали огъня. Като господар на положението, той има думата навсякъде. Без него, всичко в природата би се превърнало на пепел.

Кислородът и азотът, като противоположни по свойства взаимно се допълват; кислородът поддържа горенето, но сам не гори; азотът пък не гори, нито поддържа горенето." [64, с. 52]

"Азотът, който регулира силите на мисълта и живота, регулира и всички други елементи. Ако у вас преобладава въглеродът, ще имате ламтеж за материални блага, към трупане във всяко отношение. Благоутробието ще се развие, а това са отлагания, които носят ред болести. Навред ще има излишъци. Пълните хора не издържат и в духовно отношение." [37, с. 297]

Азотът регулира проявите на въглерода да не изпадне в епикурейство, излишъци, разлагане и смърт. В този смисъл азотът е представител на висшия ум, а въглеродът, в аморфния си вид, на астралния свят на желанията, а във висшата си кристална фаза - на душата. Действително, българите, които имат за елемент въглерода, се подвизават в черния дроб - владиката на низшия астрал. И ония народи, които са под азота са внесли в черния дроб повече киселина - да не се разплуе и затлъстее. Освен това невидимият свят е изпратил своя посланик и своето учение именно в черния дроб, който регулира стомашната система и низшите желаниа. Това учение идва като една присадка, като регулираща сила на равновесие от висшия свят. Това, че българите живеят в ограничение е благо за тях. Невидимият свят ги чисти от взривните вещества на злото и ги подготвя да изявят доброто в себе си, което ще обедини всички елементи в човечеството в нещо стройно, красиво.

"Тогава доброто в света се намира в главата, а злото - в стомаха. В главата е ложата на Бялото Братство, а в стомаха е ложата на Черното Братство; там всички братя, които стоят казват: "Кокошчици, агънца, гъсчици, дайте това-онова." Тъй вие слугувате на черните братя. Пък те, понеже трябва да живеят, от соковете на тази храна дават на Белите Братя и казват: "Хайде да дадем на Белите Братя, за да имаме пак кредит." И затуй те им пращат сокове нагоре. Пък Белите Братя казват: "Понеже те ни пратиха данъка, сега ние ще им пратим храна." Трябва да има една правилна обмяна и ние не можем да изменим този закон." [12, с. 183]

Този обмен между позитивното и негативното се забелязва навсякъде в природата - между северния и южния полюс (промишления север и стопанския юг), между Слънцето и Земята и пр. Северният полюс и Слънцето са място на Бялата ложа, а Южният полюс и Земята - на Черната ложа.

В този смисъл, слънчевите светли същества живеят в рая, в една култура на любов, а земните жители, при сегашните условия, живеят в ада - култура на безлюбие. Условията на земните жители могат да се подобрят само когато приемат принципите и методите на слънчевата култура, която е култура на положителни мисли, чувства и постъпки, култура на радост и веселие, култура на душевна щедрост и изобилие.

Земната култура задушавя човека, изолира го от възможностите и простора на космичния живот. Тя е като задушлив газ, който държи хората в полусънно, хипнотично състояние. Това е културата на Черната ложа, културата на животинството в човека.

Понеже се движат успоредно на Земята - негативно на оста Земя-Слънце, животните внасят известна негативна спрямо слънчевата култура сила. Растенията пък, особено стройните дървета, които имат психични смоли, се издигат към Слънцето и играят ролята на слънчев трансформатор за негативните сили на Земята. По същия начин нека си спомним, че в доброто англичанинът започва от корените, а българинът и славянинът - от клоните. В сегашния си вид англосаксите имат стремеж към центъра на Слънцето, а българите и славяните - към центъра на Земята. Това значи, че разумните сили в славяните още не са развити, духовното знание още не е създадо традиции и критерии в тях, вследствие на което те все още са подвластни на стихии на астрала - емоционални изблици, неуравновесени увлечения.

Човек има растения и животни, и във своя организъм. Когато изсича горите в себе си, той става жертва на корозия, порои, разрушение. Животинския и растителния свят в човека трябва да се хармонизират, за да може растенията да възприемат задушливия въглероден двуокис на низшите чувства и да отдадат кислорода на слънчевите идеи и идеали. Ето защо, обменът между славяните и саксите е от взаимен интерес. Първите ще дадат въглерод - материал за горене, а вторите - кислород, условие за усилване на горенето - да се увеличи светлината, да влязат в живота разбирането и формите на новата култура. За постигането на тази цел е необходим азотът - принципът на самообладание, на равновесие.

"Като ученици, вие трябва да се стремите към самообладание, да гледате еднакво и на злото, и на доброто. Това са две мощни сили, които играят важна роля в света. Човек не се нуждае от въглена киселина. За него тя е зло, но вижте какво голямо значение има тя за живота на растенията. Без въглена киселина те не могат да живеят. Растенията приемат въглеродния двуокис като храна за организма си. Под влиянието на слънчевата светлина и зелените части на растенията, той се разлага на кислород, който се връща във въздуха и въглерод, който заедно с други елементи и съединения в растенията се използва за храна. Задушлив газ е въглеродният двуокис, но растенията се хранят с него. Освен това, той дава кислород на въздуха, който поддържа живота. Като знаете това, не можете ли и вие да направите, както растенията правят? Не можете ли да обработвате отровните и задушливи мисли и чувства и да ги превърнете в нещо полезно, както за себе си, така и за окръжаващите?" [8, с. 254-255]

Българите могат да бъдат трансформатори на Сатурновия негативизъм в слънчева лъчезарност чрез силата на слънчевото христово учение и яснозеления цвят, който регулира дейността на черния дроб. Те функционират в черния дроб на човечеството, по-специално жлъчката. Черният дроб се състои от два дяла, които астрологически са под влиянието съответно на Близнаци и Водолей. От големите държави, под близнаци е САЩ, а под Водолей – Русия. Българите са призвани да бъдат мембрана между тия две начала на човечеството, които в бъдеще ще се обединят. Между зелените долари на Америка и зелените поля на Русия се проявяват българите, както черният дроб се проявява като мембрана между храносмилателните вещества и кръвния ток. Сега българите преминават през дълбока възпитателна трансформация, за да им се даде тяхното наследство. Зеленото е цвят на богатството.

"Ако черният ви дроб е разстроен, вие не можете да възприемате трептенията на зеления цвят."
[106, с. 68]

"Ако черният дроб е настроен, ще възприемете яснозеления цвят." [108, с. 127]

Зеленият цвят има отношение към сърцето и душата, към райската градина в човека. Извършвайки тази трансформация в себе си към позитивното жизнеутвърждаващото, българите ще могат да изведат славянството от неговия песимизъм и nihilизъм към слънчевата култура на новите хора на светлината.

"Когато се увеличават нечистите мисли, увеличава се въглеродния двуокис, а той е отрова. Ако са прави постъпките пък, увеличава се кислорода, намалява се въглерода. Правите мисли, чувства и постъпки увеличават кислорода в мисълта, сърцето и тялото. В чистата кръв трябва да има достатъчно кислород, да няма токсини. Кислородът на мисълта, сърцето, волята прави кръвта чиста. Кръвта носи всички блага. С мисълта си ние създаваме една хубава течност - еликсира на живота." [54]

Може да възникне такава асоциация: "Въглеродът, онези черни сажди, които цапат, те са виновни за всичко." Не, в този елемент има нещо мащабно, всеобхватно. Намираме го и в двата полюса на светлинния спектър: черния въглен и бляскаво белия диамант. А не казва ли сам Бог: "Аз съм алфа и омега"? С други думи, аз оживявам и чистя, аз започвам и завършвам, аз горя и кристализирам. Същото прави и въглерода. При приток на чисти мисли и чувства, той завършва процесите и има една благородна, позитивна, слънчева функция; когато процесите в него са екстензивни, вяли, незавършени - ражда се онзи задушлив остатък, който потиска цялата съвременна култура.

"... в човека става вътрешно горене - някога пълно, а някога непълно. При това горене се образуват сажди, дим, които помрачават атмосферата на човека. Недоволството, неразположението внасят дим в човека, поради което лицето му потъмнява. - Как ще си помогне? - Само знанието може да го спаси. То е вятър, течение, което отнася дима далеч в пространството. Без знание човек всеки ден ще се натъква на мъчнотии." [122, с. 193-194]

Значи елементът на знанието, на позитивното мислене трябва да дойде - трябва да се внесе кислород в застоялия въздух, за да се преодолее подтиснатата атмосфера в обществото. В България учениците на новата култура не можаха да асимилират, обработят,

приложат и предадат знанието в есенциален вид и ония лъчезарни народи загърбиха Българския народ. Българите си останаха със своите сажди, със своята жлъч. Като вървиш из планината и срещнеш някой българин, веднага ще го познаеш по това как те измерва критично с поглед. Срещнеш ли германец, англичанин, французин, лъхва те една несекваща радост.

Обаче като обърнаха гръб на чистилището, западните народи сбъркаха, защото днес тази отрова ги настига и души. Собствената им отрова се връща при тях непречистена. Божественото знание е дадено, за да се приложи в чистилището, да извърши онези дълбоки трансформации.

"Ако лицето ви почернява, вие сте в човешкия път; ако лицето ви се озарява от светлината на живота, вие сте в Божествения път." [122, с. 199]

"Тук, дето живеем, ние се намираме във въздушна среда в която има много въглена киселина. И ако сме нервни днес, то се дължи на голямото количество въглена киселина във въздуха, която вдишваме и издишваме, и която почти отравя организма ни. Знаете ли какво бихте почувствували като влезете в някой град?

Ако във вас беше развито шестото чувство... и погледнете в някой град, вие бихте се отворили от атмосферата на този град и не бихте желали повече да живеете там от смрад! Нашите градове и къщи са за такова човечество като сегашното, с такова обоняние. Затова животът става все по-непоносим. А тези новите, Божествените идеи, които сега идат, носят новия живот в света. Смъртта, която съществува, нещастията, страданията, полудяванията се дължат на съвсем други психически причини, а не на тия, на които ги приписват." [85, с. 72]

Причината, която заробва човечеството е робството под властта на змея - низшия астрал. Новата космична вълна от центъра на Галактиката, която се проявява чрез Слънцето е пришествието на Архангел Михаил с неговото учение, от което се изменя генофонда на всички същества, за да се извърши внезапен, квантов скок към новото. От това въглените ще изкристализират в диаманти, ще разкрият висшия си блясък, ще изявят красивия, чистия, лъчезарния живот на новата слънчева култура.

"По същия начин, както влагата трябва да обсеби и обедини всички ония малки частички от прах, сажди и други подобни в пространството, така трябва да дойде и вторият процес на изстудяването, на човешката мисъл (законът на самопожертвуването), та всички капки да се изпратят на Земята, а заедно с тях и казаните неканени гости (прашинките в пространството) ще слязат долу на работа. По аналогия трябва да се каже, че всички отрицателни елементи, от които съвременните хора се оплакват, това са ония малки пращинки, които природата е повдигнала нагоре за известна цел - за да съгради водните капки или да им даде стабилен скелет. При сегашните условия разумният живот е изпратил тия неорганизиранни елементи според нашето схващане, за да образуват скелета на нашите мисли и желания. Следователно, по същия закон, ние няма защо да се оплакваме от положението, а трябва да облечем съществуващите обществени фактори в плът и кръв." [23, с. 16-17]

Значи ония пращинки, ония сажди дават форма и динамична сила за проява на водните капки, на обмена на идеите и чувствата, на живота. Краставицата има 90 % вода, обаче има форма, защото има една сила, която я структурира. Разхвърляните кости на съвременното механично общество се нуждаят от тази свързваща, структурираща сила, която да ги оживи в жив организъм.

Съвременните хора са изостанали във възгледите си. Малко хора могат да се пробудят за новото разбиране, да приемат светлината на благословието, което идва. Понеже са нечисти, голямата енергия на това благо и щастие, като напират отвътре, може да ги разруши. Съвременните хора са лоши проводници на Божественото и затова не могат да се ползват и озарят от неговата светлина.

Ето, дойде годината на великата промяна. Идват да се изявят Синовете на Светлината да променят лицето на земния живот. Хората ще бъдат в недоумение. Нещата ще станат бързо. Политиците не могат да се оправят в политиката си. Ще видите, че е станало преобразяване в тях - вселяване.

Българите са мишената. Върху този диамант ще падне огнения лъч, да извърши своите алхимически трансформации, да внесе свещен трепет в човечеството. Обаче и диамантът може да се запали. Лъч насочен със силна леща или с лазер запалва диаманта, защото той винаги съдържа въглеродороди. Диамантът живее заедно със слънчевия водород. Останаха още няколко текста, за да оставим на читателя да прецени с кои основни сили ще се изгради зародиша на новото общество.

"Някога Наполеон направил едно шеговито предсказание. Той казал, че англичаните са силни по вода, французите - по суша, а германците - във въздуха. Какво всъщност представлява водата, сушата и въздухът? - Водата представлява човешкото сърце, сушата - волята, а въздухът - ума. Досега хората са воювали по вода и суша, но отсега нататък ще воюват във въздуха, т.е. с ума. Човек трябва да решава въпросите си с ума, т.е. с мисълта си. Няма защо повече да търсите вината в този или в онзи, да казвате, че хората са лоши и неразбрани, но трябва да мислите, да решавате правилно задачите си." [8, с. 351]

Правилното мислене предполага новата, свежата светлина, която всеки миг влиза в живота. Каква полза, че си управник, че правиш отвън реформи, ако не можеш да реформиращ своя вътрешен свят, за да възприемеш благословието от светлината на новия цикъл? Всеки трябва да вникне в онзи светъл, интимен свят в себе си, от където ще избликне Великия Христос с нови идеи, разбирания, дарби и способности, с нови сетива, нови тела, нови условия.

Какъв смисъл има твоето управничество, ако всички виждат, а ти останеш сляп; ако всички се излъчат в пространството и тръгнат нанякаде с красива идея, с велика мисия, а ти останеш в затвора? Сегашните разбирания, сегашните тела, сегашните социални условия и форми на хората са голямо бреме, затвор за душите.

Ето още няколко текста по разискваната тема:

"Учителят казва: Всеки народ представлява една добродетел в космическия организъм. В българския особено е развит центъра на твърдостта. Този център е локализиран отзад на коронната част на главата, и е на противоположния полюс на милосърдието, чийто център се намира на средата на най-високото място на челото. Постоянството у българина е слабо развито. У германеца обратно, центърът на постоянството е максимално развит. А постоянството е важно качество, върху което почива религиозното чувство. У българина не е развито религиозното чувство и следователно не е развито постоянството." [12, с. 103, Цветана Табакова]

"Като дойде гърка в сърцето ти, иди че го оправяй. Като дойде англичанинът в личните ви чувства, иди че го оправяй. Като дойде германецът и ви впрегне в една война, иди че го оправяй." (26, с. 375)

"... французинът е бърз в действията си, а англичанинът бавен. Ако в главата на англичанина се роди някаква идея, той не бърза да я разпространява. Попадне ли тази идея в ума на французина, той веднага я разпространява." [64, с. 140]

"Англичаните и германците са марсови, българите - сатурнови, американците - меркурианци." [54]

И два текста с лингвистичен оттенък:

"Има една вътрешна аномалия в езиците. ... Тази аномалия е произлязла от храната на хората. Българите изговарят р-то натъртено. Германецът турил р-то в гърлото си и го изговаря гърлено. Англичанинът, който е усетил, без да знае психологически, избягва р-то, иска да го произнеса много мекичко. В тях има един верен усет, пък и всичко подлагат на опит. Те имат джентълменско възпитание. В англичаните има благородство. Но тяхното благородство не е каквото е у французина. Англичанинът трябва да се мъчи да стане благороден, по воля иска да се накара да постъпва добре." [26, с. 430]

"Каквито промени да правите с името си, никога не го съкращавайте. Може да продължите името си, да внесете в него още няколко букви, но в никой случай не го съкращавайте. Тази е причината да имат германците много дълги думи в езика си. Понеже се намират в ограничителни условия, разполагат с малко земя, в която да проявят своята енергия и ум, те увеличават броя на буквите в думите си. Често съединяват по две-три думи в една. Това

показва, че търсят изходен път за излизане от ограниченията, в които се намират. Земята, с която разполагат е много ограничена, за да проявят своя ум, активност и сила. Англичаните пък разполагат с много земя, вследствие на което думите, с които си служат в речта, са повечето къси.

Следователно, когато думите, с които си служи един народ са къси, това показва, че колата на този народ е много натоварена. Той трябва да я разтовари малко, да не се счупи. Ако пък думите са дълги, колата му е слабо натоварена, има още място за товарене. ... В живота си всеки човек минава през германеца и англичанина: ту се товари, ту се разтоваря. Той минава от неблагоприятните условия в благоприятни и обратно: от благоприятните в неблагоприятни." [64, с. 147-148]

Изнесохме идеи от Словото, които разкриват някои психологически предпоставки за взаимодействието на българи, англичани, германци и французи във формирането на новия идеен и социален облик на обществото. Българите са изгубили възможността да участват в този процес като държавност, но те могат да участват отвътре - чрез реализиране на нов модел с инициативи на гражданите. Този модел ще се отличава с нови идеи, красота, добро, нова култура, природност. Той ще предизвика дълбоко раздвижване в обществото, което ще събуди интерес във външния свят, ще създаде условия за динамични интеграционни процеси.

В Словото много е говорено, че принципно новите интеграционни процеси ще започнат с Балканска федерация, с активно участие на Гърция и Турция. Говори се за дълбок резонанс към знанието и в европейските среди. В тази връзка ще изнесем няколко съпоставки на българската народност с гърци и евреи.

"Нещастията на българите, в миналото и сега, са резултат от омразата, която българите хранят към гърците. Тази омраза е развалила много хубави неща. Българинът има характер и сила, а гъркът - ум." [83, с. 100]

"Българинът е приел една чърта от гърците - бързо да забогатява. Всеки иска скоро да забогатее. Това не е българско качество, то е гръцко. Ралото е българско. Ще работиш 10-15 години с ралото, и Бог ще те благослови. А това, което спечелиш набързо, за една-две години скоро ще го изгубиш."
[40, с. 20]

"Колкото по-интензивна е мисълта на човека, толкова повече изтънява неговия череп. За пример, ако вземете черепа на човек, заминал за онзи свят, у когото мисълта е била много интензивна, ще видите, че черепът на този човек на много места е тънък, и светлината на свещта лесно минава през тия места. Обаче, ако турите една свещ в черепа на човек, който малко е мислил през живота си, ще видите, че светлината не прониква през неговия череп. Следователно, колкото по-разработен е бил мозъкът на човека, толкова и костта на черепа му ще бъде по-тънка. Това показва, че мисълта е динамическа сила, която заставя мозъка да работи, да се развива. Гърците наричат българите "дебели глави." Това отчасти е вярно, както отчасти е вярно твърдението, че моралните чувства у гърците са недостатъчно развити." [97, с. 181]

"Казвам: доказано е, че през всички епохи на човечеството, страданията и нещастията са идвали като резултат от престъпване на Божествените закони. Едно нещо, което знаем с положителност е следното: няма случай в цялата история на човечеството да са пострадали хора, когато са изпълнявали волята Божия. И всички трябва да признаем, че българите не живеят както трябва, над тяхната съвест лежат редица грехове и престъпления. Те гониха гърците от България, биха ги, палиха им къщите и т.н. Аз не ги съдя за това, небето ги съди - и съдбата е започнала вече. Едно време българите бяха измъчвани, бити, затваряни от турците, но не взеха поука от това положение. Нека знаят, че те не са невинни." [45, с. 10-11]

В наше време българите ще имат възможност да покажат своето благородство, да се развържат кармически. Те бяха под духовно гръцко робство, гръцкото духовенство беше причина и за гонението на богомилите. Но нека те да покажат своето благородство днес. Връзката между българския и еврейския народ е дълбока. Българите първи приеха Христовото учение в славянския свят и дадоха слово на славяните да го четат. Богомилите

пък се опитаха да реализират това учение на дело и демонстрираха това свое усилие в цяла Европа и Русия.

Връзката между българите и евреите е христова - защото Христос е учениците Му са евреи. Освен фарисейството и сребролюбие, недрата на еврейския народ дадоха и нещо принципно различно - Христовия импулс.

Днес учениците на Христос са в България. Те ще дадат импулса на новия Цикъл. Този импулс ще се подеме и от еврейския народ.

"Евреите са един учен народ, един способен народ, но те се намериха в трудно положение във времето на Христа, не можаха да решат тази важна задача. Българите са попаднали в същото положение и вървят сега по техния път. Четете историята на евреите, четете и историята на българите. Ще намерите една аналогия в техния живот." [Моето царство, сер., с. 25]

"Преди две хиляди, когато онази тъпла искаше разпятието Христово и вие всинца тук сте били в онази тъпла и сте викали ведно с тях: "Разпни Го, разпни Го!" Но понеже от толкова години насам Христос вече ви е засегнал, защото всичко туй вие сте сторили от незнание и понеже съзнанието се е родило във вас, то сега ви събират, за да изправите грешката на миналото си." [98]

"Българите имат за задача да предават това учение на другите народи. Какво искат те? Да станат велик народ? Вашата земя е толкова голяма, колкото беше земята на евреите. Ако не слушате Господа и от вас нищо няма да остане. Ако приемете великите Божии закони - любовта и мъдростта, вие ще бъдете велик народ и държавата ви ще бъде по целия свят. Тогава ще царувате не чрез насилие, но чрез Божественото учение, което ще излиза от вашите сърца. То навсякъде ще дава сладки, вкусни плодове." [29, с. 235]

"Като дойде истинският българин и каже на камъните да станат, те ще станат. Онзи, който казва на камъните да станат, а те седят на мястото си, той е Израил." [8, с. 427]

"Докато евреите не приемат Христа, те няма да получат право на Отечество. Чак тогава ще се помирят с арабите и с целия свят." [52, с. 485]

"Стремете се да намерите мястото си като уд в Божествения организъм. Щом намерите мястото си, не се борете да заемете първо място. Който изпълнява службата си както трябва, той е на първо място. - Къде ще бъде нашето място? Като българи, вие ще бъдете поставени в дупката, която евреите направиха в ребрата на Христа. Тя и до днес още е отворена." [54]

"... а вие ще бъдете поставени в една школа, да научите закона на обединяването. Нека българите научат този урок от евреите и да не бъдат поставени в тяхното положение. Евреите ще кажат: "Не е простено на българите, дето за 2000 год. не са научили този закон. Грях им на душата, ако не те слушат сега." [116, с. 70]

До тук изнесохме знание за спецификата на някои народи от гл.т. на учението за елементите за сведение на изследователите. Сега нека вникнем по-дълбоко в основните елементи, които формират натюрела на българската народност, за да може това знание съзнателно да бъде оползотворено.

Твърдост - лъчепречупване – просветление

Като представители на въглерода и диаманта, българите символизируют живота и просветлението. Животът - като единство в многообразието и просветлението, като умъдряване в изпитанията - нравствен устой, твърдост в убежденията, идейност, лъчепречупване. Българите са народ, подложен на изпити, изпитания, между които се развива диамантена воля. Те имат съдба подобна на спартанската. Тъй като българинът е човек с характер, може да послужи за основа, върху която да се реализират високи, универсални идеи. Той разполага с добродетели, които могат да издържат на житейските бури и изпитания. Знакът Козирог, под който се намират българите, управлява коленете. Казано е: "Укрепете разслабените колене!" Човек, ако няма здрави колене, не може да вдигне една голяма тежест, нито да ходи.

Човечеството ще стъпи на краката си, когато българите се проявят. Как ще се проявят? - Като поставят в основата на общочовешкото разбиране новата слънчева култура. В какво се изразява тази култура? - В твърдостта и лъчепречупването на диаманта, в непреходността на златото, в нежността и постоянството на водата.

"Кое е същественото за българина? Той е най-твърдият елемент, който съществува. Българинът се отличава с голяма твърдост, упоритост. Всеки човек, който слиза на земята, трябва да мине през българите, за да добие твърдост, да му ударят печата на твърдостта. Най-доброто семе, което расте е българинът. Богомилите са дошли тук, за да придобият това качество - твърдостта, за да проповядват после добре Божественото Учение." [51, с. 291-292]

Дълбоко съдържание и смисъл има в твърдостта, в устойчивостта. Ако семето нямаше тази вътрешна сила и устойчивост, не би преодолело ограничителните условия, не би дочакало онзи импулс за възлизане нагоре към плодове, към добро. Човек ако не издържа на чувствата, идеите, любовта си, да изтърпи напора им в себе си, докато се развият и узреят, нищо няма да постигне. Като се влюби, той тича насам-натам да говори за своята възлюбена, докато я изгуби. По-добре да мълчи, да проявява доброто към нея, да я подкрепя със светли мисли, докато тези вътрешни сили узреят. По този начин, човек придобива дълбочина, проникновение и достига до универсалното съзнание, до Слънцето на Духа, който възраства и реализира нещата.

"Какво движение има твърдостта? - Нагоре по права линия, всички твърди хора растат нагоре. Твърдостта помага на растенето." [106, с. 102]

Българите ще израстат, ако устоят в чистотата - да не пуснат силите на низшия астрал в кръвта на човечеството. Досега те не са изпълнили задачата си, защото нямаха съзнание за нея, нямаха знанието за своите отговорности.

"Твърдостта е една от специфичните черти на българина. Центърът на твърдостта е горе на главата, на най-високото място, като задна стража, като тил, да не би да дойде някой неприятел отзад. Българите са турени в тила на цялото човечество да го пазят от лошите духове. Колкото и да се атакува тази крепост, тя е непревземаема. Българинът пази тази крепост - Любов към Бога. Ако издържат и запазят крепостта, те ще се прославят. Славяните са турени да пазят крепостта на Божията Любов. В славяните има любов." [54]

"От всички народи на света няма по-твърд от българския. С девет чифта биволи не можете да го мръднете от пътя му. Като як дирек е. Ако българите не бяха твърди, щяха да загазят много. На българина можете да градите всичко." [54]

"Когато духовният свят иска да кали човека, да му предаде повече твърдост, изпраща го на земята между българите. Когато иска да предаде на някой велик дух твърдост, той пак го изпраща на земята, да се роди българин. Който иска да се справя с мъчнотиите, да придобие твърдост, става българин. Българинът е професор по твърдостта. В това отношение, когато се касае за установяване на една Божествена идея, човек трябва да бъде българин." [8, с. 298]

- Център, първично, интензивност, целокупност

Твърдостта се придобива при ограничителни условия. Така, при голямо налягане и висока температура, в недрата на земята се образуват скъпоценните камъни. Царят на скъпоценните камъни – диамантът – е въглерод, формиран при най-ограничителни условия. Когато един народ е поставен при ограничителни условия, той е в условия на дълбока кристализация на характера, съзнанието, възгледите, която в крайна сметка ще го издигне в ново измерение на живота.

Твърдостта е както външно, така и вътрешно качество. Личните, егоистичните чувства са твърд предмет, който наранява околните. Техният метод е насилие. При висшите чувства има друг вид твърдост. Външното налягане създава вътрешно напрежение в идейния свят на човека. Той има една висока идея вътре, която търси начин да се прояви в неорганизирания, насилнически свят. По този начин, като нараства вътрешното напрежение

в човека, изковава една висша добродетел, която е благо, добро за другите. Той устоява, докато условията формират от него нещо красиво, ценно, устойчиво, неразруσιμο.

"Едно от качествата на физическия свят е твърдостта. В астралния свят това качество се замества с интензивност на желанията. Колкото по-силно, по-горещо е едно желание, толкова по-твърдо е то. Както твърдият предмет може да ви нарани, така и твърдото, т.е. интензивно желание може да нарани сърцето ви. Ако влезете в менталния или умствения свят, и там твърдостта отговаря на силата или интензивността на мисълта. Колкото по-силна е мисълта, толкова е по-твърда. Следователно, ако една силна мисъл се отправи към вас, тя ще произведе същия ефект, както твърдият предмет на физическия свят. Ето защо, когато минава от един свят в друг, човек трябва да знае законите за превръщане на материята от едно състояние в друго. Между един твърд предмет, едно желание и една мисъл има известно подобие, но има и грамадна разлика." [83, с. 207]

Оттук се разбира защо Учителя казва: "Божественото добро е зло за вас." Човешкият организъм не е готов за силите, които идват от висшите светове, вследствие на което те му причиняват страдания. Страданията учат човека да коригира начина си на мислене, чувстване и постъпване, за да влезе в хармония с възвишения свят.

Значи има една Божествена твърдост, която предизвиква външно смаляване, а вътрешно разширяване. Тази твърдост се придобива при движение от външните форми към все по-фините среди. Това движение се постига, чрез скромност, смирение, медитация, проникновение чрез изкуство, идеи, вдъхновение и пр. Като влезе навътре в енергията, в светлината, човек вече има вътрешно изобилие и може да дава на другите - да прояви доброто. Този е пътът за движение към централните интимни светове и области на Битието, на Бог. Този път можем да наречем движение от раздвоеното към единното. Диаметърът на кръга характеризира дадена дължина на вълната, т.е. среда с дадена кондензираност и протяжност. Като намаляваме този диаметър (отдалеченост от централната, единна среда), навлизаме във все по-фини, по-високо енергетични, интензивни светлинни и пр. области. С интензивността обаче нараства и твърдостта - вътрешното напрежение. Най-твърда е единицата, в която противоположностите са положени заедно в трансцедентното единство. Това е вътрешното творческо напрежение на едното, което е непонятно за ума и сърцето. Можем да го наречем покой, безмълвие, а всъщност то е висше движение, висша музика.

"Под понятието "твърдост" ние разбираме нещо реално, неизменно. Запример, реалността на Битието се заключава, именно в неговата твърдост. Следователно, това, което при всички условия не се мени, нито се дели и на което може всякога да се разчита, е твърдо." [102, с. 75]

"В понятието единица Питагор внесъл твърдост. С това той искал да каже, че човек трябва да бъде толкова твърд, щото никой да не може да го мръдне от мястото му. Хване ли нещо в ръката си, цял свят да се бори с него, да не може да му го отнеме. Твърдостта е качество на земята, на твърдата материя. В понятието "две" Питагор внесъл качеството движение, присъщо на водата. ... В числото "три" Питагор вложил качеството разширяване, което е свойство на въздуха. В числото "четири" Питагор внесъл понятието проникване, свойство на светлината." [61, с. 192]

Ако проявят тази вътрешна твърдост и интензивност, българите могат да станат динамичен център на човечеството и да го обединят - да го запалят с любов и взаимност.

Да се запали човечеството с любов, със сила на синтез, това значи да достигне до тази вътрешна интензивност на съзнанието и преживяването. А за да стигнат повече хора до тази вътрешна интензивност, необходим е динамичен център от идеи и проявления. Такъв център може да бъде българският народ. За да стане това, неговите пробудени души трябва да преминават през тази трансформация, през тази кристализация, която създава диаманти.

"Да обичаш, това значи да владееш твърдата материя. Под думата твърда материя разбираме първичната материя, която се отличава с абсолютна устойчивост. Тази материя не се мени, не се разлага - никакъв клин не може да се вмъкне в нея. Който няма тази материя в себе си, той е песъчлива почва. За такъв човек се отнася стиха: "Дом съграден на пясък не може да устои." Които не разбират свойствата на разните видове материя и не могат да ги владеят, те изпадат в противоречия и се залавят с решаването на задачи, които

не влизат в кръга на тяхната дейност. Човек трябва да се занимава с ония задачи, които се отнасят до благо на неговата душа. Останалите задачи са предмет на разрешаване от напреднали, разумни същества." [63, с. 337]

"Доброто е основата, твърдата почва в духовния свят. Без доброто не може да градите. Стабилността на мислите, тяхното вътрешно съдържание е доброто." [108, с. 339]

"Човек трябва да бъде толкова твърд, щото никой да не може да го мръдне от мястото му. Хване ли нещо в ръката си, цял свят да се бори с него и да не може да му го отнеме." [61, с. 271]

"Приложете ли разумността към твърдостта, вие можете да реализирате своите красиви желания." [95, с. 106]

Неразумната твърдост наричаме своенравие, упорство, твърдост от засягане на личните чувства. Идейната твърдост произтича от убеждение. Тя има предвид високи принципи, които предвиждат благо на всички.

"Като наблюдавам хората, а също и вас, учениците, намират, че най-силно развити са личните ви чувства, вследствие на което сте докачливи, честолюбиви, горделиви, щеславни. Външно се криете, не показвате тези качества, но вътрешно не можете да се скриете. Дето гордостта и щеславието са силно развити, там и умът е слаб. Тези чувства поглъщат силите на ума и тогава човек не мисли за причините и последствията на нещата, но се поддава на личните си чувства. Когато твърдостта в човека е силно развита, той не търпи никакво чуждо мнение или съвет и казва, че неговото мнение е непоколебимо. Преди всичко този човек няма мнение. Защо? - Защото мнението, убеждението е резултат, който произтича от целокупната деятелност на всички сили, чувства и способности на човека. Значи, всички сили в човека трябва да се съберат на едно място, както народните представители в камарата и след дълги дебати да дойдат до общо заключение. Това значи мнение, това значи убеждение. За да се оформи мнение, убеждение в човека, не само една от неговите способности или сили трябва да работи, но всички сили в него трябва да се предизвикат на работа и след дълго разискване помежду си да дойдат до общо мнение, до общо заключение." [33, с. 52]

"Като влезете в любовта, ще видите нещата в истинската им светлина. Тогава ще разберете, защо един предмет е твърд, а друг - мек. В светлината ще видите това, което в тъмнината не сте различили. Например, диамантът е най-твърд минерал, но въпреки това е ценен. Ако го глътнете, ще се задавите. Ценен е, но ще ви задави. - Защо? - "Защото не сте го използвали разумно. На същото основание, и омразата, и завистта са сили с велико предназначение, но те трябва да се приложат на място. От гледището на Божественото учение, всичко в света е добро, всичко е хармонично, когато е употребено на място." [29, с. 14]

- Четирите материи, полярности

"Без твърда материя животът не може да се прояви. Обаче, това не е достатъчно, животът трябва да се подхранва. Той се подхранва с течната материя, понеже тя е пълна, пластична, огъваема. Освен течната материя, животът трябва да се прониква от нещо. Затова служи въздухообразната материя. И най-после животът трябва да бъде обвит с нещо. Затова служи етерът, т.е. светлинната материя. Твърда, течна, въздухообразна и светлинна материя, това са четирите вида материя, с които се занимава и обикновената и окултната наука.

И тъй, човек трябва да разбира законите на твърдата материя като прояви, като форми на живота; течната материя - като условие за подхранване на живота; въздухообразната - като условие за проникване на мисълта в живота и светлинната - като обвивка на живота." [63, д. 324-325]

"Който владее материята на физическото тяло в различните видове, той ще владее и своето духовно и ментално тяло. Твърдата материя определя формите на физическото тяло. Който не знае законите, които я управляват, той ще доведе тялото си до пълно вцепяване, до замръзване.

Течната материя представя чувствана на човека. По тегло тя съставя по-голяма част от тялото. Ако не знае как да се справя с нея, тя може да залее сушата, да създаде наводнение на човешкия организъм. За да спаси човека от това наводнение, природата му създава някаква болест. Чрез болестта изпарява голяма част от водата и по този начин организмът дохожда в естествено състояние. Обаче, има болести, при които изпаряването на водата става чрезмерно силно, в резултат на което организмът изсъхва. Човек трябва да се пази от наводнения и от чрезмерно изсушаване. За тази цел той трябва да знае законите за регулиране на своите чувства.

Въздухообразната материя свързана с човешката мисъл. За да не стават експлозии в организма му, които да го разрушават, човек трябва да знае законите за газовете, законите за мисълта. Никога мисълта на човека не трябва да се сгъсти дотам, че да предизвика експлозия. Мислите трябва да запазват своето естествено състояние. Най-после човек трябва да познава свойствата на етера, на светлинната материя, за да не предизвика спиране или противодействие на възвишените мисли в него. Всякакви противодействие на мислите в човека създава смърт - умствено умирање." [63, с. 326]

Интензивността и напрежението на тия четири среди в човека определя качествата на неговия вътрешен живот, т.е. издържането и устояването в неговите нравствени принципи и убеждения - формирането му като характер. В този процес материалния и духовния живот на човека трябва да се проявяват балансирано, хармонично.

"Прозата и поезията са състояния у човека, както например материята има различни състояния. Прозата може да се уподоби на твърдото състояние на материята, каквото е въглеродът. Поезията може да се уподоби на въздухообразното състояние на материята, каквото е кислородът. Твърдата материя, т.е. прозата е устойчива. Върху нея може да се сее жито, царевица и други семена и да се събират плодове. Въздухообразната материя пък, т.е. поезията е проводник на топлина. Слънчевите лъчи минават през нея. Те обичат поезията. Ако поезията не съществуваше, слънчевите лъчи нямаше да преминават през нея; те щяха да се отклоняват от своя път, вследствие на което земята щеше да е лишена от тях." [56, с. 199-200]

- Скъпоценни камъни

Скъпоценните камъни са висш израз на твърдостта на физическото поле. Те имат много ценни качества и благотворно влияние върху живота на човека.

"Когато седнете на някой хубав камък, той ще ви придаде твърдост." [108, с. 236]

"Скъпоценният камък съдържа кондензирана, сгъстена, фина енергия." [54]

"Скъпоценните камъни, благородните метали имат магическа сила." [135, с. 241]

"Скъпоценният камък пречупва правилно светлината, съвършено различно от обикновения камък или стъкло. Ако насочите скъпоценния камък към една рана, светлината, която той пречупва ще излекува раната. Ученият пречупва по особен начин светлината на Слънцето със своя ум и може да лекува с тази светлина; обикновеният човек слабо пречупва светлината и затова не може да си помогне, нито на ближните си може да помогне." [80, с. 243]

Значи има умове от скъпоценен камък, от диамант и умове от обикновен камък. Най-светлите умове на човечеството са минали през най-големи изпитания, за да се формира този скъпоценен камък в тях. Техните тела са коренно различно устроени от тези на обикновените хора. Органичните вещества в тях, които са течни кристали имат по-фина структура от тези на обикновения човек и могат да работят с късите вълни на възвишените светове.

"Какво представя скъпоценният камък? - Той е малкото знание, което човек може да приложи. То струва повече от голямото знание, т.е. от големия товар." [78, с. 234]

Скъпоценният камък в човека е живо, разумно знание, преживяно в живота.

"... разумният човек като види един малък кристал, какъвто и да е той, колкото нищожен да е, неговата форма веднага ще произведе в душата му малка радост. Защо? - Понеже във всяка форма се крие едно разумно същество, което работи в нея. Всички форми са създадени от разумни, гениални същества, които живеят в Божествения Свят." [12, с. 162]

"Скъпоценните камъни са деца на възвишени същества." [135, с. 241]

"Скъпоценните камъни са носители на възходящи творчески енергии и служат като естествени трансформатори на низши желания." [108, с. 124]

За да се спаси човечеството се нуждае от мощен трансформатор. Дошло е време този скъпоценен камък, този трансформатор на българите да се прояви.

"Достатъчно е да дадете на човека скъпоценен камък, за да повдигнете духа и настроението му. Скъпоценните камъни, благородните метали имат магическа сила." [120, с. 94-95]

"Диамантът е твърд, добре пречупва слънчевите лъчи и е способен да лекува." [21, с. 32]

И ние пожелаваме на българите да станат на диамант, да оздравят човечеството.

- Издържане

Разумният свят работи върху българите чрез налягането на лошите условия, в които понастоящем се намират. Те биха облекчили положението си само с катализатора на знанието. Но като не прилагат това знание, остава им да издържат с кураж и оптимизъм, защото по този начин съдействат на тази трансформация в себе си.

"Когато казваме, че някой е твърд по характер, разбираме, че той е живял при неблагоприятни условия. Тези условия правят човека твърд и упорит." [9, с. 113]

"Когато твърдостта се развива в някой човек, ноктите му стават широки. Наблюдавайте хора с широки нокти и ще видите, че те са много издръжливи." [106, с. 165]

- Трансформация: Диамант

За да се освободи човек и да стане господар на съдбата си, трябва да пробуди в себе си съзнанието на душата и духа - подсъзнанието и свръхсъзнанието. За да влезе в тези светове, природата го извайва като скъпоценен камък с огън и налягане.

"И ученикът някога е бил въглен, но сега е диамант. Той е минал и минава през такова налягане, което е в състояние да превърне въглена в диамант. Ученикът се отличава по това, че може да пречупва светлината както диаманта, вследствие на което придобива вътрешна стойност. Той е твърд като канара. Никой не е в състояние да разколебае неговата вяра и убежденията му. Ученикът има свойствата на диаманта - свети. На неговата топлина и хлябът може да се пече. Каквито са свойствата на диаманта, такива са и на ученика. Заради тези негови качества, разумните същества го носят на ръцете си, както хората носят пръстени с диамантови камъни. Обаче, истинският ученик се крие дълбоко някъде, както диамантите се крият дълбоко в земята." [Рилски 28, с. 177-178]

"Аз искам всички ваши сили - и на ума, и на сърцето, и на волята, да се използват за добро. Аз искам вашият бъдещ живот да бъде съграден не на гранит, а на една диамантена воля, която да не се разклаща от никакъв вятър, от никакви бури и да имате една основна идея в себе си, да вървите в Божествения път без никакво спиране. Туй е, което трябва да стане с всеки едно от вас."

[106, с. 118]

"Словото на Истината е твърдо като диамант." [Св д II, с. 324]

Затова е казано, че Словото на Божественото учение е камък, който ще разруши исполина на старото човечество, с всичките му традиции, авторитети и вярвания.

"Човешкият напредък може да се уподоби на парче въглен, който може да гори, да се превръща във въздухообразно тяло; той може да поглъща нечистотиите, но по никой начин не може да пречупва слънчевите лъчи като диаманта. За да се превърне в диамант, въгленът трябва да се подложи на голямо налягане и висока температура. Колкото по-голямо е налягането и по-висока температурата, толкова диамантът по-добре кристализира. Красив е Божествения порядък. Там става пречупване на лъчи, вследствие на което се явяват разноцветни дъги, разни краски и светлини." [136, с. 335-336]

"Съществува известна аналогия между законите на физическия свят и тия на Божествения. Следователно, каквито методи се прилагат за превръщане на въглерода в диамант, такива се прилагат за преминаване на душата от човешкия в Божествения порядък. Човешката душа трябва да се подложи на висока температура - огънят на любовта и под голямо налягане - налягането на мъдростта - за да се превърне в Божествена. Когато душата кристализира и от въглен се превърне в диамант, тогава високата температура и голямото налягане ще се намалят, ще станат лесно поносими. И тогава душата-диамант ще се постави на короната на някой цар, от далеч да свети, да пречупва лъчите на Божественото Слънце. Когато "душата-въглен" кристализира и се превърне в "душа-диамант", всеки я обича, всеки се спира, и ангели, и хора, и растения, и животни. Докато душата е въглен, никой не се спира пред нея, никой не я поглежда. Христос не дойде в света да спаси хората, но да превърне душите-въглени в души-диаманти. За да стане това, те трябва да минат през висока температура и голямо налягане, които условия хората наричат страдания, мъчнотии и изпитания. За този огън се говори и в свещените книги. Това е огънят на Божията Любов и налягането на Божията Мъдрост. Огънят и налягането ще прочистят човешката душа-въглен, ще я кристализират. Когато се превърне в Божествена душа, в душа-диамант, тя ще пречупва Божествената светлина и ще образува около себе си аура от светли, нежни цветове. Такава е душата на всеки съвършен. Към това съвършенство се стреми човешката душа." [136, с. 336-337]

"Съвременните хора се обезсърчават, отчайват, понеже мислят, че никой не се грижи за тях. Да, докато са въглени, никой не мисли за тях така, както Бог мисли. Той мисли, на какъв по-голям огън и на колко по-голямо налягане да ги тури, да светнат, да кристализират и да се превърнат в диамант. Той ще ги постави под голям стъклен или металически капак, ще пусне силен ток и докато усетят, докато скръцнат веднъж със зъби, всичко ще бъде свършено. Голямо ще бъде напрежението, но кратковременно.

Желая на всички души да кристализират, да се превърнат в диамант. Това се постига по пътя на Любовта, Мъдростта и Истината.

Любовта е път към кристализиране на човешката душа.

Мъдростта е път за пречупване на Божествената светлина.

Истината е път за реализиране на Божествената светлина, която носи свобода." [136, с. 338]

"Какво значи да имаш светъл ум? Светъл ум е онзи, в който не може да влезе тъмнина. В светлия ум нищо порочно не може да дойде. Отвън може да дойде; отвън може да те оцапа колкото искаш, но отвътре в светъл ум не може да проникне никакво лошо чувство, никаква лоша постъпка. Той е порцелан. Не е порцелан, но е диамант. В диаманта нищо не може да проникне. Той е толкова сплотен, че никога не можеш да го оцапаш вътре. Следователно, диамантът има едно здравословно състояние. От това състояние на ума излиза здравето на човека." [59, с. 113]

"Да станем на диамант." - Значи да се сплотим, да се изпълним със здраве и единство в мислите, чувствата и постъпките. Това може да стане, когато всички имат знанието за законите на живота - Любовта, Мъдростта, Истината и живеят според тях.

Един ден цялото човечество ще стане диамант - ще се сплоти, ще стане нещо здраво, единно, благородно и красиво.

"И преобрази се пред тях: лицето Му светна като слънцето, а дрехите Му станаха бели като светлината. Явиха им се Мойсей и Илия, които се разговаряха с Него. Допре се до тях Христос и рече им: Станете, не бойте се! Никому не съобщавайте за това видение, докле Син Человечески не възкръсне от мъртвите."

И до днес още религиозните третират въпроса, за какво се разговаряли Мойсей и Илия с Христа. Те разправяха на Христа за огъня, за голямото налягане, през което ще мине неговата душа, докато кристализира. Те му обясняваха какви са резултатите на тази кристализация." [136, с. 337]

"Хората на шестата раса ще бъдат камъка, който ще завладее всичко. Те ще бъдат устойчиви като диамант." [54]

- Самообладание, търпение

"Твърдостта е един от главните стълбове на човешката воля. Тя го съединява със съществата, които разполагат със силите в природата. Твърдият човек издържа всичко, което му дойде в живота. В него търпението е силно развито." [20, с. 12]

"Някой погледне към камъка и казва: Камък е това! Камък е, наистина, но от него ще вземеш урок на търпение. От водата ще учиш закона на даването. Дето минава, водата всякога дава нещо от себе си." [136, с. 142]

"Твърд е онзи, който има самообладание, който може да владее своите мисли, чувства и който има в себе си пълно равновесие." [25, с. 49]

"Самообладанието е във връзка с твърдата материя. Да се владее човек, това значи да владее твърдата материя в себе си. Тя е най-устойчивата материя. Който владее твърдата материя в себе си, той има устойчив характер. Твърдата материя е основният камък на живота. Следователно, който иска да работи върху себе си, той трябва да започне от твърдата материя. Твърдата материя представя конкретната човешка мисъл. Твърдата материя придава форма на телата. Тя е първото състояние на материята, чрез която животът е започнал да се изявява навън. Когато се казва, че човек трябва да има поне една основна идея в живота си, имаме предвид, че той трябва да владее поне твърдата материя в себе си. Щом владее тази материя, той ще може да се справи и с другите видове материя. Ако човек не владее твърдата материя, животът му ще представя преплитане на всички видове материи, в резултат на което организъмът му ще бъде изложен на големи пертурбации и катаклизми: бури, наводнения, земетресения, експлозии и т.н. При това положение, топлината и светлинната енергия в човешкия организъм ще се намират в неестествено състояние."

"Твърдата материя представя конкретната човешка мисъл."

За да се поставят основите на новото човечество, необходимо е принципите да се въплътят в конкретни идеи и практически форми. Проектът "СЛЪНЦЕ" е такава конкретна форма за изкристализиране на онези, които се намерят, в диаманта на душата. Този диамант може да стане приемопредавател на свръхсъзнателната диамантовобяла светлина на синтеза, и да я внесе в съзнанието на човечеството.

"През каквито противоречия да минава, чистият и свят човек не се разтърсва, нито се колебае. Той се отличава с голяма твърдост." [95, с. 105]

"При всички изпитания, ученикът трябва да остане твърд, непоколебим, да не се отклонява от пътя си." [54]

- Морален устой, убеждение

"Твърдото вещество отговаря на твърдостта в човека. Това чувство се намира горе на главата, в областта на моралните чувства. На това чувство се дължи устойчивостта на човека. Устойчивият е твърд в своите убеждения. Сега, като говоря за твърдостта, като морално чувство, имам предвид участието на ума. Без него нищо не се постига. Ако си твърд и не мислиш, ще останеш на едно място." [81, с. 191-192]

Значи човек не може да има здрави убеждения без високи хуманни чувства, без висока философия за живота. Висш израз на морални чувства е Божествения център на темето, който се проявява като любов към всичко живо и служене на великата идея на Цялото, на

неотделимостта на необятния живот, в който се проявяват всички същества. Следователно убеждението е нещо съзнателно, дълбоко преживяно, целеустремено.

"Центърът на твърдостта се намира отгоре на главата. Той е страж, инспектор или първата врата на моралните чувства. Като дойдеш при нея, тя казва: Я си дай тук билета! Смелостта пък всякога урежда работите. Тя е втората врата на волята. Разрушителността е воюващият войник, в нея няма никакъв морал." [106, с. 86]

Доколкото разрушителните сили са силно изразени при българите, това говори за дефицит във възпитанието на моралните чувства, за липса на идеали.

"... всички ще имате големи мъчнотии на пътя си, които непременно трябва да преодолеете. Колкото по-лесно ги преодолеете, толкова по-голям морален устой или толкова по-здрав морален гръбнак имате. Ако моралният гръбнак на ученика е здрав, неговата нервна система ще може да издържи и най-големите сътресения." [33, с. 237]

"Някой говори за морал, за характер в себе си, без да мисли за твърдостта. Докато не придобие твърдост в себе си, човек не може да говори за морал." [55, с. 163]

"Твърдостта е вратата за влизането на човека в рая." [67]

С други думи, устойчивият характер е условие човек да влезе в една хармонична среда, да живее в благородни, възвишени условия на живота.

"Твърдостта, това е гръбнакът в човека, който не трябва да бъде механически и неподвижен, а съзнателен и подвижен. Да се прегъва, без да се пречупва и то под влияние на високо морални чувства. Какво движение има твърдостта? - Нагоре по правата линия АВ. Всички твърди хора растат нагоре. Тогава можем да извадим заключението, че късите, ниските хора имат малко твърдост. Значи твърдостта помага на растенето. Ами смелостта какво направление има? - Смелият човек върви по направление към С, на широчина. Какво направление има разрушителността? - Кръгообразно, по всички посоки (по направление на дъгите a-b). И действително, всички убийци гледат да хванат човека, да го удушат, като му омотават въжето около врата. Като заобиколят някой неприятел, тук действа разрушителността - започват своята стратегия, замислят от де да го нападнат, как да го убият и т.н. Разрушителността е най-грубата сила, която действа в човека. Тя е от най-ниско произхождение. Хора, у които е развито това чувство, всякога гледат да обещат някого, да го затворят, да го убият. Смелият човек казва някому: Ти не трябва да бъдеш баба, удари го в носа, че да те помни. Смелият човек трябва да напада и да се оттегля. Твърдият човек трябва да бъде като канара. Всичко, което се удари у него, да отскочи. Следователно, когато твърдостта действа в човека, кара го да отстоява правата си. Смелият човек казва: Ти не трябва да се оставяш да те яздат, трябва да се проявиш.

Трябва да знаете, че всички тия сили, всички способности в човека хвърлят оттенък върху неговия ум. Те са елементи на мисълта. Ако в някой човек твърдостта, смелостта и разрушителността имат преобладаващо влияние над другите сили, те ще внесат голяма жлъч, отрова в живота му. Ако този човек е смел, ще каже: Аз ще му дам да ме разбере! Ако е твърд, ще каже: Аз ще отстоя правата си! Човек трябва да възпитава естествено своите чувства, иначе може да се родят много неприятности в умствения и в моралния живот. Френологически е доказано, че когато у някой човек твърдостта (Т) и благоговейното (Б) или религиозното чувство са силно развити, а разсъдъкът (Р) е слабо развит, имате един фанатик човек, когото с нищо не можете да убедите. Когато една идея влезе в главата му, каквото и да му говорите, нищо не е в състояние да го отклони от нея, тъй си остава. Само смъртта може да реформира този човек." [106, с. 87-88]

"Който е твърд, той става устойчив в убежденията си." [Мисли II, 87]

"Гълъбът е емблема на твърдост в убежденията, единствената птица, която не се е съблазнила от месото." [36, с. 5]

"Когато Господ създал света, повикал гълъба и го посочил на всички като емблем на твърдост в убежденията. Тогава Бог казал: "Понеже гълъбът устоя на своите убеждения, аз го поставям като символ на Духа Божий." И досега гълъбът седи като емблем. Когато искат

да покажат, че върху някой човек слиза някой гений, или някой велик дух, винаги представят, че върху този човек слиза гълъб. [36, с. 5]

Твърдите хора са чисти като гълъби. В тях е пробудено Божественото съзнание на Духа, на любов към всички хора, към цялата природа.

"... спасението на българина е в неговия ум. Той трябва да бъде умен! За да бъде умен, човек трябва да бъде вътрешно търпелив. За тази цел в ума на човека трябва да проникне идеята, че в света съществува едно Висше съзнание, което свързва съзнанията на всички хора и по този начин създава вътрешна, интимна връзка между тях." [119, с. 56]

Това свързващо съзнание на човечеството живее във всеки човек. И когато повече хора се съберат и се съединят в това Съзнание, те стават на онзи Божествен диамант, който привлича всички с красотата си. Следователно, за да станат синтезираща сила на човечеството, българите трябва да се съединят с това свързващо съзнание на творческия Дух в себе си - на Христа, на висшата свръхсъзнателна любов и радост от живота. Това значи умът и сърцето на човека да влязат в райската градина.

"Коя е причината за противоречията в живота? Това се дължи на факта, че умът малко работи. Щом умът работи малко, и способностите се развиват мъчно. Днес хората са разединени, всеки мисли за себе си. Ако могат да се обединят, умът им ще работи повече, ще им дойде на помощ. Тогава ще дойде истинската култура и хората ще се почувстват братя. Докато всеки мисли само за себе си, да стане велик, той не е на прав път. Същото се отнася и до отделните държави и народи. ... И България иска да стане велика. Много години ще бъде такава, каквато е днес. По-велика не може да стане. Накъде ще се разширява България? С какво ще постигне желанието си? Със сила не се става велик, със знание, с богатство също... Според мене, нещата се постигат чрез моралните чувства, свързани с ума. Магическата сила в човека е неговият ум: той е свещената пръчица. Той е най-големия помощник на човека. Щом впрегнеш ума си на работа той веднага използва чувствата и взаимно почват да работят." [81, с. 250-251]

- Воля

„Когато казвам, че волята ни е диамантена, това значи: ние всякога сме готови да говорим истината, която изразява Божията Любов и в която Бог се проявява. Престанем ли да говорим истината, ние изгубваме всичко." [109, с. 20]

"Някой казва: идеите на Новото учение, които се проповядват, не са за сега, те не могат да се реализират. - Не! - Именно сега е времето им, но трябва да знаеш как да ги приложиш. Ти не можеш да пробиеш една канара с някое дърво, но ако вземеш един диамантен свредел, ще я пробиеш." [54]

"Правете опити да се лекувате мислено, с участие на Волята, за да се калите и да видите доколко волята ви е силна." [120]

"Вие сте пратени в България. Тук е една необработена, сурова почва с трескот. Трябва да копае човек половин метър, за да я обработи и пречисти. Да бъде човек твърд и устойчив - само при българите може да научи това. Трябва да живееш при тях, за да научиш твърдост на волята." [51, с. 291]

- Френологична картина

"Правих измервания на българите, за да видя на физическото поле какви са, имат ли бъдеще, какво може да излезе от този народ. Исках да видя какво Бог е вложил в него. Търсих все ценното, което е вложено от Бога." [51, с. 323]

"Правил съм своите наблюдения 12 години тъй щателно, както никой българин не е правил. Такива наблюдения съм правил, много данни съм насъбрал, всички положения съм измервал." [53, с. 196]

"Гърците казват, че черепът на българина бил дебел. Аз съм изследвал черепа на българина и съм намерил, че е много дебел. В религиозно отношение българинът е много слаб. Затова страда толкова много. У него няма нищо свещено. Той е честен и справедлив, но дойде ли до почитание и уважение, там го няма." [140, с. 19]

"И страданията имат своя добра страна. Чрез страданията хората почват да търсят Бога. Без изпитания, мъчнотии и страдания, те не могат да се възпитават. Защо? Дебела е още главата им. За българина се казва, че имал дебела глава. Това отчасти е вярно. Наистина, има една категория българи, които имат дебела глава, но има и такива българи, които са престанали вече да имат български глави. За да изтънее главата на човека, нужни са стотици и хиляди години. Човек трябва да се освободи от желанието да свежда нещата до себе си." [10, с. 157]

"Дебелата кост е препятствие за проява на известна мозъчна деятелност. На първо място човек трябва да работи с чувствата си, да изтънчи костите си, да ги префини, да ги направи по-пластични да се подават на неговата мисъл. Същевременно той трябва да продължи мозъчните нишки. Колкото по-дълги са тия нишки, толкова по-благодородна е човешката мисъл." [119, с. 184]

"Съвременните физиогномисти твърдят, че най-лесно стават промени в черепа на човека. Той може да претърпи някакво изменение в черепа си дори само за три месеца. Това зависи от интензивността на мисълта. Колкото по-интензивна е тя, толкова и костта на черепа му ще бъде по-тънка." [97]

"Черепът на високо моралните хора е правилно оформен, следствие на това те не притежават такива противоречия, които създават внезапни промени в живота им, както това става с хора, на които моралните чувства са слабо развити. Костта на черепа у гениалните и справедливите хора е много тънка, а на грешните е доста дебела." [21]

"Един ден, когато човек замине за другия свят, Бог ще се произнесе научно за неговата дейност на земята. Той ще каже: Донесете ми костите на еди кой си човек. Като разглежда главата му, Той ще види, с кои центрове е работил повече и с кои по-малко. После ще разгледа костите на ръцете му и ще види доколко е бил справедлив. Като разгледа костите на краката му, Той ще се произнесе за неговата доброта." [24, с. 108]

"Тънките места на черепа показват, че с тия области е работено повече, отколкото с другите." [15]

"И тъй, понеже на съвременните хора мозъчните центрове не са развити хармонично, те не могат да възприемат енергиите, които слизат от висшите светове, следствие на което мислите, чувствата и действията им са неправилни. Когато моралните чувства се развиват добре, главата на човека расте нагоре и приема красива форма във форма на кубе. Когато физическите чувства, например, чувството за самозапазване, се развиват много, главата расте в широчина. Когато обществените чувства се развиват прекомерно, главата расте отзад." [33]

"... всеки човек на когото костта на черепа е дебела, той не е готов за новата култура. Костта на черепа у човека трябва да бъде тънка и гъвкава, а мозъчните центрове трябва да бъдат отзивчиви, възприемчиви към вълните, които идват от добрите и възвишени същества на културния свят. Само по този начин ще може да се създаде вътрешна връзка между тях." [47, с. 19]

"Костите на черепа, главно на предната част, на способните хора са тънки, за да могат да възприемат лъчите, които идат от слънцето. За развитието на всяка умствена способност от слънцето идат специални лъчи. При това, тези лъчи не идат всякога, но от време на време, затова и развитието на известни способности върви периодически." [119, с. 184-185]

Ние сме изправени пред изключителния момент, когато от Слънцето ще дойде импулса на великия Христос и ще пробуди космичното съзнание в готовите души. Така ще се подеме новата епоха на доброто. Ония, които се изпълнят с тази светлина, ще станат изобилни извори за човечеството.

Това събитие се очаква сега - последната година на този век на кармична ликвидация. И всички, които разбират, трябва да изфинят сетивата, костите и мозъците си, да пробудят сърцата си, за да посрещнат първия лъч на новия космичен цикъл.

Ние обръщаме вниманието ви към този славен миг и ви казваме: Отворете се към идващата нова светлина, ново съзнание, нов космичен ум - към изгряващия Христос на възкресението.

- Висшият ум

Висшият ум дава онзи фин, изискан подход към живота, който внася във всичко красота, хармония и условия за напредък на човека и обществото.

"Низшият ум подразбира гъстата материя, а висшият - рядката. Всеки знае от физиката, че в гъстата среда светлината се пречупва по един начин, а в рядката - по друг. При това, ще правите малки опити, ще прилагате знанията си да видите какви ще бъдат резултатите. Всеки ще прилага знанието си по специфичен начин. Не е важно какви ще бъдат методите на приложението; важно е всеки сам да си извади заключение, какви са били знанията му и доколко се основават на истината." [127, с. 88]

"Ако може да се отвори мозъкът и да се простре като едно платно, колкото по-голяма площ има то, толкова по-голяма е човешката интелигентност. Повече впечатления възприема. Следователно и повече съобщения има за невидимия свят. Защото трябва да знаете, че клетките, от които е образуван човешкият организъм, това са живи, разумни същества, те са създадени по същия начин, както е създаден и човекът. Те имат външно общение със света, хармонични съобщения с външния свят. Първо, те имат съобщения помежду си. Между две клетки има течения, хармонични течения." [53, с. 255-256]

"Който влиза в школата, трябва да има силно желание да учи. За да се събуди това желание, ученикът трябва да се освободи от знанието, което е придобил от книгите, както и от това, което е чул от някого. Той ще постигне това, само когато го прекара през своя висш ум. Там се дава истинска преценка на знанието." [127, с. 87-88]

"... като ученици, отличителното нещо за вас е умът. Вие трябва да имате светъл ум, да възприемате правилно знанието." [105, с. 40]

"Отворете Писанието, ще видите, че там взимат коня като емблем на просветения човешки ум."
[139, с. 14]

"И че изпратен е Оня, който язди на бял кон и името му е "Божие Слово", из устата му излиза остър меч, защото мечът на Духа е Словото." [откровение на Йоана, 19 глава]

Това е Учителят, висшето съзнание, това е новото разбиране за живота, новата културна вълна, която слиза върху човечеството.

- Сатурновата линия

Като е дадено на Сатурн да възпитава българите, те трябва да се научат да слушат неговия глас, да възприемат неговите уроци.

Наистина, Сатурн полага големи усилия да изтънчи дебелите глави на българите, да превърне грубостта и дебелищината в нещо мило, хубаво. Като ги подлага на ограничения, недоимък, изпитания и страдания, той ги учи на смирение, на оценяване на истинските ценности - хляба и живота, на излизане от непостоянството и капризите, и вслушване в разумното вътрешно ръководство. По този начин той продължава на тяхната ръка линията на Сатурн, която още наричат линия на съдбата, справедливостта и щастието. Тази линия е добре развита у хората, които уповават не на своите капризи, но на Божественото съзнание, което ги води към ония кристализации на висше щастие.

"От изследванията, които съм правил върху ръцете на българите, дойдох до заключение, че те трябва да работят много върху сатурновата линия, която е доста къса." [76, с. 49]

"Когато поставиха Христа на кръста, Той каза: "Господи, в Твоите ръце предавам Духа си. Прости на тия хора, защото са в невежество. Благодаря Ти за привилегията, с която Си ме удостоил!" В този момент Христос написа на ръката си линията на съдбата. Тя съществуваше до това време, но тогава Той я коригира. С това Христос показа на човечеството пътя към спасението." [76, с. 63]

Спасението е в това, човек да уповава на тази Божествена диамантова канара в себе си и същевременно да прояви мекота, нежност, гъвкавост, смирение. Това значи човек да бъде едновременно твърд като диаманта и нежен като водата.

- Твърдост - мекота

"Когато кажем "диамант", ние подразбираме един кристал с три най-важни свойства: той има най-голяма твърдост, в него става най-голямо пречупване на светлината и материята, която той съдържа в себе си, се отличава с най-голяма чистота. А когато кажем "вода" - в най-слабото ѝ състояние подразбираме една течност най-неустойчива... Вярно е, че водата е най-слаба по своето сцепление, но е и най-необходима за живота. И хората на новите идеи не приличат на диаманти, а на вода." [23, с. 67]

"Какво разбираме под думата "калена воля"? Калено желязо, за пример, е това, което първоначално е било меко и после чрез нагриване на огън и потапяне в студена вода изведнъж се втвърдява. Значи, резките промени превръщат мекото желязо в твърдо. Огънят най-първо го стопява, смекчава, а после втвърдява. По аналогия на това ние разсъждаваме така: Всички тела изобщо, както и всички меки тела специално, съдържат в себе си скрита топлина. Това показва, че те са минали през огъня, но не и през водата. Добре, желязото, което е калено и притежава голяма твърдост, с какво ще можем да му предадем и друго качество, а именно: да бъде пак калено, но да е гъвкаво, да не се чупи. Тогава казвам: ако в човешката воля се вложи повече електрическа енергия, тя става силна, но крехка. Такава воля, макар че не е слаба, но като дойдат срещу нея повече мъчнотии и с по-голяма сила, отколкото тя може да издържи, счупва се. Ето защо, на човешката воля трябва да се придаде един важен елемент - мекота. Аз, считам мекотата в човешката воля за едно от качествата на разумния живот. Само разумният човек може да бъде мек - той съдържа повече магнетизъм в себе си." [106, с. 224-225]

"Щом се наранявате, вие не сте диамант. Щом се наранявате на всяка стъпка, вие не сте диамант - стъкло сте... Казвате: "Нарани ме!" - На диаманта не може да остане и следа! Да бъдеш неуязвим - това е диамант. Ако на всяка стъпка се нараняваш, не си диамант. Ако всеки може да ти нарани ума, сърцето, душата и духа ти, ти не си диамант. Неуязвими трябва да останат и духът ни, и душата ни, и сърцето ни! Това е новото верую в света. Добрите хора за доброто са меки. Когато дойдат до доброто, имат най-голяма мекота. Когато дойдат до злото, имат най-голяма коравина. Да бъдете крайно меки и крайно твърди." [88, с. 6]

"Какво предава твърдостта на телата? - Форма. Твърдостта е основа на формите. Без твърдост телата не могат да имат никаква форма. Формите се моделират, когато се предаде на телата известна мекота. Който иска да моделира формите на своите мисли, чувства и желания, той трябва да познава законите, които управляват твърдата материя. Едни от човешките желания са твърди, други - течни, трети - въздухообразни, четвърти - огнени." [55, с. 163]

"Твърдостта и огънят са крайния предел на земния живот. Човек гори, докато е твърд. Щом твърдостта престане и горенето престава. Човек е твърд, докато гори; той е горещ, докато е твърд. Изгуби ли твърдостта си и горенето престава. Щом горенето престане и твърдостта се губи." [55, с. 163]

Тук под твърдост се разбира известна, разумна, съзнателна активност, движена от някаква идея, идеал. Има ли висока идея в себе си, човек е пламенен, гори: същевременно в него има известен устой - да устоява на трудностите и порив да ги преодолява.

"Някога човечеството е живяло в числото едно, което представя северното полушарие. Сега животът на цялото човечество се пренесъл в числото две, т.е. в южното полушарие. Това показва, че твърдостта трябва да се превърне в мекота, т.е. от единицата да мине към двойката." [134, с. 130]

Вода

"Дух и вода" - Духът е мощното, което изявява Божията Слава. Той е диамант на короната. Водата е пластичната сила обединителка, магнетизма, любовта, топлинката, която внася живот. Обаче Духът съдържа вода и водата - Дух, диамантът съдържа и малко от пластичния водород, а водата съдържа динамичния кислород.

- Поляритет

"Водата е условие, а не среда, както светлината и въздуха. На земята водата е повече в течно и твърдо състояние, а малко във въздухообразно състояние, във вид на пари. В каквото състояние да се намира, тя се състои от два обема водород, който гори и не поддържа горенето, един обем кислород, който поддържа горенето, а сам не гори." [17]

Значи водата е вътрешно горене. Тя носи свещения огън на любовта и живота.

"Кислородът прави водата динамична, а водородът - мека." [58, с 211]

"От вашето разбиране на кислорода и водорода зависи бъдещото състояние на телата ви. От разбирането на водата, която възприемате, от нейните елементи зависи състоянието на вашето тяло. От елементите на храната, която възприемате зависи здравословното състояние на вашия организъм." [53, с. 232]

"... това, което в един случай гаси, а в друг случай поддържа горенето на живота, е водата. Водата стимулира живота. Без вода не става никаква реакция. Но количеството на водата трябва да бъде точно определено, нито повече, нито по-малко." [41, с. 12]

"Влагата регулира действието на електричеството върху човешкия организъм. Електричеството изсушава човека, прави го тънък, деликатен. Някога може да го изсуши толкова много, че да изтъни нервите му, да не може да издържа окръжаващата среда. Ако магнетизмът вземе надмощие, човек затлъстява много. Такъв човек може да яде малко и пак да дебелее." [80, с. 46]

Суша

"Много неврастеници страдат от нямане на вода, страдат от суша, влагата е потънала дълбоко в пластове им. У други пък е застояла, жабунясала, защото са се подпушили, не разнасят нужната влага из организма." [54]

"Хора, у които главната мозъчна система анормално действа, стават сухи и кожата им се напуква. Те трябва веднага да се заемат да изменят това анормално състояние на тялото си, а ще изменят това състояние, като пият повече вода - по два, два и половина литра на ден, понеже водата е добър проводник на магнетизма. Водата е потребна не само за пречистване на организма, но и за правилното функциониране на симпатичната, нервна система." [7, с. 16]

"Магическа сила се крие във водата. Без вода никаква култура не съществува. ... водата чисти организма, разтваря утайките, които се наслоили в него и е добър проводник на магнетизма. ... Всеки организъм се нуждае от известно количество вода, която да се задържи в самите клетки, да поддържа неговата влага. Изгуби ли влагата си организмът е изложен на изсушаване. Такива хора са обикновено нервни, сухи, раздразнителни. Ето защо, за да бъде здрав човек, трябва да поддържа тази влага в организма си." [54]

"Който познава законите на водата, той владее магическата пръчица. Който не знае тия закони, той нищо не може да постигне. Щом има вода и разбира свойствата ѝ, човек може да въздейства на твърдата почва, на въздуха и на огъня. Чрез водата той може да регулира

всички сили в природата. Следователно, водата е един от важните елементи в природата, които ученикът трябва да изучава. Който владее законите на водата, той има светла и трезва мисъл. Той може да даде на мисълта си, каквото посока иска. Който разбира и владее законите на водата, той може да регулира и своите чувства. И най-после, който разполага със своята воля и може навреме да я прилага, той знае как да обработва твърдата почва. Без вода твърдата почва не може да се обработва, не може да се владее. Има хора, на които долината на чувствата е суха, а климатът - горещ. Какво може да роди тази долина?" [55, с. 96-97]

"Българите обикновено употребяват повече сол. Те съзнателно употребяват повече сол, за да могат по този начин да предизвикат жажда в себе си. Като се яви жажда в тях, те пият повече вода, която е нужна за здравословното им състояние. Водата е проводник на жизнени сили, необходими за организма на човека. Понеже българинът страда от сухота, чрез водата той внася в организма си необходимото количество влага. Да се стреми човек към солено ядене, с цел да предизвика жажда, която да го застави да пие повече вода, това е изкуствен начин за внасяне влага в организма. Вкусът на яденето, изобщо не седи в голямото количество сол. Напротив, за предпочитане е да сложиш по-малко сол в яденето, а който се нуждае от повече сол, той сам ще си добавя нужното количество. Водата е носителка на живота, но не и солта." [55, с. 264]

"Който има гъста черна коса, работи повече със сърцето си. Когато главата започне да оголява, умът взима надмощие над сърцето. Правилно е и умът и сърцето да бъдат еднакво развити. Американците са повече гологлави, защото мозъкът в тях е крайно активен. Те са бързи, подвижни хора. Дето ходят все тичат, като че ги гони някой." [18, с. 22]

"За да придобие свободата си, човек трябва да даде път на Божественото начало в себе си. Остане ли само човешкото, той може да се уподоби на парче, изсъхнала земя. Човешкото се отличава с твърдост, с коравина. Човешкото е лишено от пластичност, от пъргавина. Божественото придава на човека качества, подобни на водата - подвижност и пъргавина. То е носител на живота. Следователно, когато човек пресече пътя на Божественото в себе си, т.е. когато връзката между Бога и душата му се прекъсне, той се лишава от живота. Ето защо, грешките, които хората правят, се дължат на прекъсване на връзката между Първата Причина и техните души. Щом тази връзка се прекъсне, страданията неизбежно следват човека." [55, с. 220-221]

- Природно чистене на водата

"... природата... ще разложи водата на своите съставни части. И като ги разложи тя, какво става? Чрез своите токове, тя изпраща тия вещества 10 000 километра над земята, в туй пространство, дето всички елементи се причистват и чрез електрическия процес на съгъстяване, тия елементи отново се съединяват, и се връщат на земята като вода. Това е процес, метод на природата за дестилиране." [12, с. 182]

"Водата, която идва от далечните места на пространството, минава през светлината, топлината, през електричеството, като същевременно се озонира и магнетизира, след това тя минава през земните пластове, дето се филтрира и тъй пречистена дохожда до човека." [138]

- Чиста вода, извори

"Ако разбирате свойствата на водата, вие бихте могли да лекувате с нея всички болести. Водата, с която ще се лекувате, трябва да бъде абсолютно чиста. Трябва да пиете винаги чиста вода." [Четириете кръга, ООК]

"Вчера бяхме на Мусала, минахме през Маричините езера и опитахме водата им. Отлична вода! Ако болен пие от нея, ще оздравее." [40, с. 180]

"Изучавайте къде има най-хубава вода, от най-чистите извори ще си носите вода." [54]

"Пийте вода от извори, които са изложени на юг, а не на север. Южните извори са пълни с живот." [54]

"Помнете следния закон: Когато слушате много умове или когато пиете вода от много извори, вие нищо няма да постигнете. Под думата "извори" ние не разбираме чешми, водата на които е от един и същ извор, но подразбираме качествена вода. Има води, от които човек като пие, оздравява; има води, от които човек се разболява. Водата на първите извори е магнетическа, тя се отразява благоприятно върху здравето на човека. Към водите, вредни за организма на човека, спадат блатистите, застоялите, понеже в тях попадат гниещи вещества, които ги развалят. По същия начин и в ума на човека попадат мисли, които се задържат за дълго време и както органическите вещества, така и те, започнат да се разлагат, вследствие на което покварят човешкия ум. Следователно, изхвърлете навън всяка мисъл, която се задържа за дълго време в ума ви; тази мисъл е непотребна за вас." [56, с. 204]

"Истината не е в обикновения, във всекидневния живот. Тя е в първичния живот, дето душата живее. Чистата вода не е в реката, където има много примеси. Чистата вода е в планинския извор. Там ще отидете, ще си начерпите вода и ще се върнете. Който иска да пие чиста вода, той сам ще отиде на извора да се напие. Какво правят съвременните хора? Един отива на извора, а останалите си наливат от неговото шише. - Не, щом водата излиза вън от извора и се пренася от човек на човек, тя губи вече своята чистота, своята девственост." [33, с. 44]

Следователно, истинската вода извира от високо място с диамантена чистота. Тя извира от Духа. Безсмъртният живот извира от Духа, от възвишеното. Чистите, възвишените хора са планински извори, от които възвишените същества пият.

"Ангелите си гребват от вашия извор. Те пият и възприемат живот от вас, както цветовете и плодовете черпят сокове от корените." [54]

- Гореща вода

Вътрешната, дълбока вода е гореща. Ние я познаваме чрез минералните извори. В горещата вода, именно, се пробуждат ония магнетични свойства, които носят живот и здраве.

Учителя казва, че България ще се оправи с гореща вода и топли картошки, т.е. с Любов и Мъдрост. В горещата вода се проявяват дълбоките синтезиращи сили, които я правят "жива вода".

"Елексирът на живота е горещата вода." [54]

"Най-могъщото лекарство в света е горещата вода. И ако ние знаем де се намират най-хубавите извори, трябва да я донесяме оттам, даже и ако са на разстояние 5-10 км. Хората трябва да знаят, че водата е първият елемент на живота и винаги трябва да пият чиста вода." [54]

"Ще вземете чиста, изворна вода, ще я турите върху силен огън, в съд от най-чисто злато, ще я варите на изгрев слънце или когато слънцето е на зенита. Другите лекарства само подпушват болестта. ... Животът е скрит във водата." [80, с. 154-155]

"Ако знаете как да пиете врялата вода, тя ще внесе у вас такива елементи, че 90 процента от съвременните кризи, които разяждат обществото, ще изчезнат." [80, с. 297]

"Два начина има за лекуване с вода. Първият начин е чрез изпотяване, като се пие много гореща вода, по няколко чаши, една след друга. Вторият начин е чрез абсолютно отказване от вода за няколко дни. През това време болният ще постои пет-шест дни, без да приема абсолютно никаква вода и храна."

"И аз препоръчвам инжекции, но с гореща вода. Направи три инжекции с вряла вода, сутрин една чаша вряла вода, на обед една чаша и вечер една чаша. Тия инжекции влизат в стомаха, оттам в дробовете и най-после в главата. В пет минути ще дадат резултат. Външните инжекции дават резултат едва след 24 часа. Аз лекувам холерата с гореща вода. Дай на болния от холера четири-пет чаши вряла вода и на другия ден той ще бъде здрав."

Врялата вода разрежда серума, в който бацилите на холерата се хранят и в 24 часа те намаляват и умират." [18, с. 91]

"Липсата на вода в организма прави човека нервен, сух. ... Как може да се въздействува на нервността? Чрез гореща вода." [80, с. 105]

"Като се пие гореща вода, тя излиза чрез порите навън, отваря ги и с това се възстановява здравословното състояние на организма. Порите са канали, отвори на душата. Опушат ли се всички пори на тялото, човек дохожда до естествено състояние на душата при което тя диша свободно, безпрепятствено. Душата диша чрез порите." [54]

"Който иска да запази здравето си да продължи живота си, той трябва да запази подвижността на тялото си. За тази цел човек трябва да не преяжда и да пие гореща вода, която помага за разтваряне на утайките, които се образуват при храненето. От друга страна, горещата вода предизвиква изпотяване, при което чрез потта се отделят токсините от организма. Тези са елементарните правила, които трябва да спазват както здравите, така и болните хора." [97, с. 214-215]

"Питател: Защо трябва да се пие гореща вода? - Много просто. При храненето, по стените на стомаха и червата остават мазнини и утайки, които пречат на правилното храносмилане. Горещата вода ги разтваря и регулира процесите в стомаха и червата. Как миете ви чиниите и тенджерите си, с гореща или със студена вода? Как миете умивалниците си? - С гореща вода и сапун, значи, за очистване на мазнините и утайките горещата вода се предпочита. Домакинята мие съдовете с гореща вода, докато започнат да скърцат. И вие ще пиете гореща вода, докато стомахът и червата ви започнат да скърцат. Това значи, докато у вас се събуди здрав, естествен апетит." [40, с. 120]

"Ако искате някакви лекарства, било като лечебни средства или средства за чистене, ще ви препоръчам следните: изпивайте на ден по два-три килограма чиста гореща вода. Ако сте на крак, носете само вода. Носенето на вода се отразява благотворно върху организма. Освен това правете дълбоки вдишвания да разширите дробовете си. Болният трябва сам да кладе огън. Много болни не оздравяват лесно, защото очакват всичко на своите близки." [76, с. 55]

- Ритъм

"Как може да се въздействува на нервността? - Чрез горещата вода. Вземете чаша гореща вряла вода и пийте, лъжичка по лъжичка. През това време наблюдавайте, след коя лъжичка ще се успокоите." ... Ако нямате гореща вода, може да направите опита и със студена вода. Оставете ли се на течението на гнева, ще изразходвате напразно много енергия. Пестете енергията на организма си. Ако можете да я трансформирате в работа, вие сте спечелили нещо ценно. Не е лошо, че се гневи човек, лошо е, когато не използва енергията на гнева." [131, с. 215]

"Ще пиете вода и то на гладно сърце от 100 до 150 грама на глътки. На ден ще изпите по половин, един литър вода, от която ще можете да извадите храна за вашите артерии." [54]

"Аз препоръчвам водата да се употребява по една чаена лъжичка на минута. Ако те боли стомах, употребявайте в продължение на три-четири часа по една чаена лъжичка топла вода на минута." [84]

- Със съзнание

"Искате ли да не боледувате, дръжте в ума си мисълта за благотворното действие на водата върху организма. Пийте вода съзнателно и не мислете за болести. Дръжте в ума си мисълта за здравето си, за красивото и великото в живота и от нищо не се страхувайте." [80, с. 153]

"Ще вземеш чашата с вода, ще я погледнеш, ще я приближиш до устата си и ще приемеш с устата си само една глътка. Докато я пиеш, ще мислиш само за нея. Само така водата пречиства организма. Само така тя внася Божественото благо в организма." [80, с. 154]

"Пийте винаги топла вода, или ако е студена, пийте бавно, с будно съзнание." [54]

- Капки

"Водните капки сами по себе си са живи и в тях има живот. Вие как мислите, елементите без движени ли намират своя път? - Не, и в тях има движение, и то съзнателно. Как са се сплотили всички елементи в едно, за да образуват канарите в природата? - Те работят, движат се под влияние на външното и вътрешното налягане, под влияние на сцеплението и афинитета. Като говорим за вътрешното сцепление, за афинитета, ние подразбираме един разумен живот, разумен процес, който става в цялата природа. Когато говорим за живот, ние подразбираме също така разумни процеси, които се извършват в цялата вселена." [48, с. 37]

"Чрез дъждовните капки, ние приемаме Божието благословение. Всяка капка носи хиляди богатства за нас." [54]

"Росната капка крие в себе си електричество и магнетизъм, които трябва да се използват разумно. Като знаете това, не изтърсвайте росните капки от дрехата си. Чистата росна капка носи благословение. Оня, който има силно обоняние, усеща уханието на росните капки." [54]

- Миене, бани

"Пиенето и миенето с вода за вас трябва да бъдат свещен акт. Ще се миете бавно, съсредоточено, с мисъл и изговаряне на формули ще приемате водата." [54]

"Колкото се може по-често да си миете ръцете и по 20 и по 30 пъти на ден, ако имате възможност. Абсолютно задължително е да ги миете преди ядене, като при миенето ще казвате: "Всичко нечисто да се измие, да се махне и да отиде вън. Тъй както ръцете се измиват, искам моето сърце да се очисти, моят ум да просветне. Волята ми да стане диамантена." И след като се измиете, духнете в ръцете си. Събрани пръстите при устата и при духането се разтварят и с рязко движение отмахват нечистотиите." [54]

"Ръцете най-малко три пъти на ден да ги измивате. Краката, лицето и подмишниците ще измивате по няколко пъти на ден, като оставяте кожата малко влажна, за да може тази влага да се всмукне в организма и да ви даде бодрост и свежест. Леко, с мека кърпа се избършете, ще се преоблечете, ще благодарите на Бога и чак тогава ще ядете и ще отидете на работа." [54]

"Вие можете да намокрите с вода врата си, или задната част на ушите си или краката си от коленете надолу и т.н. Измиването на разните части на тялото произвежда разни психически промени в мозъка." [54]

"Ако дълго време не можете да заспите изтрийте тялото си с кърпа, потопена в топла вода и си легнете." [80]

"Сега искам да ви обърна внимание на баните, които правите в Седемте рилски езера. Ако искате да направите студена баня, потопете се във водата бързо и излезте от нея. Не стойте много време в студената вода. Може и десет пъти наред да се гмурнете във водата, но веднага излизайте на брега." [62]

"Трябва да знаете че дъждът в планината през юли е благословение. Такава дъждовна баня се равнява на сто обикновени бани. Всяка капка дъжд през юли е пълна с електричество и магнетизъм." [80, с. 158]

"Аз наричам дъждовните бани "бани на ангелите". Като правите баните си, ще се молите на Бога да ви очисти чрез тях и ще благодарите за благословието, което Той ви изпраща от небето. Който умее правилно да възприеме енергиите на дъждовните капки, той се е домогнал до онази първична материя, която алхимиците са търсили." [54]

- Носене на вода, носители на вода

"Ако искате да бъдете здрави, носете вода. Вземете два кърчага и носете с тях вода. Поливайте цветята, растенията, много от вашите болести ще изчезнат." [109, с. 74]

"Носете вода, ако искате да се подмладите!" [54]

"Чрез носенето на вода, неусетно в организма се внася малко влага, малко магнетизъм, който неутрализира разрушителното влияние на електричеството, особено в слабите хора, в сухите натури. Носенето на вода е подготовка към устойчив живот. Тъй щото ходете по десет пъти на ден за вода, но не бързайте. Това упражнение ще даде добри резултати." [54]

"Като ученици на Великата Школа, сега ви се дава задача, която сами трябва да решите в своята лаборатория. Тази задача се заключава в изучаване физическото влияние на водата върху човека. Ще носите вода година, две, три, цял живот, докато решите задачата. Тази задача не може да се реши в една, или в няколко години. Хиляди години са нужни за правилното ѝ решаване. Всички ще носите вода и ще изучавате свойствата ѝ." [55, с. 117-118]

"Сега, желая ви да бъдете носители на вода! Няма по-голямо благо за човека от това, да носи вода! Който даде една чаша вода някому в името Божие, и неговото име ще бъде написано в Божествената книга. Да се роди човек във Водолей, това значи да даде по една чаша вода на жадните за да направи с тях вътрешна връзка." [79, с. 68]

"Сега от всички се изисква да знаете законите за създаване на водата, за да образувате морета около себе си. Време е вече да се върнете в рая, от който сте изпъдени. Ще учите, ще работите, ще се молите да ви върнат в рая, при добрите условия." [63, с. 87-88]

"Щом речеш да направиш добро на някого, не питай. Това подразбира пословицата: "Капка по капка море става." На болни, на страдащи, на бедни носете вашите светли, красиви мисли и чувства и не се страхувайте." [63, с. 89]

- Реки

"Реките имат голямо значение за културния живот на народите. Запример реката Нил е създала египетската култура. Ще кажете, че човек е създал културата. Не, човек сам не може да създаде култура. Културата не е създадена от човека. Тя не е създадена нито от народите, нито от цялото човечество. Културата е създадена от силите, от енергиите на живата природа. Човекът, народите, както и цялото човечество са нейни изразители. От това гледище, човек може да реализира своите идеали дотолкова, доколкото е изразител на мислите, на енергиите на живата, разумна природа. Понякога човек е свързан с всички хора. Тогава той трябва да бъде проводник на общите мисли и копнежи. Това е истинският път на човешкото развитие." [120, с. 179-180]

- Асоцииране

Водата е най-добрият координатор на сили. Тя има сложни и гъвкави асоцииращи структури. Тя помага за взаимност между близки и далечни веществени сили. В някоя суха местност може да се случи и лъвовете и антилопите да пият заедно вода. Като първична основа на живота водата сближава всички. Водата на живота привлича умове и сърца, мъжки и женски, източни и западни култури в живи, цялостни организми и системи.

"Никаква реакция не може да стане без вода." [54]

"Ако не тури вода в брашното частичките му ще останат пръснати. В случая водата се взима като елемент, необходим за спояване на брашното и превръщането му в тесто.

... човешките мисли и чувства, за да се използват, трябва да се споят, т.е. да се обединят. Останат ли пръснати, без никаква връзка помежду си, те са безпредметни. Знайте, за да влязат в работа, мислите и чувствата на човека трябва да бъдат в хармония. Няма ли единство между мислите и чувствата, те са подобни на брашнени частички. Всеки вятър може да ги отнесе." [34, с. 211]

"Отворете ума и сърцето си да възприемете красиви мисли и чувства. Когато едновременно в ума и в сърцето ви влязат една благородна и възвишена мисъл и едно благородно чувство, вие ще се новородите и ще бъдете готови да се жертвувате за тях." [30, с. 271]

"Първо се явил мъжът, формата, в която се е вложило съдържанието - сърцето. За да изработи такава форма, в която да се влеят велики, възвишени чувства, човек трябва да има отличен ум. Само при това положение формата и съдържанието се осмислят." [34, с. 178]

"... европейските езици са аналитични, а източните - образни."

С други думи, европейците се движат по пътя на ума, а източните народи - по пътя на сърцето. Може да се възрази, че образът е форма, а не съдържание. Образът преди всичко е идея, която блесва изведнъж. Образът е нещо интуитивно. Мислите са низ от връзки, асоциации, доказателства. Обаче, това е формално погледнато. Животът привлича тия два полюса и ги движи към взаимопроникване и синтез.

- Топлина

"Щом водата се намалява и човешкия живот се намалява. ... Водата е причина за топлината на организма." [80, с. 104]

- Смекчаване

"Влагата на живота иде чрез страданието." [80, с. 62]

- Живот

"Пий - реки от жива вода ще потекат." [Ев.М. 7, 38]

"Водата е емблема на живота. Дето мине тя напоява. Христос говори за живата вода." [33]

"И показва ми чиста река от Вода на живот, която изхождате от престолът на Бога и на Агнето." [Диамантовите бели лъчи]

"Водата, която Аз ще му дам, ще бъде в него извор на вода, която извира в живот вечен." [Ев.М., 4, 14]

"Водата представя живота, а хлябът - Словото Божие."

"Водата е носител на живота, на жизнена прана. Който знае да се ползва от тази прана, той може лесно да се лекува." [121]

"Забележете, всички светии, които са боравили с Божествения свят, когато са лекували някой болен, прибягвали са до водата над твърда. Преведено това на научен език, значи: те са лекували само тогава, когато са успявали да привлекат слънчева прана, или Божествения живот, да действат на човека, и той веднага произвежда реакция." [104]

"Наистина учените казват, че водата е съставена от два обема водород и един обем кислород, но те не знаят цялата истина. Тази вода е третична субстанция. Учените не познават още вторичната и първичната субстанция на водата. От гледна точка на истината и науката, водата не е съставена от водород и кислород, но те са съставени от нея." [141]

"Не мислете, че само съединението на водорода и кислорода е вода. Има една вода, която се различава от земната, която е направена от йони, не е направена от атоми, но от йони. Аз я наричам йонична вода. Йоничната вода се превръща на атомична. Водата не е само материя, или съединение на водород и кислород, тя е високо интелигентна и разумна. Учените за в бъдеще ще открият, ще обяснят едно от великите свойства на водата, с което хората ще могат да се лекуват." [108, с. 136]

"Водата е емблем на живота. В божествения живот има по-малко влага. Първото условие за поддържане на тази влага в човека е благодарността. Затова, ставате ли сутрин, благодарете на Бога първо, че сте здрави, че можете да се помолите и да започнете работата на деня. После благодарете за времето, каквото и да е то - дъждовно, слънчево, мъгливо." [76, с. 112]

"Във водата се крие един вътрешен, Божествен, разумен живот. ... Христос, който е разбирал дълбоко смисъла на тази вода, казва: "Ще имате един извор вътре в себе си, от който ще извира тази вода." Под извор Той разбирал великата Истина. "И живият хляб също ще бъде във вас." Следователно, в себе си ще носите два елемента, на които ще бъдете господари - вода и хляб."
[94, с. 20-21]

Това е новото, което идва в света. Човек робува на чужди интереси, жертва любимите си неща, идеалите си, влага и времето, живота си, за да изкара своя хляб. Той търси щастието и условията отвън. Новите хора, учениците на живота си извори - хлябът извира в тях, ястията, угощенията са в тях, всичко, което пожелаят, те го поръчват в себе си и то идва, реализира се.

Това значи човек да има вода на живот за себе си и за околните.

- Топене

"Моето желание е всички да станете на вода. Да бъдете чисти и кристални като водата, че като пият от нея, да кажат: Ето в какво се изразява животът. Желая тая вода да минава през всички души, да ги мие и повдига." [83, с. 102]

"Какво се разбира под понятието "вода"? Човек чист в своите мисли, чувства и постъпки. Той е смел и решителен във всичките си работи. Няма сила по-голяма от водата. Тя е пъргава, пластична и подвижна. Дето мине, все ще свърши някаква работа. Въпреки това, хората не се стремят да станат като водата и казват: Стани твърд, як като желязото. Те не разбират още качествата на водата. Човек става твърд и як като желязото и камъка, но нищо не излиза от него. Като изсъхне става твърд, изгубва пластичността си и казва: Умът ми не може да побере тая истина. - Започнал си да изсъхваш. - Не мога вече да обичам. - Сърцето ти се е втвърдило, изсъхнало е. - Не мога да работя. - Изсъхнал си вече. Стани вода и кажи: Всичко мога да направя. Мога да се качвам, мога и да слизам. Това значи да бъдеш герой." [83, с. 95]

"Духовният живот е превръщане на твърдите тела в течни." [40, с. 34]

"... покрай другата служба, слънцето има задача да топи леда и снега и да стопля водата. Правете и вие това, което слънцето прави: стопявайте леда и стопляйте водата." [137, с. 28]

"Социалните въпроси трябва да се разрешат! Животът трябва да се осмисли! Има само един начин за прилагане на разумността. Тоя начин ще се наложи. Хората ще изнемогнат, ще се стопят, ще се превърнат на вода, и Бог ще ги прекара през ситни филтри, докато ги пречисти. Само така те ще постигнат абсолютна чистота. От тях няма да остане никаква твърда материя." [83, с. 95]

"Бог обича и човека толкова, колкото и ангелите, само че ангелите съзнават Божията Любов и я приемат, а хората всякога не я съзнават. Запример върху един камък се излива толкова вода, колкото и върху околната растителност, обаче, камъкът не приема тази вода в себе си, вследствие на което може да каже, че Бог не го обича. Водата минава и заминава по повърхността на камъка, но той не я приема и се оплаква, че не го обичат. Който има твърдостта на камъка, той не може съзнателно да възприема Божията Любов. Казвате: какво трябва да правим тогава? Станете меки, подвижни като водата." [54]

"Астрологически рибата е свързана с периода на Водолей. Той е най-мистичния век, който изразява завършване на един цикъл. От няколко години насам ние сме навлезли вече в областта на Водолей, в която всички снегове и ледове са започнали да се топят. Много противоречия ще се явят през това време, но едно ще се постигне - чистота. Главното

качество на Водолей е чистотата. Който е попаднал в тази област, той непременно трябва да се пречисти. Чистотата пък е свързана с водата, чрез която новият живот ще дойде." [79, с. 58]

- Любов

"Никое живо същество не може без вода. Никое живо същество не може без любов. Както водата излива, изглажда и изчиства всичко, така и любовта урежда всички неща в живота." (95, с. 43)

- Христос

"Живата вода, това е Христовото знание." [108, с. 233]

"Водата е високо интелигентна и разумна. Тя освежава и опреснява." [80, с. 152]

"Водата е носителка на живота. Тя означава онова възвишено състояние, онова будическо, онова мистическо състояние, в което е вложен животът, в което е вложено безсмъртието." [118]

"Новораждането подразбира възприемане на Христовия живот в себе си: чистата вода ще приеме Христовия живот и ще следва своя път. Мътната вода първо ще мине през земните пластове, ще се пречисти и като стане бистра и тя ще възприеме Христовия път и ще продължи движението си. Пясъчните пластове, през които се пречиства водата, са страданията." [30, с. 268]

"Едно се иска от човека: всеки момент да проявява Божественото в своите мисли и чувства. В това се заключава истинското възпитание. Божественото в човека е извор, на който трябва да се даде ход. Ако не му дадеш път, ти се намираш под известно напрежение... Щом дадеш път на своите красиви мисли и чувства, на своите идеали, ти си отворил път на водата в тебе." [41, с. 14]

"За Божественото всичко е възможно. Там и невъзможните неща стават възможни. При Божественото състояние, дето сухата чешма протича, всички се спасяват: и хората, и животните, и растенията. Това наричаме слизване на Христа на земята. Когато дойде на земята, Христос научи хората как да задоволяват жаждата си, от суха чешма да изкарват вода." [1, с. 37-38]

Значи Христос не идва отвън, като външна сила, а отвътре в съществата, като едно високо състояние на съзнанието и живота. Като се повдигне нивото на водата, повдигат се и всички леки тела, но не и тежките. Като се излива дъждът, попива в рохката почва, но не и в камъка.

Ние приближаваме онзи велик миг, когато ярката светлина на новия голям космичен цикъл ще блесне в душите. Колкото повече хора разберат тази истина и отворят душите си за този велик живот, толкова по-добре за човечеството.

Нека българите съзнателно да се отворят за тази бистра вода на нирвана, да посрещнат лъчите на тази космична пролет, да разцъфнат, да дадат сладки плодове на човечеството.

"Да се родиш от вода, това значи да станеш пластичен и подвижен като нея. Няма същество по-силно от водата, и няма същество по-слабо от водата. Следователно, човек трябва да бъде слаб като водата, за да стане силен като нея. ... Слабото съдържа в себе си елементите на силното. За да се прояви силното, нужни са условия. "От вода и дух." Духът подразбира разумния принцип, който владее изкуството да превръща малките и слаби неща във велики и силни. Думите на Христа "Ако се не роди някой изново, не може да види Царството Божие", подразбират: когато слабото и великото влязат в човека, той може да види Царството Божие. Който не е бил слаб, никога не може да бъде силен. В този смисъл задачата на човека се заключава в използване на най-малките страдания, да извае от тях нещо велико и ценно." [30, с. 266-267]

Когато били синове на своя бог Хари, българите проявявали тази най-фина и най-мощна сила. Като "благари" те притежавали богатата сила на душата, а като "балхари" -

диамантовата сила на характера. Това "хар" трябва да си припомнят те, което едновременно значи красота, любов и добро.

И сега ограниченията, в които са поставени ги учат да приемат онова детинско, нежно, меко състояние, което ще ги отвори за великото, простото, финото.

- Мекота

"Единственото най-важно нещо, което липсва у всички ви е мекотата." [67]

"Защо идат страданията в света? Страданията се явяват като метод за развиване на мекота в човека. В човешкото естество има нещо грубо, което трябва да се смекчи. Колкото рязка и груба да е гамата, в която даден човек живее, тя е необходима за самия него: влезе ли в отношение с хората, този човек трябва да прояви известна мекота. За да прояви мекотата си, нужни са страдания. Той трябва да прави ред отстъпления в себе си, докато прояви онази мекота, свойствена на Божествената Любов. Само при големи страдания човек може да прояви мощта на своя дух." [34]

"Защо се бият хората? - За да се смекчат сърцата им. Сърцата на повечето хора са корави, жестоки. Като се излагат на ужасите на войната, като се осакатяват, те започват да страдат и по този начин сърцата им постепенно се смекчават. Ако войната е в състояние да смекчи, да облагороди човешкото сърце, тя е за предпочитане пред жестокостта на хората." [134, с. 48]

"Как ще избегнете гнева? Ще намокрите барута си, да стане влажен. Влагата пречи на барута да избухва. Влагата представя мекотата в човека. Човек трябва да бъде мек, но не мекошав. Щом се отвори война, влажният барут трябва да се изсуши. Значи всяко нещо е на мястото си. Ангелът, който изразява любов и мекота, като се намери пред един грешник, ще приложи друг някакъв метод, съвършено различен от този, който би приложил към праведния. Христос казва за себе си: "Не дойдох да туря мир на Земята, но нож." Когато грешни и не изпълнява Божиите закони, човек ще срещне на пътя си ангел с меч в ръка, който ще му даде добър урок. Когато Бог изпъди Адам и Ева от рай той постави на райската врата два ангела с меч в ръка, да пазят, да не се върнат назад. Ако не върви в правия път, човек ще се натъкне на меча на някой ангел и ще падне на земята. След това учените ще казват, че еди кой умрял от разрив на сърцето." [134, с. 59-60]

"Да срещнеш груб човек, това значи да влезеш в мрачна, прашна, непроветрена стая. Да срещнеш мек човек, това значи, да влезеш в чиста, добре проветрена и наредена стая. Какви са условията за духовния живот? - Чистота, абсолютна хигиена и проветряване." [126, с. 194]

"Няма по-меко и по-отстъпчиво нещо от Любовта." [82, с. 200]

"Има ли човек любов към Бога, той постепенно се облагородява. Онзи, у когото това чувство е събудено, има вътрешна мекота. Той никога не оскърбява. Каквото и да каже на човека, колкото строги да са думите му, те никога не произвеждат болка, понеже са пропити от мекота." [56, с. 55]

"Мекотата е качество на сърцето. Без мекота човек нищо не може да постигне. Сърцето подкрепва нещата. ... то е работило най-много и се окаляло. Бог иска сърцето на човека, за да го очисти. Той е дошъл на земята не за ума на хората, а за техните сърца, които са онеправдани." [18, с. 84]

"Като ученици, работете върху сърцето и ума си да развивате мекота и сила. Мекотата е в състояние да разтопи и най-коравия камък. Да бъде човек мек, това не значи, ме е баба. Мекотата е велико качество. Мекият човек може да влияе и на най-суровия. Обаче, пристъпите ли към суровия със строгост, нищо няма да постигнете. Мекотата е подобна на водата, която полива растенията и смекчава и най-твърдата почва. Докато си мек, т.е. докато имаш вода в себе си, ти можеш да влияеш на хората благотворно. Изгубиш ли мекотата си, нищо не можеш да постигнеш. Като знаете това, стремете се да придобивате мекота, с която да работите като с мощно оръжие." [44, с. 315-316]

"Питам: Защо човек не е мек, не е добър, не е снизходителен към хората? Някои не са меки, понеже нямат достатъчно пространство в себе си, да се разширяват. Мекотата се развива при известни условия. Какво е нужно на желязото, за да стане меко? Топлина му е нужна. Когато се приближавате към меки хора, вие изпитвате известна приятност. Това се дължи на обстоятелството, че мекотата представя приятна, топла дреха, която обвива тия хора. Тази топла, приятна обвивка прави меките хора имунитетни към всякакви болести. Здравето на човека зависи от неговата мекота. Когато човек изгуби мекотата си, той започва да изсъхва, да се втвърдява и лесно заболява. Където влезе той, каквото погледне, навсякъде вижда лошото. Недоволството е негов спътник." [97, с. 41-42]

"Мекотата е едно от великите качества на душата. Само душата може да бъде мека и пластична. Когато говорим за мекота в характера, имаме предвид проява на душата във физическия свят. Когато говорим за нежни чувства, имаме предвид проява на душата в астралния свят. Мекота и нежност представят едно и също качество, проявено в два различни свята." [95, с. 220]

"Мекота трябва да има в душата ти! Но тази мекота не трябва да бъде и една каша. Има мекота, която е организирана. Нали знаете колко е гъвкаво тялото на змията? Тази змия може да счупи гръбначния стълб на всеки. Човек трябва да има мекота, но мекота организирана." [59, с. 32]

"Мекото сърце, мекият отговор, мекият поглед спасяват човека от злина." [76, с. 97]

"Двама души пеят. Единият има чист тон, но пее грубо, мекота няма. Другият пее чисто, с мек тон. Изобщо, както певците така и говорителите се нуждаят от мекота. Това липсва на сегашните хора. Всяка груба дума се отразява вредно върху нервната система на човека. Защо? - Защото тя се връща обратно върху него. Както каруцата разтърсва човека, така и трептенията на грубите думи, на отрицателните мисли и чувства произвеждат сътресение на нервната система и човек заболява. За предпочитане е да вървите пеш, отколкото да се качите на каруца, която ще ви разтърси до последната клетка. Като знаете това, пазете се от мисли, чувства и постъпки, които разтърсват нервната система." [126, с. 192]

"Без мекота животът е тежък. Мекотата е сила на характера." [68]

"Мекотата е броня на човека. Затова казвам: Колкото по-чувствителен е човек, толкова по-мек език трябва да има." [122, с. 274]

"Станете меки, за да сте възприемчиви към Божията Любов." [54]

"Меките души печелят доверие, успокояват, внасят едно разширение, въвеждат в един хубав свят. Бог не е нито в бурите, нито в гръмотевиците, а в тихия глас." [108, с. 90]

"Мекотата прави човека пластичен, подвижен като водата, която дето мине, всичко чисти и освежава. Изгуби ли мекотата си, човек става сух." [111, с. 95]

"Отворете сърцата си за топлината, да се разтопи твърдото и коравото вещество в тях и да изтече навън." [8, с. 245]

"Който няма мекота, преждевременно остарява, а който я има, привлича всички хора, защото е богат на магнетизъм. Нежността и мекотата се характерни за жените. Мекотата е подобна на водата, която полива цветята и смекчава и най-твърдата почва." [54]

- Благост

"Синът на Любовта, Който изявява нашия Баща, нашия Отец, Който е начало на всяко благо." [4, с. 17]

"Христос казва на големеца: "Защо ме наричаш благ?" С този въпрос Христос го навежда към съществената идея, към любовта, която носи всички блага. Той му казва, че вечен живот се придобива само чрез любовта." [40, с. 112]

"Виделина означава знание. Светлина означава проявения Бог. Бог е същината на нещата." [135, с. 253]

"Благостта е външна проява на Бога." [44, с. 124]

"Светлината, това е емблема, носителка на всички блага. Там, дето има светлина, има благо. Там, дето отсъства светлина, има горчивина, всички неща са кисели, горчиви, стипчиви, носителки на горчивини. Благостта е емблема, тя показва присъствието на Божията светлина. И тъй, външното проявление на природата е светлината. Щом изговорите думата "светлина", чувствувате, че тя е носителка на благо. Нали при светлината плодовете зреят?" [4, с. 242]

"За да се научиш да мислиш като Бога, трябва да станеш благ. Ако не си благ, нищо положително не знаеш." [126, с. 170]

"И при най-трудните условия трябва да кажеш: "Бог, в Когото аз живея е благост" и тогава сам ще почувстваш благостта. Ако животът се състои само от страдания, тогава откъде се е взел този вътрешен импулс в тебе, че искаш да бъдеш щастлив? Този импулс е от Бога. Той ти казва: "Не се смущавай от нищо." [5, с. 12]

"Всякога любовта се изявява като велико, мощно, благородно чувство. То прави човека мощен, пластичен, готов с лекота да носи всички мъчнотии, страдания и нещастия. Ще наречете това чувство любовно. Тази дума не звучи добре на ушите ми. Предпочитам да го нарека "благо чувство". Важно е, че дето е любовта, човек се чувствува лек, подвижен, без да е слаб." [40, с. 176]

"Благостта това е израз на морала. Човек трябва да бъде благ не само за подобните си, но и за всички останали същества, без изключение. Той трябва да бъде благ и за животните, и за растенията, и за всички останали същества, които са под него. Такъв е моралът на безсмъртието." [48, с. 19]

"Сутрин, като не си доспал, ще вземеш думата "благост", ще я изпееш няколко пъти, докато се тонираш и после ще отидеш на работа." [4, с. 285-286]

"Онзи, който иска да говори за благост, той не борава с умствения свят. Благостта трябва да има нещо материално в себе си. Ти не можеш да бъдеш благ към някой човек, ако не го нахраниш, ако не го облечеш. С това започва благостта, а не с красиви думи. Благостта започва с реалното в света, с яденето, с обличането." [20, с. 16]

"В българския език най-силна и съдържателна е думата "благост". В тази дума няма никакво раздвояване. Благостта е Божествено качество. Висока е топлината на думата благост. Тя има 35 милиона градуса топлина. Дето мине благостта, всички противоречия се стопяват. Благостта съдържа всичко в себе си. Тя изключва всички слабости. Благият е разумен, добър и силен. Той е едновременно и господар и слуга. Той е най-добрият, най-умният и най-силният господар и слуга. Бих желал всички да бъдете благи." [Учителю да прогледам, с. 262]

Каквото се казва за благия, същото е при водата. Тя е господар и слуга. Като остане без вода човек разбира, че тя му е господар. Обаче, като грижовна майка, тя постоянно му слугува - чисти го, освежава го, приготвя го за благия живот. Водата идва по единствената причина, да заведе човека в благостта, в любовния живот, в Бога. Тя го води към това състояние на пълнота чрез чистотата.

Чистота

"Новото учение казва: Българите трябва да разберат, че пътят на спасението е в абсолютната чистота на живота." [83, с. 105]

"Моето учение може да се предаде само с една дума: Тази дума е чистота." [52, с. 586]

- Материя

Всички аномалии на съвременния свят се дължат на усилията на природата да пречисти планетарния организъм от нечистотата на хората.

"Ние трябва да се върнем към първичната физическа материя, която се отличава с голяма чистота. Като се свържем с този първичен физически свят, ще придобием такова здраве, такъв организъм, който ще бъде свободен от всякакви излишъци. В него няма да става никакво гниене, в него смъртта и живота постоянно ще се урівновесяват. Човек се нуждае от чисто тяло, в което духът да пребъдва. Чрез това духовно тяло ще дойдат новите идеи." [54]

"Под думата "чистота" аз разбирам онази първична материя, от която е било създадено човешкото тяло. Тази първична материя оказва влияние върху мислите и чувствата на човека. Под думата чист живот разбирам онова течение на сили, което излиза от Първичния Извор и се влива в живота. Само този живот е в състояние да изчисти нашия живот и да внесе в него вътрешна светлина и доволство." [76, с. 90]

"Да се чистим, това е задача на всички хора. ... Чистенето подразбира организиране на материята.

Неорганизираната материя е неустойчива и гниеща; организираната материя е устойчива и чиста. Тя е тъй наречената "девствена материя". Ние сме пратени на Земята да пречистим материята, да я организираме и приготвим като материал за духовния свят. Ние трябва да си изработим такива уши, с които да чуваме гласа на ангелите, и такива очи, с които да виждаме красотата на ангелите. Ако отидеш с обикновените си очи и уши, ти ще оглушееш и ослепееш." [125, с. 187-188]

"Сега, у всички вас липсва силата на добрата воля. Лошата воля е по-силно развита. Това е не защото не сте добри, а лошата воля взема надмощие над добрата воля. Тези две думи - добрата и лошата воля - вземат едно или друго направление и понеже часът от материята на нашето тяло не е чиста, у нас стават пертурбации. Трябва да се пречистваме от греховете, защото у нас има нещо нечисто, което препятства на нашата добра воля и ние трябва да направим големи усилия, за да изхвърлим тези нечистотии навън, да призовем Божествената материя, т.е. да създадем Новия човек. Казваме за някого, че е слаб. Разбира се, докато човек не се очисти от тази материя, която го спъва, той не може да бъде силен." [13, с. 172]

"Знаете ли на колко епохи е послужила материята, от която са направени нашите мозъци? Знаете ли, че в тази материя именно са вложени недостатъците на хората. Миналите поколения са оставили своите нечистотии в нея и са отишли на другия свят. Материята, от която са направени нашите тела, е тор за духовния свят, но ние трябва да я преработим и изчистим, както растенията пречистват и обработват почвата, в която живеят. Тази е причината, където човек изпитва един постоянен гнет, като че нещо го задушават. Ако материята беше девствена, никога не бихме чувствували този гнет. Съвременните лекари отдават много от неразположенията на човека на утайките, които се намират в неговото тяло, затова търсят начини за пречистването му. Нечистата кръв е причина за болестите, неразположенията и погрешките на хората." [127, с. 138-139]

Какво се изисква в тази връзка от съвременните хора? Да изчистят материята на своя организъм, да очистят кръвта на човечеството. Това особено се изисква от българите, които, поради неправилния начин на живот на човечеството и поради особената си функция са превърнати на бунище.

Следователно, от тя се изисква да се освободят от всички примеси и утайки в себе си, от всичко излишно.

- Примеси, утайки

"... чуждата материя... е причина за неестествените състояния и движения в човека." [107, с. 73]

"Защо е дошъл човек на земята? - Да чисти. Ние сме пратени на земята да я чистим от калта."
[43, с. 92]

"... в сегашния живот има много примеси, които трябва да се отделят. Ние сме за един разумен живот, в който да няма примеси. Сегашният живот на хората, е живот на изпити и като свършите изпитите, ще се измени живота ви, ще се изменят условията на вашия живот. Който завърши своето учение на земята, дават му диплом и отива в друг свят да живее." [7, с. 106]

"Как се познава, че животът на хората е нечист? - По страданията. ... страданията показват, че човешкият живот съдържа много утайки от миналото, които трябва да се премахнат. ... Колкото и да е малко чуждото вещество, то всякога произвежда неразположение, недоволство, страдание. Щом се освободиш от него, радостта иде." [130, с. 47-48]

Примесите се появяват при слизането на Духа. Сам по себе си, Духът, Божественото, е едно чисто състояние, чиста, фина среда. Като се движи към дългите вълни на гъстите среди, това чисто състояние придобива примеси. Като се издига към късите вълни на невидимия свят - освобождава се от примесите. Затова в будизма смятат за висша духовна техника - осъзнаването на празнотата (пустотата). Други търсят да опознаят пълнотата и пр. В този смисъл, науката за чистотата е една обширна философска област. По същество, това е наука за диалектиката между частите и Цялото, между развълнуваното (т.е. накъсано, раздвоено) и чистото (т.е. непрекъснато, цялостно) пространство. Човек намира щастието, когато в двойственото открие Единното. В този миг всичко негативно в него се трансформира в позитивно. Това е магическия начин за справяне с болестите, недоволството и злото.

"Утайките в тялото причиняват болестите, в ума причиняват недоволството, а в сърцето - злото." [105, с. 39]

- Паразити, ограда

"Най-силната крепост против всички болести е чистотата." [4, с. 81]

"Няма болести в света, но има нечистотии, носители на зараза, на болести и на смърт." [54]

"Нечистите мисли и желания са паразити, които изяждат човека и го пращат на онзи свят." [24, с. 190]

"Когато казваме, че човек трябва да бъде абсолютно чист, с висок морал, имаме предвид ония благоприятни условия, които го предпазват от микробите. Чистотата е защита на човека от ония невидими, тайни врагове, които внасят най-силните отровни в организма." [54]

Оттук вадим заключението: Единственото, което може да спаси човечеството от саморазрушение е чистотата. Българите имат за задача да внесат чиста енергия, чисти идеи и чист живот в кръвта и организма на човечеството. Само по този начин могат да се пробудят неговите висши чувства, които ще го свържат с разумния свят.

- Грях, порок

"Вашите грехове са създали болестите ви и вие никога няма да се освободите от тях, докато не ги премахнете." [86]

"Два морала съществуват в света: моралът на рая, т.е. моралът на абсолютната чистота и моралът на хората, в който е грехът. Освободете душата си от състоянието на греха." [1, с. 233]

"Отвратително нещо е грехът! Като попадне човек в материята на греха, трябва да мине дълго време, докато се очисти. Не е лесно да се освободиш от нечистата мисъл, от нечистото чувство, от нечистата постъпка." [54]

"Да мислиш, че си стар, това значи да живееш в греха. Коя е причината за греха? Неразбраната полова дейност, крайното користолюбие и алчност към ядене. Грехът води към смъртта. Той е подобен на микробите. Достатъчно е да влезе една микроба на холерата в човека, за да се размножи в 24 часа толкова много, че да предизвика неговата смърт. Човек умира от нечистотиите на микробите. Микробите на безлюбието умъртвяват човека. - Що е охтиката? - Микроби, които изяждат дробовете: - Що е ревматизмът? - Микроби, които изяждат мускулите. - Що е неврастенията? - Микроби, които изяждат нервната система. Главоболието, коремоболието се дължат на микроби, които рушат човешкия организъм. Защо го разрушават? Защото мислите, чувствата и постъпките на човека не са чисти." [18, с. 17-18]

"Нека всеки бъде смел, да гръмне срещу своя порок, да го унищожи. Порокът ограничава, заробва човека, без да принася някаква полза. Той е мъртъв труп, който се разлага и мирише, внася проказа в човека." [54]

- Страдания

"Страданието е метод за чистене. Всеки страда, за да се очисти. Това, което търсиш, ще го намериш при абсолютната чистота." [109, с. 97]

"Вие не сте достатъчно чисти и вследствие на това имате си и мъчнотии." [98]

"Който е дошъл веднъж на земята, той неизбежно ще влезе в ръцете на природата, която ще го постави на ред изпитания и мъчнотии. За да издържи на всичко това, човек трябва да бъде чист."
[33, с. 237]

"Страданията това са пране, което се допуска за изчистване на душата." [100]

"Ако злото се спре, в света ще стане нещо по-лошо. Запример, циреят е зло, но без него злото е по-голямо. Когато в организма на човека се съберат много нечистотии, които не могат да излязат по обикновените канали, природата образува циреи, чрез които нечистотиите излизат навън. Ние наричаме тия циреи "страдания". Благодарете, че природата изхвърля нечистотиите от тялото по пътя на най-малките страдания. Ето защо, страданията не са нищо друго, освен пътища, чрез които природата изхвърля нечистотиите от човешкия организъм. Като знаете това, благодарете на страданията, защото без тях щяхте да се отровите." [8, с. 351-352]

- Влияние, среда

"Хората взаимно си влияят. Ако живеете между болни хора, вие ще изпитате тяхното състояние. Ако живеете между здрави хора и вие ще бъдете здрави. По силата на този закон, човек трябва да пожелае в душата си, да има здраво тяло, благородни чувства и светли мисли. Това трябва да желае и за своите близки." [54]

"Който се занимава с хорските нечистотии, той се покварява. Физическата и духовната чистота са необходими за създаване на една благоприятна атмосфера за човешката мисъл. От нечистотата на мислите се създава една неприятна атмосфера, от която учениците се демагнетизират." [54]

"И когато вие, двама братя или две сестри се съберете и между вас има едно негативно състояние, това показва, че сърцата ви са нечисти. Щом не можете да се търпите, показва, че сърцата ви са нечисти, нищо повече. И веднага ще трябва да превърнете вашето състояние. Имайте предвид, че без чистота не можете да впрегнете никоя природна сила да работи заради вас. Вие може да я впрегнете, но тази сила ще произведе обратни кармически резултати, които с векове трябва да изкупвате... Не спазвате ли туй правило, ще останете в левия път, спазите ли го, ще бъдете на дясно." [4, с. 82-03]

- Еко

"Вземете нашата София, София минава за един чист планински град, а има толкова дим, мръсотия, толкова кал! Питат ме някой път, защо ние софиянци не живеем добре. Как може да се живее добре, в такава една атмосфера? Ние се нуждаем от носител на въздуха, без никакъв прах. Абсолютно чист въздух без никакъв прах. Трябва ни една светлина, която да е преминала през този въздух, чиста храна, чиста светлина, неопетнена светлина, която като влезе в очите ни да ги нахрани." [19, с. 72]

- Миене

"Миенето е един свещен акт. Вие как се миете сутрин? Не трябва да се миете бързо, както обикновено правите, трябва да спазвате известни правила. Ще вземете един чист леген, ще налеете в него вода, малко топличка и ще наплискате лицето си хубаво. След това ще го изтриете леко, едва да попиете влагата с много мека кърпа. Вие търкате лицето си много силно. Направете така. Мийте се по новото правило. Не плискайте лицето си силно с водата, но леко, да ви е приятно, като че ли се милвате, едва да го докосвате." [104, с. 104]

- Природни сили

"Човек може да бъде щастлив, ако се ползва от чистия въздух, от чистата вода, от чистата светлина и от чистата храна, като се свързва с любовта, която ги изпълва." [54]

"За да разбере Божественото в себе си и в своя ближен човек се нуждае от храна, от чистия въздух и от светлина. Няма ли тия три неща, той нищо не може да разбере. Стремете се към чиста здравословна храна, към чист въздух и светлина, за да имате живот в себе си. [10, с. 64]

"Има смисъл човек да се изкушава, но от чистия планински въздух, от бистрата планинска вода. Обаче, да се изкушава човек от клоака на живота, от въздух, пълен с микроби, това не го оправдава. Всеки човек, който е изгубил истинската представа за Бога и е влязъл в света на удоволствията, прилича на червей, който пълзи по нечистотиите. Много време се изисква, докато умът и сърцето на човека се просветят, и той излезе на чист въздух, на Божествена светлина, да води чист и свят живот." [10, с. 61]

- Хигиена

"... чистиш ли нещо, ще го изчистиш напълно, отвън и отвътре. Искаш ли от хората чистота, първо ти ще я приложиш. Говориш за чистота, а влизаш в някой дом с кални обувки без да се изчистиш. Ако не се събуеш, поне изчисти добре обувката си и тогава влез вътре. Защо да не си носиш терлъци и да влезеш с тях? Знаете ли каква чистота ще има по домовете, ако хората се научат да събуват обувката си и да влизат в къщи по терлъци? Питат ме някои, как ще се оправи светът. Според мене, едно от условията за оправяне на света е влизането по домовете с терлъци" [137, с. 338]

"Закон е: нямаш право да плюеш и да се секнеш на земята. Тя е твоя майка, ще я пазиш чиста. Ако ти вървиш, плюеш до себе си, знаеш ли че плюеш върху своя ангел, който върви до тебе? [135, с. 172]

"Аз бих желал българите да чистят тия извори. Ако всяка година българите бяха ходили да очистят горното езеро на Мусала, знаете ли какво щеше да стане с тях?... Доколкото е очистено онова езеро на Мусала, дотолкова са очистени и техните работи." [28, с. 16]

"Старите българи не поставяли на чешмите никакви кранове, вследствие на което водата постоянно е текла, и всякога е била свежа. Това изисква естественият живот. Под думата "естествен живот" разбираме живот, който постоянно тече." [76, с. 62]

- Физическа чистота, здраве

"Като е дошъл на Земята, човек трябва да започне с физическата чистота. Дрехите, обувката, тялото трябва да бъдат идеално чисти. Човек трябва да мие лицето, ръцете,

зъбите си по десет пъти на ден. Достатъчно е да ги измиете с топла вода и сапун или с малко спирт. Много болести се дължат на микробите, които се развиват в зъбите. Ако човек не е готов да поддържа физическа чистота на тялото, как ще поддържа своята духовна чистота?" [54]

"Не бързай да лекуваш един човек докато не го научиш какво нещо е хигиената. Ако срещнеш един болен, бил той прост или учен, ще му кажеш да си купи елементарна анатомия и физиология и да почне да изучава своите дробове, своето сърце, своя стомах, мозък и т.н. Като научи всичко това ще му кажеш да не греши. Само така той ще разбере. Ще знае защо трябва да води чист и свят живот." [б. Избавената душа]

"Не е достатъчно само да се роди човек. Неговата форма трябва да отговаря на хигиенните условия на живота. Това значи да бъде здрав човек. Ако той постоянно боледува, жилището му т.е. тялото му не е съградено по правилата на хигиената." [73]

"Така ще започнем от физическото към духовното. Аз харесвам светските хора, защото те вървят много добре, те обръщат голямо внимание на физическата чистота, те ще преминат крачка напред, за да влязат в Царството Божие. Имат ли това изкуство физическата чистота те ще преминат и към духовната. Тези неща са потребни за създаване на една благоприятна атмосфера за човешката мисъл. От нечистотата на мислите се създава една неприятна атмосфера, от която учениците се демагнетизират. За работата на ума всякога е потребна чистота. За да се наблюдава небето, трябва да има чистота. Като казва Христос, че чистосърдечните ще видят Бога, Той показва, че чистотата е едно условие за виждане." [13, с. 70]

"Светските хора са отвън чисти, а религиозните - отвътре. Като се съединят ще дадат целия човек чист." [103, с. 141]

"... знанието не ползва, а чистотата е, която ползува. Едно важно условие е чистотата и ако сме чисти във всяко отношение, ние ще се ползуваме и тогава именно ще знаем, че сме турили истинската основа на нашия живот." [100]

"Здравето е свързано с чистите мисли и чувства, с чистата доброкачествена храна." [137]

"И като възрастен и като стар, човек трябва да запази детинското в себе си. То представлява онази чистота, която е необходима за здравето на човека." [110]

"Кожата трябва да се пази в едно меко състояние, защото порите и са дробовете, чрез които душата диша на физическия свят." [54]

"Чистотата и светлината са най-хубавите лекарства срещу всички болести." [54]

"Понеже чистотата има отношение към материалния свят, затова човек трябва да бъде чист и по ум и по сърце и по воля. Това значи, да води чист живот на земята. Без чистота, земният живот няма никаква цена." [105, с. 99]

"Който иска да живее добре на физическия свят, той трябва да има здрава и дисциплинирана стомашна и отделителна система. Както стомашната и отделителната система отделя чистото от нечистото, потребното от непотребното, така и чрез разкаянieto човек се чисти - отделя чистото от нечистото, положителното от отрицателното.

Дихателната система показва, че не само кръвта трябва да се пречиства, но и желанията." [120, с. 22]

- Приготвяне

"Онзи човек, който се гневи е един канал, затова нека изтекат през него всички нечистотии, не го спирайте. Този твой брат, който се гневи, днес е дежурен, бълва толкова много неща, затова ти му кажи "братко, ти днес извършваш една велика работа, изхвърляш нечистотии и с това помагаш на толкова хиляди хора." [13, с. 156]

"Сега всички трябва да се подложите на пълно пречистване: физическо, сърдечно и умствено. Както жените коренно пречистват къщите си пред големи празници, така и вие трябва да се освободите от всичко старо. Със старото трябва напълно да ликвидирате. Работете върху себе си, да се справите с личния елемент у вас, който е взел надмощие над духовния. Като работи върху себе си, човек трябва да различава личния, индивидуалния и духовния живот, да познава техните отличителни черти. Личният живот представя физическата страна на човека, индивидуалният представя духовната, а съзнателният, душевният живот, това е Божествената страна у човека." [54]

"В детинския живот сме били чисти. Аз бих желал да останем като детето в чистота. Дето има чистота, има сила и мъдрост. Да имаме сила, чистота и мъдрост едновременно, това е човекът. Всички тези, противоречия, които сега съществуват, ще изчезнат.

"Един ученик запитва: Защо не стане така веднага, без да се губи време? Учителят отговори: "Най-първо плодът нали е стипчив? После става кисел и най-после сладък. Та този процес, съществува в света. Ние не можем да го изменим. Най-първо хората са стипчиви, после кисели и най-после ще станат сладки. Вие сега мислите, че има повече лоши хора, отколкото добри. Това е заблуждение. Има повече добри хора, отколкото лоши." [54]

"Първото нещо: Изповед. Да се изповядаш пред себе си, пред Бога и братята си за всички погрешки, които си направил, да изхвърлиш всички нечистотии навън. Ще кажеш: Не може повече така да се продължава. Изповядането е необходимо, както банята е необходима за физическия живот." [54]

"Дошло е време за ликвидация със старото. Скъсайте стария договор. Ликвидирайте със старата карма. Сега е ликвидация на века." [Ликвидация на века]

"На какво се дължи борбата, която става в човека? На стремлението му да се очисти от ненужния материал в него, който се дължи на изостанали същества в своето развитие. Тази материя трябва да се пречисти." [109, с. 92]

"Здравето на човека зависи от неговата външна и вътрешна чистота. Пиянството е нечистота, лакомията е нечистота, завистта е нечистота. Нечистотата трябва да се изхвърли - това е хигиена. Като говоря за чистота, това се отнася за онези хора, които усърдно работят върху себе си, имат силен стремеж към чистотата." [108, с. 130]

"Без филтриране, тъй както сте сега не биха ви пунали в Школата на природата. Пречистване трябва!... Първото нещо, което е необходимо за вас е филтрирането, пречистването, за да придобиете ония елементи, които са необходими за създаване на един мощен характер, за явяването на един светъл ум и за съграждането на едно мощно сърце. Няма друг начин този е правилният път на развитие." [60]

"За да бъдете силни, непременно трябва да бъдете чисти." [Мисли, 89-90]

"Телата на сегашните хора са нечисти, а трябва да станат абсолютно чисти. Докато не се пречистят, не може да става въпрос за възкресение." [30, с. 28]

- вътрешна чистота

"Така и духовно ще се чистите всеки ден, както и физически. Всеки ден трябва да се чистите."
[13, с. 14]

"Трябва да бъдем вътрешно чисти, да се явим свободно пред очите на целия свят, на всички напреднали същества. Те четат нашите мисли и желания... за напредналите хора на земята, няма скрито покрито." [42, с. 16]

"Не поставяй нито една нечиста мисъл на твоя светилник и нито едно нечисто чувство на твоето огнище." [81, с. 251]

"... каквото гнилата ябълка представлява за вас, такова нещо са вашите нечисти мисли и желания за невидимия свят. Достатъчно е да проектирате една такава мисъл или едно такова чувство в невидимия свят, за да го изплюят веднага навън. Ето защо, за да се

ползвате от силите на природата, от знанието, което ви се дава, от вас се иска абсолютна чистота на сърцето. Който разбира какво значи чистота на сърцето, той ще се ползва, който не разбира той ще бъде поставен на изпит, сам да преживее нечистотата на своето сърце и да се очисти." [33, с. 105]

"Тъй щото искате ли да бъдете здрави и весели, всяка ваша мисъл, всяко ваше чувство и всяко ваше действие трябва да са проникнати от идеята за абсолютна чистота." [54]

"Докато живеем в тялото си, ние сме във физическия свят, сърцето в духовния, умът - в божествения. Ето защо всяка мисъл, която допускаме в себе си, трябва да е абсолютно чиста, същото е и с желанието и постъпките." [77]

"Пазете чистотата на своето сърце. Пазете чистотата на своя ум. Докато сте чисти, всички извори на вашия живот ще текат правилно." [54]

"За да успявате в този живот, трябва ви силна воля, силен ум и силно сърце. Тези неща се добиват само когато човек води един чист и свят живот. Вън от това никаква друга сполука не може да се очаква. Като се разгледа цялата история, от единия край до другия, най-сполучили са тези мъже и тези жени, които са живели най-чист и свят живот." [13, с. 57]

"Злото си е пак зло, та ако ще някой да се облече и в златни дрехи. Ако тялото му е прокажено, той не може да бъде обичан. Душата е, която дава тон на тялото. Когато душата ви е чиста, когато в нея е Христовото учение, тялото ви ще бъде здраво и всички неща лесно ще понасяте, и най-големите страдания ще понасяте с най-голяма радост." [13, с. 95-96]

"... ако ние от дъното на нашия живот не извадим онези нечистотии, които спъват нашето правилно развитие, то живота ни няма да се обистри или другояче казано няма да се подобри." [23, с. 35]

"... искате ли да бъдете здрави и весели, всяка ваши мисъл, всяко ваше чувство и всяко ваше действие трябва да са проникнати от идеята за абсолютна чистота." [90, с. 229]

"Кислородът на мисълта, сърцето, волята прави кръвта чиста." [54]

"Всички имате в себе си извори, поточета, които са буренявали и тинести. За да се ползвате от водата им, трябва да ги очистите. С чистенето на изворите в природата и строенето на мостове вие подобрявате вашия вътрешен живот. Всичко, което става в природата, става и в човека." [54]

"Почиствайте изворите и като ги очистите, мислете за вашето сърце." [54]

"Молитвата е дишане - пречистване, тониране на сърцето. Дишане, пречистване трябва на човека." [54]

"За да бъде благороден, човек трябва да бъде чист." [65]

"Не мислете, че като тръгнете в духовния свят, работите ви ще се оправят. Не, докато не се очистите съвършено, никакво духовно богатство няма да получите." [25, с. 6]

"Със загубване на чистотата си, човек изгубил всичко, което било написано в сърцето и душата му." [Великите условия, с. 87]

"За да възприемете мислите на възвишените същества, трябва да живеете в абсолютна чистота и светост, трябва да живеете в света на любовта. Не правете никакъв компромис със своята чистота. Докато сте чист, всички извори на вашия живот ще текат обилно. В деня, в който изгубите чистотата си, изворите на вашия живот ще пресекнат. Вие ще се лишите от силата и здравето си." [54]

"За да се разбере учението на живия Христос, изисква се една свещена душа, чиста като кристал." [54]

- Напреднали души

"Който е минал през нечистотиите и съблазните на живота и е запазил чистотата си, той може да се нарече ученик." [141]

"Атмосферата, в която живее ученикът е чистота." [108, с. 243]

"Колкото по-чисти хора срещате, толкова по-дълго ще живеете." [108, с. 275]

"За да бъдете силни, непременно трябва да бъдете чисти! И за да бъде ученикът способен, непременно трябва да бъде чист." [4, с. 86]

"Каквото е здравето за физическия свят, такова нещо е чистотата за духовния живот и справедливостта за Божествения свят." [16]

"Никакъв грях, никакво престъпление не са в състояние да опетнят човешката душа. Външно човек се е опетнил, но не и вътрешно. Щом са дошли на земята, и праведният и грешникът ще се изцапат. Разликата между праведния и грешника е тази, че първият се чисти сам, а вторият не може." [132]

"Нечистият е изложен на всякакви несрети. Само ученият, само разумният, който работи, който разработва своите таланти, може да бъде красив и чист. Чистотата е вътрешната страна, а красотата е външната страна на физическия свят. Само разумното е велико. Което не е разумно, е лишено от интелигентност." [54]

"Чистотата, за която ви говоря, тя е необикновена чистота. Необикновена чистота на сърцето. Когато тази чистота влезе вътре в сърцето, лицето ви добива друг оттенък, други черти, които украсяват човешкото лице. И ако вие искате да бъдете красиви, външната ви форма да стане красива, непременно трябва да дойде чистотата във вашето сърце." [4, с. 87]

"Първокачественият плод означава чист, свет живот." [90, с. 56]

"След като човек придобие чистота, иде святостта - може да му се говори за идейни и духовни работи. След святостта иде служенето. И след служенето иде любовта." [90, с. 243]

"На каквито колебания, съмнения, противоречия да се натъква ученикът, щом обаче реши да посети някой свой ближен, непременно трябва да се очисти съвършено. Като влезе в стаята на ближния си, лицето му трябва да бъде светло и да го поздрави по закона на любовта." [133, с. 181]

"Като ви говоря за отворени очи, искам да държите физическото си тяло всякога чисто. Ще ви кажа какво влияние имат добрите мисли върху физическото ви тяло. У светиите, които са живяли дълго време чист живот, се образува една особена приятна миризма, едно вътрешно много хубаво благоухание, наречено нюкс. Когато имате някое хубаво душевно настроение, когато сте били в някакво размишление, вие чувствате една приятна миризма, която е на някой възвишен дух, който ви е посетил." [13, с. 65]

"Престъпленията от далеч миришат. От тялото, както от ума и сърцето на чистите и праведните излиза голямо благоухание. Те носят живот на хората. Те са живи динамични сили, проводници на Бога." [57, с. 79-80]

"Един човек, който обича света, чист ли е? Не е чист. ... Ако една река чиста и една мътна река се съединят, чисти ли ще бъдат? И двете ще се оцапат. - Много пъти някои казват, че може един праведник с един грешник да се съединят. Може, но и двамата ще се опетнят. ... За да живеете с мене, трябва да минете през един много голям филтър, или най-малкото да ви прекарам през 7 огъня. Може да живеете, но първо ще минете или през филтър или през огън. Нито пък двама ученици могат да дружат, ако единият има порочни наклонности. Дръжте ума си, сърцето си чисти! Говори с него, но не дружи с него. Между тебе и него да има една диамантена преграда. ... Нечист е, ще го избягвате." [4, с. 295]

"Ние минаваме от един стар живот в нов. За в бъдеще всички няма да умрем, но всички ще се изменим. Като се изменим, как трябва да живеем? Въпросът е, като души как ще живеем? - Ще живеете тъй, както живеят ангелите.

Аз засягам този въпрос, за да ви покажа, че трябва абсолютна чистота. ... Този живот може да го направим чист моментално." [4, с. 303]

"... човек в истинския смисъл на думата е онзи, който с нищо не може да се опетни, от нищо не може да се подпуши. Реален живот е онзи, който от нищо не се опетнява. Кое наричаме чисто, реално в живота? Всяка река, колкото малка да е, която не се подпушва, е чиста; водата на тази река може да изчисти, да изпере, да измие и най-нечистите неща. Река, която се подпушва, е нечиста." [176, с. 83]

"Нищо не трябва да пожелаваш, това е чистота." [Из Словото]

"В света съществуват хора, чисти и свети, които излъчват от себе си особена вътрешна сила, която храни човека както физическа храна. Човек може да се храни не само чрез физическа храна, но и чрез въздух, светлина. Въздухът се възприема чрез порите, а за да се отворят порите, човек трябва да пости и да се изпотява." [54]

"... в организма на светията има една мощна сила, едно такова динамо, че всичкия прах, всичката кир се изхвърля навън. Понеже при обикновените хора това динамо е слабо, те набират кир, затова се мият със сапун. Те могат и по три пъти на ден да се мият със сапун, все тази полза." [54]

"Чистотата е необходима, за да се избегнат нещастията на земята. Чистотата в устата, в ума, в сърцето, в душата и в духа. Без чистота практически нищо не може да се постигне." [109, с. 78]

"Ще живееш в абсолютна външна и вътрешна чистота. Иначе нищо не можеш да извършиш." [109, с. 240]

"Ухо не е чуло и око не е видяло това, за което ни се говори. Говориха ни по въпроса за хигиената от гледището на абсолютната чистота." [90, с. 252]

"За да може да разреши въпросите правилно, човек трябва да бъде абсолютно чист. То значи да няма абсолютно никакви кармични връзки, да бъде абсолютно свободен." [54]

"Всяка клетка и външно и вътрешно да бъде чиста. Всяка клетка у вас да лъчеизпуска навън светлина." [54]

"Чистотата е необходима, за да бъдеш проводник на Божествения Дух. Тя е нужна, за да може божествената светлина да минава през човешката душа." [54]

- Спасение

"Спасението ви се крие в чистотата на вашето тяло, в чистотата на вашия ум и вашето сърце." [109, с. 90]

"Пътят за Царството Божие е чистота". [65]

- Съзнание

"Истинското знание е турено в човешката душа. Ще кажете: "Как ще дойде това знание?" - Чрез чистотата. Ако човек е чист и знанието ще дойде." [54]

"... ония хора, на които съзнанието е пробудено, трябва да държат в ума си идеята за чистотата на мисълта. Тази идея трябва да остане в ума им като основна мярка, с която да си служат във всички случаи на живота." [90, с. 245]

"Това, което уморява човека е нечисто. Това, което отдалечава човека от Бога е нечисто. Това, което те спъва да вървиш по пътя си, за да постигнеш своя идеал, е нечисто. За да се спъваш, значи има тъмнина. Нечистият живее в тъмнина. В светъл ден не се спъваш, но в тъмна нощ." [54]

"Съветите на дявола са лъжливи. Те почиват на нечистота." [90, с. 241]

"Щом съзнанието на човека се пречисти и животът му става чист." [10, с. 19]

"Тури чистотата за идеал, на който идеал всичко трябва да се подчини. Всички сили в тялото трябва да се подчинят на един идеал." [08, с. 226]

"Ако имаме тази чистота, тогава ще имате знания, тогава ще бъдем богати." [49, с. 131]

"Всички хора трябва да се заемат да чистят съзнанието си. Когато съзнанието е чисто, човек има вътрешен мир в себе си. Не е ли чисто съзнанието му, каквито усилия да прави, той не може да придобие вътрешен мир, ако го има не може да го запази. Човек не може да има мир в себе си, ако не държи светли мисли в ума си, топли чувства в сърцето си и красиви образи в душата си. Той трябва да вижда красота навсякъде." [10, с. 87]

"Съвременните хора се нуждаят от чистота. За тази цел те трябва да освободят съзнанието си от всички нечисти образи, да създадат в ума си чисти образи за момата и момъка, за брака и безбрачието, за любовта, за вечния живот, за детето и т. н. Човек трябва коренно да пречисти съзнанието си като за Велик ден. Дръжте в ума си красиви образи за явленията в живота." [90, с. 217]

"Следователно, искате ли да запазите съзнанието си чисто, заместете лошите образи с красиви, а нечистите с чисти." [90, с. 248]

"Туй което е недоизказано, то е вътре във вашата душа, там ще го намерите. ... Всеки автор казва: "Аз ви показвам пътя, а туй, което търсите, ще го намерите в еди коя си глава. В главата, която означава чистота - в главата на чистотата, вътре ще го намерите. В тази глава ще намерите всичко онова, което искате." [4, с. 85-86]

"Изчисти ли се съзнанието на човека, в него изпъква онова истинско, положително знание, написано върху него от паметивека. Всеки човек е работил някога, в своето минало, за придобиване на това знание, а днес трябва да работи за неговото освобождение. И ако днес човек учи, работи и прави ред усилия в своя живот, всичко това не е нищо друго, освен усилията на неговия дух да освободи от забрава своето първично знание, което той някога е имал. Към това се стремят и всички науки, всички изкуства и занаяти. Изчисти ли се съзнанието на човека, в една година той може да стане музикант, учен или какъв и да е знатен човек. Такъв човек най-първо ще знае как да моделира своята глава, а едновременно с това и цялото тяло." [47, с. 18]

Добро

"Постъпвате ли с чистота и доброта, целият свят ще се отвори за вас." [54]

"Лошевината в човека показва, че трябва да се чисти. Водата е създадена именно за това, да се чистиш. Щом се окаля, човек трябва да знае, че носи доброто в себе си, което е в състояние да го измие. Щом отстрани злото в себе си, той проявява доброто си естество, т. е. своето здравословно състояние." [54]

"Истинското богатство е в добродетелите на човека. Богат е само оня, който води чист и свят живот. Това се отнася както до отделния човек, така и до всеки народ." [83, с. 58]

- Любов

"Чистотата е един от главните методи за развитие на любовта. Тя е правилната, най-съкровената връзка между вечното начало и човешката душа. Ученикът трябва да бъде чист, за да възприема и разбира любовта." [133, с. 229]

"Любовта е сила, която се развива само при чистотата. Вложи чистотата в сърцето си и любовта ще се изяви." [133, с. 229]

"Любовта се постига с чистота и милосърдие. Липсва ли безкористие, няма и чистота. Чистотата е път на ангелите." [54]

"За да очистите живота си, пуснете през него силна струя от вода. Любовта е силна струя, която отнася всички мътнки и нечистотии." [54]

"Любовта не се влия от никакви условия. Тя няма предвид никакви правила. Тя превръща смъртното в безсмъртно. В който дом влезе, тя всичко очиства и преобразява. Види ли, че имате някакъв неприятел, тя го превръща в приятел." [127, с. 142]

"Докато човек е чист всеки може да го обича. Ако искате да бъдете обичани, необходима ви е чистота.

Чистотата е една необходимост, за да може да се прояви във вас разумната любов. Вън от чистотата любов и разумност не могат да съществуват. Докато имам само една свещена мисъл: "Да любя Бога и чрез тази любов да обичам всички.", аз имам чистота в себе си." [133, с. 229]

"Човек ще разбере любовта само като пристъпи към нея с чистотата на дете." [54]

"Чистотата това е резултат на любовта. Ако любовта мине през вас в другите хора, тази любов ще внесе чистота, а тази чистота ще произведе любов." [Бес об и уп от У., 1992, с. 87]

"Когато говоря за любовта, имам предвид най-съвършената хигиена, която може да се препоръча. Любовта това е хигиена!" [133, с. 209]

"Когато обръща ума си към Великата Любов, човек се чисти." [54]

"Чистотата е едно произведение един продукт или мога да кажа един атрибут на Любовта. Само Любовта носи чистотата, и затуй без Любов не можете да бъдете чисти. Влезе ли вече Любовта, произведе ли чистотата, вие ще имате най-великия импулс... Като видиш Божественото лице, твоята душа ще се събуди, у тебе ще се яви един импулс да живееш, да работиш и за тебе в света няма да има нищо невъзможно. Всичко ще бъде възможно...нашата душа, нашето сърце ще бъдат събудени. Туй е Божествения импулс - да работим." [4, с. 84-85]

"Любовта е духовен процес, а не физически. Който не разбира любовта като духовен процес, той ще изстине, ще се втвърди, ще мухляса и ще започне да се разлага. За любовта, като духовен процес, няма прегради, няма възрасти, няма никакви ограничения. Любовта е сила, която чисти всичко. Тя не търпи никакви нечистотии." [107, с. 79]

"...в детето има нещо чисто, което е проява на любовта. На тази проява, именно майката и бащата, които са генерали на физическия свят, са готови всякога да се подчиняват. Щом детето изгуби чистотата си, родителите вече не му се подчиняват, не изпълняват неговите заповеди. Малко е детето, но докато живее в Божествения свят, то заповядва на родителите си, на братята и сестрите си." [8, с. 136]

"В любовта всичко е свято, чисто, разумно." [54]

"Чистотата прави човека възприемчив към възвишените трептения на любовта. Любовта отхвърля всяка нечистота. Невъзможно е да се живее чист живот без любов. Хората на безлюбието винаги живеят нечист живот. Човекът на любовта не може да направи престъпление." [128, с. 52]

"Когато човек се занимава изключително с погрешките на хората, той дохожда до състояние да привлича към себе си астрални бактерии, които разстройват неговия организъм. Да се занимава човек с погрешките на хората, това значи да се свързва с тях и да носи лошите влияния на тия погрешки. Всяка лоша мисъл, всяко лошо чувство, привлича съответни нисши същества. Затова трябва да се спазва хигиена и на ума и на сърцето и на душата. Христос казва: "Пази, окоето си чисто, за да е чисто и цялото ти тяло." Чистотата, светостта, любовта - това е хигиената на душата. Приложението на любовта в живота представлява онова здравословно състояние на човешкия организъм, при което човек може да изпълни своето предназначение." [54]

"Както едно престъпление може да опорочи човека, така в един момент любовта може да го пречисти и повдигне.

Всеки, който се е докоснал до извора на любовта, все е получил нещо от него. За да изчистите живота си, пуснете през него силна струя от вода. Тази силна вода, това силно течение с божествената любов. Пуснете я да тече през вас, да ви приготви за новия живот. Любовта е силна струя, която отнася всички мътилки и нечистотии.

Характерен белег на любовта е, че тя носи чистотата.

Едно от качествата на любовта е абсолютна чистота.

Чистотата представлява броня, която пази човека." [133, с. 230]

"Любовта не държи грешни хора при себе си. Тя даде нещо, колкото да задоволи глада им и ги праща навън. Тя живее в абсолютна чистота и светост. Отдалеч още изхвърля навън всички погрешки, слабости и престъпления на хората. Светлината и топлината на любовта са толкова големи, че каквато отрицателна сила попадне в тях, напълно изгаря. Злобата, завистта, омразата, невежеството, подозрението, користлюбиеето изгарят в любовта. Докато си в любовта, отрицателните сили те напуцат. Щом излезеш от любовта, всички отново тръгват след тебе."

[131, с. 199-200]

"Ще застанете пред своя учител в душата си и ще кажете: Учителю, досега не съм приложил Твоята Любов, не съм приложил Твоята чистотата, но отсега нататък ще приложа всичко. Ще приложа Любовта Ти в нейната пълнота. След това ще дойде изкушението, което ще ти нашепва: Не обещавай още, знаеш ли дали можеш да изпълниш всичко? Казваш: Мога. След това пак иде изкушението и те пита: Можеш ли да издържиш на Божествената чистотата? - Мога. Наистина, щом придобиеш любовта ще придобиеш и чистотата. - Дето е любовта, там е и чистотата." [141, с. 139]

"Божествена чистота! - Няма по велика идея от тази. Ти като кажеш в себе си: Абсолютна чистотата!", то е един закон, който действа. Обикновеният ум, обикновеното сърце не могат да се справят с тази идея. Обаче, за Божественото в човека тя е нещо естествено. Ти ще държиш в съзнанието си тази мисъл, някъде фино, дълбоко. "Абсолютна чистота!" И това Велико съзнание дълбоко в тебе ще посади тия семенца в градините на твоя ум, на твоето сърце и на твоята душа. Казваш си: "Абсолютна чистота. Абсолютна чистотата!... Така хвърляш тия семена на нивата си, дето разумната природата ще ги възрасти. Един ден, като израснат и укрепнат тия фиданки, ще те усладят със своя плод, който е Божията Любов - свръхсъзнателната, абсолютно безкористна любов, която се изразява в услужване и слугуване на всичко живо.

Чистотата е дълбока сила. Тя борави с най-фините структури, енергии, идеи. Най-финото, най-чистото е Единното - Любовта. Висшата чистотата - това е Любовта. Като обича човек се докосва до това най-фино, най-мощно, което преобразява неговия вътрешен и външен свят.

Съвременните хора се страхуват от вътрешната чистота. Те мислят, че така ще се отделят от ближните си. Не, тази чистота, този фин трепет ще внесе пълнота във всичките ни отношения и преживявания, ще осмисли и разкрепости живота ни. Това значи, човек да живее във вечната радост.

"Любящият трябва да бъде всякога чист и доволен. Той трябва да се радва при всички условия на живота си. Радостта и веселието подмладяват човека външно и вътрешно." [107, с. 79]

"Внесете чистотата в себе си и любовта ще дойде. Отворете се за светлината и мъдростта ще ви посети. Вложете свободата в себе си и истината, ще ви посети." [40, с. 144]

- Бог

"Сега Божественият свят употребява огъня като най-ефикасно средство за пречистване на земята и ние навлизаме вече в нова зона в едно божествено състояние на материята, дето всички неща ще се преустроят и пречистят. - Как? Посредством Божествения огън. Значи, новият живот, който сега иде на земята ще възпламени тази материя и ще я превърне в нова, по-фина. Всичко онова, което е за полза, ще го въздигне, а всичко онова, което не е за полза, ще го изхвърли навън чрез Божествените токове. В пространството има пътища, чрез които всичко непотребно ще бъде изхвърлено навън, както вие изхвърляте остатъците от домовете си." [76, с. 22-23]

"Нова, по-фина материя!"

Материята, която носим от миналото е свят на нещастieto. Тя е материя на дългите, "вълчи" вълни на невежеството. Тази материя внася грубостта, насилието и хаоса в обществото. Тя увлича съзнанието в крива посока и така заробва човека. Всички язви на човека и обществото, всички болести, старостта, смъртта се дължат на тази груба среда в която сме потопени.

В наше време се извършват процеси, които целят да трансформират грубата инертна материя, в по-фина, организирана, разумна. Само финото, единното може да оздрави и обедини организма на човека, организма на човечеството.

Човек трябва съзнателно да изфини своите сетива, своето разбиране, своите отношения и прояви. Това значи, да стане проводник на по-фини сили, да се пречисти, да се издигне на качествено ново стъпало на живота. Не стане ли добър проводник на тия нови сили, в които нашата планета навлиза, той ще прегори и животът ще го изхвърли при непотребните неща. През големи страдания, големи трансформации трябва да мине всичко непотребно, инертно, за да стане отново разумно, пригодено за новите условия на живота. Човек не трябва да се страхува, но да бъде решителен, смел, да приеме новото, да го съдъвче добре, т.е. да вникне в него, за да се ползва от благото му.

Новото идва с нови идеи, които се отличават с простата, чистота и естественост. Затова то е за децата, за чистосърдечните, нелицемерните, естествените. Децата на старата епоха, които са синове и дъщери на големееенето, не могат да разберат и оценят новото. Те нямат сетиво за него - не чуват фините височини, не виждат нежните цветове. Затова Словото на новото се дава за простосърдечните, скромните, смирените деца на новата епоха. Те са подобни на фините вълни на светлината, на възвишеното, лъчезарното, което идва да преобрази този свят.

Идва онзи съблмен миг, в който ще посрещнем Великия Христос - онзи фин трепет в нашите души, който коренно ще промени материята на нашия организъм, на нашия вътрешен свят. Които успеят да възприемат този импулс, ще светнат като Слънце, ще станат проводници на принципно нови, необикновени идеи и преживяванията - изразители на принципно нова култура. Които в своето големееене се противят на тоя мощен прилив, ще се саморазрушат - ще изгубят всички условия, животът им ще се обезсмили, ще помрачнее. Те ще се намерят в положението на слепци сред зрящи. То е все едно човек да се проявява като животно сред хората. Хората са благоразположени към него, искат да му обяснят някои неща, но той няма нито сетиво, нито понятие за тях. Като няма сетива и понятия за възвишения разумен свят, човек ще се лиши от онази велика радост, която ще му причини общуването с висшите същества и цивилизации от фините светове на светлината. Такъв човек ще си остане със своите механични идеи, в своя нерадостен живот.

"...от гледище на хигиената, всички елементи на нечистотата трябва да се изхвърлят навън. Само при това положение човек може да бъде здрав, силен, учен. Като прави научни изследвания, ученият пресява всички неща, докато ги пречисти абсолютно. Чистотата има отношение към ония хора, които са усърдни в работата си. Само онзи може да работи съзнателно върху себе си, който има силен стремеж към чистота. Няма ли стремеж към чистотата, човек не може да работи усърдно върху себе си. При първата мъчнотия още той се обезсърчава и отчайва от живота си. Който върви в правия път, той трябва да направи само крачка напред, за да влезе в областта на чистотата. Влезе ли в тази област, може

вече да му се говори за идеен живот. За сега кракът на обикновения човек не може да стъпи в света на абсолютната чистота. Там владее пълен ред и порядък." [90, с. 239-240]

"Питате: Защо Бог не се проявява в своята пълнота? - Ако Бог би се проявил, както искате, вие не бихте издържали на Неговата светлина и топлина, щяхте да се стопите. Ето защо, Бог се изявява различно, на всеки според степента на развитието му. Бог очаква хората да се облекат в своята нова премяна. Ще кажете, че светът, че хората са грешни. Под "грешни" разбирам, че не са облечени както трябва. Бог казва: "Когато хората се приготвят да ме посрещнат, т.е. когато се облекат в чисти и нови дрехи, аз ще им се изявя и ще им донеса великото благо на живота. Тази е причината, дето Бог се изявява на едни, а на други не се изявява. Първите са готови да Го посрещнат, а вторите - не са готови." [40, с. 57]

Бог - т.е. разумният, великият, безсмъртният живот е достижим само чрез чистотата. Висшата чистота е Любов, Мъдрост и Истина, т.е. три области на единството.

За да приемем великия живот на Единното, на Цялото, на Бога, трябва да станем чисти по ум, сърце и воля. Тук под "чисти" се разбира фини - да няма вълни в океана на нашето съзнание, но той да е спокоен, чист като огледало. Това, което нарушава огледалната чистота и спокойствие на съзнанието е личният, гордият, себичният елемент, който ражда големееенето. Човек трябва да очисти разбирането си от тези големи вълни, и да насочи вниманието си към фините вълни, които проникват в голямата светлина на универсалното Христовото съзнание. Кои са големите вълни? - Принадлежностите към един или друг монополист в политиката, икономиката, науката, културата, спорта и пр. Големите, лакомите стремежи на човека, го заслепяват и тласкат към конфликти с неговите ближни. Христос обърна внимание на големеца да насочи вниманието си към Божествената благост, но той не го разбра. Тази благост се изразява в най-простите неща, които крепят живота - светлината, въздуха, водата и хляба. Богатият по цял ден тича подир своите милиони, но не намира щастието. Защо? - Стомахът му е развален - не може да се ползва от четирите основи на живота, от Словото на природата. Светлината, въздухът, водата и хляба са четири скромни посланици на Христос, които ни носят дарове от Него. Онзи Велик Огън се проявява чрез тези четири трансформатора и ни повдига. Най-великото в света не са икономическите и политическите реформи, но да се научи човек да се разговаря с тия четири посланика, които му носят блага от рая. Докато не се научи всеки човек да приема небесния огън на живота от тия посланици, светът няма да се оправи. Това че милиони или милиарди били насочени в това или онова, не може да оправи света. Обществото на големците, което мляска на две на три в някоя високопоставена компания не може да приеме Христовите дарове. Съвременните големци, политикани, професори, магнати, които не обръщат внимание на най-малките величини на живота, оставят непрочетени, небесните писма на природата, лишават се от нейното благо и поради това вървят към израждане. Онзи прост, смирен труженик, който с благодарност дъвче парче препечен хляб има по-голямо бъдеще от големците на съвременния свят с техните големи планове. Като сдъвква добре, проникновено нещата, този човек си изгражда фина инсталация за небесните благословения, за свещения огън на безсмъртният живот.

"Под чист живот подразбираме онова течение на сили, което излиза от Първичния Извор и се влива в нашата душа. То внася в нея светлина и доволство. Това показва, че човек е излязъл от обикновения живот и върви, към необикновения. Тогава пред него се разкрива светлия живот на великите души. Само чистият прекрачва портите на чистото знание. Ученикът всякога трябва да бъде чист. Душата на ученика трябва да бъде обхваната от свещения трепет на Божествения Дух." [54]

"Чистотата е необходима, за да бъдеш проводник на Божествения дух. Тя е нужна, за да може Божествената светлина да минава през човешката душа.

Единственото същество, което може да ни направи чисти, това е Бог. Бог във всеки момент дава нещо на човека. Това е чистотата. Във всеки момент идва чистотата. Дръжте мисълта, че Бог е чистота.

Любовта расте при абсолютна чистота. Само чистият е силен." [133, с. 229]

С други думи, свещеният огън е чистота. Единството расте, при чистота. Единното, чистото е без примес. Здравето е именно онова единно чисто състояние без примеси. То е органична цялост. Тази цялост е дар, даден на човека от Единното Съзнание, където няма вълни, но има пълнота на живота, наречена щастие, блаженство.

Чистият има тази непрекъснатост и цялост без шупли, примеси и недостатъци, без недостиг и излишък, без празнини и пукнатини, и затова Единното може да се прояви в него.

Чистите хора са най-фини, тихи, внимателни, вежливи, изрядни. Не че са мекушави, но те са крайно будни в най-малкото си действие, да не допуснат и най-малък недостатък в тази своя цялостна природа. Това са хората на светлината, на съвършенството, които са се присадили на лозата, на Христовото съзнание, на Духа, на Чистотата.

"Раят е една земя с разнообразни растения, с най-чисти цветя - пълна с ухания, с най-чисти извори, които съществуват в Божествения свят, земя с най-хубава музика, с най-хубави училища, с най-хубави домове, с най-хубави яденета. В рая няма нечисти места." [42, с. 9]

"Кроткият е силен човек, а чистият е запазен от всякакво гниене и кисване. ...Казано е: "Само чистите по сърце ще видят Бога." Да видиш лицето на Бога, това значи да изгрее слънцето на твоя живот. Дето грее слънцето, там има живот, дето слънцето не грее, там има смърт, там е старостта." [Ликвидация на века, с. 146]

Кроткият е без вълни, а чистият - "без примес". С други думи и двамата са в Единното, в Извора на светлината, в Слънцето на живота. Обаче, който е с вълни или с примес, той е нечист. Нему предстои да върви към Единното чрез чистота и смирение.

"Всеки човек, който има порочен живот, не може да види лицето на Бога. Той трябва да се очисти." [54]

"Ако от сутрин до вечер ти държиш в ума си своите страдания и мислиш, че като тебе няма друг страдащ в света, ти няма да пристъпиш при Бога. То е все едно, някой българин да влезе с калните си цървули в салон, послан с меки килими. Мнозина от вас седят с цървулите си и мислят, че така ще отидат на небето." [1, с. 142]

"Ако малкият пръст на ръката ти заболее, започне да бере, а ти не му обрънеш внимание, заразата ще се разпространи по целия организъм. Същият закон се отнася и към цялото човечество. Ако хората не се обичат, те са осъдени на смърт, на зараза. Омразата е зараза. Влезе ли в един човек, тя обхваща всички. Хората са удове на Божествения организъм. Значи на всеки едного е възложена задача да се справи с всичко отрицателно в себе си, да не го допусне да излезе вън, да зарази неговия ближнен. Само така ще разбере човек, че нещастieto на едного е нещастие на всички и благо на едного е благо на всички. За да се проникне от тази идея, човек трябва да си постави като задача да служи на Бога. Това служене обхваща служене на ближния, както и на самия себе си. Чрез служенето човек познава себе си, познава обкръжаващите, техните мъчнотии и страдания и се изпълва от желание да помага. Това не значи, че може да помага на целия свят, но като живее, освен за себе си и за ближния си, той става силен. Светът се нуждае от силни хора." [107, с. 184-185]

"Според едни учени човек променя клетките си през всеки 7 години, според други учени - през всеки три месеца. Значи според едни учени човек променя дрехата си през всеки 7 години, според други - през всеки три месеца, а според мене - всеки ден. Един нов костюм трае от изгрев до залез на слънцето. Оттук виждате колко скъпо струва всеки човек, който е дошъл да живее на земята. Как ще оправдае той разходите, направени за него, ако не е служил на Бога, ако не е почитал себе си и ако не е обичал ближния си?" [90, с. 244-245]

"Щом Божественото във вас се усили и вземе надмощие над човешкото, вие ще станете силни и ще живеете възвишен и идеен живот. Докато дойде това време, постоянно се чистете." [55, с. 38]

"Коя е причината за съществуването на греха? - Вътрешната сиромашия в човека. Когато обеднее вътрешно, човек започва да греши. Колкото повече греши, толкова повече губи надежда да изправи живота си. Когато човек се види в невъзможност да изправи живота си, Бог слиза от небето и го оправя! Най-много в сто години Бог ще оправя света, а с него заедно и живота на хората." [54]

"Първо вие трябва да знаете закона за превръщане на телата, за преоргнизирането им, как могат да станат меки. Защо например, вие не можете да отидете при Бога? Той ви чака да

се очистите, да олекнете. Човешката душа на повърхността си има много кал, събрана от миналото. Затова хората трябва да минат през Божествения огън, да се стопи, да се пречисти." [76, с. 32]

Като минава през огъня на болести, противоречия, страдания човек олеква и се очисти. Как? Както водата върху огъня олеква, издига се във вид на пара и се очисти. По същия начин страданията освобождават съзнанието на човека от много излишни неща и го учат да цени самия живот, т.е. онова, което му е дадено от природата. Единственото нещо, което природата първоначално е вложила в човека, то е неговото здраве, т.е. чистотата.

"В какъв смисъл се казва че Бог е огън всепояждащ? Като абсолютна чистота и светлина." [54]

"Чистотата значи да обърне човек погледа си към Бога, да люби Бога. Когато човек живее чист живот, тогава може да почувствува Божията Любов." [108, с. 294]

"Съвременните хора се нуждаят от чиста храна, чиста вода, чист въздух и чиста светлина. Те се нуждаят още от чисти мисли и чувства. Това представя Божественото начало в човека. Бог не търпи и най-малкото несъвършенство. Това, което мъчи човека, е неговото несъвършенство. Дойде ли въпрос до любовта, там човек трябва да бъде абсолютно чист." [61, с. 111]

"Да бъдем чисти по отношение на себе си и свети по отношение на Бога." [82, с. 313]

В сегашните изключителни времена, когато Божественото, Космичното, Единното съзнание идва да се съедини с напредналите души на всички хора е поставена една единствена най-важна задача: Чистота!

Като говорим за силни хора, в нас изпъква Христовия образ. Христос в лицето на Исуса беше образец на чистота и духовна мощ, която преобразява живота на хората. Тази чистота изхожда още от чистия земен извор на Исуса - Дева Мария.

"Този ден, в който майката и бащата са били целомъдрени, в пълния смисъл на думата, там се раждат най-добри, най-разумни и гениални деца. Ние имаме такъв пример с Христос. Той се роди от една девица, която беше най-целомъдрената жена на това време. Еврейският народ не можа да създаде по-добра, по-целомъдрена жена от Мария - майката Господня. Христос можа да се роди само чрез нея." [104, с. 137]

Много учени хора роди Израил, но те не можаха да познаят Божието учение. Защо? - Защото бяха заквасени с кваса на фарисеите, на големците. Знанието възгордява, а чистотата смирява. Само чистият по сърце забелязва и оценява Божествената простота.

"... само оня може да се разговаря с Христа, който се е повдигнал на едно високо стъпало и се е очистил. Ще кажеш, че си учен човек, че имаш достъп до Христос. Може да си учен по отношение на средата, която те обикаля, но не и по отношение на Христос. Твоята ученост не ти отваря пътя към Христа. Смирение е нужно на човека." [29, с. 69]

Христос даде образец на смирение и пожертвувателност. Той се смири и пожертва, за да послужи на Божественото, на Цялото. Той дойде заради цялото човечество - да облекчи товара му, да му покаже как може да излезе от робството на големеенето и враждата и да влезе във финеса на Божествения Огън - на безсмъртието и доброто.

"Следователно, ако ние не минем през онази дълбока опитност, през която Христос е минал, как ще служим на Бога?

Казвам: Христос иде! "Нека малко да се позабави, че да се очистим от греховете си." Казвам: Според Христовото учение може да се очистим веднага. Кажете: "Аз служа на Христос" и раздайте всичкото си имане." [117, с. 353]

Какво значи да раздадеш имането си? - Да се освободиш от големеенето. Човек трябва да се освободи от идеята, че е дошъл да оправи света. Той трябва да оправи своя вътрешен свят и да даде образец. Образецът се състои в това - да живееш разумно и да помагаш на своите ближни. По този начин, космичното течение на Великия Живот протича през тебе и

благославя околните. Водата на това течение полива градините на човека и той се изпълнява с вътрешно изобилие, със сили, способности, идеи и импулс за изява.

"За днешния ден най-малката погрешка - поправи я и най-малкото добро - направи го. Ако поправиш погрешката, Духът Божий насажда в тебе новите семена на живота. Като правиш добро, семената стават дървета, оживотворяват се и плод дават, има на какво да разчиташ." [54]

Следователно важно за човека е, дали идеите, стремежите и постъпките му са насочени към щастието на околните. Ако това е така, през него протичат колективните възможности и условия.

Божественият живот е животът на хиляди и милиони същества, които живеят в чистота. Когато този велик живот премине през тебе като струя, той е огън, който събужда в тебе свещено чувство - да се проявиш за повдигането на всички хора, на всички същества, за тържеството на свещения огън на безсмъртието.

"Какво подразбира Христос под думата "агне"? Агнето означава огън, който чисти живота. И когато казват, че Христос е агне, то значи, че Той е Божествен Огън, който пречиства човечеството." [1169, с. 130]

Човек трябва да стане проводник на Божествения Огън, за да оправдае разходите и грижите на природата за неговото развитие и израстване.

Като паднеш в калта, кажи си: "Абсолютна чистота!" Като се подхлъзне езика ти, кажи си: "Абсолютна чистота!" Като те съблазни богатството, службата или жената на съседа ти кажи си: "Абсолютна чистота!" Ядеш ли, четеш ли, работиш ли, разговаряш ли, каквото и да правиш, непрестанно повтаряй в себе си: "Абсолютна чистота!" Ако правиш това непрестанно и с вяра, в твоето висше съзнание ще се образува едно динамично течение, което ще го застави да се намеси във всички области на твоя живот. Това коренно ще подобри здравето ти, ще преобрази съзнанието ти, ще привлече около теб хармонична среда и условия, ще изпълни с радост и смисъл живота ти.

"По-добре да имам хубавата жена на комшията." - Не мисли, че можеш да бъдеш щастлив с неправдата. Неправдата е примес отрова която ще разруши живота ти. Ти ще имаш хубавата жена на своя ближен, но ще се разминеш със своята сродна душа, а животът ти ще се обезмисли за хиляди години.

"Как да намеря моята сродна душа?" - За да влезеш в света на твоята сродна душа ти трябва да намериш един единствен ключ. Кой е този ключ? - Абсолютна чистота!

Днес в душата на цялото човечество се забелязва смут и дълбоко брожение. Коя е причината за това? - Идва Божественият Жених на човечеството, а мнозина още не са се приготвили за сватбата. Нито светските се приготвиха, нито религиозните, нито учените, нито целия културен свят. Светските не се приготвиха, поради своето високомерие, религиозните - поради своето правоверие, учените - поради своята концептуалност, а целия културен свят поради своята маниерност. Сега Господ изпраща слугата си да събере на улицата хроми, слепи, сакати, за да ги покани на сватбата.

Онзи човек, който имал велики планове и надежди, който мислил, че всичко може да постигне, като изгуби здравето и красотата си, като се набръчка лицето му, като не може да се движи, да се храни, да вижда, като гледа в огледалото как се разкапва всичко в него, тази душа, това дете на Бога, какво ще изпита, като го поканят в сватбата на възкресението? Той ще забрави всичките си планове и кроежи, и ще изпита свещен трепет пред великия живот, който бликва в него и го прави жизнерадостно, безсмъртно дете.

Коя е формулата за това преобразяване, за тази кардинална промяна с човека и човечеството? - Абсолютна чистота! Абсолютна Чистота! Абсолютна чистота!

Добро, даване, протичане, обмен

"Желая в българите да се роди новият човек. Това е възможно защото българинът има добро сърце. [51, с. 298]

- Лъчение

Доброто е резултат от вътрешното изобилие, от висшето съзнание, висшата светлина в човека. Човек трябва да се свърже с единното разбиране, с любовното чувство, с тази висша светлина в себе си, за да прояви доброто.

"Всички тела, които изпускат светлина се наричат светещи, светли. Всички тела пък, които възприемат светлина, т.е. поглъщат светлина в себе си, се наричат тъмни. Следователно тъмнината произтича от всички ония случаи, когато известни тела поглъщат светлина. Обратно - светлината произтича при всички случаи, когато известни тела изпускат светлина навън. Когато се казва, че някои хора са тъмни личности това показва, че те поглъщат светлина, т.е. те знаят само да вземат. Светли личности са ония хора, които постоянно изпускат светлина, т.е. те непрекъснато дават. Този закон е психологически верен. Забележете, докато човек поддържа в себе си желанието да прави добро на своите ближни, от неговото лице излиза нещо живо, светло, което го прави приятен, красив. Кажете ли в себе си, че няма смисъл да се занимава с другите хора и трябва да живее само за себе си, моментално лицето му потъмнява, погледът му става особен, устата му се изкривява, ходът, движенията му се изменят - с една дума, той коренно се изменя, придобива състояние, което е коренно различно от другото.

И тъй: тъмнината и светлината се различават коренно, те са два полюса, две противоположни състояния. Ако наблюдавате как се движи човек в тъмнина и как в светлина ще намерите голямо различие. Съвременните учени правят наблюдения в тази област, но още не са дали крайните резултати на своите научни изследвания. Когато се домогнат до положителни резултати, те ще приложат тия резултати при възпитанието на хората. Щом знаят законите за проявлението на светлината и на тъмнината съвременните хора ще имат предвид условията, при които човек може и трябва да се роди изново." [с.117-118]

Светлината произтича от "вакуума", от непроявеното, а тъмнината от масивните тела, които смучат. Значи от непроявеното, от единното излиза благото на живота, а от масивното, от монополизма излизат и се протягат всички пипала. Ето защо в света трябва да дойде една култура на смирените, кротките, добрите - култура на най-фини величини, култура на финес. Тази култура ще внесе в живота неизчерпаемите сили и възможности на единния, невидимия, вътрешния свят.

"Условията на земята коренно се различават от тия на слънцето, понеже земята сама по себе си поглъща повече енергия, а дава по-малко. На това обстоятелство се дължи грехът. Земята в сегашното си състояние е майка мащеха. Тя казва за хората: "Тези деца не са мои, аз не ги родих." [54]

".. всяко тяло, което поглъща малко енергия навътре, а изхвърля повече енергия навън, може да стане център на нов живот. Приложете тази философия и във вашия живот! Мнозина запитват: .. Как да се облагородя? Казвам: поглъщайте по-малко енергия, а изпращайте повече навън!... От спазването на това правило зависи и нашето развитие на земята. Някой пита: "Как мога да възприемам най-добре?" -Поставете ума си в едно почиващо състояние и ще можете добре и правилно да възприемате. Докато човек не дава, не може да учи. Кой ученик може да бъде способен? Способен ученик е този, който отправя всичкото си внимание към своя Учител и с това го насърчава да дава... Следователно, способността на ученика да учи и да възприема зависи от неговата вътрешна интензивност ... ако искате да учите и да възприемате правилно, отнасяйте се към разумните хора с голямо внимание." [46, с. 15]

Учителят е изява на Разумния свят и идва да даде ново направление в живота на човечеството. Той идва да подтикне готовите души към възходящите течения на живота, които внасят вътрешно изобилие и подтик към добро. Който не слуша Учителя, той остава в низходящите, неразумни, инертни сили, които водят към саморазрушение и деградация на човешкото същество.

"Всеки, който се опитва да живее за себе си, е свършвал катастрофално. Частта извън цялото няма никакъв смисъл. Ние като част от цялото сме лъчи, които са излезли от Великото. Какво е цялото за това не можем да говорим. Ние не можем да говорим за Великото, за Бога. Това е светотатство! Но аз казвам: ние сме лъчи излезли от Бога. Тези лъчи вече са се оформили". [139, с. 17]

- Жертва

"На някого ще му донесеш вода, ще му послужиш и тогава той е доволен. Така започва първата запалка на любовта. За всяка услуга, която сте направили някому, той ще ви обича после. Не можеш да обичаш един човек, който не се е жертвал за тебе." [54]

"Някои мислят, че като приемат новите идеи, ще станат по-добри. Добрината на човека зависи от разбирането и прилагането закона на жертвата: колкото по-добре го разбираш и прилагаш, толкова си по-добър." [127, с. 249]

Жертвата подразбира постоянно преодоляване на големееенето и влизане в по-фини условия, в по-високи нива на единство. Като подложим леда на температура, той жертва формата си, разширява се и става нещо единно - вода. По този начин, като жертва, като живее за другите, за цялостния комплекс на живота, човек влиза във все по-интензивни и универсални области, които се отличават с изобилие, пълнота, осмисляне. Често казваме: живеем в едн какво си време. Това значи, живеем в едни какви си условия. Като жертва големееенето си, като живее за универсални идеи и идеали човек влиза в нови условия на живота, в ново време. Ако за един миг можеш да издържиш много висока температура, ти от лед ще станеш на светлина, ще се освободиш от съвременните ограничителни условия на живота.

"Жертвата е закон, чрез който се примиряват всички противоречия. Представете си, че имате голяма скръб, голяма мъчнотия, в която се излага вашето име и материалното ви положение. Какво трябва да направите за да излезете от мъчнотията си? Откажете се от парите, които имате да взимате, пожертвайте нещо от себе си и скръбта ви веднага ще се смени с радост." [127, с. 248]

- Даване

"Когато човек поглъща светлината на онзи, когото люби и я задържа за себе си, той върши престъпление. Обаче, ако той дава от своята светлина на онзи, когото люби, той върши добро. Следователно в любовта съществува следния закон: ако възприемеш любовта на някого и я задържиш за себе си, ти вършиш престъпление, ако възприемеш любовта на някого и даваш от нея и на другите ти вършиш добро. Иначе, ако от едного само поглъщаш светлина и нищо не даваш, а на друг само даваш, без да получаваш нищо, ти вършиш престъпление. Против такава любов и Бог въстава. Обаче, ако в един и същ момент взимаш и даваш към всички хора, това е правилно проявление на любовта. Така и Бог дава. Той едновременно е към всички и баща и майка." [153, с. 130-131]

"Как познавате че някой човек ви обича? Отличително качество на любовта е даването. В който свят и да се проявява, любовта всякога дава. На физическия свят любовта се изявява с материално даване. Който ви обича, той е готов да раздели халката си с вас. Като дойде до проява на своите чувства, т.е. до проява на любовта в астралния свят, онзи, който ви обича, ще раздели с вас дрехите си. Ако има две покривки за завиване, едната ще даде на вас. Натъкнете ли се на любовта му в умствения свят, той е готов да сподели с вас своята свещена идея. Изобщо, който люби, той отваря сърцето си за своя възлюбен. Когато двама души се обичат, те се отварят един за друг, както цветята за слънчевите лъчи. Вечер, когато слънцето залязва, цветята се затварят. Така се затварят хората, когато не се обичат." [10, с. 171]

"Всички вие сте ученици на тъмнината, защото малко давате или хич не давате. Всичко, което вземеш, моли се да се превърне на светлина. Като даваш - Бог се проявява чрез тебе. Ако искаш да вземаш, за да забогатееш, ще носиш тъмнината в себе си. Това е една лъжлива идея.

Позволявай да ти дават хората, за да се прояви Бог в тях. Ако искаш като човек да вървиш напред, всякога давай. Бог постоянно дава." [69, с. 38]

"Бог си служи с нас като средство, т.е. като проводници за изявяване на доброто и любовта към нашите ближни. Някой иска да учи, но не може да си намери подходящ учител. Щом

желае искрено да се учи, разумният свят ще му изпрати учител, от когото да получи всичко, което му е нужно." [127, с. 122]

"Изново трябва да се роди човек! Нови разбирания трябва да придобие, ако иска да влезе в Царството Божие. В този смисъл човек трябва да знае, че не може да се спаси от това, което влиза в него, което излиза от човека, само то може да го спаси." [53, с. 117]

"Великата мисъл не може да се роди в главата на човека. Тя иде от Великото съзнание, което има начало и произход във вечността. Човек може само да отразява Божиите мисли, но не и да ги ражда. И колкото по-правилно ги отразява, толкова повече той е носител на Божественото. Докато човек приема и предава Божественото, всички го търсят. Дойде ли до положение само да приема и никога да не дава, той вече скъсва връзка с Божественото и всички го изоставят." [53, с. 132]

"Всяко добро, направено на свобода, от любов, причинява вътрешна радост в човека. Направи ли се чрез принуждение, то е механическо добро." [90, с. 115]

"Да проявяваш външно внимание към човека, това още не е любов. Външното даване не е любов." [127, с. 272]

"На физическия свят Бог се изявява чрез даване. Следователно бъдете и вие щедри като Бога. Доколко човек трябва да дава? Има един вътрешен закон, който определя степента на даването. Едно трябва да знаете: човек не може да бъде богат, ако не е щедър. Щедростта подразбира отношение към всички, към себе си, към ближния си и към Бога. Не е ли щедър, човек сам затваря крановете си за богатството, за източниците на живота." [123, с. 76]

"... причината за богатството и сиромашията в живота се дължи на спазване или неспазване закона на даването. Който дава той става богат, който не дава, той става сиромаш." [53, с. 73-74]

"Когато човек отрича закона на даването и никому нищо не дава, всичко се опълчва против него. Щом човек нарушава този закон, всички хора, на които той може да даде, създават срещу него едно противоположно течение, което го спъва в работите, в предприятията му и той постепенно осиромашава. В Божествения език думите "не мога, не давам", не съществуват. Там съществуват само думите "Мога, давам". Божественото постоянно дава, а човешкото не дава." [153, с. 74]

"Обичайте, за да ви обичат. Давайте, за да ви дават. Като дойде някой при тебе дай му нещо." [54]

"На Господа ще се молите с три думи: "Господи, научи ме да помагам. Това е молитва." [54]

"Ако не даваш, чака те нещастие." [65]

"Препоръчвам ви винаги да имате със себе си ябълки, или круши, или череши, или нещо друго и щом срещнете някого, подайте му. Никога джобовете ви да не са празни! Умът ви да е зает със светли мисли за вас и за семейството ви, и за приятелите ви и за цялото човечество. Желая ви всички да имате по едно добро чувство за всеки познат и непознат." [69, с. 9]

"Когато даваш някому ябълка, плод или каквото и да е, дай най-хубавото, по най-красив начин. Както даваш, така и ще ти се дава. В природата е така: Всичко, което направиш на другите, ще ти се върне, дори думите, които произнасяш за някого, ще ти се върнат, може след десет години да стане това, но ще стане. Всичко се връща, погледът, който отправяш към някого ще ви се върне, както погледнеш, ще те погледнат." [69, с. 10]

"Да даваш без любов, внимание и убеждение, това е престъпление. Ще давате на хора, които вършат духовна дейност и на хора, които са изпаднали в нужда. Ще даваш без да очакваш нещо в замяна. Всичко трябва да се прави за Бога." [69, с. 21]

"Има едно състояние, което вие не съзнавате, а именно, че само вземате. При това положение злото се явява като процес да отнеме онова, което вие вземате.
Ще даваш, за да се чистиш.
Ще даваш, за да се подмладиш.
Ще даваш, за да растеш. Ще даваш, за да си здрав.
Който обича дава. Бог постоянно дава.
Божественият закон подразбира постоянно даване.
Мислите ли, че ако не давате, ще ви се даде нещо?
Който дава, той се благославя.
От това, което Бог ви е дал, давайте." [65]

"Истинският живот се изразява чрез даване. Давайте без страх. Едно от качествата на любовта е даването. Колкото малко да ви дава някой, щом е от любов, оценявайте го. Като цените любовта на човека, вие цените Бога, който се проявява в него. Вашата любов, вашето знание и вашата свобода са на място, но почвата им трябва да се подобри. Човек трябва да знае каква почва е нужна за всяка негова мисъл, за всяко негово чувство и за всяка негова постъпка." [54]

"Не може да ви обичат хората, защото нищо не сте направили за тях. Една книга се обича за съдържанието ѝ. Ние трябва да вършим каквото Бог е написал в нашето сърце, ум, душа - затова ще ни обичат." [103, с. 108]

"Ако искаш само да взимаш, без да даваш ти си на крив път. Оня, който живее в Божествения закон, дава и си заминава. Влезеш ли в Божествения свят ще вадиш пари от джоба си и ще даваш. Ако даваш без да очакваш нещо, веднага ще ти извадят от най-хубавия плат и ще те оставят сам да избереш." [78, с. 63]

"Ако ти поискаш 25 000 лв. от този който те обича, той ти дава 50 000 лв., ти искаш 50 000 лв., той ти дава 100 000 лв., ти искаш 100 000, той ти дава 200 000 лв. Колкото повече дава един човек, това показва че той е човек на любовта. Отидеш ли в дома на такъв човек, той не се съмнява в теб и оставя цялата си къща на твое разположение." [53, с. 128]

"Едно житно зърно ти е дадено, като го покриеш с кърпа, става топъл хляб - дай го на другите! Ако този хляб задържиш за себе си, то житното зърно загубва силата да прави топлия хляб. Магията е в служене на другите." [103, с. 246]

"Казано е: "Даром сте взели, даром давайте!" С други думи казано: както взимате от Бога, така и вие давайте. Вие взимате живот, светлина, свобода, знание, мир, радост. Това трябва да давате и на другите. В човека има вътрешен подтик да дава. Той не трябва да подпушва този подтик. И ако даром дава, даром ще получи. В който момент решите да живеете по този нов начин, вие ще имате помощта на всички добри, възвишени същества по лицето на Земята. Тия възвишени и напреднали същества образуват цели общества, живеят между хората - на кое място, не знаете. Тия същества разполагат с големи знания, те чакат само момента, когато някой човек реши да живее по Бога, и веднага му идват на помощ. Те бдят над него, грижат се и му помагат." [53, с. 131]

"Всяко желание, всяка мисъл в човека са важни, дотолкова, доколкото имат известна посока на движение. Ако нямат импулс и посока на движение, те са сухи чешми, които не носят живот в себе си. Човек е ценен дотолкова, доколкото може да даде нещо от себе си. В който момент престане да дава, всички го изоставят, никой не се интересува от него." [102, с. 84]

"Не раздавайте чуждите ризи на бедните. Ако искате да изпълните закона на Христа, давайте от своето. Ще възразите, че е казано: "Даром сте взели, даром давайте.." Така е, но ще давате от своето. Кое е вашето? - Плодът. Следователно, ако в ума ви проникне една Божествена идея, нямате право да я давате на други, докато не я посадите и обработите. Когато върже плодове и плодовете узреят, само тогава имате право да давате от плодовете. Докато не сте посадили и отгледали идеята, тя не е ваша, нямате право да я давате. От плодовете ѝ обаче може да раздавате на всички. Христос казва, че всяка лозена пръчка трябва да даде плод. Желая ви да бъдете богати с плодовете на Божествените идеи." [127, с. 252]

"Вие всички искате да бъдете добри. Добродетелта какво нещо е? Каквото изработиш, да бъде изработено добре - готвиш ли, тъчеш ли, мислиш ли и т.н. Това значи да сме добри." [13, с. 18]

"Доброто е семка, която ти трябва да посадиш в своя ум и когато чрез израсналото дърво семката се изяви в плод, тогава и ще научиш колко е доброто, което си посадил. Кой човек е добър. Ако ти влезеш между каращи се и сърдити хора и те продължават да се карат, ти добър ли си? Не, ти си раздорник. Аз наричам добър човек, този, който може да сдобри хората и да остави трайна доброта в техните отношения. Ако ти събудиш милосърдието в твоите ближни, ти си милосърден." [103, с. 154]

"Да сторите иска Господ добродетели, добри дела, да се раздвижите добре, за да оздравеете: Защо сте болни? Защото сте лениви, схванати сте в краката, в сърцето, в ума, в очите, в устата, а само знаете да искате от Господа: "Дай ми, Господи, това и онова!" Искате Господ да ви слугува. Да но вашите ръце и крака ще се схванат. Защо ви болят краката? Няма добродетел. Защо ви боли ръката? Правдата ви липсва. Те са ви дадени да ги движите в добро дело. Не работите добре - ще страдате. Защо ви болят ушите? Липсва ви мъдростта. Защо ви болят очите? Няма виделина. Ако устата ви болят - нямаме Любов, ако ви болят зъбите - също, ако ли главата - трябва да вършите добро за Господа, а вършите противното." [13, с. 10]

"И когато човек направи някое добро в света, когато извърши един разумен акт, в невидимия свят настава голямо тържество. Когато човек завърши някаква своя работа, или някакво свое добро начинание, ангелите издават един указ, една похвала за него. Някой беден човек извърши някое благородно дело, той и не подозира даже, че в небето става такова голямо тържество заради него. [36, с. 56]

"Туй, което изпия от извора, то е точно заради мен, да се радвам, че този извор има предвид всички. Изворът е за всички и любовта на извора е към всички, а всички обичат единния - извора. В естеството на извора е да обича всички. Ако си извор, само теб обичам. Разумните отиват при извора, а слабите - тревичките - изворът, при тях отива. Ако отиваш при извора само теб не обичам, а мнозина обичам, ако си извор само теб обичам." [103, с. 140]

"Един беден човек проси от двама души. Първият от тях е религиозен, вярващ човек, вторият не вярва в Бога. И двамата обаче са богати. Първият не дава помощ на сиромаша, а вторият дава. Просякът се обръща към последния и го пита: Господине, кога да върна парите? - Когато можеш. Какво показва това? - Това показва, че веруето не определя характера на човека." [39, с. 102]

"Ти трябва да мислиш, за да бъдеш добър." [103, с. 152]

- Природа, обмен, взаимопомощ, общо благо

"Има неща в света, които никой не може да ти ги даде. Единственото същество, което може да дава, то е само Природата, в която ние живеем. Само от нея можем да вземаме нещо на заем! Но тя всякога държи отчет за нещата! Притчата за талантите показва, че те могат да се дадат само на тези, които имат. Вземете например кой носи тежките работи в живота? Юнакът, здравият човек, носи тежките работи. На коя кола турят повече тежести? На здравата кола. Въпросът обаче е друг. Какво е вътрешното състояние? Кому дават най-голямото богатство? На Умния човек. Ние говорим за богатството в правия смисъл на думата. Човек може да бъде не само материално богат, той може да бъде и умствено, и духовно богат. Под богат човек не разбирам онзи, който използва своите братя. Богат човек е онзи, който работи за благо на своите братя." [53, с. 52]

"В природата съществува следния закон: тя позволява да се ползваме от нейните блага дотолкова, доколкото имаме нужда от тях. Излишъкът от тези блага трябва да минава през нас като през проводници и да се предава на другите, без да се задържа. Постъпваме ли съобразно този закон, природата казва, умните са тия мои деца!" [53, с. 72]

"Всеки от вас трябва да се радва на здраве, на сила и светлина в ума си и на топлина в сърцето си. Където здравият мине ... камъните и дърветата го посрещат с радост. Живот блика от него. Ако камъните и дърветата се радват на човека, колко повече ще се радват неговите близки, братя и сестри. Работете върху себе си, да ви посрещат навсякъде с радост и веселие." [10, с. 43]

"В здравия човек постоянно става изтичане на електричество и магнетизъм, става едно трептене. Когато туй трептене е нормално, от порите на тялото излизат струи, които изхвърлят всичката пот навън. Такъв човек е праведен, затова на праведните хора тялото е чисто, у тях става постоянно изтичане, постоянно изхвърляне отвътре навън. Не е водата, която ги чисти. Трептенето в тях ги чисти и по този начин не става никакво задръстване в порите. Само така хората могат да бъдат здрави." [80, с. 48]

"Всъщност движението на кръвта не се дължи на свиването и разпускането на сърцето, но на особен род космично течение, наречено електричество. То е причина за свиване и разпускане на сърцето. Когато това течение спира, човек моментално умира. Сърцето спира движението си. - Коя е причината за прекъсване космичното течение, което движи сърцето? - Прекъсване връзката на човека със закона на доброто.

И тъй, доброто е връзка между Бога и човешката душа. Същевременно доброто има отношение и към злото. Не можеш да проявиш доброто, без да засегнеш и злото в себе си." [122, с. 172]

Протичането е естествено последствие от дейността на Извора. Ако спреш това течение, напорът на водата ще те разруши. Човек страда от много непласирана енергия, която му създава ограничения и страдания. Значи, доброто е връзка между човека и извора на живота. Пусни този живот, това течение да протича и да пои градините на твоите близки. Ако не направиш това ще се вгорчиш - сърцето ти ще се пръсне.

Черният дроб и жлъчката облекчават до известна степен сърцето от отровите на венозната кръв, но ако не могат да се справят с тия отрови, ако човек няма знания да се пречисти чрез правилно ползване на въздуха, водата и храната, той става крайно жлъчен и се изолира от околните. По този начин в него става "запичане", т.е. спира се течението на живота, на доброто към неговите ближни, към организма на човечеството. Като спре това течение на доброто, прекъсва се връзката на човека с Бога, с Извора на живота.

Жлъчката като изфинва мастите, които запушват течението на доброто в организма до мънички мехурчета, проявява доброто. Тя превръща монополните образования във фина субстанция, фина дисперсност.

Съвременното човечество е запушено и има опасност или жлъчката му да се спуска, или сърцето. За да помогнат на човечеството, българите трябва да дадат пример на обществена система на доброто, като вземат образец от жлъчката на организма. В тази система ресурсите и условията трябва да се предоставят не на монополните образования, а на творческите индивидуалности, на идейните, инициативни хора, сдружени от високи универсални идеали.

"Като видя, че някой само взима, без да дава, аз пращам при него някой дух да го обере. Казвам му: Иди да обереш този човек. Торбата му е пълна, не му трябва толкова много. И Бог си служи с тези духове обирачи." [70, с. 108]

"Лекарят трябва да знае, че болестите не са нищо друго освен резултат на натрупване на излишна енергия, излишни вещества в организма. Щом се освободи от излишната енергия, както и от излишните вещества в организма си, болният оздравява напълно. Дето се натрупат излишни енергии, излишни вещества, там се събират бактерии, които са причина на различни болести. Дето има богатства, там винаги има крадци. Значи, бактериите не са нищо друго освен крадци и разбойници, които влизат в човешкия организъм да крадат и убиват. [39, с. 111]

"Всички болести се дължат именно на това подпушване, предизвикано от неизпълнение на божествените желания, които ви предизвикват към правене на добро. Вие трябва да знаете, че не можете да си играете със законите на разумната природа." [35]

"Болен човек е онзи, който има излишна енергия в себе си. Когато енергиите на човека имат стремеж към центъра на земята той заболява. За да се излекува, тия енергии, трябва да се

обърнат към центъра на слънцето. Единственият метод за лекуването на различни болести се заключава в превръщане на енергиите на човека от низходящи във възходящи, т.е. да се смени посоката на движението им от центъра на Земята към центъра на Слънцето." [39, с. 112]

С други думи, земната користолюбива култура, трябва да се превърне в слънчева култура на светлина, бликане, даване, добро. За тази цел, разбиранията и стремежите на хората трябва коренно да се изменят. Сдруженията в ризници трябва да се заменят от свободни хора с широки разбираня и свобода в подходите, обединени от високи нравствени, естетически, хуманни идеи. Това ще стане, когато у всеки се пробуди космичното съзнание. Днес пробуждането на това съзнание е висша задача на обществото и на всеки човек. Това съзнание именно, можем да наречем висша дисперсност, висш финес в човека. Това е образеца, който българите трябва да дадат - една култура на свръхсъзнанието, култура на фини енергии и материи, култура на финес.

"Колкото по-щедро човек отваря сърцето си за малките, за слабите и немощните същества, толкова повече и на него се дава. Такова нещо представят новите идеи. Колкото малка да е новата идея, щом човек я приеме в себе си, тя започва да расте и да се увеличава. [90, с. 17]

"И тъй, смисълът на живота седи във взаимопомощ, във взаимно помагане. Законът за взаимопомощта гласи: никаква връзка не може да съществува между хората, докато те не са проникнати от силно желание взаимно да си помагат. Между клетките на организмите съществува едно сплотяване с цел взаимно да си помагат. В това взаимно помагане се заключава благо на целия организъм. Когато клетките се индивидуализират и всяка от тях започне да мисли и да живее за себе си, настава смърт за целия организъм. Щом организъмът умре, те се разпръсват в пространството. След време те започват да тъжат едни за други, отново се събират и заживяват заедно. Законът за взаимопомощта трябва да съществува във всички същества. Те трябва да съставят един общ житеен клас, да имат желание да си помагат взаимно по мисъл, по чувства и материално." [39, с. 102, 103]

"... има престъпления, които се отразяват върху цялото човечество. Такива престъпления поставят преграда между човешкото и Божественото. Те са в състояние да произведат катаклизъм в цялото Битие. И доброто може да причини същите резултати. Има добри дела, които се отразяват само върху частите, но има добро, което действа върху цялото човечество, върху цялото Битие. Даде ли ход на това добро в себе си, човек става врата, проводник на Божественото. В този смисъл зло наричаме всяко противодействие на Божественото. Злото подразбира отказване на човека да върши волята Божия. Доброто пък е изпълнение на волята Божия." [10, с. 48]

Тъй както живеят българите, техният живот подготвя едно престъпление към човечеството. Този живот води към вгорчаване, към смразяване и вкочаняване. Като усеща това, общочовешкият организъм се изолира от българите - други негови звена поемат тяхната функция. Ако продължават така ще станат чирози, ще изсъхнат, ще се лишат от влагата на живота - от благата на Цялото.

Ако искат да решат задачата си, нека вземат пример от Слънцето, което превръща затворничеството на леда в сладка, жива вода.

Водата е другият елемент, (освен въглерода) с който българите трябва да работят. Това "Хар" ("гар") - хармония (гармония) разкрива това. За да придобият диамантен характер, българите трябва да опознаят и приложат свойствата на въглерода. За да придобият благост, т.е. хармония, любов, добро (харесвам, харно), те трябва да разберат и приложат свойствата на водата, т.е. на живота.

Вече два пъти в България се изнася учението за Висшия Живот Обединител. То ни разкрива как да придобием културата на най-финото, най-гъвкавото, най-разумното нещо на земята - водата.

Хляб

От гледна точка на елементите хлябът съдържа много въглеродороди, т.е. елементите въглерод, водород и кислород. Като пуснем хапка хляб върху реотана, тя се запалва, като отделя водни пари и пушек, а в края на процеса остава въглен т.е. въглерод.

Хлябът е един Божествен елемент на природата. Той символизира Словото, душата, Христос. Житното зърно е изразител на една висока слънчева култура. Учението за хляба ще изнесем, когато разглеждаме формирането на шестата култура - славянството.

Като носители на Духа, на Словото българите трябва да работят с хляба, да го поставят най-високо между своите ценности. Действително няма богатство по-голямо от хляба, който носи подаръци за живота, от разумния свят.

"Съвременното човечество страда все от желание за много пари. И България сега напечатала толкова много пари, банкноти, но де е ефектът? Трябва ефектив. Това обаче, което природата дава е ефектив. Има ли жито, плодове, картофи, има култура, без тях няма култура." [85, с. 145]

Наистина плодовете, зеленчуците и хляба са живо богатство, дошло от Слънцето, от цялата Вселена. Те са пълни с енергия и информация, с любовни писма от нашите напреднали космични братя. И словото на тия послания влиза в нас чрез природната храна, за да ни повдигне, вдъхнови и импулсира.

"Българите трябваше да се молят само за жито, за царица, за плодове. [29, с. 136]

Когато са казани тия думи, българите се молеха да си вземат земите от Гърция, Сърбия, Румъния. Какво спечелиха с тия молитви? Те трябваше да се молят, да разберат Словото на живия хляб, да станат мъдър, културен народ, от цял свят да идват при тях да се учат и благославят.

Хлябът е основата на живота - най-ценното нещо. На тази основа трябва да стъпят българите и върху нея да изградят цялата си философия, с нея да съизмерят всичките си ценности. Те трябва да измерят ценностите си не според това дали дават пари, а според това - дали дават живот. Те трябва да издигнат на пиедестал не спекулантите, а идейните, благородните хора, които ще ги благославят и повдигнат. Защото тези хора ще внесат в България творчески сили, вдъхновение, живот, ще я направят Слънце за света. Тези са хората, които носят в себе си хляба на живота, те излъчват от себе си живот и внасят в околните оживление, оптимизъм, подем.

"Ако яде някой от този хляб, ще живее във всеки." Който не разбира отношението си към хляба, не може да разбере другите отношения. Животът започва с хляба. Социалистът казва: Хляб дайте на човека! - И аз съм съгласен с това, но не както вие търсите хляба. Има начин, по който можете да го намерите. Хлябът, който търсите ще го намерите при онзи орач, който е завършил своето развитие на земята. Той е свършен орач. Ако има само четирима такива орачи между българите, те ще бъдат велик народ. Ако има само четирима такива фурнаджии, които пекат хляба и четирима, които да го продават, българите щяха да бъдат велик народ. Ако има само четирима свършени българи, които да покажат на другите как да ядат хляба, велико бъдеще ги очаква." [129, с. 162]

Следователно, приготвянето на хляба е най-благородната длъжност за всеки човек. Хлябът трябва да се приготвя от най-възвишените и напреднали души, които да внесат в него онзи Божествен елемент, който повдига и възвисява. Българите трябва да вникнат в науката за Словото, за Хляба, в свещенодействието - приготвяне на хляба. Вниманието на всички трябва да се насочи към най-високо издигане на Хляба като основа на живота, което ще внесе в обществото нови сили и възможности.

"Благата се дават за общо ползване и затова трябва да се разпределят правилно, особено житото и когато се изнася да не се обмитява. България първа трябва да издаде закон да не се купува и продава хлябът. Хлябът да е безплатен. Хората са забатачили, защото се продава житото. Изходният път ще дойде тогава, когато хората решат да направят конфедерация на всички народи от цялото земно кълбо, да бъдат отворени всички граници. Първата стъпка ще бъде с образуването на Европейски Съединени Щати. Така донякъде ще се разреши социалният въпрос." [65]

Понеже житото съдържа целия светлинен спектър, то символизира душата, Учителя, Христос. Като продаваме житото ние продаваме душата си, продаваме най-възвишените си идеали.

Днешният човек се е заробил с несвойствени дейности, за да може да купува хляба. Той психологически е вързан, защото е лишен от основата на своя живот. Ако имат свободен достъп до хляба срещу труд, хората психологически ще се освободят от идеята за недоимъка, ще се издигнат до ново ниво на разбиране и съзнание.

"Когато създаде хляба, Бог забрани на хората да го продават. Голямо проклятие виси върху човечеството. - Защо? - Защото продават хляба - великото благо на живота. Абсолютно забранено е да се продава хляба и брашното. Трябва ли след всичко това да питате защо светът е лош, защо хората са лоши? Първото условие, което трябва да се спазва, е да се дава хлябът без пари. Няма по-голямо безчестие от това да купуваш и продаваш хляб. Първите хора, които са злоупотребили с житото, като го продавали и купували, не са видели добро до четвъртото поколение. Помнете: кармичният закон не прощава. Не казвам, че новата идея, да се дава хлябът без пари ще се приеме изведнъж. Важно е тази идея да проникне в човешкия ум и постепенно да си пробива път. Никакъв спомен не трябва да остане от мисълта, че хлябът трябва да се продава. България трябва да бъде първата държава, да приложи Божия закон на земята - хлябът да се дава даром. Само оня може да приложи този закон, който е абсолютно чист и безгрешен." [83, с. 192-193]

Този принцип трябва да се приложи първо от напредналите души в техните сдружения. Това, което ще преобрази обществото е сдружаването и инициативата на напредналите души, на хората с високи идеали, нравственост и култура.

Елементи в Сатурновия кръг

Жлъчката е под влияние на Сатурн и Марс. Техните елементи - олово и желязо се осмислят от съвременното човечество като еталон за войнственост, за насилие.

Сегашната култура е измислила например понятието "желязна воля". Човек придобива желязна воля, постига победи, но скоро ръждясва и се саморазрушава. Йосиф Висарионович например си избра фамилията Сталин от "Сталь" - стомана. Той беше смел човек - в зорите на революцията влезе в контрареволюционния щаб при Царицин и собственоръчно разстреля ръководството му. Тази смелост обаче не му помогна да остане с добро име в паметта на човечеството. Този кратък сталински курс на марксизма изразява прагматизма на мравешката марсова култура. Тя е култура на точилото и ножа, която неминуемо се затрива, защото в нея няма душа. Нейна алтернатива е културата на водата и хляба. Това е христовата култура. Освен тия два елемента тя се проявява и чрез слънчевия елемент на златото.

В своя вътрешен аспект желязото има важно значение за организма, поради участието му в кислородния обмен. То играе известна роля и при имунитета. Човек с вътрешна стабилност на силите притежава благородство на характера.

Ще прибавим няколко мисли за елементите на Сатурновия кръг.

"Един груб, лош човек има много желязо в организма си, повече, отколкото му е потребно. Жлъчният човек има повече мед в кръвта си. Извадете излишното желязо от кръвта му. Някой е много отстъпчив, малко желязо му трябва, а някой път му трябва и отровица за жлъчката, трябва му киселина, която да разлага." [371 с. 297]

"Слабостта и малокръвието се дължат на недостатъчно количество желязо в кръвта. Когато мисълта на човека е неподвижна, това показва че той има малко фосфор в кръвта си." [80, с. 106]

"... отсъствието на желязо в кръвта ви, ще ви придаде повече мекушавост, огъваемост на характера. Ако желязото е по-малко в кръвта ви, ще бъдете лишени от благородство в характера." [35]

Предимство на желязото е че то е един активен, волев елемент, който дава сила за реализация. Наистина, мравките, които са от марсовата култура са крайно активни и трудолюбиви. Слабата страна на тази култура са крайния прагматизъм и материализъм, липсата на идеали, потискането на всичко възвишено.

"Коя планета оказва влияние на медта? Венера. А на калая? - Юпитер. Понеже Юпитер знае че любовта на Венера е отровна, той я калаисва. Обаче калаисаният съд скоро се изтрива,

затова често трябва да се калаисва. Върху желязото пък влияе планетата Марс. Човек, който има в организма си по-малко желязо, отколкото трябва, той престава да работи, става мързелив. Отрицателното желязо прави човека мързелив, а положителното го прави крайно деятелен, активен, той иска изведнъж да се прояви, като пехливанин, като силен човек. Кой метал се намира под влиянието на Сатурна? - Оловото. Значи всички пушки се пълнят със съчки с куршуми, направени от олово. Засега в човешкия организъм трябва да влязат такива елементи, които да повдигнат вибрациите на неговите енергии. За тази цел той трябва да бъде под влияние на Слънцето. Съвременният човек се е отдалечил от своя първичен център, вследствие на което той е изгубил влиянието на положителните елементи върху своя живот." [56, с. 127-128]

"За да бъде една душа великодушна, щедра, е необходимо елемента калай, като елемент на Юпитер. После нужни са злато и платина. Имайте предвид, че всички алхимици подразбират друго нещо зад елементите." [71]

Злато

Понеже излизаме от културата на Марс, Сатурн и Венера и влизаме в културата на Слънцето - златото идва да царува. Желязото на Марс лесно ръждясва и се разрушава; оловото на Сатурн и Медта на Венера са отровни за човека. Обаче златото на Слънцето дава на човека живот, здраве, вътрешно богатство.

На Земята идва една слънчева култура на златото, култура на безсмъртния живот.

- Свойства

"Защо човек избира златото за постоянна монета, при това международна, а не желязото и медта? Златото има красив цвят, не се окислява. За тези си свойства, то се цени много. Златото причинява радост на човека. То може да лекува главно нервни хора, неврастеници." [14, с. 299]

- Слънце

"Златото е символ на Слънцето, на енергията, на здравето, на чистотата. То е носител на здраве, на знание, на живот." [80, с. 166]

"Единственият елемент, който засега произвежда най-малко страдания на човека, то е присъствието на златото в неговата кръв. То е елемент на слънцето." [б. Моето царство, сер. с. 19]

"Щом обикнете златото, вие ще се домогнете до неговия възвишен живот, до неговото най-високо състояние. Това ще ви даде голямо знание. Учени, които се занимават с астрология, уподобяват златото на слънцето." [121]

"Ако човек няма злато в кръвта си, Слънцето не може да му действа, то не го лекува." [54]

"Златото е символ на слънчевата енергия. Индусите я наричат прана, Satva. Праната е онази чиста енергия, която човек приема особено сутрин и в ранните дни на пролетта." [38, с. 119]

"Златото е символ на духа - кристализирана слънчева светлина." [80, с. 241]

"Къде е силата на живота? - В слънцето. Алхимиците взимат златото като символ на живота. Те свързват златото със слънцето. За да разбере какви сили се крият в слънцето, първо човек трябва да изучава благородните метали, свойствата им и законите, на които те се подчиняват." [9, с. 146]

„Златото е символ на живота – има отношение към съзнателния, разумен живот, който идва от Слънцето.

Липсата на злато в кръвта прави човека несигурен в живота. Той ходи свит, прегърбен, няма смелост.

Златото е добър проводник на светлината и електричеството.

Отсъствието на органическо злато в кръвта води до физическа и духовна анемия. Органическото злато в кръвта придава благородство на чувствата. Златото е проводник на жизнени енергии в природата. Недоимъкът на злато в кръвта води до страдания и болести. Светлите мисли, възвишените чувства и постъпки внасят органическо злато в кръвта. Гневливият е желязо, а Божественият е злато, което остава вечно и неизменно."

- Живот

"Още щом се роди един човек, може да се предскаже ще бъде ли богат или не. Това богатство се обуславя от златото, което е във вашата кръв. Дължината на живота зависи от златото. Когато се поквари златото като елемент, животът се съкращава. Това злато вътре, което е в кръвта, привлича външното злато." [54]

"Ако имате анемия, взимайте често тона "до", той е тон на живота. Чрез него ще внесете малко злато в организма." [80, с. 195]

"Благодарение на отсъствието на органическо злато в кръвта им, те страдат от анемия, физическа и духовна. Златото е символ на живота. То има отношение към съзнателния и разумен живот, който иде от Слънцето." [120, с. 98]

"Златото е най-добрият проводник на живота, на праната, на жизнената енергия. Който има повече злато в кръвта си, той се радва на повече живот. Ако златото в човека е малко, той често боледува, духовната наука разполага с формули, чрез които привлича златото." [80, с. 241]

"Колкото повече се увеличава златото в кръвта на човека, толкова повече се увеличава и животът. Този живот, трябва да се вложи в работа, в движение. Не се ли сложи в действие, той ще се увеличи толкова много, че ще превърне човека в банкер. При тези условия, човек ще се натъкне на ред противоречия. Ето защо, ако изобилието на живота, на жизнената енергия в човека не се сложи в действие, тя произвежда противоречия в неговия живот." [55, с. 150]

"Живот без злато не може. Животът, който ние имаме е злато. От този живот и вие можете да изкарате злато, колкото искате. Ако познавате свойствата на златото, което имате в себе си, с него ще можете да превръщате неблагоприятните метали в злато." [38, с. 121]

"Скъпоценните камъни и благородните метали оказват добро влияние върху здравето на човека. Най-добро влияние оказва златото, понеже носи в себе си магнетическа сила. Когато човек има външно и вътрешно злато в себе си става благороден, здрав, учен, самостоятелен. А когато има само външно злато, той става груб и жесток." [54]

"Като дойдат при вас парите, ще се лекувате. Парите лекуват. Казвам: Те освобождават от затвора. Сиромашията е едно наказание. Като дойдат парите, те освобождават от затвора, а златото ще ви освободи от смъртта. Среброто ще ви освободи от болестта. Златото ще ви освободи от скръбта." [26, с. 190]

" В златото се крие една сила, която може да произведе безсмъртие, но днес хората още не знаят как да оперират с вътрешното му богатство и затова са смъртни." [38, с. 123]

"Ако хората вървят по новия път на живота, сиромашия в света няма да има, и недоволство в света няма да има. Защо? - Понеже нуждите им ще бъдат задоволени. Златото, богатството в света ще може да се привлича по радиото." [VIIIсер.б. Стана плът, с. 14]

- Злато – сребро

"Когато заболее човек трябва да се свърже с енергиите на Слънцето и Луната." [80, с. 119]

"Среброто лекува човешките недъзи, а златото внася живот в човешкия организъм. Единият чисти, изнася навън, а другият внася и пълни човека. В това отношение златото и среброто представят полюси на живота." [93, с. 44]

"Среброто вади нечистотиите, а златото носи живот на падналия духом" [80, с. 241]

"Златото е носител на жизнени енергии в природата, а среброто чисти човека от непотребни вещества в организма му. Желязото пък усилва организма... Обаче, ако внесе в организма си повече желязо, отколкото трябва, човек започва да огрубява." [44, с. 35]

"Според мен среброто е филтър на живота, а златото - проводник на живота. Каквото е златото за материалния свят, такива са хлябът, водата, въздухът, светлината за духовния свят." [122, с. 286]

"Хората даже не знаят, че среброто е в състояние да трансформира известни разстройства в човешкия организъм, а златото - да дава направление на човешкия живот." [61]

"Златото в кръвта проявява характера. Среброто проявява чистотата. Всеки елемент се представя от известно качество. Под елементи разбирам центрове, в които могат да се проявят силите. Значи съществува един свят по-широк от нашия. Нашият свят се дължи на нашето съзнание." [54]

"... всеки човек трябва да има на разположение по няколко грама външно и вътрешно злато, като неприкосновен запас. Който иска да бъде морално чист, той трябва да има известно количество сребро в себе си. Среброто чисти човека. Без сребро човек не може да бъде чист. Златото е носител на жизнена енергия в природата. А среброто чисти човека от непотребните вещества в организма му. Желязото пък усилва организма." [54]

Първо ще дойде лунният елемент - среброто, да ни очисти от всички криви разбирания, предразсъдъци и язви на старата култура. После ще дойде слънчевият елемент - златото да ни изпълни с новия живот на безсмъртна любов и безкористие.

- Вътрешно злато

"... за да се ползва от силите на златото, човек трябва да знае методите чрез които да трансформира физическото злато в органическо и органическото в психическо. Само при това положение той ще разбере златото като носител на живота." [93, с. 44]

"Адептите като привличат златото от пространството го преработват в особено състояние, в най-високото му състояние." [с. 121]

"Благородството у човека не зависи от количеството на златото, а от неговата активност, която се определя от известни магнетични електрични течения." [54]

"Златото се ражда тъй, както се раждат плодовете, то расте постоянно. Има известни микроби, които ядат златото. Златото трябва да влезе в състава на мислите, чувствата и постъпките. Златото, което не е минало през органическия свят на живота е още в ниска степен на развитие. Златото, което имате, трябва да мине през вашето сърце и тяло и да се облагороди." [38, с. 119]

"Благодарение на неуморната работа на атомите в златото, то постоянно расте и се развива. Като казвам да работите за придобиване на злато в кръвта, това значи да се свържете с разумните същества. Всеки елемент е свързан с едно разумно същество." [38, с. 119]

"Колкото по-добри и по-разумни стават хората, толкова повече се ражда злато в Земята... Колкото по-лоши стават хората, толкова златото и скъпоценните камъни намаляват." [38, с. 119]

"Да обичате златото, това подразбира да внесете свойствата на златото - благородство и устойчивост в себе си, да не се окислявате, да не се вкисвате." [38, с. 119]

"Когато разсъждаваме правилно, мислите ни имат цената на златото. Една чиста мисъл, почти не се подчинява. Чистите мисли се отличават с една вътрешна устойчивост. Чистите

мисли са необходими за здравето на човека. Здравето на човека се обуславя от неговите чисти мисли." [38, с. 279]

"Днес златото е въвн от човека и става причина за хиляди престъпления, които се вършат в света. То трябва да се възприеме от човека като органическо злато - истинското богатство. С това богатство човек може да върши чудеса. Значи силата на златото трябва да се извади и да се внесе в живота като разумна сила." [129, с. 100]

"Срещате един вярващ, който носи в ръце красива чанта, но празна - няма пет пари в нея. Той говори какво чел в книгите за онзи свят, за ангелите, за Христос, а нищо не е видял. Чантата и кесията на този човек са празни. Истински вярващият трябва да има на разположение голямо богатство, да разполага със злато, с чиста монета. Той трябва сам да е проверил това, което казва." [8, с. 49]

"Голямата френска банка "Банк де Франс" разполага с 420 милиона английски лири, заровени на дълбочина 25 м в земята и оттам се вадят с електричество. - Защо седи това злато там? Казвам: Франция е богата именно, заради това злато, дълбоко заровено в земята. Ако това злато изчезне, ще я сполетят най-големи нещастия. Това не е само за Франция, но и за всяка друга държава. Златото представя корените на нейния живот. По аналогия на това казвам. Ако вашата симпатична нервна система няма капитал в себе си, тя ще се разруши и изчезне. А симпатичната нервна система се занимава със стомаха и цялата храносмилателна система. Ако вашата стомашна система няма известни капитали, вие като държава не можете да съществувате и ще изчезнете. Човек трябва да има отлична нервна система и симпатична нервна система с капитал най-малко 500 милиона английски лири. И природата е вложила своя капитал в нашата симпатична нервна система, в нашия ум и сърце. Ако една държава пропада, това се дължи на нейната бедност. Ако и човек фалира, това се дължи на факта, че изчезва капитала на неговия живот. Аз не поддържам сиромашията и безпаричието. На какво се дължи безпаричието? Който няма ум и сърце, всякога живее в безпаричие. То води към смъртта. За да забогатеете, вие трябва да поставите в ума си най-богатите мисли и в сърцето си най-богатите чувства, като капитал на вашата симпатична нервна система. Достатъчно е да си вземете малко от това богатство, за да се отворят във вас всички врати." [129, с. 244]

"Ние говорим за богатство и хората, които не разбират вътрешния закон го търсят отвън. И като намерят богатство те мислят, че са уредили този въпрос. Христос другояче казва: "Не събирайте външно богатство, което крадец може да отнеме. А събирайте богатство там, дето никой няма да го отнеме." Златото трябва да бъде вашият ум, вашето сърце и вашата воля. Аз не казвам, че трябва да се измени сегашния порядък на нещата. Този порядък е установен от Бога. Но той е изопачен в човешките разбирания." [59, с. 73]

"... в новото учение няма никакви обири. Имаш стотина килограма злато и някой го вземе. Според божествените закони златото се трансформира и пак се връща при господаря. Колкото пъти да го крадат, златото пак се връща при собственика... Парите представят енергията, която трябва да се пренесе като необходимост за човешкото развитие. Ако можете да внесете тази енергия във вашата кръв, във вашия ум, във вашето сърце, във вашата воля, това е истинското злато. А пък, да го туряте в касата си, това не е злато... И тъй, бъдещата разменна монета е законът на любовта. Ще дойде ден, когато парите ще изчезнат от употреба. Питате как ще живеят хората без пари? - Както на небето. Ако отидете на небето и предложите на някой търговец пари, той ще се почувства като обиден и ще каже: Тук парите не вървят. Той ще се почувства щастлив, че може да ви даде от стоката си без пари. Там се купува и продава без пари. Разликата между земята и духовния живот се заключава в следното. На земята се купува и продава с пари, а на небето без пари. На земята се живее повече с омраза, с пари, а на небето с любовта, на земята си служат с лъжата, а на небето с истината... Значи духовният живот е точно обратен на земния." [40, с. 23]

- Злато в кръвта

"Новото време изисква нови хора, в кръвта на които да има злато. Новото време иде, защото Господ иде в света." [76, с. 35]

а) Злато и богатство

"В кръвта на богатия има повече органическо злато, отколкото в кръвта на бедния." [14, с. 243]

"Който е богат, има повече злато в кръвта си. Може ред поколения да са работили. Туй злато привлича другото злато от земята... Вие не можете да внесете злато в кръвта си, докато не мислите правилно и докато не чувствате правилно. Вие не можете да внесете злато в кръвта си, докато не постъпвате правилно." [26, с. 215]

Следователно учението на Любовта, Мъдростта и Истината което дава методи за повдигане ума, сърцето и волята на човека има предвид внасяне на повече органическо слънчево злато в човека. Тук под злато се разбира онази първична слънчева енергия на живота. Светците, напредналите души работят за придобиване на достатъчно количество от тази материя и енергия на живота, да могат да отидат на Слънцето, да живеят между напреднали същества - в света на душата, в света на Духа. За постигането на тази цел човек трябва да се домогне до две неща - чистота и финес.

Като прилага божественото, слънчевото учение, т.е. като мисли, чувства и постъпва правилно човек става златен, благороден, т.е. извор на светлина, на блага. Той може вече свободно да се излъчи в пространството и да бъде гражданин на Вселената. Той владее вече изкуството да се превръща в онази първична форма на златото, наречена прана или Sattva. Той живее вече в тази фина област на щастие - свят на рай, нирвана, блаженство. Този човек е изграден вече от благородна слънчева енергия, той е човек на светлината, който може да материализира всяка своя идея. Той е богат човек.

"Богатството се определя от количеството злато, което човек има в кръвта си. Богатството е точно определено и не може да ти се даде, ако нямаш злато в кръвта си." [38, с. 120]

"За да бъдеш вътрешно богат трябва да имаш известен капитал. Без този капитал не може да се говори за богатство. Външното богатство се определя от количеството злато, което човек има в кръвта си. Ако не е така всички хора щяха да бъдат богати." [78, с. 85]

"Като знаете как да се храните, вие трябва да знаете как да си доставяте пари. Ето, всеки човек има известно количество злато в кръвта си. При това, ще знаете, че колкото злато имате в кръвта си, толкова можете да имате и вън от себе си. Количеството на външното злато е пропорционално на количеството на златото, което е в кръвта." [8, с. 210]

"В какво седи успехът? Ти богат човек можеш да станеш, ако имаш любов към парите - да обичаш парите и те да те обичат. Всичкото онова злато, което търсим, е резултат от работите на разумни същества. Ти искаш да станеш богат, но те трябва да ти отпуснат кредит. Законът на богатството се определя от известно условие. Ти можеш да имаш толкова злато, колкото злато имаш в кръвта си. Известно отношение има между златото и кръвта. Някои хора имат повече външно злато, а пък някои имат повече злато в кръвта си. За предпочитане е да имаш в кръвта си повече злато. И ако имаш в кръвта си повече злато, ще бъдеш здрав, добър и умен. Ако малко злато имаш в кръвта си, постоянно ще боледуваш, доброто ти ще се колебае. И знанието, което имаш ще бъде малко." [59, с. 73]

б) Зависимост

"Ако златото беше в голямо количество, да задоволяваше нуждите на хората, никакви престъпления не биха се вършили. За да се увеличи количеството на златото в природата, трябва да се увеличи количеството на златото в кръвта на човека. Това показва, че има съответствие между външното злато и това в кръвта на човека. Следователно, за да се увеличи златото в природата, изисква се организирана дейност на цялото човечество." [63, с. 126]

Понеже хората имат недостиг от този елемент на живота, преследвани са от бедност, болести, престъпления. Недостига на тази вътрешна пълнота на живота прави хората инертни, дисхармонични, агресивни. Следователно, трябва да се приложи знанието, хората

да добият в себе си злато, изобилен живот, импулс за проява. Само така те ще живеят в любов, мъдрост и истина, т.е. в хармонията, която носи изобилните условия на живота.

в) Воля, характер

"Липсата на злато в кръвта прави човека несигурен в живота. Той ходи свит, прегърбен, няма смелост. Един милиграм органическо злато в кръвта е достатъчно да повдигне духа на човека."

[129, с. 100]

"Златото в кръвта проявява характера. Среброто проявява чистотата. Всеки елемент се представя от известно качество. Под елементи разбирам центрове в които могат да се проявят силите."

На едно място Учителят казва приблизително следното: Обвиняват славяните, че са груби. Не са груби те, но имат слънчева енергия в себе си. Те изразяват един слънчев елемент.

г) Здраве

"Златото има отношение към Слънцето, медта към Венера, среброто към Луната, желязото - към Марс, калаят - към Юпитер, оловото - към Сатурн, платината - към Уран. Чрез тия знания можете умишлено да въздействате. Не сте разположени - мислено внесете в кръвта си известно количество злато." [54]

"Богатството на човека зависи от онова малкото злато, което той има в кръвта си. И здравето на човека зависи от златото, което има в кръвта си, понеже то е един ценен метал, който не се окислява и то е проводник на божествените енергии. Златото влиза в състава на човешките мисли, чувства и постъпки." [108, с. 92-93]

"Хората се нуждаят не само от външно злато, но те трябва да имат злато в кръвта си. Колкото по-голямо е количеството на златото в кръвта, толкова по-здрав е човек. Болестите се дължат на недостатъчно количество злато в кръвта на хората. За да се увеличи това злато, човек трябва да води чист възвишен живот. Златото е емблема на слънцето, на енергията, на здравето, на чистотата. Когато имате злато в кръвта си и външното злато ще дойде. Нямате ли достатъчно злато в кръвта си, външното злато няма да ви ползва. Какво ще ви ползва храната, ако стомахът ви е разстроен? За да се ползва от външната храна, стомахът ви трябва да е здрав, вие трябва да имате достатъчно количество злато в кръвта си. Щом сте здрави и животът ви ще бъде поставен на здрава основа." [63, с. 118-119]

"От надеждата зависи здравето на човека. От любовта зависи състоянието на сърцето. От вярата зависи състоянието на ума. Без вяра не можеш да бъдеш умен. Без надежда здравето не е истинско. Здравето има отношение към Слънцето, носителят на живота. Понеже и златото е проводник на живота, затова здравето на човека се определя от количеството на органическото злато в неговата кръв. Здравият има достатъчно количество злато в кръвта си. Започне ли да боледува, златото се намалява в организма." [18, с. 32]

"Всяка планета е свързана с един метал. Като знаете влиянието на планетите върху човека, а оттам и на свързаните с тях метали, вие може да си въздействате с металите. Скъпоценните метали и благородните камъни имат магическа сила. За пример, когато не сте разположени, внесете мислено в кръвта си известно количество злато. Ако разположението ви не се подобри увеличете количеството на златото. Направете този опит няколко пъти, докато разположението ви се измени. Колкото повече злато има човек в кръвта си, толкова е по-благороден и устойчив. За такъв човек казваме, че има самообладание. Значи той има такова количество злато в кръвта си, че може да издържи на големи и изпитания без да се колебае, без да измени убежденията си. Съвременните хора се нуждаят от злато в кръвта, наречено органическо. Благодарение на отсъствието на органическо злато в кръвта им, те страдат от анемия, физическа и духовна. Златото е символ на живота. То има отношение към съзнателния, разумния живот, който иде от Слънцето. Тъй щото първото нещо, от което човек се нуждае, е да има злато в кръвта си." [120, с. 95-96]

Българинът е подложен на големи изпитания във връзка със своята задача. Неговата задача е да бъде алхимик - да превръща низшето във висше, горчивото в сладко, неблагородното в благородно. За да има правилни убеждения и да устои в тях, българинът трябва да придобие устойчивостта на златото, което внася самообладание в човека. Като придобие повече злато, той ще стане стабилен, непоколебим, успяващ.

Понеже регулира чувствения свят на сърцето, черният дроб регулира и количеството на златото в организма. На едно място Учителя казва, че българите са най-богатите хора в света. Като се отклонили от пътя си, те забравили за богатствата си, за живото злато.

Учителят е чисто самородно злато, дошло от Слънцето. Божественото, слънчевото учение можем да наречем още златно учение, диамантено учение. То внася един благороден елемент в човека и обществото, който носи нови условия.

"Макар и малък народ, в духовно отношение те (българите) представляват банка, която ще кредитира другите народи." [54]

"Човек трябва да има злато не само в кесията си, но и в своята кръв - органическо злато. Без злато кръвта не може да действа. В този смисъл, златото е проводник на живота. Ако кръвта на човека не може без злато, колко повече външния живот не може без злато. Златото е разменна монета между хората, между различните държави. В органичния свят, обаче, златото е най-добрия проводник на живота. Който иска да стане безсмъртен, той трябва да придобие съответно количество злато в кръвта си. Следователно, който няма нужното количество злато в кръвта си за поддържане на живота, той умира. Както човек умира от отсъствие на злато в кръвта си, така и търговецът пропада от отсъствие на злато в кесията си. Колкото книжни пари да има човек, той трябва да разполага с известно количество злато ефективно, както в касата си, така и в своята кръв. Без злато, като химически елемент, животът е немислим. Като знае това, ученикът има право да се стреми към придобиване на злато, не като външен, материален елемент, но като вътрешен органически елемент в кръвта - носител на живота. Колкото повече злато има човек в кръвта си, толкова по-изобилен е животът в него. Колкото по-малко злато има в кръвта си, толкова по-малко живот тече в него."

[55, с. 143-144]

д) Здраве и духовни сили

"Като обикнеш всички хора, тогава ще бъдеш здрав и силен, тогава в кръвта ти ще има злато."

[38, с. 121]

Слънцето е символ на Духа, на Единицата, на Цялото. Като обича, човек изразява силата на единство, на цялото. Тя е Божествена сила. По същия начин, вътрешното злато е един елемент на единство, цялост, синтез. Той подбужда хората да жертват, да дават, да помагат. Когато човек има общочовешки планетарни и универсални идеи и идеали, и особено, ако се е домогнал до идеята за единството на живота, на Цялото - той синтезира злато в себе си, синтезира жизнен еликсир.

"Онзи, който има злато в кръвта си, никога не може да обеднее. Златото в човешката кръв навън се изразява като доброта и благородство." [38, с. 119]

"Колкото повече злато има в човешката кръв, толкова той е по-благороден, по-устойчив, по-здрав."

[с. 74]

"Колкото повече злато има човек в кръвта си, толкова по-здрав е организмът му, мисълта му е свежа, трезва, а чувствата - добри и благородни." [8, с. 305]

"Чистите чувства изключват всякакво користолюбие. Благородството в чувствата на човека подразбира присъствието на органическо злато в кръвта. Златото поддържа здравословното състояние на организма. Колкото по-малко е златото в кръвта на човека, толкова повече той е изложен на страдания и болести. Златото е добър проводник на топлината и на електричеството. Следователно, органическото злато в кръвта на човека е проводник на енергиите в природата."

"Златото е потребно дотолкова на човека, доколкото да го внесе в кръвта си и да го тури в обръщение, в своите мисли, чувства и постъпки. Само органическото злато проникнало в кръвта на човека е в състояние да подобри неговия живот. Елементът злато е проводник на жизнена сила, тъй наречената жизнена прана в природата. Тъй щото, колкото по-малко органическо злато има човек в кръвта си, толкова страданията му са по-големи. От количеството на това злато зависи и моралния живот на човека. За това злато е говорил и Христос. Той е изразил тази идея чрез стиха: "Събирайте си съкровища на небето, които ръжда не руши, нито молец ги изяжда."

И тъй, човек не може да разбере Божествения свят, докато не пренесе своето злато в главата си. Човек е дошъл на Земята за да научи законите на Божествения свят." [32, с. 77-78]

"Какво представлява златото в живота? Златото носи живот, здраве за човешкия организъм. Колкото повече злато има човек в кръвта си, толкова по-здрав е организъмът му. Мисълта му е свежа, трезва, а чувствата - добри и благородни. Ако организъмът на човека е слаб, мисълта не е свежа и чувствата - непостоянни, колебливи, казваме, че той има малко злато в кръвта си. Същевременно, той не може да го използва. Няма смисъл да има човек богатство и да не може да го използва. Стремете се към придобиване на злато, за да освежите паметта си, да облагородите чувствата си и да подкрепите своето здраве. В този смисъл, богатството е вътрешна, органическа необходимост за човека!... Външното богатство е условие за човека, а вътрешното - възможност. Следователно ако златото не влезе в кръвта на човека, той не може да се ползва от него." [8, с. 210]

е) Благородство, добро

"Има ли злато в кръвта си, организъмът е здрав, мисълта е свежа, трезва, чувствата благородни. [54]

"Какво представя златото в човешката кръв? Как се изразява то във човек? - Като доброта и благородство. Значи, доброто и благородството са вложени в човека като капитал, който трябва да се обработва." [78, с. 85]

Казва се, че българите са поставени в жлъчката, под попечителството на съществата на доброто. Като сила на обмен, протичане, синтез - доброто изразява Божествената Любов, символизирана от златото. Като придобие благородството на златото, т.е. може да ражда благо, ценности, човек вече е способен да изучава и прилага науката за доброто. Той има в себе си основата на доброто, т.е. слънчевото течение на живота.

"Какво по-голямо постижение за човека от това да превръща всичко необлагородено в себе си в благородно? Златото е меко и огъваемо. Такава трябва да бъде и човешката мисъл. Щом има това свойство, тя ще бъде в състояние да позлатява неблагородните метали в човека, за да го предпази от отравяне. Златото насърчава и облагородява човека.

Желая ви, всеки ден да внасяте по малко злато в кръвта си, за да се облагородите, да придобиете здраве и сили за себе си, да се домогнете до новия живот." [120, с. 100-101]

Мисълта на съвременният човек е желязна, корозирала.

За да се справят със задачата си на алхимици, преобразяващи съвременния свят, българите трябва да имат златна мисъл. Положителната, златната мисъл освобождава човека от отрови, внася в него подем и благородство.

"Само доброто свързва човека с хармоничното действие на възходящите творчески сили в природата. Възходящите сили в природата във външните си проявления са свързани с благородните метали - злато, сребро и пр. И когато казваме, че красотата е богатство, разбираме го в буквален смисъл, защото красивите хора носят богатството в своята кръв. Разбрано в този смисъл богатството е една могъща сила, за която съвременните хора имат твърде смътно понятие. В своя външен израз, богатството е една придобита ценност, в която е вложен много човешки труд и съзнание. Следователно, богатството трябва да бъде достойние на цялото човечество и всеки човек да има право само на една малка част от това богатство - толкова, колкото му е потребно за един разумен и сносен живот." [2, с. 38]

Трябва да издигнем възвишената красота, защото тя изразява онази фина синтезираща сила на Любовта, изразява богатството на живота.

"Задачата на човека е да се домогне до онова вътрешно знание, чрез което да намери златото, нужно за неговата кръв. После той трябва да намери ключа на своята тайна свещена стаичка, в която може да решава правилно задачата си. Докато дойде до това знание, човек трябва да работи върху себе си, за да придобие органическо злато в кръвта си, т.е. светли мисли и възвишени чувства и постъпки. Иначе животът не може да се осмисли."

Като методи за придобиване на злато в кръвта са: Съзнателна работа върху себе си и употреба на храни, които съдържат злато. Новите химици знаят кои храни съдържат повече злато. Такива храни именно са употребявали гениите и светиите.

"Като ученици вие трябва да изучавате от една страна състоянието на храните, а от друга състоянието на своите мисли и чувства. Значи ученикът трябва да се занимава освен с физическата химия, още и с психическата. В бъдещата наука, новото възпитание изисква тънко познаване на свойствата на елементите, които влизат в кръвта на човека. Той трябва да знае какво влияние оказват върху човека благородните метали: злато, сребро, платина. Алхимиците са търсили начин за превръщане на неблагородните метали в благородни. Това е задачата на съвременните химици." [54]

Днес всички очакват най-великия алхимик - Христос, да превърне всичко в Злато. Липсата на злато носи смърт, а изобилието от злато безсмъртие. Христос идва да донесе една слънчева култура на безсмъртието.

- Първично злато, прана, сатва

"Човек, който има здрав организъм, светли мисли, светли чувства има доста злато в кръвта си. Златото е символ на слънчевата енергия. Индусите я наричат прана - sattva. Праната е необходимост, онази чиста материя, която човек приема непрекъснато. Сутрин има повече прана, затова излизайте сутрин, вслушвайте се в Божествените мисли." [108, с. 195]

"Златото, към което всички хора се стремят, не е нищо друго освен складирана слънчева енергия, която индусите наричат "прана". Праната е необходима за човешкия организъм. От нея зависи здравето на човека. Праната се съдържа в слънцето. Затова именно се препоръчва на хората да излизат сутрин рано, да възприемат по-голямо количество прана. Някои се взират в слънцето, искат да видят праната и тогава да я приемат. Няма защо да се взират. Достатъчно е да постоят десетина минути пред слънцето, за да възприемат онова, което е нужно за организма им. След това те трябва да обработят енергията, която са възприели." [8, с. 211]

Следователно човек трябва да посреща изгрева, за да се изпълни със злато - да се изпълни с живот.

"Когато говоря за свойствата на златото, аз имам предвид първичното злато, което е излязло заедно с първия лъч на светлината, минало е през истинското Слънце, после през тъмното, след това през нашето и с него заедно е дошло на Земята. То съдържа ценни свойства, които носи от слънцата, през които е минало. Това злато е носител на живота. Ако някой се е домогнал до златото, когато минава през тъмното слънце, той е в състояние да убие човека. Когато някой иска да живее добър, свет живот, това показва, че той се е домогнал до злато, което е преминало през четири превръщания... Този човек разбира свойствата на златото и ги използва за своите велики стремежи и постижения. Когато придобива такова злато, човек трябва да разбере доброто, което се крие в него, да го възприеме и внесе в организма си." [11, с. 121]

"Един ден споменах пред някои от приятелите, че на много места из Рила има злато. Казвам: на много места из Рила, дето човешки крак не е стъпвал, се намира този първичен жизнен елемент, който още старите алхимици търсили. Достатъчно е човек да стъпи над мястото, дето е този елемент, за да се подмлади моментално. Ако е бил стар, подмладява

се. Ако брадата му е побеляла, и окапала, изведнъж става черна. На това място именно стъпил някога Моисей, заради което Бог му казва: "Изуй обувката си, защото мястото на което си стъпил е свято." От този момент вече Моисей стана силен, мощен и беше в състояние да изведе израилския народ из Египет." [135, с. 234]

"Една от задачите на човека е да приеме жизнената енергия, т.е. праната от природата и да я използва разумно. Когато праната минава през калая, резултатът е един; когато минава през оловото, резултатът е друг. Колкото повече злато има в кръвта си, с толкова повече възможности разполага човек. Златото е добър проводник на висша енергия. Няма ли злато в кръвта си, човек не може да приеме правилно жизнената енергия от природата и да се ползва от нея. Следователно, каквато е преобладаващата среда в човека, такива ще бъдат и резултатите на неговия живот."
[134, с. 223]

Когато в Откровението на Йоана се говори за новия Йерусалим, т.е. новото тяло на човека, изреждат се 12-те скъпоценни камъни и злато, подобно на стъкло. Това е средата на новия човек. Неговото съзнание е изпълнено само със скъпоценни, свещени, идеи, които пречупват добре светлината на Духа, на универсалното.

- Ухание

"Златото има по-fino и по-нежно ухание от това на карамфила." [38, с. 118]

"Окултната наука твърди, че златото расте и се развива като растение. Значи златото расте, цъфти, връзва и узрява - придобива жълт цвят. Следователно и човек, като пчелата трябва да развива обонянието си и по миризмата на златото да познае де е заровено... Като гледам кошерите ви, виждам че нямате мед, празни са, не сте ходили при цветята." [14, с. 298-299]

- Обръщение

"Съвременните хора не знаят как да се ползват от златото. Нещастие е да го заравят в земята, да си служат с книжни пари. Златото трябва да се тури в обръщение." [38, с. 117]

- Злато, желязо

Епохата на Водолей, която идва да внесе чистота, изважда на повърхността онези елементи и сили, които тровят човека. Тя изважда от човека насилието и порока, за да го изпълни с благородство и добро, с безкористие, идейност, дух на служене, с неизразима нежност и вдъхновени чувства.

Новата Любов е всеобемаща, идейна. Тя води към братство, единство и синтез на човечеството. Тя е любов, свещена, скъпоценна - цялата от чисто злато.

"Как ще обясните, какво нещо е златото? Вие ще кажете: Златото е един елемент. Добре, но това злато същевременно представлява емблем на човешката разумност. И защо съвременните хора не са разумни? Защото имат много малко злато в ума си. Днес в човешкия ум има много повече желязо, отколкото трябва. И всичкото зло в света днес се дължи на това, че в човешкия ум, в човешките мисли има чрезмерно желязо, вследствие на което започва един процес на ръждясване. Като ръждяса желязото, заемат се да го чистят. Като се очисти желязото в ума на хората, те казват, хайде да се обичаме! Започват да се обичат, но после пак ръждясват. Отново се очистват, пак ръждясват - и така непрекъснато се продължава този процес, който именно дава влияние на отношенията на хората помежду им. [49, с. 147-148]

"Ако имате злато и желязо, желязото ще се окисли, а златото няма да се измени, защото то има един вътрешен еквивалент, който не се изменя, има вътрешно съдържание и е носител на живот - добър проводник на живота е. А желязото е проводник на грубата, механична енергия. И понеже Марс е основата на желязото, то хората трябваше да чакат хиляди години, докато се сформират тези качества на желязото в Марс, за да може да се появи сегашната култура на Земята, която е култура на желязото. И в човешката кръв сега има

повече желязо, отколкото трябва. На това чрезмерно желязо се дължи жестокостта на хората." [7, с. 121]

"Златото не се окислява, вследствие на което е известно като благороден метал. Същото свойство има и платината. В това отношение златото минава за голям аристократ, който не се влюбва лесно. То избира с кого да влезе в отношение. Желязото, обратно на златото се влюбва лесно, т.е. съединява се с много елементи. Към кислорода желязото има голямо разположение, лесно се влюбва в него и вследствие на това леко, безогледно влюбване ръждясва. Въпреки това, че златото мъчно влиза в съединения, все пак са известни редица златни съединения.

Сега вие трябва да изучавате превръщането на материята, трябва да изучавате различните теории за произхода на златото. Интересно е, защо златото което минава за благороден елемент, създава такива спорове между хората?... Много хора страдат от нямане злато в организма си, много болести се дължат също така на отсъствието на злато в кръвта им. Значи, необходимо е по алхимически начин да се внесе злато в човешкия организъм.

Срещате някой мъж или някоя жена, на които сърцето е пълно с любов, готови на всички хора да дават. В този се влюби, в онзи се влюби, но веднага след това хората се опълчват срещу него, започват да го критикуват. Значи, има нещо криво в любовта на съвременните хора, което довежда недоволство, спор и недоразумение." [97, с. 126, 127, 128]

Задачата на истински духовните, златните хора е, да вложат повече злато в обществото, т.е. да внесат една възвишена, благородна, непреходна култура.

- Трансформиране, превръщане

"Старите алхимици са търсили начин да превръщат неблагородните метали в благородни. Те са търсили още и жизнения еликсир - някои са го намерили, а някои продължават да го търсят. Които са го намерили наричаме посветени, светии, гении на човечеството." [9, с. 146]

"Като обиква парите, човек обиква енергията, която се съдържа в тях. Тази енергия предизвиква алчността. За да се излекува човек от това чувство и слабост, трябва да съедини една положителна добра мисъл с една отрицателна добра мисъл и тогава вместо да желае златото, човек да пожелае да придобива знанието, което е създало златото. Който познава закона за съединяването на една положителна добра мисъл с една отрицателна добра мисъл, той ще може да превърне желязото, или оловото, или среброто в злато. При това златото може да се размножава, да расте, както ябълките, крушите и пр. Плодът представлява една лаборатория - при растенето стават ред химически процеси. Когато говорим за любовта като плод на Духа, разбираме крайния предел, до който е стигнало развитието на този плод. Любовта е един трансформатор на Божествения свят. Зад Любовта седи Духът, една велика мощна сила. Ако не е Любовта, в този свят нищо не може да се развие. Всички форми, които съществуват в света - слънце, земя, звезди, това са енергии, т.е. плод на енергии, които съществуват в природата. Материята или веществото пък представлява онова което дава възможност на тия форми да се образуват. За да се образува едно тяло, тази енергия трябва непременно да се намали, защото температурата ѝ е много голяма, равна на число 20, повдигнато на 62 степен. Каква материя би могла да устои на такава температура?" [54]

"Всеки трябва да работи за превръщане на неблагородните метали в кръвта си в благородни, главно в злато. Златото е емблем на мъдростта. Според астрологията, с която днес се занимават учените, всички метали, представляват символи. Например, желязото символизира силата, но същевременно то е неустойчиво по отношение на въздуха и влагата, вследствие на което ръждясва. Човек, който има много желязо е физически силен, но в него стават реакции на окисляване, т.е. ръждясване. Значи, тази сила го разрушава. Питам: по какъв начин може да се превърне тази физическа сила в духовна, т.е. в разумна? Или с други думи, казано: по-какъв начин желязото може да се превърне в злато?... Окултният ученик трябва да се занимава с науката за превръщане на неблагородното в благородно, т.е. с облагородяване на своя характер с превръщане на своите лоши навици в добри" [56, с. 143]

"Някой казва: знаете ли с какво се занимава астрологията? Първият въпрос, с който трябва да се занимава, той е въпросът за живота на златото, т.е. живота на Слънцето. Можете ли като изучавате златото да го оживите? Ако можете да трансформирате златото в себе си, да го използвате разумно, тогава това злато, т.е. Слънцето ще има добър аспект за вас. Ако можете отровна Венера в себе си, т.е. медта да превърнете в благороден метал, в по-добър живот, тогава тази Венера ще има добър аспект за вас. Не можете ли да я превърнете в благороден метал тя ще окаже лошо влияние върху вас и ще ви разруши. Такъв човек де какво види все се влюбва: в животно, в растение, в човек, в някоя книга и т.н. Всички тия одушевени тела, като се докоснат до сърцето му предизвикват наранявания, вследствие на което любовта от неговото сърце изтича навън. Това не е любов. Истинската Любов е Божията, която седи в сърцето на човека с години. Тя трае не само един живот, но и два и три и десет и повече живота и винаги остава неизменна. Тъй щото като говорим за Любовта, ние имаме предвид Бога, който е свидетел на думите ни и ни заставя да изпълним Неговата Воля." [56, с. 187-188]

- Разумност

"Ако човек е само външно богат, неговото богатство няма основа. Златото трябва да дойде от мозъка. Знанието, с което човек може всякога да разполага - това е вътрешното злато, златото, което е в мозъка и в кръвта на човека." [54]

"В златото има съзнание, не в самото злато, но в онези, които са господари на златото. Ако обичаш тези господари, отваря се тяхното сърце и те ще ти дадат от това, което имат, но първо трябва да се запознаеш с тях." [80]

"Когато казвам, че трябва да работите за придобиване на злато в кръвта, това значи, да се свържете с разумните възвишени същества, които създават в човека подтик за работа. Всеки елемент е свързан с едно разумно същество. От съзнателната връзка на човека с разумните същества зависи и съзнателното отношение към един или друг елемент." [120, с. 195]

"Съвременните хора вярват в проявите на малката любов, а не вярват в проявите на голямата любов. Те вярват в медта, в калая, в оловото, а не вярват в среброто, златото и платината. Те не познават отношенията, които съществуват между атомите на благородните метали. Отношенията, които съществуват между атомите на златото например са подобни на отношенията между разумни същества, вследствие на което носят по-висока култура от тази на неблагородните метали. Благодарение на неуморната работа на атомите в златото, последното постоянно расте и се развива." [с. 195]

"Сега, като ученици, от вас се иска да мислите право, по нов начин. Мислите ли по стар начин, вие ще бъдете нещастни, бедни хора, няма да имате злато в кръвта си. Дойде ли до това положение, човек престава да съществува, т.е. неговата фирма изчезва. Като види, че е изпаднал в пълна несъстоятелност, човек казва за себе си, че е голям грешник. Грешникът не е нищо друго, освен фалирал търговец, който не може да изплати задълженията си. Ако някой грешник е готов при най-големи лихви да изплаща задълженията си, той е надежден - неговата фирма се задържа. Тялото на човека представлява фирмата му, с която той върши своите търговски операции на земята. Като знаете това, пазете тялото си да не фалира. За да запази старата си фирма, човек трябва да уравни се с капиталите си със стоката си, със своето производство. Като пази равновесие между капитала и стоката си, между мислите и чувствата си, човек лесно се справя с мъчнотиите си."

[55, с. 152]

"Вие обичате някого в даден човек, но кой е той и вие не знаете. Вие обичате в човека Онзи, който го е посетил. Щом Онзи го напусне вие не го обичате вече. Ако онзи отново го посети, вие пак го обичате. Онзи, който посещава човека, влиза в него периодически. Когато обичате някого, не говорете, че обичате Ивана или Драгана, защото вие обичате онова светло същество, което го посетило. Коя кесия обичате - пълната или празната? Златото, т.е. присъствието на Божественото в човека го прави обичан." [54]

Съществува една златна любов. Тя е нещо разумно, възвишено. В тази любов човек изпитва голямо разширение - любов към всичко живо. Тази любов е трептенето на онази фина жизнена есенция, на онази sattva в човека.

- Дишане – злато

“Дишайте съзнателно, с Любов, да превърнете въздуха в злато, в динамична сила.”

- Слово

"Парите са условие в живота, което зависи от човека. Човек може да заповядва на златото. - Кога? - Когато знае как да произнесе името му. Ако можете правилно да произнесете името на златото, то веднага ще дойде при вас. Направете този опит, да видите какъв резултат ще имате." [8, с. 35]

- Носене на злато

"Златото калява волята... Ако бях на вас щях да местя златния пръстен на всички пръсти... Мислите на човека трябва да бъдат като златото, да не се окисляват. Такива трябва да бъдат и чувствата." [54]

"Всеки да носи по една златна монета постоянно в джоба си за здраве... Златото е един завършен процес. Узрелият плод трябва да го туриш на работа." [54]

"Да носите злато, диаманти, скъпоценни камъни не е суета и забавление - всички те са ценни за психиката на човека." [38, с. 120]

"Хубави пръстени от чисто злато със скъпоценни камъни, без примеси да носите. Златото помага. Хубаво е всеки един от вас да има по един поне златен пръстен и по един сребърен. Ако материалните ви работи не вървят, носете сребърен пръстен на малкия си пръст. Той ще уреди работите. Ако нямате чувство за хубавото в природата и изкуствата ще носите сребърен пръстен на безименния пръст. Ако искате да сте справедливи, съвестни ще го носите на средния пръст. Ако искате да имате благородни чувства, носете го на показалеца. Ако искате по божествен начин да постъпвате, носете го на палеца. Ще кажете: Ами ако нямаме нито злато, нито сребърни пръстени? Като нямате, мислено ще туряте на пръстите си сребърни пръстени. Ще носите невидими пръстени. Всички болни да носят по една златна монета като муска. Златото е добър проводник на жизнените сили." [54]

- Рецепти

"Когато се лекувате, турнете една златна монета във вода да стои известно време, а след това пийте от нея по една чайна лъжичка на ден." [18, с. 32]

"Турнете една златна монета в чиста вода да стои няколко часа.. Микроскопически частици от златото ще се разтворят във водата и тя ще стане лековита. Ако нервен раздразнен или гневен човек пие от златната вода ще се успокои. Златото регулира нервната система. Достатъчно е да погледнеш една златна монета, за да се успокоиш. Ето защо носенето на златни украшения не е без значение." [14, с. 299-300]

"Сега можете да се лекувате по хомеопатичен начин. Вземете един грам злато чисто, самородно, турете го в 10 грама вода и я оставете да стои няколко дена на слънце. Щом сте неразположени или затруднени, вземете 10 капки от тази вода и неразположението ще изчезне. Ако сте скарани с някого, ако сте болни - направете същото. Магията е знание, разбиране на елементите в техния първичен вид, а не в сегашното им състояние. Любовта е първичният елемент, от който са произлезли всички останали на брой повече от милиард, а не както съвременните химици казват около 90". [37, с. 294]

Злато – контакт

„Живейте така, че да влезете в другия свят, дето всичко е направено от злато. Така ще можете да платите дълговете на България.“

Богатство

- Капитал

"На физическия свят, капиталът на човека са неговите постъпки, в духовния свят - чувствата, а в умствения - мислите. С други думи казано: разменната монета на физическия свят се крие в постъпките, разменната монета на сърдечния свят се крие в чувствата, разменната монета на умствения свят се крие в мислите." [8, с. 103]

"Казано е, че любовта не търси своето право, но същевременно тя никога не го губи.. Любовта е капитал, който никога не се губи. Всеки, който мисли, че се е излъгал в любовта си, в края на краищата ще получи вложения си капитал с лихвите заедно." [8, с. 13]

"Който е дошъл на земята, носи известен капитал за обработване. Трябва ли тогава да бъде недоволен? Нищо не му остава освен да работи." [54]

- Веригата

"Членовете на Веригата не трябва да бъдат сиромаси хора, а напротив, трябва да са богати и то в трите направления, в материално, в умствено и в духовно отношение. Първото условие, което се иска при приложенията на един закон е голямо спокойствие. - Нито човек да се сърди, нито да се гневи. Почне ли да се безпокои и тревожи, законът не работи." [100]

- Вътрешно богатство

"Всеки човек носи в себе си голямо богатство, което трябва да пази, да не го изгуби. Изгуби ли го, мъчно ще го придобие." [8, с. 213]

"Вие носите богатство в себе си, а го търсите вън. Вие не търсите духовния свят в себе си, а го търсите вън някъде. Ако не разберете сърцето си, никога няма да разберете духовния свят. Преди да дойдете до възвишения духовен живот, който е над вас и ви обгръща, както Слънцето обгръща Земята, вие трябва да разберете живота на вашето сърце, т.е. малкият духовен свят, който е във вас. [8, с. 228]

"Когато Бог обича човека, ще му даде всичко, което му е необходимо. Бог е вложил в човека най-голямото богатство ум, сърце, душа и дух. Има ли това богатство всичко друго ще дойде само по себе си. Благодарете за всичко което ви е дадено. Който е доволен на малкото, ще получи и голямото." [107, с. 164]

- Морален елемент

"... сиромашия и болест, богатство и здраве са синоними. Един грешник например е като един вълк - колкото повече го храните, толкова повече ще иска да хапе и къса." [98]

- Разумност

"Аз вземам богатството като резултат на човешката разумност. В този случай богатството показва степента на човешкото развитие." [19, с. 222]

"Когато философът влезе в общество между учени хора, всички го обичат. - Защо? - Вътрешно е богат той. Щом има вътрешно богатство, той носи в себе си знание, сила, власт. Има ли тези неща, той е свободен. Това, което той носи в себе си, представлява нещо реално, което никой не може да му вземе. Кои неща наричаме реални? Реални неща наричаме тези, които сам човек знае. Рече ли да ги сподели с другите, всички да ги знаят, те изгубват своята реалност." [8, с. 83]

"Допуснете, че аз имам една кесия и вие казвате, че я познавате. Питам: - В какво седи познаването на кесията? Познаването на една кесия седи в парите, които тя съдържа. Ако е празна, какво ще ѝ познавате? Но ако отворите тази кесия и прочетете колко монети съдържа и кажете, че съдържа 100 монети, казвам: да, вие сте прави, познавате тази кесия. Тази кесия съществува за парите. Но ако отворя една празна кесия, мога ли да я познавам? Следователно, глупавите хора са празни кесии, а умните хора са пълни кесии. Пълната кесия можеш да я познаеш, а празната кесия можеш само да я подритнеш." [106, с. 16-17]

- За Цялото

"Ако един човек събира богатство, за да го употреби за слава Божия, то е право, но ако го събира за себе си, тогава такова събиране на богатството не е благоугодно Господу. И ще се убедите, ако следите, че такива събирачи на такива богатства, почти всички хора започват да ги мразят, да им завиждат и даже да ги преследват." [99]

Дошло е времето хората да станат богати. С други думи, дошло е времето да приемем и приложим божественото знание, което носи сребро, злато, всякакви скъпоценни камъни. Когато човек приеме знанието и осъзнае несметните богатства в себе си, всички пътища и възможности пред него ще се отворят и животът му ще се преобрази.

Няколко щриха за българите

"Според мене, той (българинът) трябва да бъде честен и справедлив, умен и добър. Има ли тези четири качества, той е българин, няма ли ги, не е българин." [85, с. 143]

"Като погледне на дланта си, Бог вижда мястото на българина и си спомня за него. Така всички народи си имат определено място. Всички могат да тъпчат българина, но като погледне към дланта си Бог казва: тук са те. Заслужава човек да бъде тъпкан от хората, но името му да бъде написано на Божията ръка." [69, с. 4]

"Сега аз желая да се намери още един българин, който да издири предците на старите българи."
[76, с. 186]

"Човек, докато не обикне един народ, не може да го познае. Българското правителство трябва да даде премия на този, който напише най-добрата история за произхода на българския народ."
[51, с. 291]

Съвременните историци разглеждат останалите отломки и развалини, четат древния епос и градят известни хипотези за историята на народите. Обаче за новите пробудените историци, които сега идват, няма хипотези. Те не се нуждаят от това "опипване в тъмното", но положително виждат нещата, преживяват ги живо в техния естествен развой. Тези зрящи историци трябва да се проявят сега за да повдигнат народа.

"По листата на дърветата мога да чета какви родове са минали, какви племена са минали, хуни, готи, остготи. Всичко е отпечатано на мястото: по българските камъни е отбелязано какви войни са се водили, какви животни са живели. И на северния полюс всичко туй го има написано. Ако българите можеха да извадят всичко това, щяха да бъдат най-учения народ. Това е една история, каквато светът не е виждал." [19, с. 220]

*

"В България най-чисти хора са еленчаните. В това отношение те стоят по-горе от американците." [135, с. 233]

"Българинът има някаква отличителна черта в кръвта си, която през никакви времена и епохи не може да изчезне. Тази черта при никакви условия не се заличава. Това се отнася до англичанина, до германеца, до французина, до всички народи." [74]

*

"Я вижте онези хора, които имат дългнести лица, черни очи, живи, не са ли активни? Защо? Черният дроб в тях има преимущества, той е развит като динамична сила. Вземете онези хора, които имат валчести лица, като месечина. В тях стомахът е развит, те обичат да си

похапват, да си попияват и като ядат, от тях по-добри хора няма и казват "Тъй разбираме света". [54]

Този текст до известна степен е съпоставка между българите и славяните.

"Човек с черни очи има по-силни чувства, отколкото някой със сини очи. Той има характер, честен е. И като те обича, и като те мрази, той ще ти каже направо в лицето, без извъртания. Чернооките хора са енергични, подобни на чернозема. Когато сее жито, земеделецът избира чернозем, понеже тази почва дава добра реколта. Той разчита на чернозема, както момъкът - на черните очи на момата. Човек с черни очи не може да те измами." [127, с. 234]

"В религиозно отношение у българина има много заблуждения. Не са се освободили още от идолопоклонничеството. Българите имат в живота си много неща, които не са Божествени, а човешки." [51, с. 294]

Любовта е нещо свободно, което разкрепостява, отваря постоянно нови пътища и възможности. Тя има всички основания вътре в себе си, като основополагащ принцип, като идеал. Има ли свещена идея в себе си, човек има център, има устой. Убеждението му не е от желязо, мед, олово, но от злато и диамант.

"Да изопачиш сърцето си, това значи да изопачиш чувствата си и да тръгнеш след чужди богове. Щом изопачи сърцето си, човек влиза в областта на неправдата. Той вече не служи на един Бог, но на много богове. При тия условия човек неизбежно огрубява. Той мисли само за себе си и се ръководи от това, което е за него приятно. Той се ръководи само от своите лични чувства и интереси. Онова, което дава простор на човешката душа и помага за развитието ѝ, това е Божията Любов. Да дадеш място на тая любов в себе си, това значи да бъдеш проводник на доброто." [126, с. 120]

Основният принцип, който трябва да движи човека е доброто, любовта - живота за Цялото. Добрият активно участва в големия живот. Той има велика идея, велик импулс в себе си, оста му е вътре в него. Който не дава и не проявява своите вътрешни сили, съдбата идва като бирник да вземе от него дължимото. Тогава го сполетяват болести, насилие, смърт. Който владее закона на пожертвуванието, той участва в големия живот на човечество, както и в живота на напредналите същества и остава в този живот за вечни времена.

"... обичта може само майката да я преподава: когато майката съгражда организма на детето си, тя му дава обич чрез своята обич на самопожертвуване. И само онзи, който се жертва живее, защото усеща една радост, която го съживява. Много някогашни богати българи не живеят вече, а Ботев, Раковски и др., които са се самопожертвали са преживели, защото те са научили закона на обичта. Но ще ми възразят някои: Да, но Ботев не е бил вярващ. Не е важно, че той не е вярвал като нас, важно е разбирал и прилагал ли е закона на самопожертването за своите ближни. То е важното и необходимото за нашето досъграждане." [85, с. 138]

*

"Българинът има една чърта - не обича да му заповядват. Остава го свободен, ще направи много повече за тебе." [51, с. 292]

*

"Българинът е практичен: "Кажми му с две думи, какво искаш да кажеш, има ли Господ или няма Господ? Има ли "онзи свят" или няма "онзи свят", а не да го опъваш много. Нямам време, трябва да вървя на нивата... И като му кажеш, че си ходил на онзи свят ще каже: "Нима може да се ходи на онзи свят, брей тогава и аз ще ида!" Много е практичен, иска да опита, готов е да направи всичко, но, усети ли, че излъжеш веднъж, тогава работата се изменя." [113, с. 100]

*

"Българинът лесно се приспособява навсякъде. В България са упорити, но като излязат вън са гъвкави. Това е славянска черта." [51, с. 293]

*

"У българина има едно чувство - всякога преувеличава нещата." [51, с. 293]

Това е характерно за всички хора, които са били в гнет и робство, не са имали възможност да се проявят.

*

"... когато пише буквата "Д", българинът започва тънко, постепенно надобелява и свършва пак тънко. Това показва неговия характер. Той започва работите си добре, с мекота, после става малко груб и накрая пак омеква." [110, с. 109]

"Българският език ще се смекчи, защото ще се смекчи и съдържанието му. Когато някой инструмент не върви, то е защото не е нагласен. Нали и той така шуми, не издава приятен звук, но като се образуват бързи течения, движения, шуменето изчезва. Като се завърти силно колелото на някоя воденица, тя се движи по-сигурно, а и по-устойчиво." [31, с. 31-32]

*

"По природа българинът е символист. Той рядко предлага мислите си направо, в буквален смисъл, но повече в алегорична форма." [б. "Мойсей и Христос", с. 23]

Българите са врата между Изтока и Запада - те трябва да се научат да предават интуитивното и символичното на обективен език и обективното - чрез поетични метафори. Така ще могат да направят приноси за синтеза в знанието и културата.

"Мисълта на идейния човек е разнообразна. Какво означава думата "идеен"? - Какво означава думата "идея"? - Тази дума е гръцка и означава образ. Всички първични образи на феноменалния свят наричаме идеи. Когато една идея се материализира, тя става идеал на човека.

Какви са качествата на идейния човек? Поетът е идеалист, идеен човек. Кой човек наричаме поет? Думата поет е славянска. Тя произлиза от глагола поя, пея. Поетът може да пее, да говори хармонично. Едно от качествата на идейния човек е безкористието. Той свири, пее, без да очаква нещо." [39, с. 125]

"В България за в бъдеще ще се родят големи поети. Това, което са писали досега е предисловие." [51, с. 134]

"Българският народ трябва да започне съзнателна работа, да приготви истински музиканти, писатели, учени, художници, поети. Българите трябва да бъдат носители на Божията Любов." [17, с. 20]

"Ние българите минаваме за неучтив народ. И всеки българин носи в себе си тази неучтивост - ще я намерите в ежедневието, ще я намерите в отношенията между мъжа и жената, между майката и дъщерята, между майката и сина. Тя е народен недъг, върху който Господ трябва да работи." [101]

"Душата на българина е като силно наторена нива, на която растат всички семена, каквито биват хвърляни. Зависи от градинаря какви семена ще посее." [51, с. 296]

Работите на българите ще тръгнат, когато пробудят Божественото чувство в себе си - онзи хилядолетен цвят на темето от хиляди светлини, онзи прозорец към красотите и разумните светове на всемира, който са призвани да отворят към човечеството, за да дойде върху него Великият Христос - универсалното съзнание. Това значи, тъмнината да стане на светлина, злото на добро, робството на простор за изява, това значи душите на хората да разцъфнат под космичното Слънце на живота.

- Предтечите

Въпреки, че изнесохме материал за богомилското движение в книгата ни "Избор" ще отделим отново място на тази най-значима страница от българската история.

В изследването си от 1924 г. Христо Въргов пише: "Богомилите са проявили най-светлото, най-идейното, що е могъл да създаде някога българския гений, не само в теоретическите умования, а приложено на дело."

Няколко думи и от историческия очерк "Богомили" на руския писател С. Венгеров:

"Може да се каже, че току речи всички гледат на албигойството като пръв лъч светлина, който се мярна в средновековната нощ. Но това не е досущ вярно. Всъщност тая светлина за пръв път светна в едно по-далечно кътче на Европа - в дивата страна на "българските варвари", както казват съвременните летописци. Тая светлина се усилваше все повече и повече и най-после се обърна на грамаден пожар, чийто пламък и искри достигнаха и далечните страни на Европа. Който е запознат с историята на славянството, ще разбере, че ние говорим за богомилството, за това най-ярко явление в българската история, при което чувствате, че излизате от тесните проблеми на историята на един народ и се докосвате до всемирното течение. Богомилството е един от ония редки случаи, когато славянството е вървяло начело на човечеството, когато по-голямата част от силния в своята философия Запад на драго сърце е преклонил глава пред нравствената сила на славянските "еретици"!... Богомилството е център на оная верига, около която се е групирала цялата българска история и това дава високо-идеален характер на ролята на българите в историческия живот на народите."

"В съгласие с малко, но съдържателни факти, с които разполагаме, пише Ив. Клинчаров в изследването си от 1927 г., ние можем да кажем, че Златният век на българската култура съвпада с политическата и религиозна пропаганда на богомилите. Без нея тая единствено съдържателна епоха в историята на българската цивилизация не би съществувала." "Богомилството внесе във възраждането - оттук и в реформацията - своя граждански елемент: свободата на личността и правото на свободно развитие на култа и на местните градски общини, политическо равенство между жителите на една и съща област, с други думи, на първо място богомилството отрази своето влияние върху политическите и културните учреждения на Западна Европа, без да отмени незасегнато и нейното изкуство."

Симеоновия златен век е всъщност златен век на Божественото Учение. В своето Възвание към народа ми 1898 г. Учителя ясно говори, че е извикал двамата братя "светила на славянския род" от дълбините на разумния свят за мисията им и се явил и говорил на Борис I да се обърне към Христовото учение. След това Учителя идва като Боян - мага - син на Симеон и внук на Борис, за да даде знанието сред един народ благословен с писменост и книжовни школи. По този начин, заедно с новата писменост, в Русия проникват и новите идеи, така съзвучни с дълбочините на руския хуманизъм и космизъм, които Русия даде на света.

И до днес тъмните сили, които навремето мъчиха в подземията съвършените на богомилите с нагорещено олово и сол и ги полагаха върху кладите, които оскверниха учението им в народната памет, се опитват да ни внушат да се откажем от тази най-свещена страница в историята на българския народ. Това обаче няма да им се удаде, защото този пламък сега се издига още по-мощно, за да обхване цялото човечество, да го освободи, обедини и отвори за светлината, за небивал и неподозиран по мащаби и дълбочина културен подем. Този процес е неминуем, но ако народът отново се поддаде на тези сили, последствията за него ще бъдат много по-тежки.

Пламъкът на богомилското движение премина и шестваше из Европа, но заради преследването, измъчването и изгонването на богомилите, българите платиха с 5 вековно робство. Такъв е кармичния закон: Когато, ограничиш една свещена идея, ограничаваш себе си, когато искаш да оскверниш една свещена идея, оскверняваш себе си, ако искаш да я разрушиш, разрушаваш себе си. Учителят казва:

"Най-идейните, най-будните хора в България, борците за нов живот, работещи за нова култура на общочовешко братство, борците против войната, против всяко насилие, борците за свободната човешка мисъл, изпълнени със симпатии към страдащите и угнетените, тия които с най-голямо самоотричане пръскаха светлината на новите идеи в България и чужбина, бяха избивани, пращани на кладата, изгонвани.

Именно избиването и изгонването на богомилите е една от важните причини за падането на България под турско робство. Законите на природата са неизменни! Всеки, който ги наруши, понася последствията! Всеки народ, който наруши известни природни закони, в края на краищата пожънва отрицателни резултати и отива към своя упадък и самоунищожение."

Богомилското движение беше израз на третия, реализаторския етап на Божественото учение. Първият етап се прояви в науката на египетския период, Вторият етап - в душевния живот на палестинския период и третия волев етап в социално-нравствената реализация на

богомилите в цяла Европа. Четвъртият етап, който сега се разгръща има предвид обединение и културен подем на човечеството. В основата на всички етапи стои Мирвият Учител.

Четири културни вълни, за които споменахме са разгледани в книгата на Боян Боев "Богомили". Нека припомним тяхната логика.

В резюмираното изложение за трите клона на Всемирното Братство се споменава, че в Индия се изнася философията, а в Египет - науката на езотеризма. Както знаем: "Първият клон има за цел да подготви условията за християнството, да подготви съзнанието на човечеството за Християнството. Вторият клон имал за мисия да внесе християнството в света. А третият клон имал за цел да реализира Божественото учение (християнството).

Членовете на първия клон в Египет се наричат херметисти, в Персия - маздеисти, в Гърция - орфисти.

Вторият клон от Индия отива в Египет и Палестина, където създават есеистката школа, която простира своята дейност в Рим, Англия, Германия, Франция и пр.

Третият клон работи в Индия, Египет, Сирия, Мала Азия и в България поставя основата на богомилското движение. Богомилството пренася тази вълна на Запад и създава движението на розенкройцерите, илюминатите, мартинистите и пр.

Клоновете дават тласък на културата чрез разцъфтяване на философията, науката, поезията, музиката, архитектурата, живописата, чрез разпространение на възвишени идеи за култивиране на индивидуални и социални добродетели.

Работа в две посоки - пряко внасяне на нови творчески идеи и импулси. Вдъхновяване на поети, художници, музиканти, учени, философи, общественици, държавници за творчество в нов дух и ново направление.

Ето някои идеи от разширеното разглеждане на трите клона в същата книга:

I клон

- В Персия - Зороастър (маздеизъм) Зенд Авеста - подготовка на християнството.

В Асирия и Вавилон тези идеи довеждат разцвет на науките и изкуствата, архитектура, поезия, златна епоха на писмеността. Таблички с окултно съдържание от царския двор в Ниневия, 200 таблици с окултно съчинение от Атарва-Веда Индия.

- Египетският клон започва да работи в Гърция

1. Най-видните гръцки мъдреци, философи и законодатели са ходили в Египет - Орфей, Талес, Солон, Питагор, Платон, Парменид.

2. В Гърция Елевзински мистерии (Елевзис) - в тях се съдържа цялата окултна наука.

Подем на културата, драма, поезия, архитектура, философия и пр.

Талес (един от 7-те гръцки мъдреци) от Милет 640 г. пр. Христа създава Йонийската школа. (Ходил е в Египет и Азия).

Платон 427 г. пр. Христа. Ученик на Сократ и Питагор. След пътуване в Египет, Азия, Италия, Сицилия прави контакт с питагорейците.

Орфисти 1. Елевзийски мистерии, 2. Достъп на напредналите до източника на идеи в душата, 3. Възпитаване съзнанието на народа чрез разкази, легенди, митове. Символизъм.

Влияние на Питагор и Платон през вековете:

Александрия - духовен център с три школи:

1. Александрийска - основана от Филон.

2. Неопитагорийска - главен представител Аполоний Тиянски (преди Христа) и Ямблих (3-4 в. след Христа)

Най-знаменитата книга на Ямблих е "Египетски мистерии"

II клон - палестински

Няколко века преди Христа Мойсей изучил божествената мъдрост в школите на Всемирното Братство.

Есейско братство - живеят в общезития с колективна собственост. Имали групи във всеки град. Според Йосиф Флавий имат 4 вида членове: начинаещи, нови ученици и две степени напреднали ученици.

Общество на терапевтите - подобно на есейското, описано от Филон. И двете общества се молят при изгрев слънце с лице обърнато към Слънцето. Навсякъде във Всемирното Братство посрещат изгрева на Слънцето - есеи, терапевти, Питагор, богомили, Андреас на Седир. Слънцето - емблема на висш, разумен живот - физическо и духовно обновяване. Всички първи християни ставали сутрин рано да се молят. Сутринта има най-благоприятни условия за връзка с невидимия свят, с дълбоките сили на природата.

Мисията на есейското братство била да внесе християнството в света. Всички еврейски пророци са се учили при есеите. Есеите подкрепяли пророците, били тил на пророците. Есеите били във връзка с още по-вътрешна мистична школа.

Христос намери в есеите почва за своето учение. Есеите разшириха своята дейност в Европа за внасяне на християнството в света.

III клон - богомилски

Цели реализиране на Божественото учение, за нова култура на Земята, внасяща хармоничен живот, съгласен с природните закони. Създаване условия за всеобщ мир и братство, и за разцъфтяване заложите на душата. Третият клон има мисия да свърже старата епоха с новата епоха на Шестата раса, която ще реализира принципа на Любовта. Той работи за подготвяне на новата култура - освобождение на човешката мисъл от всички вериги, за да приеме новите идеи за братство и свобода.

Богомилското знание изхожда от недрата на Божественото учение.

"Богомилството е почти най-ценното, което българският народ е дал на човечеството. Те са проповядвали общочовешко братство, били са против войните, против всяко насилие, против смъртното наказание, робството. Тези идеи още не са приложени."

"Богомилското движение е било основано и ръководено от посветени. Те са знаели както всички други окултни истини, така и учението за прераждането."

С разгръщането на богомилството, България става свещена страна, място за духовно посвещение на всички будни европейци.

Родоначалник и Учител на богомилската школа бил Боян-магът, син на Симеон Велики, а най-близките му ученици - Василий, Петър Осоговски, Богомил, Тихик и особено смелият и надарен с проникновено слово Никита, който развил голяма дейност в Италия и Франция. Известен е организираният от него заедно с ломбардеца Марко Събор в Тулуза през 1167 г. Посещавал е и Сицилия. Изнася беседи заедно с необикновено смелата и надарена с ораторски дар 12-годишна Еклармонда Монсегюр в Замъка ѝ. Изнасят се знания по медицина, музика, книжовност, отварят се училища.

Богомилската школа се организира в три кръга - свършени, вярващи и слушатели. Понятието "Свършен" се превежда като "посветен". Свършените богомили притежавали знание, дошло от Изток и известно на първите християни.

"Животът на свършените е бил живот свят и чист, живот на пълно самоотричане за човечеството."

Според писателя Сакони през 1250 г. имало 4000 свършени в Европа. 1241 г. Ломбардия има 2000 свършени, във Верона 150 свършени.

"Големият брой на свършените, пише Венгеров, ни дава право да твърдим, че най-добрите сили на българското население са приемали богомилството и че в южнославянските земи всички, които са били малко по-будни, са отивали при богомилите."

Богомилите следвали принципите, неубиване, винаги говорене на истината. Стараели се да реализират според силите си свършен тип човек. Свършените им бивали наричани "божии приятели", "добри хора", "утешените".

Богомилството е общочовешко явление, родено и откърмено в България. То не е секта, но Школа за реализиране на езотеричното Христово знание. От 150 секти през този период, единствено Школата на богомилите се следва от такива широки слоеве от населението на Европа, въпреки гоненията, със самопожертвование и ентузиазъм. Това идва от съзнанието на богомилите, че внасят в човечеството като реална сила новия тип човек, новото общество и общочовешката идея.

Богомилството се появило в България 928-940 г. и траяло в България цели 5 века (10-14 в.). Разпространено било във Византия, Сърбия, Босна, Далмация, Италия, Франция, Германия, Англия, Испания, Русия, Чехия и пр. като последователите се казвали богомили, катарци (катарзис-чистота), патарени, албигойци, българи, бугари и пр. Богомили са създатели на редица училища и първи университети в Италия и Франция, създатели на нови лъкови инструменти, поетични и музикални форми и пр. Цялото духовно наследство на богомилите е запазено на остров Малта и документирано в книгата на Николай Райнов, която е крайно належащо да се издаде. В литературата са посочени преносителите на учението по години в Италия, Франция, Русия. В посоченото изследване на оригинали от Николай Райнов точно е изложена цялата хронология от дати, събития, имена, страни. Изложени са събитията

около двата кръстоносни похода срещу френските богомили и трите Събора срещу българските.

За да дадем бегла представа за мащабите на историческите и хронологични сведения в книгата на Николай Райнов, ще приведем само сведения за богомилските духовни общества (църкви) организирани от Светомир Македонец (Южна Македония) и за книжовната дейност (предимно преписи) на Симеон Антипа епископ Краковски, които оригинали Н. Райнов е видял лично и изследвал в Малта:

Светомир Македонец за 30 години създава богомилски църкви в следните градове: Салона (Далмация), Кьолн, Бреслав, Бруга (Брюге), Бергамо, Мадрид, Флоренция, Данец (Южна Франция), Скробола, Горни Понт (северно от Букурещ), Долни Понт (Бесарабия), Лецтина (сегашно Фиуме), Наполе (Неапол), Равена, Ипон, Скоция (на о-в Милет), Сиракуза, Пиза, Аргос, Лемнос, Перховиц (Южна Русия), Зиденец (Норвегия), Онелов (южно от Берлин), Бреда (Италия, Апенини), Дземли (Унгария), Селинец (Моравия), Колтона (северно от Саламанка), Хуза (Южна Германия), Генова (Генуа), Тулуза, Сабоно (Лисабон), Филипопол, Търновец (по горни Вардар), Лима, Алагабад (Индия), Стебниц (Бохемия), Манайя (о-в Цейлон), Адрианопол. В Малта се пазят 6 книги от неговите 4193 писма към различни църкви - 4320 листа.

Симеон Антипа епископ Краковски работи заедно с Петър Осоговски. Отначало работи във вътрешна България с Боян и Богомил, а после е изпратен в основаната от Петър църква в Краков като епископ. Работи също в Рига, Виена, Варсовия, дето е поставен за презвитер и организира нощни събрания. Плод на негова книжовна дейност и преписи са следните заглавия запазени в Малта: 88 плочи от мед, украсени със сребро и бисер - ключове на венецианско, богомилско, персийско и египетско таро: първия препис на Бояновите 18 легенди, точно копие на изгорения оригинал Стефанит и Ихнилат, с коментари от Симеон Антипа, преписи на всички книги, чиито оригинали съдбата бе присъдила да бъдат загубени, Йоаново Евангелие - богомилско-гностична версия, с коментари от Симеон Антипа: 12 книги за брака на Богомил, писани под диктовката на самия Богомил, украсени с 48 миниатюри, изразяващи мистичната Сватбена вечерня на Йесуса Христа, образите на Боян, Богомил, Вотан и Алтотас, работени със суха темпера върху гипсова дъска в тъмни меки бои, "Начертания на Скинията", диктувани от Боян и изписани с рамки и рисунки, от които осем е работил сам Боян със синя и кафява боя. На Симеон Антипа се дължи единствената книга по история на богомилското движение - "История на Милостта Божия" - 270 листа - сведения за учениците, учението и събитията в тяхната вътрешна връзка - 32 години от движението от 928 нататък. Опит за излагане на цялото богомилско предание - "Теория на Милостта Божия" - две книги 149 листа - мистериите, догмите и ритуала на първото богомилство. Те са първите книги, писани от вътрешен и то в ранния период на първата богомилска църква. Две книги за "Синовете на Якоба" - богомилско излагане на кабалистичното предание - 42 листа "Езотерични картини" за 12-те часа, подвижите, които трябва да извърши посветения в 7-те сфери на Вселената чрез развитието на качествата в себе си.

След 14 в. под влияние на богомилството се създават ред мистични братства в Западна Европа, които работят за подготвяне на новото съзнание и новата култура. Богомилството оказва влияние и върху външни движения - хуманизма, реформацията, чешките братя и др.

В статия в извънредния брой на в. "Мир" 1930 г. чешкият писател Владимир Сис пише:

"Всичко онова към което се стреми френската революция едва към края на 18 в., което Толстой търси в края на 19 в. българските богомили проповядват още в 10 в., а чешките братя 500 години по-късно."

Богомилско посвещение имат Ян Хус и Християн Розенкройцер, а чрез Хелчицки (духовен баща на "чешките братя") и педагогът Ян Коменски.

Повлияни от езотеричното богомилско наследство са Данте, Леонардо да Винчи, Лайбниц, Уилям Максвел, Франциск Бекон, Клод дьо Сен Мартен, Лафатер, Гьоте, Спиноза, Вагнер.

Като говори на своите ученици за новите богомили, новите съвършени, Учителя разкрива светлата картина на новата общочовешка култура:

"Пред вас седи велико бъдеще. Сега ще почнете да живеете. Ще се образува един нов тип човек. Това е културата на безсмъртните. В шестата раса ще живеят безсмъртните, хора на идеала. Сегашното проявление на Христа ще бъде проявление на синовете Божии на Земята, или на съвременен език казано: побратимяване на хората. Общо братство ще се създаде по целия свят." [54]

Сега навлизаме в това време на побратимяване. Изпитанията и страданията през които цялото човечество ще мине, ще подтикне хората към взаимност и взаимопомощ. Идва време да се съберат и опознаят ония души, в които е узрял новият тип човек. Идва време тези хора да живеят заедно, да единоедействат в нови нетрадиционни сдружения и инициативни форми, да разкрият цялата красота на своята душевност, своята саможертва за щастието на всички същества, за процъфтяването на човечеството. Предтечите сяха, за да има днес градини - да берем плодове.

Музиката

„Днес има философи и учени колкото искаш, но светът се нуждае от хора, които прилагат и изпълняват. Има само един начин за изправяне на света – прилагане на музиката.“

„Животът на сегашните хора представлява зима в природата. Запалка им е нужна, да запалят огъня, да се стоплят.

Днес всеки проповядва, иска да учи хората. С проповеди светът повече се обърква, вместо да се оправи. Хората се нуждаят от музика – нищо повече.

Бъдещата музика ще донесе повече нещо от сегашната. Музиката, която ще слезе от възвишения свят, ще се предаде на най-добрите хора. Без музика светът не може да се подобри. Цялата Вселена пее – Слънцето, Земята, звездите – всички пеят. Следователно, и хората трябва да пеят.“

"Българинът е едно даровито дете, което е останало без майка и баща. Груб е, но е даровит, музикален е, обича дарбите си. Защото има хубава душа. Музикалните хора имат хубави души." [54]

Основния път, по който българите ще внесат новите идеи в човечеството е музиката. В това отношение те са приготвявани от разумния свят от дълбока древност, за да стигнат до днешните си високи музикални заложи.

Новите чувства и идеи, новите енергии ще влязат в човечеството чрез музиката, която ще бъде негово сърце, същина на неговия живот. Защото музиката е онази врата, между физическия и духовен свят през която на земята ще дойде висшата култура на невидимите светове, културата на висшите същества на светлината.

България винаги е била страна на знаменити певци и музиканти. Богомилите имаха мощно влияние върху средновековна Европа именно с музиката и словото си. Те превърнаха някои източни свещени струнни инструменти в лъкови и ги внесоха в народите, където имаха влияние - Италия, Испания и Франция. Тяхното синтетично изкуство послужи като импулс за ранните ренесансови музикални форми, за първите сценични музикални академии и институти в Европа. Величието на онова синтетично изкуство в Италия на тях се дължи, т.е. на живите божествени сили, които донесоха и вляха тази културна вълна.

В по-старо време, по тези земи Орфей постави основите на своята езотерична школа върху музиката.

Днес в България са посяти най-малките семенца на музика по-висока от Орфеевата. Тя е музиката, която ще се развие в люлката на новата епоха, на новата култура, на новия тип човек. Тази музика се нарича музика на живота.

- Музика на живота

"Мнозина питат какво нещо е животът. - Музика и песен." [Ликвидация на века, с. 45]

"Какво се разбира под пеене"? Да пееш, това значи да живееш." [1, с. 309]

"Колкото повече пеете, толкова по-дълго ще живеете. Пейте хубаво, за да ви бъде добре." [70, с. 79]

"Музиката продължава живота. Музиката е изкуство за трансформиране на жизнените енергии в човека. Музиката е равнодействаща сила в човека. Ако престанеш да пееш, ще замръзнеш. [54]

"Животът е музика, най-хубава музика, защото животът е плод на Любовта. Условието за хармоничен живот са задължителни на физическото поле чрез абсолютна чистота в храна, мисли и чувства."

[103, с. 113]

Всичко трепти, всичко музицира. Вселената, природата, животът - всичко е музика във все по-фини градации. В това движение навътре в дълбините, към светлината, към благата същина, намираме все по-голяма организираност, интензивност на живота, хармония, единство. В тези области владее съвършена съгласуваност, взаимност, чистота. Изкуството на живота се състои в следване законите и условията на фините, интимни дълбини на светлината, на душата, на Любовта. Това значи да проявиш висшата музикалност на своето естество. Законът за най-финото действие е закон за мировата музика, която обединява и осмисля всичко.

"Без музика животът губи смисъла си и постепенно се изхабява." [21 с. 164]

"Животът е велика музика. Да живееш, това значи да свириш по всички правила на Божественото изкуство. Ако си нетърпелив, лъкът трепери и тоновете не излизат както трябва. Щом се съмняваш, губиш паметта си." [83, с. 301]

"Аз се чудя, как не дойде при мене човек, да поиска някакъв метод да направи добро на някого, но така, че да остане невидим. Защо не пожелае някой да види Христа, но с цел да се научи да пее правилно? Който пее правилно, лесно може да заеме каква и да е служба. Тежко е положението на онзи, който не знае да пее. Каквато служба и да му дадат, нищо не може да постигне. Правилното и добро пеене е истинската препоръка и на този, и на онзи свят." [125, с. 111]

Животът е висше музициране. Всеки орган и система в организма имат определена функция и интензивност, т.е. определен тон със свои обертонове. Човешкото тяло е един симфоничен оркестър, който трябва да се настрои, за да дойде Великият Диригент.

"В бъдеще, когато човек постави музиката като основа на живота, той ще разглежда процесите в организма си като музикални процеси." [54]

"Освен вокална и инструментална музика, съществува още и музика на живота, която е различна за различните хора, според гамите, в които се движат. Всеки човек е създаден по особена гама, по особен начин, но той трябва да изучава гамите и като състояния, през които минава. Като изучава музиката във връзка с тези състояния, той дава възможност на мозъка си да работи, да се развива." [54]

"Организмът на всеки човек представя отделна нота на Божествената песен. Щом бутнете един от тези тонове, той издава специфичен звук. Достатъчно е да заставите нотите да звучат, за да се проявят астралните тела на хората, които се характеризират с движение. Нотата е знакът, т.е. физическият човек, а тонът е знакът в движение - астралният човек". [29, с. 291]

"Музикалните тонове са свързани с човешкия организъм. Мозъкът има свои определени тонове и вибрации, сърцето има свои определени тонове и вибрации, черният дроб има свои определени тонове и вибрации. За в бъдеще музиката ще играе главна роля в лекуването." [80, с. 193]

"Здрав човек наричам този, у когото всеки орган има свой определен тон и свои определени вибрации. Щом всички органи у човека действат правилно, от тяхната дейност се произвеждат приятни и хармонични тонове. Ако дейността на човешките органи е правилна и създава музика, човек може да се нарече напълно здрав. При това всеки музикален тон има и свой цвят. [80, с. 72]

"Мажорните гами, като възходящи, представят клоните, минорните, като низходящи са корени на растенията. В това отношение човек представя две дървета - корените на едното

дърво са в мозъка, т.е. в мозъчната нервна система, а корените на другото дърво са в слънчевия възел - в симпатичната нервна система." [82, с. 122]

"Какво представя пеенето? - Съчетание между тоновете и светлината на човешкия ум. Да пееш без светлина и топлина, това не е истинско пеене. В пеенето трябва да взимат участие и двете системи. Това значи приятно, чисто, правилно пеене. Като пееш трябва да бъдеш във връзка със съществата, които са създали мозъчната и симпатичната нервна система и да ги обичаш. Само така енергиите на двете системи действат нормално и оказват влияние върху вас." [82, с. 120]

"Животът, в своите естествени прояви не е нищо друго, освен песен. Да живееш добре, това значи да пееш добре. Да мислиш, да чувстваш, да действаш правилно, това значи да пееш красиви песни. От френологическо гледище, учените казват, че в главата на човека съществуват около сто центъра, обаче досега са известни само 40. Всеки добре развит център представя една красива песен. Ако всички центрове в човека са добре развити и се проявяват на време, животът на човека е добър. Няма ли хармония, между тия центрове и животът на човека не е хармоничен. Изобщо, животът на човека се обуславя от дарбите и способностите, които са проявени в него. Видите ли, че някой човек живее добре, ще знаете, че той е организиран своите дарби и способности и ги проявява правилно. Дарбите и способностите му представят добре организирано общество. Този човек представя център, около който всички хора се групират. Те са доволни от него, обичат го и всякога са готови да му услужват. Ако дарбите и способностите на човека не са организирани, и животът му не е организиран. Всичко в него е разсеяно, безсистемно, и той се чуди защо хората не го разбират. Задачата на човека е първо той сам да се разбере. Ако той се разбере и другите ще го разберат, ако той разбере себе си, ще разбира и другите." [10, с. 115-116]

- Музика на съзнанието (ума и сърцето)

а) ум

"От кой свят излиза музиката? - От умствения. Защо? - Защото само интелигентният човек може да пее и да свири. Значи, между музиката и интелекта има известна връзка. Те вървят успоредно. Правата мисъл не е нищо друго, освен музика." [с. 210]

"За да бъде мисълта ви права, да се възпитавате, нужна е музиката" [60, с. 225]

"Защо трябва човек да пее или да свири? - Ако не пее и не свири, той не може да мисли. В света съществуват три неща: движение, хармония и мисъл. Музиката е необходима за мисълта, както храната за стомаха. Без музика и хармония човек не може да мисли правилно. Щом не може да мисли правилно той не може да има никакви постижения. Можем да кажем, че музиката е необходима за ума, за душата и за съзнанието на човека. Тя разширява съзнанието, повдига духа, облагородява душата и помага на мисълта. Музикалният човек лесно се справя с противоречията и мъчнотиите в живота си. Като знаете това пейте и свирете, да се свържете с разумния свят, който е готов всякога да помага. Както музиката влияе върху мисълта, така и мисълта влияе върху музиката. Мислете право, приемайте само чисти мисли, за да пеете и свирите добре." [54]

"Често се говори за музиката. - На какво е резултат музиката? На ума или на сърцето? - На ума. Ако искате само да чувствате музиката, без да засегнете ума си, ще станете на каша. Центърът на музиката, т.е. музикалният център е отпред на челото, където са умствените способности. Като пееш или слушаш да пеят трябва да мислиш. В мисълта има чувства." [81, с. 5]

"Тялото, сърцето и мозъка са трите главни фактора, които играят важна роля за развитието на човешкия дух и човешката душа. Много клетки има съсредоточени в мозъка, с милиони клетки са събрани там. Но за какво всъщност е създаден той? - За музика е създаден. В предната му част, там дето се намира центърът на музиката има един инструмент с 35 000 клавиша, т.е. 35 000 музикални тона, които очакват своето развитие. Като мисли и чувства, човек свири на този инструмент. Достатъчно е да се засегне един от тези тонове, за да се произведе радостно или тъжно чувство у човека. Ако не знае как да мисли и как да чувства,

той не може да свири на този инструмент. Музиката в това отношение е един стимул - щом човек започне да пее, кръвта се пренася в предната част на главата, към мозъка, който я привлича и така той се развива правилно. Като спре да пее човек, мозъкът му загубява, докато загуби това чувство и кръвта слезе пак в долния център на мозъка. Като развива своето музикално чувство, човек постепенно прилага един след друг музикалните тонове и става по-музикален. Колко милиона трептения ще произведат тези 35 000 тона? Днес най-музикалното ухо не е в състояние да възприеме трептенията на тоновете, които се произвеждат от този съвършен инструмент. Бъдещият човек ще си служи с него, т.е. той ще си служи с музиката на своето съзнание." [54]

"Музиката не се изявява само чрез инструмента, но и чрез човешката душа. Цигулката оживява в ръцете на големия майстор. - В човека има един вътрешен инструмент. Всички инструменти са в човешкия ум. Ако се научите да свирите на своя вътрешен инструмент и на външния ще свирите добре. Не е лесно да вземеш един инструмент от дърво като цигулката и при свирене да накараш хората да заплачат... Добрият певец или музикант се познава в обертоновете."
[Ликвидация на века, с. 151]

"Неразбраните работи произвеждат шум, те не са музикални. Разбраните работи са музикални. Дето има разбиране, там има музика. Правилният говор е музика. Ако не говориш добре, ти не си музикален. Като пееш, обръщай внимание как изговаряш думите."
[54]

"Докато не развиете своето музикално чувство, вие не можете да мислите право. Без музика права мисъл не съществува. Аз имам предвид вътрешната, реалната музика, а не външната. Реалните неща се отличават по това, че растат, нереалните неща пък се увеличават външно без да растат... Който има стремеж към музика, към придобиване на добродетели, той има условия да расте. Злото, обаче е механически процес, който внася в човека натрупване, а не растеж." [63, с. 163]

"Без музика човек не може да работи правилно. Музиката дава красота и подтик на човешката мисъл. Изчезне ли музиката, мисълта не се развива правилно. Музиката е подобна на топлината. Каквото е действието на топлината в природата, такова нещо е музиката за човешката душа. Когато слънцето изпраща топлината си в природата, тя изважда инструментите и започва да твори. Под звуковете на тази музика растенията се наичват като млади моми и хорото се залюлява. Без музика няма растене. Културата, т.е. растенето и развитието са резултат на музиката." [102, с. 132]

"Всички трябва да имате ухо, да различавате тия тънки тонове... да си развивате образи - чувствителността да се обърне на образна музика. Образите са качество на човешкия ум, чувствителността е необходима за сърцето, като пара, но тази пара трябва да се обърне на енергия. Всякога, когато пеем, в пеенето трябва да се произвеждат хубави картини, някои хубави образи от природата." [87, с. 13]

"Живи картини дава само живата светлина, те са незабравими. Следователно, музиката ще ви помогне, щото онова, което е заложено у вас, да се развива, за да можете да си създадете новите образи. Външният образ трябва да бъде красив, но той трябва да има идея." [133, с. 97]

"Аз говоря за съзнателната музика, а не за статичната." [133, с. 102]

"Който пее, по-добре мисли. Доказано е, че музикалното чувство е добре развито във всички поети, художници, философи." [105, с. 66]

"Пеенето не е музикално чувство, то е музикална способност. То не е дарба на сърцето, а на ума - една от най-високите дарби. Следователно, ако човек не пее, не може да бъде здрав." [84, с. 32-33]

"Пейте в Господа. И сам да сте, и пред хора да сте, пейте за себе си. С пеенето си човек придобива своята свобода. От способността на човека да пее, зависи неговата мисъл и любов. Докато умът на човека не е проработил, той не може да пее. Добре пее само онзи,

който мисли по Божествен начин, който има чист природен ум, а не който мисли по човешки, който има практичен ум.

Човек трябва да пее, за да трансформира енергиите на своя организъм, за да живее. Не можеш да трансформираш енергиите на своя организъм и да ги туриш на работа, ако не знаеш да пееш. Трябва да пееш, за да придобиеш известни енергии. Ако болният не пее, ще умре преждевременно.

Значи човек трябва да пее, за да набави загубената енергия на своя организъм. Здравето на човека зависи от това, може ли да пее, или не може. Като пееш трябва да станеш проводник на Божествената енергия. Това е наука.

Разбиране се иска от човека. Дето има разбираня, там има музика. Разбраните работи са музикални." [54]

б) ум-сърце

" Умът и сърцето са инструменти, с които човек трябва да свири." [54]

"Музиката влияе на мисълта. Тя повдига мисълта, а облагородява чувствата на човека." [74, с. 221]

"В музиката се говори за хармония и мелодия. Хармонията се нуждае от разумност, а мелодията - от доброта. Ако музикантът не може да съедини хармонията и мелодията в едно, той не може да се нарече истински музикант. ... Хармонията внася разширение, а мелодията мекота. Любовта се оживява и чрез мелодията." [63, с. 383]

"Каква е задачата на музиката? - Да внесе тишина, спокойствие в сърцето. Музиката трябва да успокои бурите в морето, да направи морската повърхност тиха, гладка." [63, с. 50]

"Музиката е извор, река без канали. Не говоря за кръчмарските канали. Дето отсъства всякаква музикалност там има канали. Пейте без канали. Това изисква мъдростта. Тя си служи с музиката. Отсега нататък музикалният свят принадлежи на мъдростта. Изпълнението - външната страна на музиката не може да се прояви без мъдрост. За да поставиш всяка нота на мястото ѝ, нужни са велики добродетели, нужна е мъдрост. Ухото на човека е басовият ключ, носът му соловият ключ, брадата ключ до. На носа се завързват нещата. Велико изкуство е музиката! С нея можеш да изразиш характера, мислите и чувствата на човека. Как ще изразиш трептенията на чувствата? Те са много бързи, подвижни, енергични. Как ще изразиш музикално трептенията на ума и на сърцето? Сърцето трепти бързо, а умът - разлято, тържествено. Когато водата тече по наклон, тя се блъска в камъни, в канари. Това е животът на сърцето. Какъв е тактът на буйната река, която носи камъни?" [54]

в) ум, сърце, воля

"Музикалният тон има три качества: първото качество на музикалния тон е светлата мисъл, второто качество - възвишеното, благородно чувство, третото качество - добрата постъпка." [133]

"Музиката изтича от човека по два пътя - през ума и през сърцето. Като мисли човек право това е пеене, като чувствава правилно - това е също пеене. И като постъпва правилно и това е пеене. С това пеене човек се проявява в духовния свят. Не пее ли човек, чрез ума и чрез сърцето си, там го считат ням. Неговите мисли и чувства са песен, говор в духовния свят. Няма по-хубаво нещо от правата мисъл, няма по-хубаво нещо от благородното чувство, няма по-хубаво нещо от възвишената постъпка. Те са музиката на живота." [54]

"Вие не можете да се развивате без музика. Вие не можете да повлияете на вашето сърце и на вашия ум без музика. Абсолютно е невъзможно.

Под "музикалност" разбирам да говориш музикално, да се движиш музикално, да мислиш музикално и пр. Спасението идва от музиката. Любовта е музикален свят." [54]

"Всеки човек има инструмент - сърцето, на което свири. Сърцето е божествен инструмент на човека. Струните са мислите. Нагласете струните, нагласете мислите си добре, с разумната воля - свирете и пейте. Всеки обича добрия музикант." [133, с. 101]

"Когато говоря за музиката и пеенето, аз ги разглеждам в широк смисъл. Всяка права мисъл, всяко право чувство, всяка права постъпка представят правилно съчетание на тонове. Да бъдеш добър, да бъдеш учен, това е музика. Изучавайте живота на философите и учените и ще видите, че те са били музикални хора. Докато човек има музика в себе си той мисли. Щом музиката изчезне, и мисълта престава." [133, с. 101]

"Пътят, истината и животът, това са трите основни тона на идеалната хармония, която съществува във Всемира. Върху нея се гради разумният живот. Божествената хармония създаде красотата в цялата природа. От нея черпи вдъхновение и сила всяко живо същество.

Светлите мисли, благородните стремежи, добрите постъпки са израз на тази хармония в човека. Върху тях почива неговият живот, здраве и щастие." [133, с. 105]

г) Себе си

"Всички можете да пеете и да мислите. Всеки не може да бъде цигулар, но всеки може да бъде градинар, да обработва мозъка си, както градинарят - своята градина. Ако не обработваш мозъка си, ти не си човек. Ако не обработваш сърцето си, не си човек. Ако не развиваш волята си, не си човек. Отивам по далеч и казвам: Ако не можеш да пееш и свириш не можеш да се наречеш човек".
[105, с. 87]

"При едновременно пеене много цветя в хората поникват, те се радват и са доволни." [103, с. 182]

"Хората се питат защо идат страданията и нещастията в живота. Те не се сещат да търсят причината в себе си. Още в далечното минало те се отклонили от музикалния път на живота и до днес не могат да се върнат там. Без музика не може да постигнем загубеното." [14, с. 197]

"Вие още не сте си послужили с музиката като средство за лекуване и за развиване на висшите способности. Чрез музиката може да произведете сила в себе си, да премахнете обезсърчението си или да премахнете болките си." [80, с. 193]

"Светът е оправен, ние няма да го оправим. Всеки трябва да се справя със своя вътрешен дисонанс. Ако лъчът, който излиза от твоето око е крив, ти ще виждаш нещата криво." [82, с. 157]

"Мелодията е да се справиш със себе си, да умееш да заповядваш на себе си. Хармонията е да се справяш с хората." [54]

"Вие сте даровити хора, но отлагали сте, не сте работили за развиване на своите дарби. Какво сте направили за развитието на вашия ум, на вашето сърце и на вашата душа? Умът, сърцето и душата са инструменти, подобни на цигулката." [82, с. 195]

"Бог е вложил във всеки някаква дарба, която трябва да се развива. Хората не работят върху себе си, но се занимават с погрешките си. Благодарете на това, което е вложено във вас и работете върху него. Вие пренебрегвате своите дарби и се занимавате с работи, които не ви ползват." [85, с. 74]

"Няма по-хубаво нещо от това човек да пее на себе си. Казваш: Защо ще пея? Няма публика, за да пея. Пей в къщи, без публика пей. Имаш публика от триста милиарда клетки. Пей на тях, те слушат. Като им попееш, станеш весел". [70, с. 74]

"Да пееш добре това значи да дишаш правилно. Като пее, човек развива в себе си тия органи, чрез които възприема от въздуха необходимата жизнена енергия. Като пеете добре, вие се свързвате с природата и черпите от нея живот. Като знае да пее и да говори правилно, човек може да подобри условията на своя живот." [70, с. 81]

"Представете си, че ви заболи стомах или корем. Какво трябва да правите? Започнете да пеете на корема си. Можете ли да го излекувате с песен, вие можете да се отнасяте добре с всички хора. Ако заболяят гърдите ви и ги излекувате с песен, вие ще знаете как да се отнасяте с ангелите. Ако страдате от главоболие и можете да се излекувате с песен, вие ще имате правилни отношения към Бога и ще се разговаряте с Него. За да се разговаряте с Бога, вие трябва да станете като децата. Едно трябва да знаете: в царството на любовта може да влезе само онзи, който знае да пее." [54]

"Щом музиката е в човека, той може и навън да я прояви, няма ли музика в себе си той не може да я прояви навън." [54,]

"Енергиите които идат от Бога се предават чрез хората." [70, с. 61]

"Ако знаеш да свириш добре, всички ще те търсят, ще искат да се запознаят с тебе, да им свириш. Не знаеш ли да свириш, никой няма да ти обърне внимание" [82, с. 163]

д) Алхимия на волята

"Трябва да бъдеш голям майстор, за да преодолееш мъчнотиите, които срещаш на пътя. За да дойдеш до Божествената музика, всеки ден ще се натъкваш на препятствия, поставени от човека. Божественото расте и се развива при големи противоречия и противодействия. Те водят към истинското хармонично съчетание на тоновете." [105, с. 87]

"Защо страдаме? - Защото не давате път на вашата музикалност. Като страдаш, природата ти казва: Изпей нещо. Или, изсвири нещо музикално. Кажете си: мисли право, люби усърдно, постъпвай добре! Ако мисълта ти е лишена от любов, нищо не се постига. Любовта внася импулс, потик в човека. Добрата постъпка е краят, проява на разумността. Ето защо колкото и да страдате, знайте, че чрез страданията природата иска да пробуди вашата музикалност. През каквито и страдания да минавате пейте и свирете. Само така ще излезете от кривия път на живота, от меланхолията и от немусикалния живот." [14, с. 198-199]

"Погрешките носят и добрини в света. Някой взел фалшив тон. По отношение на тази гама, която аз давам, този тон е фалшив, но по отношение на друга гама той е в хармония, във връзка с нея. И този, който е взел фалшив тон и той не е крив. Казвам гамата не е тази, измени гамата!... Следователно, няма погрешки в света. Погрешки има по отношение на едно вярване, на едно разбиране... Туй, което е погрешка за вас, което е погрешка в едно отношение, то е велика истина в друго отношение." [87, с. 36-37]

"Добър си, значи добре пееш, взимаш чисти тонове. Лош си, лошо пееш, взимаш нечисти фалшиви тонове." [54]

"Щом не си музикален, ще страдаш. Ще мислиш, чувстваш и постъпваш музикално - нищо повече. Любовта не търпи немусикални хора. Любещият е музикален. Не можеш да обичаш без музика." [214, с. 201]

"Пейте, винаги пейте, това ви спасява от много положения в живота." [103, с. 107]

"...пейте и като здрави и като болни, и като разположени и като неразположени. Така ще развиете волята си." [105, с. 66]

"За да понася лесно страданията, човек трябва да развива музикалното си чувство. Когато скърби музикално, човек расте и се развива по-добре, отколкото без музикално настроение. Музиката влияе на мисълта. Тя повдига мисълта и облагородява чувствата на човека." [54]

"Щом има уста, човек трябва да говори, да пее. Ама животът ви бил тежък. От вас зависи да го направите лек. Пейте, сами си съчинявайте песни, да превърнете недоволството в доволство. Всеки може да стане певец - от него зависи. Като пее с любов, той ще трансформира всичките си отрицателни състояния в положителни." [32, с. 43]

"Музиката е мощно средство за изгонване на злите същества от вас." [69, с. 14]

"Като срещна една кобра, зная какво е естеството ѝ и затова стоя настрана, не се приближавам към нея. Имате лошо чувство, как ще се справите с него? Как ще измените тази енергия, която спъва ума? На лошото чувство ще му свирите. На съмнението, на мъчнотиите, на страданията - ще им свирите." [69, с. 57]

"Как може да се изправи човек? - Като мисли, чувства и постъпва музикално." [54]

"Казвам: В каквото положение да се намираш, пей! Само така ще се освободиш от дявола. Той бяга от пеенето и от молитвата." [105, с. 67]

"Дръжте в ума си мисълта за пеенето, като условие за здравословното състояние на човека."
[105, с. 66]

"Музиката, това е един от Божествените методи за тонизиране." [86]

"Който иска да бъде здрав, да пее. Ако музика не съществува, животът на хората ще представя най-голямото страдание, най-голямото мъчение, най-големия ад." [82, с. 78]

"Всички окултни школи препоръчват пеенето и свиренето като средство за тонизиране, за излизане от известно дисхармонично или отрицателно състояние. Песента е говор на душата." [71]

"Не мислете за страданията си. Щом дойдат страданията, пейте. При сиромашията и недоволството, пак пейте. Каквито и неприятности да ви се случат в живота, пейте. Обидят ли ви - пейте, изгубиш парите - пейте. Пропаднеш на изпит - пейте. Не можеш да спиш - пей. Не си доял - пей." [112]

е) Постижения

"Помни: Музиката е истинския път за реализиране на каква и да е мисъл, чувство или желание. Без музика нищо не се постига. Нещастията на хората се дължат на това, че нямат методи за работа. Условия имат, вътрешна музикалност имат, но методи нямат. Постиженията са резултат на разумни методи. Като не разбират това хората се стремят към механически постижения." [14, с. 192-193]

"Стремежът към музиката е вложен в човека. Той съзнава, че трябва да бъде добър, здрав, богат. Това не е нищо друго, освен музиката в човека. Стремежът му към музика и пеене потиква към живота, който се изразява в различни посоки." [1, с. 309]

"Човек се подмладява с музика и песни. За да успее всяка работа трябва да започне с музика и песни." [66, с. 86-87]

"Пейте, рекох, чрез пеенето излизате от противоречието. Пеенето е бърз метод за постижения."
[103, с. 179]

"Без музика нищо не се постига. Може да имаш заложби, сила в себе си, добри условия, но без музика нищо не се постига. - Що е музиката? - Път за постигане и реализиране на човешките мисли и желания. С музика можеш да извървиш всички пътища." [14, с. 190]

"Какво да правим, за да постигнем нещо реално? - Развийте своята вътрешна музикалност. Тя носи условията за добрия живот." [14, с. 204]

"Като станете сутрин, изпейте си една малка песен и тогава започнете работа. Изпейте песента в себе си - работите ви ще вървят добре. Без музика нищо не може да се извърши. Чрез музиката можете да създадете в себе си характер." [133, с. 98]

"Човек трябва да пее за себе си поне половин час на ден. Не пее ли работите му няма да вървят добре." [123]

"Стремете се към високото място! То няма да слезе до вас, но вие ще се качите на него. Знание, сила, слава, богатство не се постигат без пеене. Геният и талантът са също високи места. Всичко е постижимо, но се иска работа, постижения." [14, с. 216]

"Ще кажеш, че като пееш ти си свършил своята работа. - Не, от момента, когато си придобил знание и сила, започва твоята истинска работа - творчеството, което осмисля живота. Като се изкачваш, ти пъшкаш, не можеш да пееш. Под "пея" разбирам свобода. Само свободният може да пее. И в затвор да е, ако е вътрешно свободен, той пак пее." [14, с. 215-216]

"Човек не може да свърши работата си както трябва, ако не е музикален. Музикалното чувство в човека е проводник и трансформатор на силите в природата." [105, с. 84]

"Ако говориш с природата музикално и тя ще ти отговори музикално. - Обезсърчиш се. - Нямаш музикален метод за работа. - Не мога да разреша едно противоречие. - Нямаш музикален метод. - Докога ще страдам? - Докато развия своята музикалност. Тя е първият окултен метод за работа." [14, с. 206]

ж) Музика на природата

"Цялото тяло - всички органи и клетки трябва да трептят музикално. Тогава човек пее и свири естествено, с разположение. Тогава и животът му се осмисля. От всички се иска музикалност, да се свържат с близкия музикален свят около себе си. Слушали ли сте песента на цветята, когато растат? Слушали ли сте хора на течащите реки? Слушали ли сте песента на летния ефир, като гали и милва дръвчетата? Ще кажете, че всичко това е шум. Не, ухо е нужно да чуе тази песен и музика, да се слеете с нея. Всичко в природата е живо! Във всичко създадено от Бога има велик смисъл. Във всичко има музика и песен." [54]

"Тонове съществуват в природата в друга форма от тази, която ние изявяваме с гласа си. Има тонове органически. Музика е природата. Тези тонове са като ехо - нежни, фини вибрации, които след време ще чуваме. Още не сме достатъчно изтънчени, пригодени за тези тонове в природата." [103, с. 134]

"Вие искате да изучавате велики науки, да се ползвате от силите на природата, но без музика нищо не можете да постигнете. Вибрациите на природните сили са много по-високи и недостъпни за човешкото ухо. Как ще ги възприемете, ако не можете да различите два музикални тона? Ето защо съветвам ви да работите върху музиката. Без музика няма постижения. В разумната природа има такава музика, която може да събере пясъчните зрънца на едно място или да разруши и най-твърдия камък на дребни частички. Тази музика е в състояние да спре течението на реката, а също временно тя може да застави пресъхнал извор отново да потече. Следователно, ако някой се оплаква, че е изсъхнал, че няма живот в себе си, причината на това се крие във факта, че той е престанал да пее. Кажете ли някой, че Бог не го обича, изворът му ще пресъхне. Пейте и възхвалявайте Бога, за да текат изворите на вашия живот." [127, с. 213]

з) Музика и наука

"Когато математикът решава задачи, пише формули и той свири. За него математиката е музика. Числата са ноти, по които той свири. Всеки, който разбира формулите и може да решава задачи с тях, чува музика, отдалечена, отвличена, но дълбока. Формулите оживяват в неговия ум, и той вижда отношението, което съществува между тях." [10, с. 81]

и) Музика и възпитание

"Помнете едно нещо: пеенето и музиката имат смисъл само тогава, когато служат, за облагородяване на човека.

За характера на човека се съди по неговата музикалност. Колкото по-музикален е човек, толкова характерът му е по-издържан.

Да бъде човек музикален не значи да знае да свири и да пее, но да има дълбок вътрешен усет към музиката.

Музиката внася в душата на човека разширение, в духа - сила и мощ, в сърцето - мекота и топлина, а в ума - светлина и свобода. Ние се интересуваме от музиката главно от възпитателно гледище. Възпитателната страна на музиката представя нейната научна страна." [133, с. 103]

"Първият елемент, с който ще започне новото възпитание е музиката." [40, с. 60]

"Музиката е мощно средство за възпитаване на човешкия характер. Без музика е невъзможно да се възпитава човек." [54]

"От свиренето зависи да се събуди Божественото у нас. Някой човек мисли, но преди да се е научил да мисли, трябва да се учи да пее и да свири вътрешно. И за в бъдеще, когато ще възпитават младото поколение, първата работа е да внесат, както във възпитателите, тъй и във възпитаниците музика. Научете се да свирите не за сцената, да получавате там букети, но като свирите да се стимулират вътре във вас красиви чувства и желания." [92, с. 21]

к) Музика и добро

"Като изучавате смисъла на тоновете и тяхното съчетание, дохождате до различните добродетели като музикални пиеси написани от видни музиканти през вечността. Да бъдеш добър, това значи да произведеш правилно една музикална пиеса, написана от някой виден музикант с участието на видни философи и художници." [122, с. 172]

"Музиката е метод, чрез който се разрешават всички въпроси. Тя трябва да влезе вътре в човека. Ако не мислиш, не чувстваш и не постъпваш музикално, нищо не можеш да постигнеш. Тази музикалност в човека наричаме - "вечно добро." Без музика не можеш да бъдеш добър. Това е изключено."
[с. 197]

"Музиката е дреха на доброто." [133, с. 102]

л) Гамата като метод

В природата съществува гамата на небесната дъга. И господ казва: "Положих завета си в дъгата." Значи по стълбицата на дъгата можем да влезем в Божествения свят, в универсалното съзнание, в свободата. Същото можем да направим като се изкачваме по стълбите на музикалната гама.

"Ако сте гневен или изпитвате някакъв страх, пейте гамата нагоре и надолу и наблюдавайте, в кои тонове се наблюдава дисхармония. Ще забележите, че всяко отрицателно състояние се отразява дисхармонично върху специфичен тон. Като правите тези наблюдения ще разберете къде е слабото ви място и ще можете сами да си въздействате. Как? - Пак чрез музиката. Като пеете известно време, вие ще се тонирате."
[127, с. 210]

"Когато сте болни, пейте. С песен ще се лекувате. Ако имате цирей, пейте гамата: сутрин три пъти и вечер три пъти - циреят ще се пробие и ще мине. Онези хора, които са изгубили музиката в себе си, не могат да се лекуват. Докато музиката е в тях, те лесно се справят с болести, с неразположения, с неприятности и т.н. Болен си, имаш 40 градуса температура, пей. Песента ще намали температурата и ти ще се почувстваш добре. Пейте при всички условия на живота си, да видите голямото влияние на музиката върху човека във всяко отношение." [127, с. 213]

"Като пеете гамата, няма да пеете като учениците в обикновените училища, да изредите тоновете един след друг, но ще пеете с мисъл. Като вземете тона "до", ще мислите, че сега

започва живота, т.е. сега влизате в живота, като пеете тона "ре" ще мислите, че събирате материал за оформяване на живота, при "ми" ще мислите за разпределянето на материала, при "фа" за неговото съчетание и приложение в работата ви, при "сол" ще мислите, как да съградите къщата си, при "ла" за замазването ѝ, при "си" за поставяне на врати и прозорци. Като дойдете до вратите и прозорците, няма да ги разглеждате като механически неща, но ще имате съзнателно отношение към тях. Прозорецът представлява отворствие през което светлината влиза не само в къщата на човека, но и в неговия ум. Вратата пък е място през което човек влиза и излиза, т.е. път на движение на човешката душа." [127, с. 214-215]

"Цялото естество на човека да пее, всяка клетка да трепти. Мозъчната система, както и симпатичната нервна система също трябва да взимат участие при пеенето. Само така ще се научите да говорите правилно, т.е. музикално. Всеки ден пейте гамата по няколко пъти на ден, докато придобиете чистота в пеенето, всеки тон да бъде чист, ясен, определен. За да пее правилно, човек трябва да има здрави, добре развити дробове, да диша дълбоко. За развиване на дробовете благоприятстват екскурзиите, особено изкачването на планините." [127, с. 215]

"Започнете да пеете гамата във възходящата ѝ степен и мислете за живота като възходящ път." [127, с. 216]

м) Трансформиране, импулс, окултна музика

"Музиката е един метод за проектиране на човешките мисли, чувства и страсти, от низшия свят към висшия - за да се даде храна на причинното тяло да се развие. Пеенето, музиката са храна на човека. Чрез тях той се развива, чрез тях той привлича и онези сили на природата, които са хармонични на него." [54]

"... истинско пеене е онова, което внася потик, импулс в живота." [14, с. 208]

"И тъй, всичко каквото човек мисли, чувства и прави, се постига най-лесно чрез музиката. Аз говоря за вътрешната музика, която се изразява чрез свещения трепет на душата. Трептиш за нещо и ще го постигнеш. Центърът на този трепет, на това вътрешно чувство е на челото, между веждите. На музикален език аз наричам трепета "терца". - Защо? - Защото терцата разрешава мъчнотиите в живота." [14, с. 208]

"Вървете по пътя на терцата, като музикален път в живота. - Де ще намерим този път? - В красивото чело, в красивия нос и в красивата уста." [14, с. 206]

"И стари, и млади - всички да пеят, да разработват гласовете си. Вложете нова идея, нов потик, нов импулс за пението. Старите желания, старите потици оставете на страна. Когато един свири или пее, всички взимат участие, подкрепвайте го с мисълта си. И тогава, който пее, ще пее вдъхновено, който слуша и той ще бъде вдъхновен. Това значи музикално общество, това значи общество от хора, които имат велик идеал, които имат за допирна точка в живота си любовта." [63, с. 63]

"Без вдъхновение човек не може да пее. Вдъхновението дохожда само при пълно участие на ума и на сърцето в човека. При това положение в него става отпушване на един важен нерв в симпатичната нервна система. Певците работят десетина години върху гласа си, докато раздвижат този нерв, да потече енергия през него. Не стане ли това, певецът остава обикновен певец. А щом този нерв започне да вибрира музикално, енергията от него се предава на ларинкса и певецът се вдъхновява." [70, с. 86]

"В тия упражнения има смисъл: и затова като си ги изпееш, умът ти ще светне и ти ще се освободиш от лошите мисли... Ще ги изпеете с всичките модуляции, високо към тихо и тъй, гласът постепенно ще изчезне." [54]

"Всеки музикален тон взет правилно и чисто, носи огромна сила. Обедняват хората, които не пеят. Боледуват тези, които не пеят. Има песни които отнемат скръбта. Има песни, които отнемат безверието, обезнадеждаването, злобата, лекуват омразата. Не говоря за механическата музика. За да изкарам от цигулката един тон, който лекува трябва да

изкарам нещо от себе си и да го внеса в цигулката... Всеки тон е скрита божествена идея, във всеки тон присъства божествено благо. Светлите мисли и чувства, добрите постъпки, са музика. Пейте за да се подмладите, за да оздравеете, за да възстановите своите сили." [69, с. 96-97]

"Пейте, всяка работа започва с пеене. Ако искате работите ви да вървят добре, пейте. Пеенето представлява съчетание между различни светове.

Който не иска да пее, той не може да влезе в Царството Божие. Ако окултният ученик не знае да пее, пенсионирват го, за да се отърват от него. Защото между пеенето и мисълта на човека има връзка. От способността на човека да пее зависи неговата мисъл и любов. Любящият и мислещият не могат да идат по-далеч от способността си да пеят. Когато писателят стигне крайния предел на своята мисъл, той става или поет, или музикант. След това той пак ще се задълбочи в себе си и ще стане философ. От там пак ще иде при музиката. Когато музиката достигне своя горен предел, тя се сменя с молитвата. Щом достигне пък своя долен предел, тя се сменя с храненето. Гладът е най-долният предел на музиката.

Музиката е признак на висока култура. Новото учение изисква хора певци. Силата на човешкия дух седи именно в това, човек да е добър и весел, да пее. С тихото пеене човек изразява възвишени неща и привлича възвишеното. Затова, който пее, той не се занимава с дребнавиности. Ако човек иска да има помощта на възвишените същества на невидимия свят, той трябва да учи, да свири и да пее, да рисува с вътрешен стремеж. Този стремеж наричаме свещен, божествен жар." [54]

"Човек седи и очаква светът да се оправи. Светът сам не може да се оправи - ние ще оправим света. Животът на сегашните хора представя зима в природата. Запалка им е нужна, да запалят огъня, да се стоплят. Днес всеки проповядва, иска да учи хората. С проповед светът повече се обърква, вместо да се оправи. Хората се нуждаят от музика - нищо повече." [82, с. 53]

"Поддържайте духа в човека да пее. Пеенето има отношение към здравето. Бог дава, но и вие трябва да внесете известен импулс в света. Бъдещата музика ще донесе повече нещо от сегашната. Музиката, която ще слезе от възвишения свят, ще се предаде на най-добрите хора. Без музика светът не може да се подобри." [82, с. 156]

"Има случаи, дето животът може да се добие чрез музиката. Знаете ли колко е силна музиката? Има известни тонове, известни съчетания, в музиката, с които може една канара да се разчупи на части." [22, с. 24]

"Няма по-добро средство от музиката. Тя лекува всички болести, всички недъзи. В бъдеще музиката ще се прилага като възпитателен метод." [54]

"Когато музиката завладее света, няма да има болести. Дори и да има болести, чрез музиката ще се освобождават от тях. Когато пеете, Божественият свят се отваря и вие приемате Божествения живот. Ако не пеете - губите. Каквото и да ви се случи - пейте. Ти свирил ли си на едно горчиво чувство, за да го превърнеш в сладко?" [65]

"Трябва да пеете, за да облагородите своето сърце. Има музика, с която се укротяват зверовете. Има песни, с които се лекуват и с които и смъртта може да изгоните, смъртта се бои и бяга от тези песни." [65]

"Има музиканти, които свирят за удоволствие, други за пари и трети - които служат на Бога. Те са бъдещите музиканти, които ще променят света. Те не свирят нито за собствено удоволствие, нито за пари. С тази музика те ще изправят всички пороци и недъзи на човечеството, ще обновят света, ще примирят врагове и народи." [65]

"Влизате в един дом, дето има мъртвец. Изваждате цигулката и започвате да свирите. Щом изсвирите едно парче, умрелият вдига главата си и излиза от сандъка.. Това значи, музика." [63, с. 198]

"... каква е разликата между окултната музика и съвременната светска музика?... разликата е в резултатите. Ако дойде някой от най-знаменитите виртуози, който е израз на

съвременната музика, той може да прикове вниманието на една публика от 10 000 души, тъй че като падне една игла долу, ще се чуе. .. Такова внимание! Дълбоко уважение и почитание и след като свърши, ще има ръкопляскане, хвалби, писане по вестниците, но след една неделя всичко се забрави. Ако дойде някой виртуоз от окултната музика, ето какъв ще бъде резултатът. Ако той даде един концерт всички ония 10 000 души, кой как стане ще каже: "Аз чух една музика - чудо!" Ще иде да уреди сметките си. Скарал се с жена си, ще иде да се примири. Всички тия 10 000 души ще уредят работите си. Всичко туй ще стане в една вечер, като свири той. И всички ще заживеят в братство. Такъв ще бъде резултата, на тази музика. И тъй ще ви нагласи, че ще кажете: "Аз разбрах, тази моя глава вече ще просветне, от сега нататък аз не живея такъв живот!" Това прави окултната музика. Това е музиката на ангелите, с която те дойдоха, когато Христос се роди, изпяха една от окултните песни... То е нещо велико! Който веднъж е чул окултна песен, тази песен никога няма да излезе от сърцето му, от ума му. Той може всичко да забрави, но тя ще бъде дълбоко врязана в душата му." [ООК, с. 12-13]

"... за обикновения певец или музикант богатият не отваря сърцето... За великия певец и музикант същият богатият широко отваря сърцето си и дава изобилно. Можете ли да наречете този богат човек скъперник? От вас зависи да получите от него повече или по-малко. Ако отидете при извора с шише от един килограм вместимост ще получите само един килограм вода. Ако занесете голям съд, ще получите повече вода. От вас зависи да получите повече или по-малко вода. Причината за нещастията в света се дължи 75% на самия човек, а 25% на външни условия. Малката рекичка не може да кара воденица, но голямата река - може." [32, с. 412]

"Ако твоето пеене може да подейства на скъперника и той отвори кесията си, то е окултно пеене. Ако твоята музика оздравява болния, тя е окултна, божествена. С нея ти можеш да работиш. Музиката е сила." [133, с. 98]

"... първото нещо, ще пеете от сърце. Окултната музика не позволява такова пеене само отгоре-отгоре. Тя иска съдържание, иска дълбочина." [87, с. 8]

"Каквото човек може да изпее, може и да го приложи в живота си. Което не можеш да изпееш, то е неприложимо. Музиката не е нищо друго, освен прилагане на Божествените добродетели. Ако не можеш да изпееш една добродетел, не можеш и да я приложиш. Следователно, когато казвам, че трябва да бъдете музикални, имам предвид музиката като метод за прилагане на любовта. Ако не сте музикални, не можете да мислите и чувствате добре... Първото нещо, което любовта дала на човека е музиката. Ще говориш музикално, като че пееш. Всяка изговорена дума трябва да отговаря на известен тон. (Учителят пее с разни вариации думите "Мога да обичам".) Щом пеем нещо за любовта, ще пеем тихо, музикално.

Какво нещо е любовта? - Наука за музиката. Сама по себе си, любовта е неуловима. Тя се чувства и възприема само чрез душата. Само музикалният може да разбере любовта. Дето влезе любовта, всичко преобразява. Нечистото става чисто, а старото се обновява. При това тя никого не съди и на всички дава въздух, вода, светлина, храна. Ако някой се нуждае от книги, и книги дава. Тя дава всички условия за развитие на човека." [Ликвидация на века, с. 135-136]

"Ако мислите, че без пеене ще влезете в рая вие се лъжете. На небето приемат само добри певци, с ангелски гласове. Мнозина мислят, че от тях се иска права мисъл, прави чувства и действия, без да бъдат добри певци. Те не разбират истината. Преди всичко, човек не може да има прави мисли, чувства и постъпки, ако не знае да пее. И светията трябва да пее. Не е светията онзи, който не пее правилно." [54]

"Христос е пял. Не е въпрос пеенето и музиката да станат професия на човека, но да пее от любов към пеенето. Казано е в Писанието: "Ще пеете и ще възхвалявате Господа." Музиката трябва да бъде импулс в живота, да подтиква към работа, а не средство за прехрана. Живот без музика, е живот без любов, без светлина, без свобода. Живот с музика е живот на любовта и на доброто. В любовта и в доброто се включва всичко. Най-възвишеният израз на любовта е музиката. Без музика любовта не може да се прояви в материалния свят."

"Едно се иска от съвременните хора: да пеят правилно, и с любов. Ако пеят така дете влязат, те ще внесат мир и радост. Ако влязат между хора, които се бият, боят трябва да спре, ако влязат между крадци и лъжци, кражбата и лъжата трябва да престанат. Злото отстъпва пред музиката, както и пред любовта. Затова вложете своята музикалност не само в пеенето, но и в говора. Дето има музика, там е любовта, там е животът." [125, с. 11-112]

"... с какво се отличава окултната музика от обикновената? - Със своята крайна мекота, яснота, картинност и природни образи... Едно окултно упражнение се отличава с една крайна мекота, а мекотата предава крайна пластичност, гъвкавост. Ако искате като окултни ученици да се упражнявате, има такива мотиви - духовни - за съзерцание. Започнете да си тананикате една дума, да я повтаряте постоянно, да я изменяте. Има закони, по които ще изменяте, ще изменяте и тъй ще нагласявате вашето настроение. За пример започнете с думата "благод". Ще я пееш, ще я изменяш докато добиеш в себе си известно настроение." [87]

"Когато искате да предадете нещо възвишено, благородно на вашата мисъл, на вашите чувства, трябва да пеете тихо." [133, с. 99]

"И тъй Християнството е божествена музика, божествено пеене. Научете се да пеете и свирите на него." [114, с. 156]

"Ще мислите право, за да изправите живота си. Иначе мисълта е безпредметна. Ако пееш и не знаеш защо пееш, и пеенето е безпредметно. В пеенето се крие магическа сила. С пеенето човек може да проправи пътя си. То отваря железни врати. Ако изпееш една песен с любов и най-твърдият и жесток човек ще те приеме." [126, с. 43]

"Ако твоята песен е Божествена, болният ще стане от леглото си и ще оздравее." [54]

"Сега, именно, в условията, в които живеем, трябва постоянно тониране. Трябва да пеем, за да се тонираме. Докато пееш - тонираш се. Престанеш ли да пееш, отслабваш." [54]

"Ние ще покажем на музикалния свят, че в нашата музика има нещо повече, отколкото те разбират. Нашите песни ще бъдат неподражаеми." [54]

"Под музика, разбирам музика в мисли и желания." [54]

"Щом пееш по окултен начин, дете пееш веднага наставка тишина. Един човек, който пее окултно, то е заразително. Ти не можеш да се избавиш. У тебе се заражда едно желание да слушаш: "Защото туй, което пее, той го преживява и в ума си и в сърцето си, и в душата си. В ума и в сърцето влизат сили, цялото Битие пее, взема участие." [54]

"Не е важно само да пееш, но дали можеш да произвеждаш резултат. Ако подействаш на скъперника и той отвори своята кесия, твоята музика е окултна, Божествена е и с нея можеш да работиш." [52, с. 151]

"Като засвирим, тогава ще разберем, че това е Божественото, което се събужда. От свиренето зависи да се събуди Божественото у нас. Някой човек мисли, но преди да се е научил да мисли трябва да се учи да пее и да свири вътрешно..."

Та когато някой ученик се умори от негодите на живота, нека вземе цигулката и си посвири, или нека си попее, за да трансформира всички свои тежки състояния. В това отношение музиката е помагала в живота на хората. Когато пеем и свирим, ние сме във връзка с по-напреднали същества от нас." [139, с. 210]

н) Контакт

"Музиката, това е съединителното звено, между ангелския свят и човешкия свят. Съединителна нишка е музиката. И затуй, всички религиозни упражнения, всичките духовни упражнения започват все с музика. Тя е език на духовете, духовете познават този език. И

когато вие искате да привлечете някой дух, да му действате или да ви разбере, трябва да пеете или да свирите." [87, с. 3]

"Музиката е съзнателна, разумна връзка между душите. Човек може да бъде проводник на мислите на ангелите, той може да стане проводник на Божията мисъл, но затова той трябва да стане музикален." [54]

"Музиката трансформира енергиите на ума и на сърцето. Тя е контакт, връзка между два свята - физическия и духовния. Не прекъсвайте този контакт, за да не спрете развитието на своя ум и своето сърце. Голяма е задачата на сърцето. То трябва да се облагородява и разширява. Чрез музиката човек предава лесно мислите и чувствата си." [82, с. 157]

"Никога човек не е сам. Най-малко трима има. Един горе (при темето), друг в центъра между очите, и трети - в цялото тяло. Те отстрани са само слушатели, ние на тях пеем, а те ще одобряват или не. Те взимат участие в нашата мисъл." [87, с. 24]

"Пеенето е връзка между разумните същества и вас. Да мислиш това е музика." [65]

"Пеенето всякога привлича. И ако ние пеем хармонично, при нас всякога ще се привлекат духовете на музиката. И щом се привлекат, те ще донесат нещо много хубаво - обновление. И според степента на нашата песен, според туй вдъхновение, ще станат съобразни промени и в духовния ни свят."
[87, с. 8]

"Всеки талантлив и духовен човек, за когото мислиш, е връзка с оня свят. Талантливите и гениални хора, не са от този свят. Те временно идат тук да свършат известна работа. Праведните светиите също са от оня свят. Те се крият никой да не ги познае. Затова минават незабелязано между хората. И добрите хора са от оня свят. Лошите и обикновените хора са от този свят. И тъй, когато се говори за познаване на доброто и злото, разбираме двата свята: злото е този свят, а доброто - оня свят." [122, с. 161-162]

"Музикалните тонове са живи същества. Достатъчно е да вземеш един тон - до, ми, ре, за да се свържете с музикалните същества, които ги управляват. Ако искате цветята да цъфтят, изпейте тона "сол". Ако искате плодовете да узреят добре, вземете тона "ла". На музикалните същества е лесно да направят каквото искат. Те помагат на хората." [54]

"Под "Слово" разбираме разумния живот, който се изразява в правилни форми "в правилни тонове." [83, с. 93]

"И първоначалния език е бил чисто музикален, но с грехопадението на хората са останали звукове, които нямат музика в себе си." [87, с. 14]

"Музиката е изкуство на ангелите... тия звукове са неразбрани за нас, но за ангелите те са цял един език, красив ангелски език. Музиката е ангелски език." [87, с. 24]

"Какво представя човешкият живот? - Нищо друго освен песен за ангелите. Ако живеете добре, пеенето ви ще бъде приятно и за хората, и за ангелите. Не живеете ли добре и "пеенето ви" ще бъде неприятно. Като благоволи към добрия живот на хората, Бог им праща своето благословение. Без Божието благословение нищо не може да се постигне. Лошият живот на човека не води към нищо друго, освен към освиркване." [54]

"Когато природата се подновява, птичките пеят. В началото на всяка божествена култура човеците пеят. Когато светът се пресъздава, ангелите пеят." [133, с. 94]

"Можеш ли да възприемеш музиката на 300-500 хиляди трептения. Това е ангелска музика. При нея и желязото и златото се топят. Тази песен е в състояние да излекува и най-неизлечимата болест." [54]

"Доброто, за да се прояви, непременно трябва да употребим музиката, тя е една обвивка. В мъдростта има ред и порядък, както в музиката. Значи, в мъдростта, в истината, в любовта,

всички употребяват музиката. Те са външни средства за проявяването на самия живот. Музиката е граница. Ако вземем този интелектуалния свят, той е граница между интелектуалните и музикалните способности на човека... Интелектуалният свят, тук е ангелският свят, дето казват - човек е манас, то е светът на ангелите. Допирни точки са това. Най-големият наш философ при един най-прост ангел е като един невежа. Най-ученият философ на земята, при един най-прост ангел, той ще се намери в положение, като едно малко бебе." [87, с. 20-21]

"Имате ли ангелите за приятели, тогава всички любещи, добри и разумни хора ще бъдат на ваша страна."

о) Любов

"Музиката, пеенето е събуждане, проявление на любовта във вашата душа." [133, с. 102]

"Любовта е музика. Когато се потопите в божествената любов и почувствате нейните трептения, ще разберете симфонията на живота." [133, с. 247]

"В музиката съществува следния закон: докато не се научи да обича човек, не може да бъде щастлив. Той винаги ще живее в закона на необходимостта, в закона на зависимостта. Който иска да бъде щастлив, той трябва да живее в любовта. Любовта е път за придобиване на щастие. Това е един музикален закон, който всеки трябва да познава." [61, с. 17]

"Много време трябва да работи човек с любовта, докато престане да греши. Щом стане велик майстор, той вече не греши. На великия музикант не се позволява да прави погрешки. Вземе ли един фалшив тон, веднага трябва да го изправи. Животът е музика. Следователно, който е научил живота като изкуство, не му се позволява да греши, т.е. да взема фалшиви тонове. Истински музикант може да бъде само онзи, който има любов. Ако искате да станете добри музиканти, има един метод за това: да живеете според закона на любовта. Няма човек на земята, който не желае да живее добре, хармонично, да бъде щастлив." [127, с. 146]

"Човешката мисъл е построена според законите на музиката. Докато не познава законите на музиката, човек не може да мисли правилно. Любовта е най-великата музикална симфония. В живота по-велика симфония от любовта не съществува. В мъдростта по-велика симфония от знанието не съществува. И в истината по-велика симфония от свободата не съществува. Музиката разрешава мъчнотиите в живота. Тя превръща студа в тъмнина, скръбта в радост, сиромашията в богатство. За всяка мъчнотия има специален тон. Ако знае този тон и го вземе правилно, човек моментално ще смени състоянието си." [61, с. 174]

"В музиката "до" е основния тон, а в живота любовта е основния тон. Без основния тон човек е в мъгла. - Обичам еди кого си. - Щом обичаш, ти излизаш от основния тон на живота и с него разрешаваш всички въпроси. С основния тон ти разработваш всичко. Тогава и мисълта, и волята ти действат правилно. Дето има музика, там всичко върви наред." [14, с. 201-202]

"Любов, която не дава импулс на човека да пее, не е любов. Любовта носи песента." [54]

"Днес ние се нуждаем от една нова песен - "Песен на Любовта", която носи живот. Ние се нуждаем от нова песен - "песен на мъдростта", която носи знание. Ние се нуждаем от нова песен - "Песен на истината", която носи свобода. Тази е новата песен." [105, с. 96]

п) Учителят и музиката

"Аз обичам музиката, работя с любов и тя ми се разкрива. Не е бил случай в живота ми, да чуя, че някой пее - дете, мома или момък, гениален или обикновен музикант, да не се спра да слушам. Каквато работа и да имам, поне една минута ще отделя да слушам пеене. Птичка ли пее или гениален певец, аз еднакво съм готов да слушам. Дали крава мучи или куче лае, щом има нещо музикално в тях, пак се спирам да слушам. Музиката е ценна във всички свои прояви. Слушайте навсякъде музика и пеене, да развивате ухото си. Давайте

ухо на добрите. Отправяйте погледа си към доброто. Така ще привикнете да възприемате музиката на разцъфтяването. И в зреенето на плода също има музика. Слънцето изгрява - музика е това. Небето е чисто, светло - музика е това." [82, с. 196]

"Най-първо ние ще изучаваме природната музика, чистите тонове, които не са покварени. Във всички песни, които съм дал досега, важното нещо е чистотата на тоновете. Те освобождават човека от живота на миналото." [133, с. 101]

"Колкото пъти съм се натъквал на мъчности и трудности, всякога съм се допитвал до цигулката, какво трябва да правя, за да ги разреши правилно. Човек среща мъчни задачи в живота си, които трябва да реши. В помощ му иде музиката. Тя прави чудеса." [105, с. 84]

Учителят разказва един случай за влиянието на окултната музика. През младежките си години той живял известно време под наем над една кръчма във Варна. Шумотевицата отдолу много му пречила да работи.

"Една вечер при най-голямата врява и вик в кръчмата, взех цигулката си и започнах да свиря. По едно време слушам в кръчмата настана тишина. Един след друг, посетителите напуснаха кръчмата. Не се мина много време, и кръчмарят напусна този дюкян, премести се някъде далеч от нас. Колко време трябваше да свиря онази вечер, за която ви споменах, за да въздействам на хората да не пият: В края на краищата и кръчмарят стана почтен човек, напусна занаята си и почна друга работа... Голяма сила се крие в музиката. Трептенията, които вложих в цигулката, разрушиха трептенията на винопийците." [с. 85-86]

"От 25 години се занимавам с въпроса за отношението на музиката към човешката душа. Какво възпитателно въздействие има тя върху човека. Дойдох до заключението, че човек не може да свърши работата си както трябва, ако не е музикален. Музикалното чувство в човека е проводник и трансформатор на силите в природата." [105, с. 89]

"Музиката досега е била лоена свещ - била е в определени форми, стегната - мойсеевия закон, и много хора са се мъчили да я разтегнат, но това не става. Трябва пълна свобода в музиката. Тя се явява мигновено като блясък и се изгубва. Трябва да се улови момента. Ние имаме най-хубавата музика днес. Никъде в Европа няма такава музика. Човек е пеел съвършено, когато е бил в рая, започнал е да реве когато го е напуснал, а сега когато се завръща, той ще започне отново да пее." [103, с. 133]

Учителят работи отвътре върху българския народ. Неговата реформа се осъществяваше чрез едно пречистване и разкрепостяване в идеите и първичните форми на българската музика, връщане към чистите първообрази..

"Четиридесет години съм работил, докато изкарам българската народна музика от затворения кръг." [133, с. 111]

"Ето и аз употребих цели 40 години, докато разреши един български мотив. От този момент работата на българските музиканти тръгна напред... Казвам: На българите работите ще се оправят. Ако не бях го разрешил, работите им нямаше да се оправят. Всеки от вас има да реши една задача на своя ум, една задача на своето сърце, една задача на своята душа и една задача на своя дух. Тия задачи са в полза на цялото човечество. Каква беше задачата? Да разреши една игрива българска песен. Животът иде чрез игривите песни. Тъжните песни са събрано богатство, което трябва да се яде и пие. Алегрото в българските песни представя българина, който работи, изважда богатството си навън." [54]

"Аз съм работил повече от 20 години, докато изчистя българската музика, за да обърна отрицателните образи в положителни и лошите чувства в добри. Много време ми е вземало това, докато възстановя чистотата на българската музика." [52, с. 412]

"Веднъж Учителят изсвири една българска мелодия и ни каза, че тази мелодия е такава, каквато българският народ я свири. След това Учителят ни каза, че ще я изсвири така, както тя е в своя първообраз, както е дошла от своя Първоизточник. И я изсвири. Всички в салона бяхме поразени. Тогава с нашите пет сетива и с нашите души усетихме и разбрахме какво

представлява Първоизточникът на този народ в Духовния свят, разбрахме, че този народ има Първоизточник и в Божествения свят! Друг народ такава неща не притежава! Ето сега бяха необходими онези способни музиканти, които бяха родени между българския народ именно за този свещен миг - да запишат песента, която идваше от Първоизточника на живота, откъдето излиза този народ. А как да я запишем, когато аз съм стенографка и записвам само думите, а не и нотния текст? Тогава нямаше магнетофони. Ние, тримата стенографи се поглеждахме безпомощно, държахме моливите в ръцете си с треперещи пръсти. Обърнахме се към музикантите, очаквахме, че техните моливи ще записват песента. Но те седяха мълчешком, втренчени в Учителя и прехласнати. Те можеха само това да направят. След беседа отидох при Учителя и казах: "Учителю, идвам да се извиня от името на стенографите, че ние не можахме да запишем песента." Учителят ме погледна и каза: "Те обещаха пред Бога да слезнат в България именно за това! Но те не удържаха на обещанието си. И онези, които можеха да запишат, останаха в света. Затова неща те ще отговарят пред Бога. А и българският народ ще отговаря пред Бога, защото негови представители ги отклониха от тяхната мисия."

[52, с. 524-525, Елена Андреева]

Беседите и лекциите на Учителя, особено ония от първите години на Школата са изпълнени с импровизирана музика, песни и упражнения, които Учителя дава в момента.

Голяма част от тази музика не е нотирана, остават само нейните свободни текстове в стенограмите.

Те са илюстрация за свободния подход на Учителя към музиката, към словото, към творчеството, като един естествен процес на живота.

В тази музика има гениална простота и непосредственост, както в самото Слово на Учителя, което не е писано, премисляно слово, но изявление на Духа, т.е. Слово извиращо от реалния момент на живота.

Ние ви споделяме бисерите на два такива момента, както са дадени в Словото.

"... докато сте още на земята, ще пеете, ще изучавате музика. (Учителят пее: "Когато видях първия лъч на моето слънце, сърцето ми трепна, и аз започнах да живея. То ми се усмихна и весело ме погледна. За теб аз днес изгрях - ми каза то. Изпратено съм за тебе, да ти посветя." Защо и вие да не пеете свободно?" [82, с. 127]

Кое е слънцето на човека? - Христовото, космичното Съзнание в него.

"Учете се да пеете. Прилагайте пеенето при разрешаването на всички въпроси във вашия живот. Решаваш някакъв въпрос. Застани прав, обърни мисълта си към Бога, към любовта, която озарява всичко. Любовта, която има еднакво отношение към всички хора, която никога не забравя, ще ти помогне. Някой мисли, че е изоставен. Тая мисъл образува тъмнина в съзнанието му, тя пречи да го видят и да вижда помощта, която му се предлага. Махни лошите мисли и желаниа, за да прогледаш. Имай вяра в любовта. Бог е Любов. Единственият, който никога не изоставя и Който мисли добро на всички, е Бог. Заради това Бог аз искам да ви пея.

Учителят пее: "Отче наш, който си на небето, да се освети името Твое, да дойде царството Твое, да бъде волята Твоя, както на небето, така и на земята." Пейте така, че като произнесете името на Бога, да ви светне в съзнанието. Учителят продължава да пее: "Отче наш, Който си на небесата, и долу на земята и в сърцата. Ти проникваш със своята мисъл. Твоята Любов е внесла в мене живот. Аз Те обичам, Господи Боже мой с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичкия си дух и с всичката си сила. Да бъде Твоето име благословено през всичките векове!" [82, с. 129]

Делото на Учителя в най-дълбок смисъл е музикално дело. Неговото Слово е образец на висша музикалност. Това е музиката на живия Бог, която идва да храни и оживява душите.

Музиката на Учителя заедно с принципите и методите, които той даде за работа с нея са мощно средство за културната задача на българите в края на ХХ век.

Учителят дойде сред един народ, върху чиято музикалност е работено от хилядолетия. Той дава на този народ музикални методи за трансформиране надвисналата карма на човечеството в последните ликвидационни години. Тази мощна разрушителна сила, която може да потопи цели континенти е подвластна само на великата музика на проявената Божия Любов. Затова е дошло времето, музикантите да станат учители и спасители на човечеството. Спасители на човечеството трябва да станат също всички будни души с

висока култура. Учителят наистина остави своето наследство за будните, културни българи - музиканти, поети, художници, хореографи, физици, философи, сърцеведи и пр. Те трябва да вникнат в това наследство от висотата на своята култура.

Ключовете на знанието са в готовите души сред народа. Те ги носят в себе си, те са се родили с тях. Тези ключове са техните дарби, които ще се запалят от универсалното в неугасим пламък. Този пламък ще пояде всичко старо и гнило, ще отвори път за великата светлина, която от хилядолетия очаква пробуждането на човечеството. Голяма е силата на това пробуждане, на това възраждане. Тя може да запали целия свят. В този пламък ще изгори всичко старо, всичко отживяло времето си ще се забрави. Новото обаче, ще остане да свети с хилядолетия в душите.

р) Българи-музика

"Няма нужда всички да бъдете свирци, но всички трябва да бъдете певци... Има много заложи у българите, но те трябва да минат музикално в хармонията. В мелодията имат постижения големи, но в хармонията - не. Българинът мяза на един запушен извор, трябва да се отпуши, да тръгне. В музикалния свят трябва да се отвори път. Има възможност да се отвори." [88]

Българите ще успеят, ако се държат за музиката. Там е тяхното спасение, там е извора на всички условия за тях, там е разрешението на задачата им. Музиката и новите екосоциални форми на стопанство ще дадат новия облик на България.

Българските даровити музиканти са разпиляни по света. Те отиват да учат тайните на изкуството в Италия, Франция, Америка.

Навремето богомилите ходиха в Италия да носят знанието. Днес знанието е тук.

Даровитите български музиканти по света могат да отворят тук школи за новите музикални методи, за новата музика, която дава божествени резултати. Те не са проучили и вникнали в тази музика, не са проверили тези методи, за да внесат музика във всички области на живота.

Днес българинът е един "запушен извор", който трябва да се отпуши в музикалния свят. Той е извор лековит, благодатен, изцелителен. Водите на този затлачен божествен извор могат да изцелят всички ежби в света. От неговата живителна сила българите могат да минат музикално в хармонията, в новите социални форми, основани върху творчеството и сродството на индивидуалностите.

"... трябва да се отвори път. Има възможност да се отвори." В какво се заключава тази възможност? - В мощния потенциал от пробудени души, способни да приложат в живота си новото. Новото не може да се приложи масово, по административни пътища, то ще се наложи чрез вътрешно прилежание, чрез вътрешен пример, чрез нови творчески инвенции.

"Преди да чуеш гласа на душата си, не говори нищо. Ако бързаш да се произнесеш за нещо, думите ти ще бъдат груби, нехармонични. Докато не чуеш свещения глас на душата си, не трябва и да пееш. Песента трябва да минава по естествен път от една гама в друга. Едва сега намерих пътя за прекарване обикновената хармония във възвишената духовна хармония.

Обикновената хармония предава на българските песни нещо затворено, твърдо. Влязат ли в божествената хармония, те се отварят и смекчават. Едва сега открих причината за противоречието, в което живее българинът. То се крие в затворените интервали на неговата музика. Българинът е преживял нещо поради, което изгубил религиозното си чувство.

Българинът има добри черти: справедлив, съвестен, твърд е той - славянин по душа. Едно важно чувство му липсва - любов към Бога. Мястото на това чувство е на горната част на главата. Там трябва да работи българинът, да развие това чувство." [17, с. 129-130]

"Когато българинът паднал и се отклонил от правия път, той изгубил едно от най-хубавите си чувства - любов към Бога. Така се създаде тъжната българска песен. После, като минал през материализма, той си казал: Няма защо много да мисля, Бог да мисли за всичко. Той се отпуснал свободно, започнал да пее и да се весели. Така се създаде веселата песен." [105, с. 92]

Българинът има най-трудната задача - да превърне низшето във висше, да отвори път за съединение на човечеството с музиката на Божествения свят. Как може да стане това? - Като се отпусне, отвори и започне да пее, да се весели. Такова нещо е Паневритмията. Тя е

отворен процес. Някои смятат, че Паневритмията е затворено колело. Не. За разлика от хората тя е отворена. Между паневритмистите има пролуки, както между клетките на един организъм има пори, чрез които той диша. От друга страна тя е свързана верига, през която протича ток между Божия Дух и света.

Паневритмията е възвишен танц, в който Бог мисли, а човек се весели, играе. Това е отключената Паневритмия. Заключената Паневритмия е да свиеш вежди и да събереш ума си във външната форма. Отключената Паневритмия е да влезеш в Божествения чертог, където всички паневритмисти са един организъм - жив, гъвкав, ритмичен. Ти оставяш божествения пламък да движи ритмично този организъм, а сам ти пееш, танцуваш и се веселиш в Господа. Това е науката на отключената Паневритмия, в която човек отваря душата си за Висшето, То да се прояви. С това отваряне българите могат отново да възлюбят Господа, да станат благари.

"Мажорното пеене и свирене спасява българина. Понеже е сатурнов тип, българинът се спасява от песимизма чрез игра, песен." [82, с. 125]

"Станал съм нервен, упорит, гневен, не давам да ме докосне човек. - Причината на това неразположение се крие в нервната система, в която има излишък от нервна енергия. Човек трябва да намери начин да се освободи от тази енергия в себе си. - Как ще се освободи? - Чрез ред упражнения. Ще кляка, ще става, ту с левия, ту с десния крак. Славяните са до известна степен песимисти, но за да се освободят от този песимизъм, те употребяват ред игри. Казачокът - в руснаците, ръченицата - в българите не са нищо друго, освен методи за освобождаване от този вътрешен песимизъм." [39, с. 58-59]

"В българските хора има по-голям смисъл, отколкото в европейските игри, дето играят двама по двама. Ако момата играе само с един момък, както се играе по баровете, нищо няма да придобие, особено ако момъкът е демагнетизиран. Същата мома на хорото ще спечели нещо. Тя ще се върне в къщи разположена и ободрена, защото е приела от общия магнетизъм на участващите на хорото. - Трябва ли да играем на хорото? - Ще играете, но като българи, а не като европейци. Добре е да се съберете по 200-300 души заедно и да играете, а тъй "двама по двама" или ще спечелите, или ще изгубите." [29, с. 98-99]

"Българите знаят този начин на "обмяна" на енергията и затова правят сборове. Събират се хора от 10-20 села и там се кръстосват, споделят, изразходват своята излишна енергия и така се лекуват. Всеки си отива доволен." [115, с. 231]

Време е вече разумните българи да направят своите сборове, да приложат знанието си за трансформиране, магнетизиране и оживление на народа.

с) Преобразяване на света

На българите трябва новата музика, която да реформира българския кабинет, българските политици, българските партийни страсти. Такава музика трябва да играят и пеят българите, за да се излекуват до дъно от сатурнианството си и да станат деца на божественото Слънце, на радостта. Това Слънце ще поставят в сърцето на Лъва, да бъдат царствен народ, който носи Истината. За тази цел те трябва да съберат и да въздигнат всички музиканти, които се стремят да изявят Божественото.

"Цигуларят има мощна сила в света. Аз бих желал цигуларите в България да имат новите цигулки и да изпълняват новата музика. Ако имаше десетина такива цигулари, много нещо щеше да се направи. Искат ли някой път да се реформира българския кабинет, веднага ще извикат тия цигулари, пред първия министър на кабинета. Те ще му засвирят тъй хубаво, че със своето свирене ще внесат нова светлина и ново разбиране в ума на този министър. След като му посвирят около половин час, той ще извика другите министри на съвет, ще разгледат въпроса и положението ще се уреди. Цигуларите ще разрешат и въпроса за религията в България." [22, с. 24-25]

"Даровитите певци са смели. Пей така, че да предадеш на човека онова, което му липсва." [54]

Новата религия е музиката, т.е. хармоничните, музикалните отношения между хората - да пожертваш своеволието заради симфонията на живота, която целият оркестър изпълнява под ръководството на диригента. Диригентът е Христовият Дух, който влиза в умовете и сърцата на хората, да ги обедини в музиката на новия живот.

Защо трябва да свиря? - За да организираш своето битие. Като организираш себе си, ти организираш и света, който има проекции в тебе. Един резонанс, едно взаимно вътрешно протичане става. Твоята хубава музика започва отвътре да звучи в душите на хората. Значи като свириш, като живееш хармонично, ти работиш върху човечеството.

"Трябва да свиря, да преобразя света. Като свиря, аз работя. Работата е най-хубавото свирене. Доброто чувство е най-хубавото свирене. Добрата постъпка е най-хубавото свирене. Без свирене, без музика нищо не се постига. Музиката е симфония на живота." [82, с. 54]

"Новото ще влезе чрез музиката в света." [103, с. 179]

"Светът музикално ще се изправи. Поезията и музиката са най-добрите пътища за приемане на божествените мисли." [103, с. 217]

"За да живееш, непременно трябва да бъдеш музикант. Музиката е метод за помиряване на всички големи противоречия, които съществуват на земята." [66]

"... ако аз употребявам окултната музика, то е просто като едно средство. Аз я употребявам заради истината, за да може да дойде онази Велика Истина, която искам да вселя във вашия ум. Само окултната музика може да ви дойде на помощ. Ако някой може да ви направи ученици, само тя ще може, друг способ няма. Защото Духът работи чрез музиката." [87, с. 15]

"Музиката е влага в умствения свят. Съвременната музика е механична, извън човека. Тя още не изразява неговите вътрешни състояния. Бъдещата музика ще бъде органична, но ще се създаде и психична музика." [103, с. 211]

С други думи, музиката е влага, с която ще полеем изсъхналите ниви на хората. Като дойде изобилието на този божествен живот в тях, те ще заобичат, ще заживеят братски. Ще кажат: Братко, аз се освободих вече от примамката в капана. Хайде сега да излезем навън на слънце, да попеем и поиграем. Това е желанието на Христовия Дух.

"Христос, който идва на земята, идва да научи хората как да пеят и да свирят." [114, с. 150]

Как трябва да пеят и да свирят хората? - По божествен начин. Голяма част от съвременната музика е скърцане със зъби. Тя излиза от дъното на ада, от онази част на подсъзнанието, където живеят динозаврите и чудовищата на старата земя. Такава музика излиза и от голяма част на съвременните вестници, книги, театри. Това е обяснимо. Циреят е пукнат и злото излиза навън. Като оздравее раната, човек ще започне да скача, да се радва на живота. Какво значи да скача човек? - Да има този вътрешен импулс, този свещен трепет на любовта.

Новото вече навлиза мощно в живота. То ще отстрани пияната на повърхността и хората ще се зарадват на новата гледка, която ще се открие пред тях.

Сега морето е разпенено. Архангел Михаил се бори със змея, има велика космична война между двете ложи - бялата и черната. Бялата лоша воюва с оръжието на Божествената музика, която сега влиза в света. Учителят казва:

"Музикалният век иде след войната. Славяните носят по-хубава кал, от която ще се направят по-хубави грънци. Най-добрата музика е била в светилищата, а сега излиза в света." [103, с. 244]

"... музиката продължава живота. Късият живот се дължи на отсъствие на музика в човека. Престъпността се дължи пак на отсъствието на музикалност. Музиката е стимул в живота. Когато пее и свири, човек привлича кръв към предната част на мозъка, към челото, където е музикалният център. За да загуби човек стремежа си към музиката, това се дължи на черните братя.... Днес не пееш, утре не пееш, докато изгубиш мекотата си, почваш да

огрубяваш. Кръвта слиза в задната част на мозъка и музикалният център пресъхва." [127, 214]

"Възходящият път е правият път, наречен още десния път, който включва всички възходящи сили с техните форми, с тяхното съдържание и с техния смисъл. Низходящият път наричаме още ляв път. Той включва всички низходящи сили, изразени в съответни за тях форми, със съответното им съдържание и смисъл, и музиката е едно от средствата, което води човека към възходящия, т.е. правия път на живота. Затова именно всеки живот трябва да започва с музика." [127, с. 214]

Българите имат длъжност да закъвасят новата раса със Словото. За тази цел те трябва да станат "Харни" - народ на хармония, добро, красота. При сегашното изоставане могат да го постигнат единствено чрез музиката.

"В новата раса, която иде, музиката ще дойде до своя разцвет.

Хармония, в която Любовта внася живот.

Хармония, в която Мъдростта внася светлина.

Хармония, в която Истината внася сила - това са най-желаните неща за човешката душа. Това е бъдещото благо, което чрез идващата нова раса ще се внесе в света." [133, с. 105]

"Всички народи, които са дали по-голям простор за разцъфтяването на музикалната култура, са допринесли повече за възхода на човечеството. Расите се различават по степента на своята музикалност. От всички раси досега, е най-музикална бялата раса. В новата раса, която иде, музиката ще дойде до своя висш разцвет." [521, с. 494]

Каква е мисията на българите в тия преломни времена? - Те живеят в калта на човечеството, там където се чува скърцане със зъби. Около тях се трупат ужасните отрови от безотговорността и невежеството на съвременния свят и тям са нужни знания и методи за неутрализиране на това зло, за очистване на организма.

Настъпва времето да се отключи и да се даде това знание, да им се дадат тия методи. Те са методи прости, хармонични, музикални. Те са методи свещени и непоругаеми. Те са методи мощни и изискват чисти ръце, защото жигосват нечистотата.

Едно нещо се иска от българите. Вяра и послушание на Духа. Духът ще работи и ще мисли в тях, а те ще скачат и ще се радват в изобилието на живота. Защото Духът избра този народ и Той ще раздвижи тялото му във великата Паневритмия на спасението.

В природата има два начина за влизане в благословието. Единият е с вдъхновение, а другият с камшик. Малцина ще влязат с вдъхновение, а мнозина с камшик. Страданието, бедствието, утеснението, размириците и насилията ще научат хората да ценят простите истини на живота.

Няма друг път за българите. Няма друг път за човечеството. Пътят е един - божествената музика на тясната врата обединителка. Ти ще мълчиш, докато Господ те дъвче и ще му благодариш, че подготвя ума ти да влезе в кротостта и смирението, в благодтта, за да просветне накрая в Христовата светлина на възкресението. Това е великата музика, която звучи навсякъде в края на XX век. Всички са в симфоничния оркестър, който се учи да свири по новия начин, за да посрещне Христа - Великият Капелмайстор на новия живот.

Сега българите като домакини в този голям оркестър, трябва да се приготвят за тържествения момент.

Учителят казва:

"Българският народ трябва да започне съзнателна работа, да приготви истински музиканти, писатели, учени, художници, поети. Българите трябва да бъдат носители на Божията Любов."

[17, с. 20]

Сега ни предстои нещо невиждано - да сътворим онова изкуство, онази култура, онова ликуване, което предишните хилядолетия не можаха да родят. Това изкуство ще превърне калта на престъплението в сокове на живота и в плодове на новата култура на безсмъртието.

Едно се иска от всички: Да превърнат живота си в божествената поезия, божествената музика, божествената хармония и да влеят тази преобразяваща струя в света. Само по този начин можем да превърнем тъмнината в светлина, злото в добро, смъртта в безсмъртие.

Дошло е време, българите да осъзнаят мисията си и да се превърнат на реторта, в която да се приготвят качествено нови, органични елементи за синтезиране диамантово бялото тяло на човечеството. За целта те трябва да издържат ограничителните условия и съзнателно да се трансформират от въглерод-въглен във въглерод-диамант.

Знанието за тази трансформация им е дадено чрез Божественото учение, което те трябва да проучат, разработят, осмислят и приложат.

Този подвиг не може да се извърши от повърхностни, невежи и тесногръди хора. Той е за хора с универсални знания и възгледи, възвишена култура и отвореност към многообразните явления на планетарния живот.

Българите са авангардът на Шестата подраса и квасът на Шестата коренна раса в човечеството.

Те са диамантът, който ще съкруши стария бездуховен свят и ще превърне мрака на старата механистична, егоистична епоха в зазоряване.

Да излезем сега от „говорилните” в полудрямка и да се спуснем в дълбочина, където е енергията, светлината, новото разбиране, Духът.

Христос – Великият Дух е вече тук и очаква да се пробудим, да станем живи диаманти, да блеснем и огреем света с Христовата светлина на Новото.

Библиография

1. Абсолютна истина - неделни, 1930-32 г.
2. Абсолютна справедливост - ООК, 1924-25 г.
3. Беседи, обяснения и упътвания от Учителя - 1921 г. съборни
4. Беседи, обяснения и упътвания от Учителя - 1922 г., съборни
5. Беседи под редакцията на Вл. Пашов, т. 1
6. Беседи под редакцията на Влад. Пашов, т. 2
7. Беседи под редакцията на Влад. Пашов, т. 3
8. Божествен и човешки свят - съборни, 1940 г.
9. Божествената мисъл - МОК, 1927-28 г.
10. Божият глас
11. Български писмена, бр. 1 списание
12. Българи, славянство, възраждане - сборник
13. Великата майка
14. Великата разумност, ООК, 1932-33 г.
15. Великото в живота - съборни, 1934 г.
16. Великото и красивото, ООК, 1927-28 г.
17. Вечното благо
18. Вечно подмладяване, неделни, 1943 г.
19. Вземи детето
20. Високият идеал, ООК, 1923 г.
21. Влизане - IX сер.
22. В своите си, сер.
23. В царството на живата природа - статии
24. Възможности за щастие - съборни, 1941 г.
25. Възможни постижения - ООК, 1927 г.
26. Вътрешният господар
27. Голямото благо XII сер.
28. б. Дава плод, сер.
29. Да възлюбиш Господа - МОК, 1924 г.
30. Дали може - неделни, 1918 г.
31. Две свещени положения
32. Двигатели в живота, съборни, 1938 г.
33. Добри навици, МОК, 1939 г.
34. Доброто оръжие, ООК, 1930 г.
35. Допирни точки в природата, МОК, 1922-23 г.
36. б. До скончанието на века, сер.
37. Енциклопедичен речник, т.1
38. Енциклопедичен речник, т.. 2
39. Жива реч, МОК, 1926 г.

40. Живият Господ - неделни, 1922 г.
41. Живот и отношения, МОК, 1931-32 г.
42. Заветът на любовта, т. II
43. Заветът на любовта, т. III
44. Закони на доброто - МОК, 1930 г.
45. За съдба дойдох - XI сер. 1928 г.
46. За съдба, б. Работникът и неговата прехрана
47. За съдба, б. Той дойде при Пилата
48. За това се родих, IX сер.
49. Значение на изслушването
50. б. Избавената душа
51. Изворът на доброто
52. Изгревът. I
53. Изново
54. Из словото
55. Ключът на живота - съборни, 1929 г.
56. Козативни сили - ООК, 1925-26 г.
57. Който дойде - неделни, 1924-25 г.
58. Крадецът и пастирят - неделни, 1929 г.
59. Към обетованата земя
60. Лекции, МОК, г. 4, т. 1
61. Лъчи на живота - съборни, 1937 г.
62. Любов към Бога
63. Малки и големи придобивки, ООК, 28 г.
64. Методи на самовъзпитание - МОК, 1930-31 г.
65. Мисли за всеки ден, 1979-80 г.
66. Мисли за всеки ден, 1986-87 г.
67. Мисли за всеки ден, 1987-88 г.
68. Мисли за всеки ден, 1990-91 г.
69. Мисли за всеки ден, 1992-93 г.
70. Мисли за всеки ден, 1993-94 г.
71. Младежки окултен клас, 1924-25 г.
72. Младежки окултен клас, 1925-26 г.
73. Младежки окултен клас, 1928-23 г.
74. Младежки окултен клас, 1930 г.
75. Младежки окултен клас, 11 IV 1930 г.
76. Мнозина казваха - неделни, 1927 г.
77. Наука и възпитание
78. Началото на мъдростта - ООК, 1932 г.
79. Ни мъж ни жена, неделни, 1927-28 г.
80. Нова книга за здравето
81. Новата мисъл - ООК, 1932 г.
82. Новият светилник - ООК, 1943-44 г.
83. Новият човек - неделни, 1921 г.
84. Новото разбиране, утринни
85. Новото човечество - съборни, 1920 г.
86. Окултни лекции, ООК, 23-24 г.
87. Общ окултен клас, II г.
88. Общ окултен клас, 10 III 1943 г.
89. Общ окултен клас, 14 IV 1943 г.
90. Определени движения - ООК, 1929 г.
91. Осма сер. б. Домовит човек
92. Осма сер. б. Ще ми изявиш
93. Отец ме люби
94. Последното място
95. Посока на растене - МОК, 1926-27 г.
96. Праведният, IX сер.
97. Прости истини, ООК, 1926 г.
98. Протоколи 1910 г.
99. Протоколи, 1911 г.
100. Протоколи, 1912 г.

101. Протоколи, 1915 г.
102. Път към живота
103. Път към светлината
104. Пътят на ученика, съборни
105. Работа на природата, ООК, 1933 г.
106. Разумният живот - младежки събор, 1924 г.
107. Реалности и сенки - ООК, 1931 г.
108. Свещени думи на Учителя т. 2
109. Свещени думи на Учителя, т. 3
110. Свещеният огън, съборни, 1926 г.
111. Святото място - МОК, 1927 г.
112. Сеятелят - неделни, 1932 - 1933 г.
113. Сила и живот, беседи
114. Сила и живот, I сер.
115. Сила и живот, III сер.
116. Сила и живот, III сер., б. Разделено царство
117. Сила и живот, VI сер.
118. Сила и живот, VII сер.
119. Синове на възкресението - неделни, 1928 г.
120. Служене, почит и обич - МОК, 1929-30г.
121. Смени в природата - МОК, 1929-30 г.
122. Старото отмина - неделни 1937 г.
123. Степени на съзнанието
124. Съборни 1926 г.
125. Събуждане - ООК, 1931-32 г.
126. Той създава - неделни, 1936-37г.
127. Трите живота - ООК 1922 г.
128. Учителят за образованието, Б. Боев
129. Условия за растене - неделни 1930 г.
130. Устойчиви величини
131. Утринни слова, 1943 г.
132. Учение и работа - неделни, 1934-35 г.
133. Учителя
134. Форми в природата, ООК 1929 г.
135. Хигиена на здравето, П. Димков
136. Царският път на душата - съборни 1935 г.
137. Ценната дума - неделни, 1935 г.
138. Четирите кръга, ООК, 1927 г.
139. б. Ще ми изявиш, сер.
140. б. Ще се наситят, сер.
141. Ще управлява всички народи, неделни, 1920-21 г.